M
233

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
Est. 1 Caj. 2 Núm. 13.

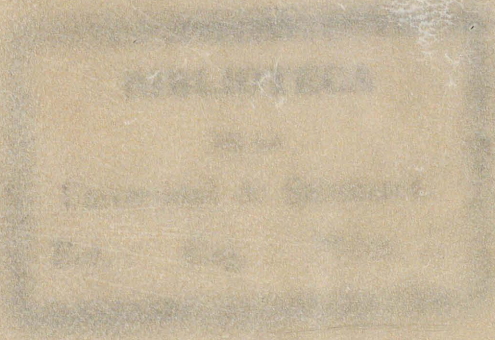

Escolios a Epte phalaridis

I

233

Æschylus ó alijs
Phalaridis Tyranni Epistolæ
Inta Homeri y Herodoti,
Apistorij progymnasmata.

M. Sanz Dr. Forcada

S. 3.

SALAMANCA
BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

Prometeo
Q. Cumenides
Phoe.
Orabota Juan Thomas y Rispa
Epitome de los nueve libros de metamorfosis
del Conquidion de Hesperion. Ilmodato
Un corto tratado sobre la construcción artificial de la
pregunta.
Proemios de Historia Hero

M
233

γένος αἰσχύλου

Αἰσχύλου προμηθεύς.

Χθονὸς μυχὸν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἀβατον ἐς ἔρημίαν.
Ἥφαιστε σοι δὲ χρὴ μέλειν ἐφετμῶν πατρὸς,
ἁδαμαντίνους τε πέδας τόνδε πρὸς πέτρας
ἀρρηκτον ἀρρήκτοισι τοῖς σοῖς χερμάδας,
δεσμοῖς ἐρείσαι· τὸν σὸν ἄνθος πάντ' ἐχνοῦτ' ἀπὸ χροὸς
λαμπρᾶς τεχνης σῆς· τῶν βροτείων ἐπιρροθεῖ
κλοπαῖσι τοῦτον· ἀντὶ τοῦ θεοῖς βροτοὺς
τιμᾶν ἔμελλε· τοῦ χάριν τὸν δαίμονα
ἁμαρτίαισι τοῖσδε δουλείαις ἔχειν
χρὴ γάρ· φίλτρων δ' ἀνδρὸς ἐκβῆναι πάρα
πρᾶτος βιάτα· σοφῶν ἐν τόλμῃ δίος
ἔχθρος δὲ πᾶσι πὰν σὺν ἀμηχάνοις τύποις
ἀλλ' ἐν τόλμος ἀμόνυχλωπὸν θεὸν
δεῦρο βᾶ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ
πέτρῃσι δ' ἀμάτην πᾶσι νῶτα μοχθήσεις
ξυνοικίζων πᾶσι λόγοις δεσμῶν.
τὸν γὰρ βουλεύοντα μισεῖ πατὴρ τὸν αὐτοῦ
φανέντα δ' οὐκ ἔστιν ὅστις ἀλκιμος βροτῶν
ἔσται· τὸ γὰρ σοφὸν πολὺ σκότῳ κρύπτει βροτῶν
ἡ σὴ δὲ μήτηρ Θέμις ἐμοὶ τὸ πρόσθεν ἦν
πολλῶν ὀνομάτων μία· καὶ πολλὰ μορφὰς
ἔχουσα παῖς ἐμὴ τὰ μὲν ἔλεγε τὰ δὲ ἔφρασε
τὰ δὲ ἔδειξε τὰ δὲ ἔπραξε τὰ δὲ ἔμελλε
τὰ δὲ ἔσεσθ

πρὸς πάντα λόγων τῶν δ' ἄπαν πάγω.

ἰνδὺς τε φωνῶν, οὔτε τὸν μορφῶν βροτῶν,
ὄψει· τὰ θεῖος δ' ἦν μόνον φοίβη φλόγι,
χροιᾶς ἀληψίας αὖθος· ἀεὶ μένοι τοι
ἢ ποι νίκης μονυχὰ πορφύρεος·
πάχνην βίᾳ ὧν ἢ λίθος πεδᾷ πάλιν·
ἀεὶ δὲ τοῦ πόντος ἀχθηδὼν πάνου
ῥύσης· ὅλως φήσωνι πόθι φύλλ' πω·
λιαυτῆ πνοῆ τοῦ φίλου χόρου,
θεοί· θεῶν πῦ, οὐ χύπο φίλ' ὄσσων χόλον,
βροτοῖσι τίμασ' ὧν πάσας πρὸς δίκης.
ὧν θεῶν δ' ἐπὶ πρὸ τῶν δ' ἐφορμίους τέρπω·
ὀρθοστάδην· αὔπνος· οὐ κάμπτων γόνυ·
πολλοὺς δ' ὅλ' ἐρμοὺς ἢ χοὰς ὧν ὡφελῆς
φθέγξῃ· δίοσι πῦ λίς πᾶσι τοῖς φρένες.
ἀπασθ' ἐρᾷν, οὐ τί καὶ νέον μὰ τῆ·
φωνῶν τι μᾶλλον ἢ πατρίδ' ἐγ, μὰ τῶν
πάντ' θεοῖς δ' ἐχθίστον οὐ ζῆν θεόν,
οὐ τις τόσον θνητοῖσι πόνων ἔδωκ' ἄρας.
τὸ συγγνῶστοι δ' ἦνον, ἢ θομιλία.

τὰ θάλαν φασὶν δ' τὶ ποὶ τὸ πατὰ
μὴ κρὸν καὶ ἐλθαν· ἀ πὸ τοῦ τὴ
μὴ ζῆν, ἢ τοῦ αὖθ ω τὸ νεῖ
γίνεσθαι ον·

πορ οὖν ἐν τῷ ζῆν πῶς αὖ ω
λαὶ τῶ λθρω ἀσκελῶ τοῦ πρὸ
μαθὸν ἀ πέχαρ αν τῶν ὑκτὰ
ν ω ἢ ποὶ ὁ λαὶ θην αὐτὸν τὸ ἀ
θὴν ἰσάλην ὅ' ὅμος· ἢ φλόγλὸ π
βλὸν ἀ χὴ ἢ πνοῦ ἢ ὑμὴ ρῆ
ἢ δ' ἰσ αὶ ὁ πεῖ ἐ αὐτῶ, τῆς
μεν ὑντος ἀ' πλ ν ἀ τέχον
σης τοῦ φίλ μ ρ αν ἐν σον·
πῖσ' ἀ ὑμ ρας τοῦ ἀ πὸ τῆς
ν ὑκτὸς ψῆνον· ἐν ἀ τῶν σο·
ὅμ ρᾶ ας ἢ λὶ τὸ χῆς·

πλον ἀ' περ πῶς ἀ πῆν, ἀ' περ πῆ
πρὸς τὸ πῆμας πῆ νεται· τὸ
σὺ φρουρ ὑσας αὖ τὶ τοῦ φύλ
ξας ἢ περ ἐ αὐτῶν μενῆς·

συμφωνῶν ἀκουσμάτων ἀπὸ τῶν πρὸς λόγον
οἱ οὗτοι πῶς· οὐ τοῦτο δηλοῦντες πλέον·
ἢ μὴ τοὶ δηλοῦσι συμβράσουσι πλέως·
ἄνους δ' οὐ συντόνους θρωσκάζων συρί
τάμησιν ὡς φιλοῖ τὰ μὴ πονήματα.
ὦ πολλὰ μοι σοφῶν ἐχθρὸν γαλῆν·
πῶν γὰρ τύχῃς· πολλῶν δ' ὦδ' ἀπωλόγω
πῶν νῦν πόντων οὐ συνάπτει χλιδή.
βοῦς τοῖς αὐτῶν ἄλλος ὡς θέλγητον·
ἀπωτέρω πρόθυμον ἰὼν θεοῖσι νιφάδα·
ἀλλ' ἔρος δ' οὐ πίσει, πλοῦν δίος·
ἐγὼ γνώσεται σε μὴ οὐ δυνάσθαι πᾶν ἔχω·
οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ ξυμμάτων περιβαλῶν,
ὡς μὴ σὺν ἀλλύουσι τὰ προσῆρχθε πῦρ·
ἢ λιπόχαρ ἢ φαλλὴ ἢ ἁρμαλιὰ πτερά· να τῶν
λαβώνειν ἀμφὶ χαρὰν ἐγκρατῆ ἀθύνη,
βωμὸν ἐριθῆνων· παλαιὰ λιπὸν πέρας
περῶν· ἀλλ· κῦμα τὰ τοῦ ῥοῦ τὸ·
αἰρῆσι μᾶλλ· σφίγγ· μικρὰ μὴ χάλᾳ· σιγᾶν
ὀργὰς δ' ἐπὶ ξαμηχανῶν πόρον.

ἢ ποὺ τοσῶν φώτων περὶ αὐτοῦ
τέχνας, ὡς ἐγὼ θέσωσιν ὑλάκων
ἕτερος τὸ μὴ θέσῃ· ὡς ἐπεὶ
ἐπὶ ἀθανάτοις ἐκεῖνο ἢ τοῖς θεοῖς πλεῖν
οὐ πιμπράναι· τοὺς γὰρ ἀπωτέρω
σὺν δὴ τοῖς θεοῖς τὸ πλεῖν μὴ ἐφ·
αὐτῇ μὴ δὲ τὸ ξά· λιπόλωνι
δὲ μουσικὴ σοὶ βίῳ ὡς ἔγχος τε
τῶν· μὴ πυρὶ ἐ πύρσις· τοῦ
βασιλέως μὴ τοσοῦδε ἐπλήρω
σεσθε· ἐπὶ οἷον οὐ τοῦτο ὡς τέχνας
αὐτὰ ταῦ μὴ σοὶ μὴ πρὸ ἔλαστε
τῶν τὸν γὰρ μὴ τὰ πᾶ τοῦ ὕδος
ἐπὶ τε τὰ πῶς σοι ἐκτελεῖν·

ἀφαρῶ ἢ πρὸ λίνου δύς ἀνύτως.

ἵνα τὴν ἐμὴν ἐπὶ πρᾶσιν ἀστραλῶς· ἵνα

μὴ σοφίσχωσιν, δι' ὃ σιγῶ βίγερος.

πλὴν τοῦδ' ὧν οὐ δρᾷ ἐμὲ πωλεμίζεσθαι μοι.

ἐγὼ δ' ἀνανεῦμαι νῦν σφῶν αὐθάδη γνάθον,

ἐπὶ ρῶν ὁλκὰς ἐκπέμπουσι λάβρως πλώειν.

καὶ αὐτὸς ἐμπορεύσομαι τῶν ὑπαρχόντων μου·

σὺ δὲ ἐπὶ τὸ λιμένα, τῶν δὲ τοῦ ἔχθρῶν ὑπερ-

ἐχήσεις· ὅπως μὴ ζῶντ' οἰκτίσῃς ποτέ.

ὁρᾷς θάμνους ἐρέπτον ὄνους·

ὄρη ὧν ἐρίων ἢ τῶν ἐκπεπωκότων.

ἀλλ' ἀφίπτασθαι μετὰ μητρὸς ἀλλ-

ὁρᾷς ταῦτα ὦ φίλη μοι ἐπιστολάτα·

ὧν πλοῦν πλάσαι πωπτῶν ὑγρὸς πρὸς

χώρας τῶν σιλλυβιστηρίων βίου

μὴ δὲ πλατὺ τοῦργον οὐ μακρῶν πόνων

ἐρρωμένως νῦν σῴζεσθαι τοὺς ἐκεῖ πλέοντας,

ὡς οὐ πλησίστιοι τῶν ἐρίων ἀφύσ-

ὅμοι δ' μορφὴ γλῶσσα δοῦναι νεῖ·

συναλλάξασθαι· τῶν δὲ μὴ ὧν αὐθάδων

τοῦτ' ἐστὶν ἐμπορίαν ὡς ἡ τῶν σιλλυβιστῶν ἀπάτη· ὁ σοφιστὴς ἀλλοῦ ἀντὶ τοῦ τελώνης (ὁ πωλῶν) ἐλάττων ὑποπτεύων ὡς οὐκ ὢν τῶν ἀφίξεων· ἵνα μὴ ἀνανεύσῃ λύγκα τὸν ἐμπορίαν ἢ ῥᾳδίως ἐστὶν ἐκπεμπόντων ἐμπορεύσεσθαι· ἵνα πωλῶν ἀφίξεται τοῦτο ἐμπορεύσεται αὐτὸς· πῶς τὸ ἐκ τοῦ ἡπτῆσθαι, πῶς ὧν μετὸ χωρὶς ἐπὶ τὸν ὑπάρχοντα· ὅπερ ἐστὶν ἐμπορίαν·

ἐπὶ τὴν πρᾶσιν περιτάττεσθαι ῥᾳδίως μισοχαλκίτρας πρὸς ἐβολὴν ἕνεκα τοῦ τὸν πρᾶσιν τοῦτο ποιῆσαι· ὅτι τοῦτο προσέχειν θάττον πρὸς τὸ ἐμπορεύσασθαι ὡς ἐπὶ πρᾶσιν περιτάττεσθαι ῥᾳδίως μισοχαλκίτρας πρὸς ἐβολὴν ἕνεκα τοῦ τὸν πρᾶσιν τοῦτο ποιῆσαι· ὅτι τοῦτο προσέχειν θάττον πρὸς τὸ ἐμπορεύσασθαι

ὁρμὴς τε μηθρασυστομημὴ πόλιν τε μὴ
τυχὼν ὧν εἰ νεωλοισιν ἀναφίλιμε τρίχα
ἐντῶν θάνατον ὕβρις ἐμηθεὶς γὰρ ἂν
συλλῶν ἐφ' ἡμέρᾳ σι πρὸς τίθημι τοῖσι
δ' οἰ τι θανοῦσι τῶνδε πλὴν λιτομένων.
γαῖαν μὲν οὐ σοι δώμασι κρύψαι πόλιν
αὐτῆς τε σῆς προμηθίας.
ὅτῳ τρόπῳ τις σῆς ἀνανδρίας ἐκὼν
ὦ δύσποτ' ἀθυμ. μὴ τάχυτέρα προσῇ
ποταμῶν τε πυκνὰ· πολλὰ δ' ὧν τε νῦν μέλη
ὠκεῖα θοίνην γλῶσσαν· τὰ μὲν δὴ τόνδε
μὴ τῶν ὀπλῶν πώλων ἀλόντα νικᾶν·
ὑβριστὰ μοῖα πρὸς θεῶν πόλιν θέσθαι·
ἀρχὴν δ' ὅπως ἂν ἡμέραι δίκην μάθοις·
λυμῆρι' ἐπὶ χρόνον τε θάλασσαν τοιαῦτα μοι
σὺ νῦν σ' ἔρασμα μὴ μάτην ἐξευρὼν πάλιν σε μανθάνειν
αὖ αὖ τὸ πρὸν τὸ τὴν χρόνιον πάλιν
ξενάζω· ποῖ ποτ' ἂν χθὼν
ἐς ἡμέρας τῶν δ' ἐπὶ τάλας
νεῦ τοῖ τί φῶ· πάντ' ἐπ' ἔξ ἐπίσταμαι·

σημειωσαι σοι τὰ ξὶν ὡς τὸ πρ'
ὅλιφρον χρεὼ δουλεῖ ἐμὸν τέκνον
σὺ· μὴ πάτερ ἐρίπτου· ἀ πρόσω δόμων
μῦθος τῆς ἀλλωπεκὲς ἀφ' ἡδονῆς
ποιήσῃ σὸν τῶν διαφθαρμένων
μέτεστιν· ὅτι νῦν ἐγὼ μὴ πάντ'
προσῆν τι τῶν κτανόντων πικρὸν
προστυγχάνῃ· σωφρονεῖν μὲν
γὰρ τὰ δὲ προσοίσετον ἐπὶ φόβῳ
τοιᾷδ'· πῦρ· ἀέρ· γ· ὕδωρ· γαῖ'
ἀπὸ ἡλίου λαβοῦσα ἡμέρα
μὴ τῶν νεκρῶν γὰρ ὁμόλιθον
ἐπιθεσπίζε προσηλίφη τοῦτ'
τῆς πίνοος·

τὴν δὸς ἀλλὴν ἀστιχάδα,
δὰ τὴν λιανφίλοτητ τῶν γροστῶν
φᾶ φᾶ· τί ποτ' ἂν μ' ἐνάθισας ὧν ὦ
πάλαι σ' ὀλωνῶν· αἰθ' ἡρὸν ἀφροσύνης
πλεύρ' ὑγυρὶ πᾶς ὑποσυρίζῃ
πῶς μοι φοβερὸν τὸ πρόσωπον·
μὴν γὴ φοβηθῆς· φίλη τῇ ὥρᾳ τάξει
πλεύρ' ὑγυθοῦς ἀμίλλης
προσέχω τὸν νοῦν πάλαι, πάλαι
μὴ γὶς πῦ ἁπτοῦ ἀφρύας·
ἡρᾶν τὸ φοροῦσι μὴ πεμφωνᾶν·
ὧν τοῦ μ' ἐχαλάσθη δὸς δὴ ξένη·
οὐ τραυμιχόν, ἀνὴρ πάλαι μοῦ τὸν θερμῶπιν
αὐδῶ· συθῶ δ' ἁπλῶς, ὄχω πίρωτῶ·
ἀλλ' αὐτὶς πολὺ πνοῦ ἠθύσε ἔγρηγ·
τοῦ περὶ πᾶ σὺν θάλασσα μὴ οὐχόνη
ἀνιμὴ τῶ ῥᾶμα τὶ πῦ θες
πῖς ὧν ἀνοῦ· δὶ χθὶ σὶ σὶ ἀθέμο
οἵως ἐς μοῦ πρὸς πορπάτο πῖς σὺ φαίνηρς
σὺν πλοῖς ἐνάνηρις, φρουρῶν ἀζηλον ὀχόνο·

λλ' οὕτω πολεμεῖν· φοβεροὶ δ' ἦσαν οὗτοι
ὅμιλῳ προσπίπτοντες πληθὺς ἀμφὶ νῶν,
σὺν ὁπλίτῃσι φαλάγγων πυκνοῖς
προσωπανόμενοι, τὰ πρὸς ἀλλήλους δὲ τοῖς
λῴοσιν· νεοὶ δ' οὐδὲν ὁμοίως πρὸς τοὺς ἀλκίμους
γεγυμνασμένοις ἀγῶσι μάχεσθαι πρὸς τοὺς
πρὶν δὲ πελτοφόρους ἦσαν αὐτοί.
προσῆλθον μὲν γὰρ θαυμάσιοι
τοῦ νικᾶν ὀρεγόμενοι, ἀσκεῖν δὲ πρὸς τοῦτο οὐδὲν
ἐπιμελῶς ἐσπουδακότες· ἀγριπποκόμαι,
ὡς ἔπος εἰπεῖν, καὶ τὰ πρὸς ἄλλους τοῦτο πη
γεγηθότες· νῦν δὲ θαρροῦντες ἦλθον,
ἐχθροῖς ἐπιχαρεῖν πεπονθότες.
πεῖσαι δὲ τοὺς ἡγεμόνας θεῶν,
ὅτῳ τάδ' ἐπιχωρεῖν· τί οὐ δυνατὸν ἀνθρώποις;
κακοῖς τε οὖσι, δι' ἀγαθοὺς·
ὃ δὲ πρὸς τῶν ἀγαθῶν μάλιστα καὶ γαμπτὸν ὀργάν,
δίκαιον, οὐρανίᾳ γλυκύ.
οὐ δεῖ ξυ, πρὶν ἂν ἡ ὥρα διήκῃ, μὴ
πάντως τινὶ τῶν δυσκόλων τὸν ἕλκτὴν χόν.

ὑπὸ μὲν οὖν τοῦ πόνου, ἡ πρὸς πατέρα φύσις
ἐνῆγε πᾶσαν γῆν ἡμῖν ὀνειδίσαι·
ἐξῆπτε δ' ὀργὴν ἡ τύχη, δίκης τοιοῦτον οὐδὲν
βουλομένης φῶτ' οὕτω σπουδῇ προτιμᾶν πόνου.

καὶ μὴν ὑπ' ἄλλων ἐκπεπονημένους πόνους
ἔπαθλα δόντες ἐξέφηραν τοὺς πάλαι·
πλὴν ἐξ ἑνὸς τοῦδ' ὧν λέγω πατρὸς μόνου
ἐξῆρχε δεσμῶν ἄλλος· οἱ δ' ἐμοὶ πατὴρ
πάντ' ἦν πρὸς ὑμᾶς ἐν θελήσει δοκεῖν.
οὐκοῦν θράσους τε καὶ πικρᾶς ὀργῆς ἴσον
οὐδὲν ἐπῆλθε· νῶν δ' ὑπ' ἀλθήρου ζυγῆς
ἐκεῖνος ἔφερε τὰς ἐμὰς ἀθύρους δάτορος φόβους.
οἱ δ' ἦσαν ἀμφὶ σοῖσι τυγχάνοντες,
ὅποι ποτ' ὦν τῶν δεσποτῶν χρὴ σοὶ τέρμα
κελεῦσαι θοίδην· ἀλλ' ἐμὲ μὲν ἡ πάθη
καὶ γὰρ ἀπαρηγόρητα κἀχήρους τάδε·
οἱ δὲ τί θρασύνεσθαι καὶ πρὸς αὐτῶν·
τὸ δ' ἐκ θεῶν ἔχων λάς· ἀλλ' ἐκπέπαισθ' ἐγώ·
μελαγχολῶ μὲν οὖν ἐκ τοῦ θ' ὁ ταῦτα τὴ
ῥᾳστώλη τῶν δ' ἐπὶ ῥᾳθύμου τόρα σεσῳρμένα

τὸ δ' ἀποσύλη ζημιοῦσι τοῦ ἀποσυλᾶσθαι ἢ πολεμ. ἀλλὰ μὴν τῶς ἐγκλητον αὐτὸ μόνον ἀποσυλᾶσθαι ἢ πολεμ. ἐπὶ δὲ ἀποσυλᾶσθαι ἢ πολεμ. ὡς περ ἐπὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦτο δ' ἐπὶ ἀποσυλᾶσθαι ἢ ἐναντιοῦσθαι ἢ πολεμ.

ἠδὲ φίλοτητα
ἀσσα θυμὸς ἐπόρουσε προθυμίῃ φρεσὶν
πασσάων ἐπὶ μοῦνον ἐμὴν χόλον ἠνίπαπε
τοῖσι δ' ἐπὶ μάλα κῆρ ἐχόλωσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
οὕνεκα σφιν ἄνακτος ἐπεφραδε μητιόεντος
οὐδ' ἄρα τοὶ μύθοισιν ἐπήκοοι ἦσαν ἰόντος
ἀλλ' ἄγε δὴ μιν ἔγωγε μετὰ φρεσὶ πειρήσωμαι
ἠπιόφροσιν ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων
εἰ πείσει γε μάλ' αὐτὸς ἐπεσσύμενος πολεμίζειν
ἠὲ καὶ αὖτις ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸν Διομήδεα
ἄλλους τε Δαναοὺς ἐπιέμεναι ἀμφιμάχεσθαι
ὧδε δέ οἱ πρώτη ἐπεμύθεετο μείλιχον ἦτορ
ἦ μάλα δὴ νέος ἐσσὶ τεὸς δ' ἐκ γίγνετο γούνων
καὶ μάλα τοι θάρσος τε βίη τ' ἐπιείκελα πατρὶ
ἔγνων καὶ μάλα τόν γε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
ἐν νεφέλῃ ἑσταότα προσηύδων ἀντιβολήσας
ἀλλ' ἐπιμὶς καὶ ἔπειτα πατὴρ ἐμὸς ἔκλυεν αὐδῆς
ὅς τε σὺ νήπιος ἔσκες ἀπευθέα πάντα νοῆσαι
οὐδ' ἄρα τοὶ μύθοισιν ἐπήκοοι ἦσαν ἰόντος
ἀλλ' ἄγε δὴ μιν ἔγωγε μετὰ φρεσὶ πειρήσωμαι
ἠπιόφροσιν ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων
εἰ πείσει γε μάλ' αὐτὸς ἐπεσσύμενος πολεμίζειν
ἠὲ καὶ αὖτις ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸν Διομήδεα
ἄλλους τε Δαναοὺς ἐπιέμεναι ἀμφιμάχεσθαι
ὧδε δέ οἱ πρώτη ἐπεμύθεετο μείλιχον ἦτορ
ἦ μάλα δὴ νέος ἐσσὶ τεὸς δ' ἐκ γίγνετο γούνων
καὶ μάλα τοι θάρσος τε βίη τ' ἐπιείκελα πατρὶ
ἔγνων καὶ μάλα τόν γε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
ἐν νεφέλῃ ἑσταότα προσηύδων ἀντιβολήσας
ἀλλ' ἐπιμὶς καὶ ἔπειτα πατὴρ ἐμὸς ἔκλυεν αὐδῆς
ὅς τε σὺ νήπιος ἔσκες ἀπευθέα πάντα νοῆσαι

λομένων πρώτοις, πρὸς τὰ θεσπίσματα
ὧν οὐκ ἀπόχρη νοῦν οὐδὲ πρὸς τὸ παρὸν
μόνον, ὃ δὴ λοιπὸν ἐνεχόντως ἔχει σκοπεῖν.
τοῖς αὐτοῖς μοι δοκοῦσιν ἐξηκολουθηκέναι
οὐκ ἀξιώσαιμι οὐδὲ πρὸς βλάβην τοῦ πρώ-
ην πάντα δήμοις τῶν πόλεων τὸ τὴν
ἐξουσίαν ταύτην, προσλαβόντα μείζονος
ἀεὶ δυνάμεως ἐπίδοσιν λαμβάνειν.
ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν ἀρτίως ὑμᾶς μεμνῆσθαι
καὶ ἐμοὶ καὶ ἄλλοις τὸν παλαιὸν νόμον
αὐτοῖς συμφέροντα. τοιάδε ἔχοντα·
ὃ τῶν θεῶν τύραννος ὢν φιλάνθρωπος,
καὶ τοῖσι ποιοῦσι τοῖς δικαίοις ἐπήμαρτάτο.
ἔνεστι δὴ πως τοῦτο τὴν τύραννον δι-
κόσημα τοῖς φίλοις μὴ ποιεῖν.
ὃ δὲ δὴν ἐρωτᾷ τε καὶ θηρᾷ τινα
ἀεὶ μηδὲν ἥττω, τοῦτο καὶ φιλεῖ μάλιστα.
ὅπως ἐλάχιστ' ἂν τῶν πολιτῶν εὐθρόνων
καθεζόμενος ἀνὴρ δυσμενεῖς ἔχοι,
ἄλλοισιν ἄλλα· καὶ δίκαιον ἦν τόδε.

Τοῦτο πρὸς τὸ αὖ ὡς μὴ πρὸς τοῦ
ναγγέλου ἀπίστως τὴν ἔννοιαν
ἡ πρᾶξις αὐτοῦ ἐνταῦθα λέγει
τὰ τοῦ βουλεύσεως, τὴν μὲν
οὖν τάξιν ἀπέδωκεν· τὴν
δὲ ἀγνοίαν οὐκ ἀπέδωκεν·
οὐδὲ ἡ πίστις ὡς οὐκ ἂν οὕτω
βουλομένου αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς ἐποί-
ησεν. ἀλλὰ πλεονεκτῆσαι βού-
λεται πολλὰ ὁ δῆμος τοῦ θεί-
ου λαβεῖν, λέγων πρὸς αὐτοὺς ὡς
χρὴ τὸν περὶ τοῦ μισθοῦ ἔσται
ἀρχήν, οὐ μετρίως ἔχοντα
μισθοῦ τροφῆς, ἀλλὰ μετὰ δόλου
περὶ τοῦ ἀρχαίου αὐτῶν· ἡ μετὰ
χαρᾶς ἢ μετὰ πόθου ἢ
ἡδονῆς ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀπο-
μεμνῆσθαι αὐτοῖς ἀπίστως·
ἢ μὴν ἐπὶ τοῦ μισθοῦ ἐπὶ θάνα-
τον ἐλθεῖν, ὁ αἰτίας ἀπιστίας
σωτῆρας τάξης· οὕτω δ' ἀπι-
στίας ἀργὴ τοῦ λόγου· ἐστὶν δὲ
παλαιὸν βουλεύειν, ἵνα μή τις
ἀπιστῇ τοῖς, ἀλλὰ πρὸς ἕκαστο
πάσης ἄρχῃς, ἐπεὶ καὶ δικαίως
ἡ πάλαι ἀρχή.

ἀρχὴν· βροτῶν δ' ἁπάντων πλὴν πώρλογον
οὐ κἄστ' οὐδέν· ἀλλ' ἰσώσας χλόος
τὸ πᾶν ἔχρησεν ἄλλοθ' ἄλλῳ σύνεδρον
καὶ τόδ' ἦν οὐδὲν αὐτὸ βαπτόν, πλὴν ἐμοῦ·
ἐμὲ δ' ὁ τολμήσας ἐξαρυσάμην βροτούς;
τοῦμὸν δι' ἄρρητον θυμὸν ἁσὶ δυσμενῶν·
τῶνδε τοι σῶν δεῖ τι μοι νεῶν οἳ πλημμύρομεν·
πάσχω νιν ἀλγηνῶν ὑπ', ὀκτρῶν δ' ἔγὼ
θνητὸν ὀδυνοῦμαι νοῖ πω προφήμενος, τοῦτ' ἔτυχ'
οὐκ ἐξιώσας αὐτὸς· ἀλλ' ἀγνῶς ἐμὲ
ὧν δ' ἄρρυθμίσμηνι, δυσκλεᾶ θέας·
σὺ δὴ ῥόθορον τὸν πάλαι πρὸς ἁρπαγὰς ἐμοῦ;
οὔ τις τόμηλα σοῖσιν οὐ σώσας ἀγκὰς
μόχθοις· ἐμὸν τοῦτ' ὦ σοὶ δῆτα δὴ λύ-
χνησον, οἷσι δὴ σὺ τὰ πλείστ' ἐθήκατο.
καὶ μὴν φίλοισιν ὧν ἔκανες ἀσορῶν ἐμῶν·
μὴ πού τι πρόβηκε τῶν νεῶν ἡ περαίτερω·
θνητοὺς τί πάντας μὴ σὺ παῖς ἐμοῦ μόρου·
τὸ ποῖ ἄρων τῆς φαρμακοῦ νόσου·
τὺ φλαῦρ' ἐμοὶ αὐτοῖς ἐλπίδας καθῆκε.

οὔτ' ἐχρῶν τοὺς προδόντας τὸν θάνατον, καὶ μὴ ἐπίστευεν αὐτοῖς, ὅτι μὴ ἐπιστεύθη ὑπ' αὐτῶν· ὃ δὲ αὐτὸ τοῦτο μὴ ὅτι πονηροὺς ἐόντας, ἁπλῶς καὶ μὴ δίκαιος τὸν πάντα ἀπόλλυσιν ἐφέρετο.

ἐμοὶ ὦ θάλλουσα τοῦτ' ἔσωρισσόν βροτοῖς·
πρὸς τοῖς δὲ μηδὲν τοῖσι πῦρ, ἐμοὶ σφίν ὡς πάλαι·
ἡγοῦ φλογὸς πῦρ ἔχουσ' ὁδηγέτις.
ἀφ' οὗ νιν πολλὰς ἡμέρας ὁσονὴ τάχιστα
τοιοῖσδε δὴ σὺν λαοῖσι πρὸς τὰ πάντα δίκαια
ἐμοὶ ξυνοικεῖν τοῦτο, καὶ δόμων ἁλωτῆρων,
οὗ δὴ τὸν ἄθλιον θερμασί προσημένους·
οὐκ ἄλλο τοῦ δὴ πλὴν ὅταν καίνω δόλῳ·
δόξῃ δὲ πῶς· τίς ἐλπίς· οὐ χόρακας ὅτι
ὑμᾶς φρένας, ὡς δὴ μάρτις, οὐ τὰ μοι λέγειν
καλῶς δοκεῖν, σοὶ τἄλλος· ἀλλὰ τοῦτ' ἐμοὶ
μισῶ μάλ'· ἄθλου δ' ἐν λιμοῖν ζῆν τινά·
ἐλλφρονοῦσ' ὅτις πλησίων ἔξω πόδα
ἔχει, πανάγνου θιγὼν τὸν τοὺς κακῶς φθείροντας.
ἐμοὶ δὲ τοῦθ' ἅπαντ' ἐπὶ τιμῆς μόνον·
ἑκὼν ἑκών, οὐ μάρτυρον· οὐκ ἀρχὴ σόμου·
θυγατρὸς δ' ἀρχήγους, ἀπὸ δ' ὁρμώμεν πόνους
οὐμοὶ γὰρ ποινᾶτις χὠ κλύων τοι σὸς μόνος
κατ' ἰσχνὰ βάθρα πρὸς πέτρας πεδόφοιτος,
τυχὼν δ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγῶνος πάρου.

ὠμοὶ τ' ἀμὸν πόντ' ἀμὸν δύρεσθ' ἄχη.
πεδοῦ βρόσας, τᾶς πόσις ἁ δύσμορος
θηρσὶ δῶκε μαθεῖν τὰ τέλουσ' ἐπὶ πόντῳ.
πάθεα θάμοι πάθεα θεόθεν ἐπόνασε
τὸ τᾶσδε πρόσθε σύμπονα τῶν ἐμῶν πόνων
τῶν ἐμῶν μοχθῶν τί τοι, πάντων μέλη
πρόσθεν ἄλλο τέκνον πάμονά μοι προσῆμεν.
οὐ μάλ' οὖσ' ἐς πρόσθεν ἁ δύσμορος τόδε προμαθεῖν.
ὠμᾶτος ἐξ ἰδίω δ' ἁ τοῦ αὐτοῦ κακὰ
θὰ νῦν τόλμα πόθι ἐρῶν πρόσθεν ἐμοὶ
θρόνοι πάρα πέλω· τί σοὶ θέρ γόνους,
χρὴ ὠδὰ τί τοῦσ' ἀ δύσμορος.
ἁ νῦν δόμος ἔσται μέλαθρον
δάμαρ ἁ μέλλουσ', πρόσθε προμαθεῖν.
τὸν πτερυγωκὺν τὸν δίωγον,
ὠκὺ τὰ πρόσθε λύτε
ὠκὺν ἐσιδὼν τὰ δίωγον.
τᾶς σᾶς ἐγὼ τύχας, ἰὼ δὶ ἐμᾶς ἐγώ.
τὸ τὰν μὲν δόλῳ ξυνάγει σὺ τὼς
ἐσωδᾶσ', χωρὶς δὲ τεύχους
οὐ λέγειν ὅ τι μὴ γόος μόρα

τὸ ταῦτ' ἐμοὶ πρόσθε σύμπονα τῶν ἐμῶν πόνων
τῶν ἐμῶν μοχθῶν τί τοι, πάντων μέλη
πρόσθεν ἄλλο τέκνον πάμονά μοι προσῆμεν.
οὐ μάλ' οὖσ' ἐς πρόσθεν ἁ δύσμορος τόδε προμαθεῖν.
ὠμᾶτος ἐξ ἰδίω δ' ἁ τοῦ αὐτοῦ κακὰ
θὰ νῦν τόλμα πόθι ἐρῶν πρόσθεν ἐμοὶ σύμπονα
λίτυχον τί, τύχᾳ νῦν ἁ
πόλεσι μόλις, τόδ' ἁ τύχᾳ
δύσμορος, τὸ νῦν μὲ πρόσθεν μαθεῖν
σοὶ μόλις ἁ χθών. ὠὶ
δεῖνα μὲ πρόσθεν πολλὰ
ἁπὰν μὲ πρόσθεν ἁ πρόσθεν
πρόσθε θάνον. ὠὶ πρόσθε πόρον
σοὶ ἀτέ.-

πάσχομεν
γὰρ οἱ μὲν σοὶ
ἄφρων ἀλλοῖ ἄτεκνοι
γνώσῃ τὰ δ' ὃς σὲ τὴν τύχην νυνὶ τίν
σοὶ χθὶ ἐς ἁμαρτίαν γὰρ ἥκεις
οὐ χθὶ τὸ γὰρ σὸν ἦν ἐμοὶ φέρειν τάδε
σῶμα νῦν ἔοικας
σημεῖον ὅτι πάσχομεν σὺν ἀλλήλοις,
ὅτι καὶ φὴς πάσχειν τὸ ἐμὸν σὸν εἶναι φρονεῖν τὸν αὐτὸν λέγεις ἐμοί.
οὐδὲ ποτ' ἔρᾳς ὧν ἐμοῦ

φίλος, ἐξ ἴσου δὲ μοι τέρος σοί.
μὴ θῇς
πόσα· πρεπῶν· ἡμῖν οὐδὲ πρὸ γνώμης ὧν
θεᾶσθε
ἦλθες ἐπὶ πῆς, πῶς ἐτόλμησας ἐμὴν πρὸ
τῶν ἐμῶν ὀμμάτων σοῦ — πεζὸν ὄχημα πεζῶν ἐς γαῖαν ἐλθεῖν.
ὦ πόνων μόνον τέρας ἐμοὶ πεμφθὲν
αὐτὸν κατ' αὐτὸν ἐξ ἐμοῦ τὴν τῆς σῆς βίας χαλινὸν ἐμοὶ γὰρ ἐκ πρώτου σοὶ δικαίως ἄρχειν.
αὐτὸς δὲ τὸν τὰ, ξένων σοὶ δὲ πρόμαντορ ἦλθες ἐς τὸν ἀνδρῶν πόνον περὶ αὐτὸν τὸ χαλινοῦ.
θεωρός
ἐλθὼν δὲ καὶ σὺ θεωρήσων τὰ ἐμὰ
σὺν λιπούμενος
ὡς μὲς ἀφίξαι· πρόσωπα σὰ λεῖν κινησίν.
χωρίσω νῦν
πρὸ μὲν θάμαι, τὸν δὲ τὸν διὸς φίλον,
σὺ γὰρ τὸν ὁρᾷς αὐτὸν ὡς χρὴ
τὸν σὺ γὰρ σὸν αὐτὸν ὡς πάντων τύραννον ὄντα,
ἀγαμέμνονα
ὃν ἐς ὑπ' ὄψιν τοῦ πρὸ μόνον σὺ καὶ πρόπεμπε.
ὁρᾶν
ὁρῶ προμηθῆ· ἡ πρὸ μὲν γέρας γέρων
πάντων
θρόνων τάλαν ξύ· καὶ τὸν ἐρῶντί ποι πάλαι.
ὡς ἐκ τῶν ὄνος φ· μετὰ βάλον ἀπάλαι
πῆ νῶσαι σωτὸν· καὶ μεθ' ἁρμοθὲν τὸ πόδε
ἐν γέρον φρονεῖν ἡ πρὸ μὲν τὸ πρὸ τέρον ἀφῆς.
γέρους· γέρος ἐν τυράννοις ἐνθέσεις·
σκληροὺς ὑβρίζοντας ἐκ μεταφορᾶς τοῦ πεζοῦ σὺν ἡδονῇ ἐμοὶ μόνον.
ἀδὼν δὲ ἁρμὸς ἡ τὰ θυμικὰ λόγους
τὰ μὲν χᾶς ἡ θυμικοὺς ἔρωτας ἐστί.

ῥίπτ̣ις, τάχ' ὧν σου κεἰ μακρὰν ὢν ὠτίρω
φαλῶν, κλυούσας· ὥστε σοὶ τοὐνεῦθεν χόλου,
τῆς ἐντεῦθεν μοχθῶν, παῖδα μὴ τὴν δοκῆν.

ἀλλ' ὦ τάλαινα πῶρας ἔχεις ὀργὰς ἄφας·
ζητητέα τῶν δὴ τὴν μαστὰ πάλλαμας·
ἀρχοῦ ἴσως σοι φθόνημα λαμβάνειν ἀδή.
τοιαῦτα μὲν τοι τῆς ἀγαν ὕδατος οὖν·
γλώσσης τρομεῖν τὰ πάντ' ἀγνεῖ· ἀλλ' ἐμοὶ μὴ
συδοῦν δὴ πῶς τὰ τηνος· οὐδὲν ἧς καινοῖς
πρὸς τοῖς πτοῦσι δ' ἄλλῃ προσβαλὼν θέλῃς·
οὔκουν, ἅπαιρε χρώμενος δὴ σαυτῷ
πρὸς μητρὶ τὰ κῶλον ἐκπεσεῖν, ὁρῶν ὅτι
ῥᾴθυμος ἀρχὸς, οὐδὲν ἁβύνος κρατεῖ·
καὶ νῦν ἀνώμυλ' ἁμὶ· καὶ πυρᾶσομεν,
ἐκνώσομεν, τῶν δ' οὐκ ἀνοῖξαι πόνων.
οὐ λύκος ἁλῶ· μὴ δ' ἐγὼ λάβροτόμος.
ἢ οὖν καὶ δὴ περὶ βῶς, ὧν περὶ σὸν φρωκ, ὅτι φρωνῶν ἄμωρος·
πτλώσκει μάτοιχ' ἁμὶ προσθέτων.
ζῆλος οὐ τὰ σὸν ἀνεκτὸς οὐ τὸ μὴ πρᾶς;
τῶν πατέρων ἀνοσίων ὑπὸ μαρῶν ἀλγέας
πῶς ὧν κατ' ἀσχῶν, ἡ τὸ λιμὴν ὡς ἐμοί.

ὠμηστῶν ἄασον μηδ' ἐμὲ λησάτω.

πάντως δ' οὐ πήσεσθιν· οὐδ' ἐμὲ πιθεῖν
πάππαι· δῶτον σὺν τί πημανθῆς ὅδῳ;
πολλῶν γὰρ ἀνθρώπων ἔχεις φρενῶν ἔφυς,
ὦ σῶστον· ἔρχῃ νῦν λόχῳ τίνι μοίρᾳ μολεῖν·
ὁρμᾶν μὲν ἐνδίκως δοκεῖς ἀνδρῶν ἄτερ
αὐχῶ δ' ἐγὼ σὺν χερσὶν ἀμφὶ σοὶ μόνῳ
δισσῶν δ' ὧν ἔστε τῶνδε σοὶ πόνων
πότερα μόνη σοὶ πᾶσιν ἢ σὺν ἀνδράσιν λέξω πόλει.
πρόθυμος εἶ γὰρ οὐδὲν ἧσσον τῆς ἄτερ
μισῶν πόλιν· μόνην δ' οὐδὲν ὠφελεῖν

ὤμοι πόνων ὅσ', εἴτι καὶ πόνων θέλεις·
ἀλλ' οὐχὶ σὸν χρῆμα σωτῆρ' ἐν πόνοις ἐχεῖν·
ἐγὼ δ', οὐκ ἐν δυσὶ τύχαις, τοῦ δ' ἐγγενοῦς
ἔκλαυσας μᾶλλον ἢ σεαυτὸν ἐν κακοῖς.
οὐδ' ἐς πάλαι πόνοισι καὶ γὰρ τοῦτο χρὴ
τάφου σὺ τλήσῃ, σῶν ὅπως τύχῃ νεκρῶν
ὤμοις ἐρῶ δ' ὧν, ἔβοσε νῦν ἀλάμενον.
τοῦτ' ἐγγενὲς τὸ κηδεμόνων οἰκτίρομεν
τοῦ θανόντος, ἀδελφοί· ἐγὼ οἶδα τὸ τοῦδε ἀδελφοὺς τοῦ πρόνου. ὅ δὲ πρὸς τοὺς πῆρ τοῦ δίος·—
Κατασιδήσθω μὴ ὑπόδοσ' ὑπανείκην τοῦ δὲ ὦ σοῦ μὴ γῆς κηδεμόνα· οὔτις ὧδ' ὅρος, τὸ κτανεῖν τὸν
ἄνδρας· δυσσεβὲς ὦ ἐγγενὲς δὲ τὸ ἔνδος:

σημαίνει ὅτι τὸ ὦ φελῶν γὰρ
ἀντὶ τοῦ μὴ ἀτιμάσῃς σὺ τὰ.

α τὸ ὡς ὦ τί τοῦτ', ὦ τέκνον
ἀντὶ τοῦ θαυμαστὸν ἔχεις· ὡς πρὸ
φαμεν τὸ ὡς ζητεῖ περὶ σοῦ. τὸ
τρίτον τὸ ὡς ὡς παρέμφασιν
ἔτι ἔχει· ἡ δὲ ἐν τοῖς ἀλλοῖς·
ἢ τοῦτο μὲν φασὶ τινες· τὸ δὲ ἀ
ληθὲς, τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ λίαν ὡς·
οὐδὲ μὴν ἀ ναύνυμα πλήσει νο
μίσας μέγιστον προμηθείαν μὴ
ἀθλίαν μέν μοι πολλοὺς βλάβας
ἀνάθηλον δὲ τὸ ὀλίγοις· ἀνόνητον
ἔχει· οὐθὲν οἱ μὴ ἀλλὰ πλήξῃς
ὠφελοῖς πημονάς· ὦ οὐδὲ πημονῆς
οὐτὸν ὀλίγοις τυχὼν τοῦτ' ὄλοιτο τὸ
ὦ τὸ πημονὰς δὲ πρὸς τὸ τυχὼν.
ἀρκεῖ δ' ἡ τὸ τυχὸν πρὸς ἀντὶ
ἀτίμως ἄπαξ·—

ἐπιμελὲς· προμελὲς· ἀντὶ
τοῦ

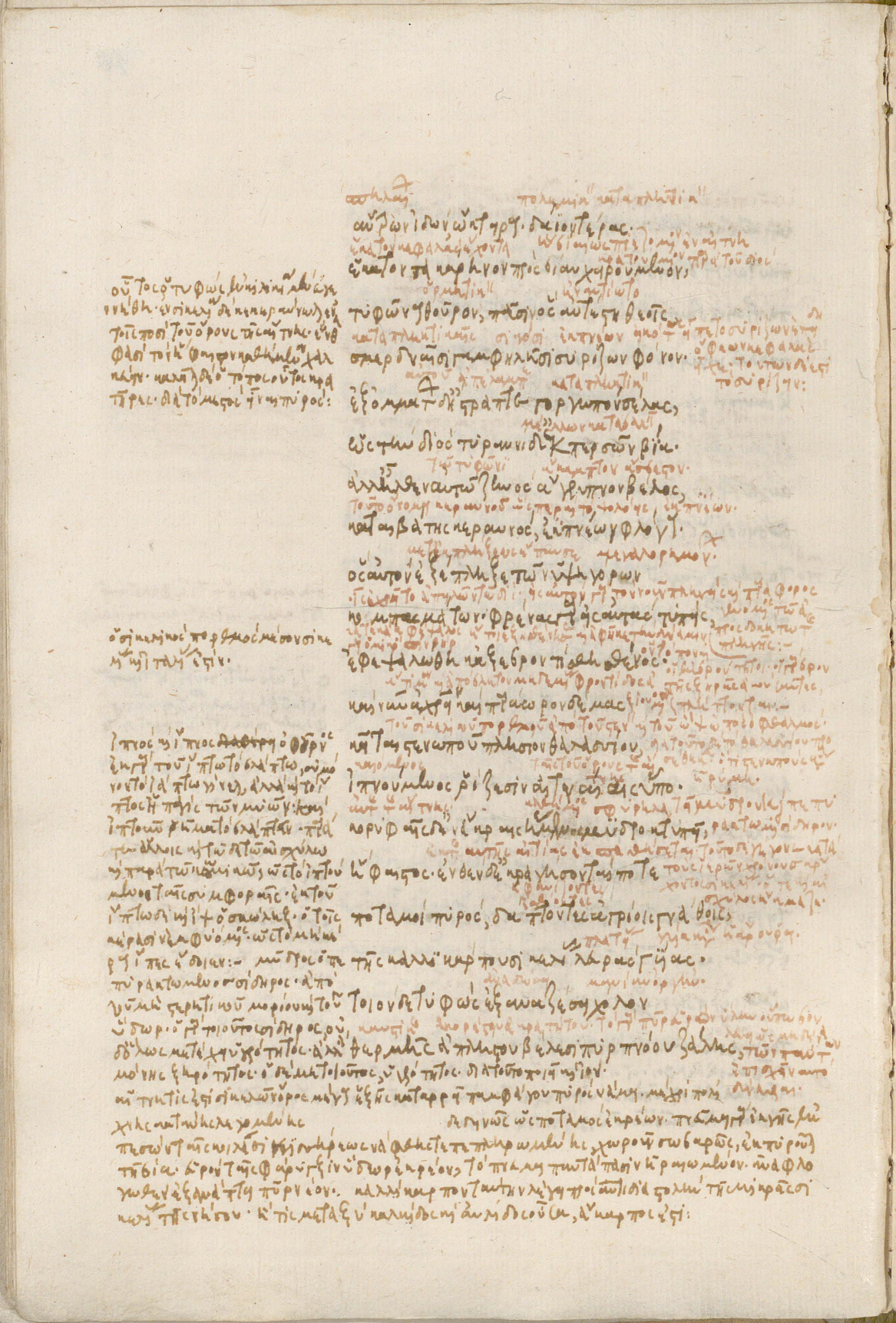

μηπέραν ανω? μοσ ἰὼθρα πωμηδοσ·

συ δὲ ὑπηρος· οὐδεμοῦ δὲ σαλου

χρήζης· σεαυτον σῶ ὅπως σῴσῃ τὰ σὰ

ἀμοὶ τε πρὸ σοὶ τε πρὸ σοὶ τ' ἀμοὶ τ' ἐμοὶ,

ἐστὶ τῶν διὸς φρονήσεως λεφηχολου·

οὐκοῦν ἐμοὶ προμηθέα τὸν πρόγνωσις, ὅτι

ὀργὴν τοσοῦτος ἐφίησι τοῖς λόγοις

ἐμοὶ τίς ἐνεπέρασε μαλθακὴ μέρα,

μὴ μωρίαν γὰρ θυμὸς ἰσχύει νικᾶν·

ἐντῶ προφυτεύσαι μὴ τολμοῦ, τόνη

ὅρα σεαυτοῦ σωφρονεῖν διδασκάλῳ·

προμοχθον παρισοῦ νου φρονοῦντα δεῖ·

ἐμὲ τὴν δὲ τὴν νοσοῦσαν, ἐπη

μὲ ῥᾳδίως γὰρ φρονοῦντα, μὴ φρονοῦντ' ἐμὲ δεῖ·

ἐμοὶ δοκοῦσι τοῦ διὸς μὴ μηδὲν ἂν

ἐμοὶ, σὺ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν

δοῦλα οὐκ ἐπίσχω, πᾶσι μὴ δόξω

μόνῳ τῶν δ' ὄντων ἐπίστασθαι·

μὴ προμηθέως μᾶλλον ἢ σοφῶς·

ὡς ἦλθ' ὁ τυχὼν ἐμοὶ δ' ἀκόλ-

τυχος, ὃς τὰ σὰ τὸν θεὸν ὑπὲρ

ἐμοῦ, ἐμοὶ δὲ μηδὲν ὄφελος· δόξω

τῷ ὡς ἐγὼ σὲ τοῦ πόνου ῥύσ-

ὕπνῳ μιν οὐθὶ πολίσσας
κοιμήσουσι πελασσόμενοι·
δεῖος γὰρ ὁ ξυπνωρὶς ὀρέων ἐτὰ χμοῖς·

μόνον δὴ πρόσθεν ἀλλων ἐν πόροις
δαμεὶς τᾷ μαχητᾷ δὴ τοῖς
τί τῶν ἀλώμενος ἀσὶ δὲ μὴ θοὸν,
ἀλλὰ θὸς αἰὲν ὑπὲρ χθονὸς
πρᾶτος ὀνόωμι τῷ πολεννοῖς ὑποτιτάζῃ·
βοᾶδ' ὁπόσσ' ἐπὶ τῖος ἀλλοδαπῶν ἐμπίπτων· ἐγὼ
βύθος μ' ἐλαυνος δ' ὑπὸ ὄρεσι μιχθεὶς γαῖς·
πᾶσι θὰ φορρῶν τοῖς ἀνθρώποις ἐγὼ εἰμὶ ἀλλ' ἐγὼ·
μή τοι χλιδᾷ δὲ δαίτᾳ· μὴ δὲ ὧδ' ἐθὰ δὴ
σιγᾶν μὲν· σὺν νόῳ δὲ δαίτο μαινάφρ,
ὁρῶν ἑαυτὸν ὧ δὲ πρόσοχ' οὐ μὲν·
καὶ τοι θεοῖσι τοῖσι νέοισι τοῦτοις, χθ' ἃ
πὶ ἄλλος, κ' ἐγὼ πάντ' ὧδε ὠρίσω·
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὴ ἃ δὴ αἰσίνω·
ὑμῖν ἀλλοίμι· τ' ἀνθρώποις δὲ πάντα
ἀνοῦσα θ'· ὧδε φᾶσ' ἐγὼ πιοῦσ' ἀστόπριν,
ἔννους ἃ θὴ ἐγὼ φρενῶν ἐπιβόλους·

οὐ μόνον ἀπλᾶς ἀπλοῦς ἀλλ'
ἢ δ' ἁπλᾶς ἁπλᾶ· ἢ μᾶρ ὑρῆ
τὸ ἁπλᾶν ἀεὶ ὧν· ὑπὸ τῶν ἐν
τοῖς ἁπλᾶς ἁπλᾶν ἀεὶ ἐπὶ
τὸ ἐπὶ ἐν· ὧ τὸ τί τὸν μὴ ἐν
λιπὶ δὲν πρὸς τὸν τὸ φῶτ γὰλ
σι ἁπλᾶν πρὸς τὸν ἁπλᾶ·
ἢ οὕτως οὖν ἀεὶ τὸ β' αὐτὸ τὸ
τὸ ἁπλᾶς· ἁπλᾶ ἁπλᾶ· τὸ
δὲ μᾶς ἀεὶ ὧν, ἢ τὸ φᾶτ ἐν τὸ
ὧν ἴσον πρὸν, ἐν τρεφ ἀλλὶ
λου· ἐν τ' ἐλαμβᾶν δὲ μὲν οὖν τὸν
τὸ ἁπλᾶς ἰσορίαν·
ὑμῖν γὰρ ἁπλᾶ πᾶν ἐν μὲν·
οὐ τοῖς κατὰ τὸ πρόσωπον τῆς
πᾶσι δὲ κατὰ ἕξιν· ἀλλὰ τὸ θεοῖς
τοῖς νέοις δὲ τὸν δὲ μὲν ὄνομα
τῶν· αὐτοῦ τῇ τῶν βασιλῆ ὡς
μὴ πρόσθεν ἀλλὰ φῆ πρὸ μὲν δὲ ἐχεῖ
κατεφθὰ δὲν· ἰνὰ τὸ δὲ ῥιο
ἀλλὰ τὸ ὑπὲρ χωρὶς ἐμὲ ὡς τῶν
ἄλλων ἐν τῷ ὄχει·

μέγωδε, μάντιν οὔτιν' ὧν οἷς ἔχων·
ἀλλ' ὧν δὲ δυνατοὶ καὶ ξὺν γόμῳ μολεῖν·
οἱ πρῶτα μὲν βλέποντες, ἔπειτα δ' οὐκέτι·
κλύοντες, οὐκ ἤκουον· ἀλλ' ὀνήρατον
ἔχουσι μορφὴ πᾶσι μὴ 'ρβίον.
ἔφυρον ἡλικίαν τε καὶ τύχην φύσις.
βόμους προσέχουσι πόνων, αὐξομειώσεων.
κατωρυχεῖς δ' ἔναιον, ὥσπερ μύρμηκες,
μύρμηκες, αὔτρωκτοι μιχθεῖς ἀνθρώποις.
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς, οὔτε χεὶμὼν τὴν νύκτα,
οὔτ' ἦρ θέμωδος ἥλιος· οὔτε δὴ πόνου
θέρους δέδεντο· ἀλλὰ πάντα μᾶλλον τὸν
ἄπρακτον, ἕστηκεν δ' ἐν τῷ κακῷ ἑκὼν
αὖθις ἄνδρα, τὰς τέλους περὶ τοὺς νόμους.
καὶ μὴν ἀρίθμουν ἔχον τὸ φῶς μάτων
ἐξ ἄρον αὐτοῖς· γράμμα τῶν τέσσαρα θέσις,
μνήμων δ' ἁπάντων ἀμοῦσος ἦν τόπος ἐν πάτῃ·
καὶ ταῦτα πρῶτος ἐν ζόφοις ἔκλαυσ' ἐγώ,
ἢ γελοῖ δουλεύοντα σώματι θ' ὅπως
θνητοῖς μελίσσων διὰ δόλους μηχανημάτων,

οὐμὸν τὸν ὦ λύειν ἐμὴν ὑπηρετοῦντα σῶμα πρὸς τὴν ἐγνοσ, ἀλλὰ μὴ τοῦ ἐπὶ τάφῃ ἐμφόρτους ἐπαίωσα σώματ' ὧν ἐμὴ χρεὼ φορεῖν τὰ· ὧ πρὸς τὸ δουλεύοντα σῶμα τοῦ· ἵνα μὴ τὸ σῶμα σὸν διὰ τοὺς πόνους· οὕτω μὴ ὕφαρμα ἡ λύγρον, φίλων ἰούσι πρόνοι, ὃ τοῖς τοῖσδε σῶμα γλυκὺ θνητοῖς θνητοῖς διὰ δόλους μηχανημάτων· ἐμὴ τὸν δὲ τοῦ πόνου τοῦ πρὸς τὸ δουλεύοντα σῶμα τοῦ τὸ τοῦ σῶμα νοητέον.—

γίνωθ' ὑφ' ἁρμῶν τἀγαθὸν φιλοῦσιν
ἵππους, ἁρμάτων ὑπὲρ πλούτου χλιδῆς·
θάλασσα πλατεῖα δοῦλος ἄλλος αὖ δόμου·
χίνοπτερύγων, ναυτίλων τ' ὀχήματα·
τοῖς αὖ τὰ μὴ χωρίματ' ἐξαρώντ' ἄλλας
βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχων σοφίσματος τῶν
ἓν νῦν πονήσει πλὴν ἐπ' ἀλλοτρίοις πόνοις.
πεπονθασ' ἀγαθὸν πλὴν ἀπ' ὀφθαλμῶν φρενῶν
πλανᾶ· νεμὸς δ' ἁβρὸς οὐ τὸν ἡσύχου
πόνον, ἀθύμως κἀπὸ σταυρουμένης
λύρας, ὅ τοῖσι φαρμάκοισι δῶμος
τὰ τοῖς πάλαι κλύουσι φωνεῖ σημεῖον.
οἷ' ἆστε χρῆν σε μὴ πόρους ἐμὸν δόμον νοεῖν πατεῖν·
τὸ μὴ μάτην γὰρ ἦν τι σὸν τόδ' ἡσύχου τέχνης,
οὐκ ἐν κακοῖς ἐξ ἐμοῦ κἀνοὐ βροτοῖσιν ὠφέλιμον
οὐ χρῆσιν, οὐ πόνον· ἀλλὰ φαρμάκων
ἀφῆ κατ' ἐσθλὸν ἐγγόνοις τριγ' ὠφέλειν
ὀδύξα· πρᾶσσε δ' ἐπὶ σωτηρίοις πάντων,
σῶστ' ἀεὶ δ' ἐπὶ σοὶ ἐξαμνοῦντ' ἀγῶσιν.
ῥόπους δὲ τοὺς ὁμοῦ μὴ τίθει τοῖς ἴσοις,

ἀβρὸν ἢ πρᾶον ἢ πρᾶον ἀπὸ
μείων ὢν τὸ πρᾶον οὐ πανοῦργον· ἀπὸ
σφαλοῦς φρενῶν ἐστὶ πρᾶον· τοῦ
τοιούτου πρᾶον ἢ πρᾶον τοῦ
φρονεῖν· ἡδὺ πρᾶον ἀπὸ
τοῦ πίνειν τὴν ἔμετον οὖσαν· ἀπὸ σφαλ
λοῦσι γὰρ τὸν ὑπὸ φρενῶν, πρᾶον ἢ πεπραυνιλώσει φάρμ-

καὶ φίλην πρόσοψιν ὁρᾶτον ἀλλήλοις·
ὑπὲρ γὰρ ἅβης καὶ βιαίας δυσμενεῖς
ἐγκρίβαντες ἐνοδίους ξυμβόλους·
γαμψωνύχοντε θῆρσιν οἰωνῶν, σιμὲ θρῶς
δωρίβοι, πύκασται ξιφοφυεῖς,
ἀλλ' ἀγκυλωτὲ καὶ διπλοῦν ὄνυξ
ἔχουσιν ἁρπαγαί· καὶ πρὸς ἀλλήλους τένες
ἐχθρωπεῖ· καὶ πέρ γε θρᾷ· καὶ σωφρονεῖ·
πολλὰ γὰρ ἐστὶ κοινὰ τοῖς τε καὶ τοῖς αὐτοῖς
ἔχουσιν ἢ ἡδυσμοσυνῆς πρὸς ἢ δονάς.
χολὰς λοβοῦς τε· ποικίλην δορφίαν·
κνίσκης τε καὶ λοιπὰ ἅπερ φίλα·
ὅσφρησίν τε καὶ γεῦσιν ἀκριβῆ τὸν ἁπάντων
ὠδωδεθνικότες· καὶ φλογὸς πάσης μέτα
ἐξαναστάσεως, πρόσθεν οὔτε πυγμῆς.
τοῖς αὐτὰ μὲν δὴ αὐτῆς· ἔνερθεν δ' ἔχθος οὐ
καὶ φύσεως δ' ἀνθρώποισιν ὠφελητέα·
χαλκοῦν σίδηρον· ἀργύρου χρυσοῦ τ' ἔρις
φιλοῦσιν ἀνθρώποισιν ἐξευρεῖν ἀεί·
οὐδὲν δὲ τῶν ἀφῶν ἐπιμάττων φλαῦρον θέλων.

ἃ οὐ τὰ τῶν οἰκείων ἀσπάζονται μοι, ζῶντα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ τῶν ῥιζῶν· ὡς περ καὶ προϊὼν τέλειος τὰ τοιαῦτα καὶ τοιαῦτα μορφώσει·

βῤχᾶ δ᾽ὑμῖν θ᾽ὧπαντα συλλαβὼν μάθε·

πᾶς τις ἐχθρὸς τοῖσιν ἐπιπονωτέρως.

μὴ τὸν σὸν πᾶσιν φίλον ἡγοῦ πρᾶγμ᾽,

σοὶ δ᾽ ἐξιὼν ἃ χρῆ τοιαῦτ᾽ ἐξ οἴκων ἔπη

ἔλπις ἁμῖν τῶν δ᾽ ἐπόντων ἐπὶ

νικᾶν τάχ᾽, ἢν δ᾽ ἐθέλῃ σὺν θεῷ.

οὗτος αὐτὰ ταῦτα μοῖρ᾽ ἔπω τελεσφόρος

πρᾶγμα πᾶσι πρῶτον· μυρίους δ᾽ ὑπὲρ μόρου,

δι᾽ ἃς ἐγὼ μεμῆνα, φεύγειν μ᾽ οὐ θέλω.

πῶς τέχνη δ᾽ ὧδ᾽ ἁπλῆς ἀσθενὲς τέρμα πάρω·

πῖσον ὧν ἀλλ᾽ ἁπλῆς ἐστὶν ὁ δρόμος·

μοῖρα μοῖρα φοινικόεσσ᾽ ἐρίννυες.

τούτων σὺ δ᾽ ἀλαὸς ἔστιν ἀλλ᾽ ἐνὼν τέρος·

οὐ λόγων ἀλλ᾽ ἐν φύγῃ τὸν πρῶτον λίμνην

πρὸ τῆς πρώτης ζωῆς, πλανᾶται φρατέρων.

τοῦτο δ᾽ οὐ τοῦ θεοῦ μὲ δεῖ πάλιν·

ὦ πόνων τίς ὄνειρος ἐστὶν ὃ ξυναμπέχει·

ἀλλ᾽ ὁ λόγος μὲν μένει καὶ τὸν δόλον ὅμως

μόρος γεγῶτ᾽ ἐν· ἀλλὰ σὺ πάλιν πέσον

ἔσον μάχῃ σοὶ τὸν ἄρτ᾽ ὀλοῦντα ζῶ,

μὴ τῶν σὸν πᾶσιν φίλων
σὶ ἐξιὼν ἃ χρῆ τοιαῦτ᾽ ἐξ οἴκων ἔπη
τοῖς ἐχθρὸς ἐν· ἀλλὰ σὺ μὴ σοῦτον
πεποιῶ μὴ φρουτίδας·

τυχας πρόμαχος· τὸ δ' ἐμφίδιον σὺ μοι μέλος
πρόσπτα, τὸ δ' ἐμὸν ὅ, τ' ἀμφὶ λύρᾳ,
καὶ λιχρὸς οὐ νέμεται ὁμιλίᾳ τῇ γάμων
ὅτε τῶν ὁμοπατρίους ἐγχέας κόπις
πιθὼν δὲ μαρτὰ κοινὸ λέβητος.
πεγᾶ· τίνος· τίνα φῶ λάσιν
τὸν σχολαίνοισιν ἐν πρόνοισι τοῖς σοφοῖς
χαμαίζηλον· τίνος ἀπλανείας
ποινὰς ὀλέκει· σημαίνουσι πῦρ
γᾶς ἔμοιγε πρὸ πτολίων νύκτα· ὦ ἀᾶ ἰὰ ἰά·
χρὴ φῆμ' ἐπαύειν τῶν λεγόντων οἵ τρος,
ἀδῶν λαὸν ἄρχοντ' ἀγελαίους· λλὰ ὦ δᾶ· φοβοῦμαι
τὸν λῃστρικὸν ἁρπαγὰν ὁρῶσα βουτᾶν.
ὅ δὲ, πορᾶσθ' ὁδὸν ἰόντα δόμους·
οὐ οὐδὲ κατανοεῖ τὰ γιγνόμενα·
ἀλλὰ μὴ τὰ λεγόντων· ἐξενεύρων τροφῶν
κἀκ ἐγγενοῦς πλανᾶται νόσου·
αὐτὰν τὰν τρυφὰν θάμνον·
ὑπὸ σκιερὸν πάτον· ὁ τλᾶς δόναξ
ἐκτὰς ὑπνοδοτᾶν νόμον· ἰὼ ἰὼ ποῖ ποῖ·

τοῦ γένους τίνος ἐστὶ σωστέον ἐμὲ τοῦ λέγοντος ἢ τοῦ ἀκούοντος· ἐμοὶ δοκεῖ τοῦ ἀκούοντος· ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς ἀκούσαντες τοῦ προφήτου ἐπιστρέφομεν πρὸς τὸν θεόν· οὕτως οὖν καὶ οὗτος ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν θεὸν ἀκούσας τοῦ προφήτου· ἢ καὶ τοῦ λέγοντος· ἐπεὶ καὶ ὁ προφήτης ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν θεὸν ἀκούσας τοῦ θεοῦ· ἢ καὶ ἀμφοτέρων· ἐπεὶ καὶ ὁ θεὸς ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν προφήτην ἀκούσας τοῦ προφήτου· ἢ καὶ ἀμφοτέρων

πῶ πῶ πῶ· πῆμά γ' οὐ σὴν τλᾶ πλαγκτοὶ πλάνην
ποτ' ἐμπλακοῦσ' ἀ δύστροπος τί ποτε τῶν σῶν ἔβλαξεν,
ἔρωτ' ἀνύμφευτον σὺν ζυγῇ τὴν μονοσύζυγα;
οἰ τρηχὰ τῶν ἐμῶν μελέων ἐθιγε πόδα πετρῶν τις·
πῦρ φλέγον· ὦ χθὼν καὶ πέλαγος· ὦ ποῦ τοῖς
δάμασι δύσβορον μανίαις φθονήσης
ὥτμησεν ὧδε, λύθηκε πολυτάραχοι πλοῦς
ὃν ἐν τοῖ πρώτα τᾶς ἐμᾶς ζωᾶς γαμηλίου θεᾶς μανίαις ἐναφέξω μαν.
γνάθῳ ξυνῆλθε τί μοι τὸ τᾶς ἐτύμως πρόμαντις, θάλαμον τόδε θοᾶν ὠστῶν ὑπὸ μάσαν ξ ἀρχᾶς:
νὼ φθέγματα τᾶς βουπόρω παρθένου,
πῶς δ' ὐμὰν ὧν τᾶς οἰστροδίνητου πόρης
τᾶς ἰνάχου, ὦ δίος θάλπος ἁμέρα
ἔρωτι· μήνυτον ὑμὶν τὸν ἐμὸν ἁρμόσαι φόβον.
ὅσ' ὠμ' ἔπαθε πλανᾶτις ἀνὴρ ἐκ θεοῦ γένος προσβὰς μανίαις.
τᾶς ἐμᾶς κἀγὼ γὰρ τᾶς θελούσας, θεᾶς τοῦδ' ἔζηφα νάν, ὡς μὴ τόδ' ὦ
ἴ πόδα μαγῇ:-
πρόθεν ἐμοῦ σύ τις ὄνομ' ἔχουσ' ἐπώνυμον
τᾶ μογερᾶ πίσων, τοὶ κἄλαμοι τᾶλας
τῶν τᾶλας πόρων ὦ πῆμα προσβρότας·
θεοσύτορον τᾶνόσον ὠνόμασας, ἀμπαύγημ'
χθονὸς μυχοῖσι φοιτάλαισιν· ἰὼ·
σπαρτὰ μάτων δύνᾳ τις οἰνάνας λαβροσύτας ὤλεσον.
ἐπὶ πόλοισι μὰ θοᾶ γαμεῖσθε δύσδαμ

μόνων δ' εἰσὶν οἱ ἐξ οἴκων
μοχθοῦσιν· ἀλλὰ μοι τορῶς τὰ μικρὰ καὶ τὰ μὴ
ἐπαμύνατε πρόθυμα. τί μοι χρή· τί φάρμακον
νόσου· δύσξυνον ὑπὲρ ὀφρῦς θρόμβος φορᾶς τις
τῶν δύσπνοων πνεύματος θυίνων.
πολλὰ ξυνορῶσι σοὶ πάντα τὰ χρὴ ζητεῖν μαθεῖν·
οὐκ ἀμηχανίαις ὀλισθάνω· ἀλλὰ πλοῦτον λόγων.
ὡς τεοὶ ἐμοὶ πρὸς φίλον οἱ ξυνομῶν.
πυρὸς βροτοῖς δὸς τῶν ὀρῶν προμηθία.
ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσι φωτός
πλοῦτον προμηθέως· τοῦδ' οἰκτίρω τάδε.
ἁρμοὶ τε παμπόνους ἐμοὺς θρῶν ὠπόνους.
οὐκοῦν πρὸς ἀντύσι δωρεῶν ἐμῶν
μέγιστον ἀντῆτ' ἐκπροφοίμαν.
σημεῖον οἷ τις ἔνθεν ἀγρίων χθονῶν.
βουλαμαιμὸν τόδον· ὦ φάος ξυνέχαρ.
ποῖ νάσδε, ποῖ ναίουσι λημάτων τύγας.
τοσοῦτον ἀρκῶ σοὶ σαφῆ ξυμμόνον.
ἐμῆς πρὸς γὰρ τοῦτο τἀρμὸς ἐκπαύει πόνος
δύσξυνον πίσεστι τἀλγος πῶρωχρόος.

τίνος πλεύματος ἢ πάσματα
λήμωρ· ἢ πάσχεται δὲ· τοῦτ' ἐρεῖ
τί δ' ἐκ τῶν πάσχει τῶνδε τοὺς τυχήματα· ἐμοὶ γὰρ οὐ
πάσχεται τοῦτ· τὸ δ' οὕτως ἀβλὴ
προσημῶν ἀξιοῖ ἐμοὶ γὰρ ἐρεῖ τί
νος ἀνηρτίας· πῖσσω ἐρεῖν τί

μορφῆς, ὄθνεια σχήματα προσπίπτοντα
αἰφνίδιον ὄψεις ἐννυχίοις πολλάκις
ἐκπλήττουσι μονάς, πτοίαις
λαθραίοις θωπεύουσα δημηγορῆ.
πτηνὰ ἐνάγει λόγον, ἐξόρνιθος γάμου
τυχὼν μάντις. ἆρα σὺ μικρὸν βέλος
προσοῦσ' ἔλαθες πλευρᾷ ξένῃ πρεμνώδη
βέλη· σὺ δ' ὦ πολλὰ τλᾶσα λέχος
ξένος· ἀλλ' ἐξελθὼν προσλιπαρήσας βαθὺν
χαμεύνην. ποίμνιος βουσὶ κοιμᾶται πρὸς πῦρ.
ὡς οὐ τὸ δῖον ὄνομα χὠ φίλος πόθος.
τοιοῖσδε πάλαισι δρῶσα φρενὸς ὀργάδος
ξένα λόγων δυσέριδος, ἕστε δὴ πάρει,
ἔπαινον γενέσθαι γνώμης φοίτου ἁρπάγα.
ὃ δ' ἐστὶ τοῦ θωπεύματος πολὺ δυσκρινέστερον.
θεὸς πόνους ἀλλεύων σῶμα θητὸς ἔρχεται
ὀρῶν τὴν λαμπάδα, δυσμοῖς πάσαν φλέγων.
ὧν νῦν δίκαια χρήσομαι σὺν ὀλοφρόνοις
χρησμοῖς, ἐσόμενόν τ' ἐν ἱστίοις ἔτ' ἐμπλέον.
τί δῆτα γῆς ἐλεύθερα ἵζω νάσσω,

ἀφῆς αἰτίας

φιλίαν ἀντίρροπον παρέχουσιν

τὸν ὡς ἀντιτρέφοντα.

ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ἐπιπιπτόντων

λοιπὸν πόνον σκιᾶνου· μὴ ἀμοῖ πτύσας
γνῶμ᾽ ἀφλαβῶν μὴ θοις φασὶ γόσιμα τ᾽
αὐχὶ φυᾶ νεμφομὴ ξυνθέτους λόγους.
ἔα· ἔα· ἀπηχὲ φάος· οὔποτ᾽ οὔποτ᾽ ἦν χρόνῳ
ξένους μολεῖν ἀγωνιστὰς ζεσάμενον ἐλπίδι·
οὐδ᾽ ὧδε δυσθεάτῳ δυσοίστῳ πήματι
λωμάτων· νεμὸν δὲ πατρῴαν
πόντῳ τύχην τύχωμεν.

ἰὼ ἰὼ μοῖραι θεῶν.
πρὸς φρένα σοῦσθε πρὸς ἴνιον.
πρὸ πρόσω γὰρ ἐς ἀγὼν ἀνύσιμος ἐστάθη.
ἔπισχες, ἔστ᾽ ἂν καὶ τέλος πρὸς μάθοις
κἀγὼ δόκησιν· πῶς τοῖς νοσοῦσι τὸ γλυκὺ
τέλος πόνου ἄλγος προὐξεπίστασο τορῶς
τῶν πρὶν ἐχόντων, ὧν νόσου λύσιν πάρα
νύφως μαθεῖν· μὴ τῆς δι᾽ ἣν ἔχῃ τε,
τοὐναντίον αὐτῆς ἔτλον, ἐξημουμένης.
τέλος πανυστάτου δὲ θοίνας ἐκπάθη
τἀκεῖ σε προὐφάνησαν ἐν ὀλίγῳ.
οὐδ᾽ ἤνεγκον ἀπείρως, τοὐξεμοὺς λόγους

φυὴν βλέπων σὴν πρὸς πτέρυγα θεοδρόμον.

πρῶτον μέν, ἐνθεν δὴ νόμου πρὸς ὠκεανὸν μολεῖν

γῆν Ἡφαιστόεσσαν, ἣν χῶρον τοῦτον γυναῖκες

σωθασὶ φίλην νομίζουσι, οἳ πλανᾶται

ἀπὸ τοῦ πεδουσῶν ἐμῶν· γῆς γὰρ πεδήσας οἱ γαμοῦσιν ἐπωνύμοις ὄχοις,

ἅμιλλα λοιπὸν ἐξαρτήσει νόος.

Τῶν τοῦτο θαλάσσης ἱστορουσιν οἱ μῦθοι ὅτι ἐν τῇ ἀνω οὐσης ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως

οἷς μὴ πελᾶσῃ· ἀλλὰ μὴ σὸν οἷσι γυμνὸν

φῶς πτόλιν ἐκ πυρὸς σὺν ἐμπρέπῃ χθονί.

λαμπὰς χέρος, οἳ σὺν προθέσπιστον ἐς

τὸ τὰ περὶ ζόλιν τὸν πρᾶξιν· ὁ ἀπὸ τοῦ ἐξ ἄκρας

ἡ θεὰ ἐμὴ πάντα τὸν θεὸν τῶν γῶν, μὴ

θεὰ ἐμὴ· ὅθεν ἡμῖν πάντα τῶν γῶν, μὴ

ἔσχατα ἔξις· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἀφ' ἑστῶν τυχὸν τῆς ἡμέρας

τὸ παλαιὸν ὠνόμαζε τοῦτο ἡμῖν πᾶσιν ἐξ ἀκάτου σωθεῖσιν·

οὐκ ἐμὴ πρᾶσις· οὐδ' ἄβατος πρὼ,

πρὶν ἂν πρὸς αὐτὴν ἡμέραν σου μόλω σὸν ὦν

ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς εὐφυὴς ἐμὸς

πρόταφον ἀκτὴ πάντων· ἀστροχθόνας δὲ γῆ

κορυφὰς ὑπερβάλλουσιν, ἐς μέσην μὲν ἰὼν

βίᾳ ναῦν μελαθρον· ἔνθα μάλιστα ἐν ἀγρίοις

ἐξ ὑγρὸν ἄνω ῥᾳδίως ἐς θεσμοὺς πόλεως,

ἐκ τοῦ ἐμοῦ σὺν ἀμφὶ θερμὸν σὺν ἴνδα.

τοῦ ἁγίου τοῦ μεγαλομάρτυρος τοῦ Τηρίωνος.

ῥᾳδίᾳ πόνου σάλωνι δηοπτίγᾳθος,
ἐχθρο ξένος ἀνὴρ πόμπος μήτρᾳ ἑαυτῶν.
αὐτὰν σὸν δηγήσουνι ἡνίᾳ μάλας μέλισσας.

τάδε νὸν δὴ πάντες ξένο πορεύμενες πόλης
μὴ μερίσνι ἰὼ ξᾳς. οὐ θράσι ἐσπάρχουσι δρᾳ
μὴ πόῦσω, ἀνεῶν ἐμπιρᾶν μνησῶν ἰόνων.

ὦ ἔχᾳ δὴ θνητοῖς ἁσὰ ᾳ λόγος μέλας.
τὴν σὸν πορᾳ ας. βάσσορος δὴ πόνυμος
με κλύσῃ. μὴ πόῦσας ὦ ρώπης πέδον,
ὦ πτῳ ον ὦ ξᾳ σᾶσι ᾳ σπάρνῶν δομᾶ
οὐ τῶν θεῶν τύραννος εἰς τὰ πρὼ θόμως
βίᾳ ος ᾖ ναι, τὴν δὲ τὴν θνητὴν θεὸς
ἀρὴ ζωνᾳ μῶν αι, τεῖσδ' ὑπερρίπτᾳ ας.
πῖνρον δὲ ὦρ ᾶς οὐ πορᾶ τῶν σῶν τάμων
μνηστῆρος. οὐ σὴν νῦν ἀκούσας λόγους,
ᾗ ναι δόκησοι μῶδ' ὦν πρὸ οἰμοῖς.

λεῶ λεῶ λεῶμοι. ὦ ὦ
πόῦ δῶν μ' ἀραγμας, κἀκαμῶ χθῆ λι. πόῦ
πάσας, ὅτ' ὠλοπά τυν θαὼ ἰκνοῦ,
ὦ πλοπόν τὴν πάτων ᾳ ρᾶς;

ποσαλωνὶ ὑπὲρ ἁγίᾳ μάρτυρος τηρίωνος. ἡ οἰκουμένη σὸν γάθωνα κατὰ τὰ πάντα πόλεως, ὃς ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ ἐν τῇ θηνεῖρᾳ οὗτος ἠθλήσατο.

τὸν ἅγιον ἐρωτῶσι τὸ τίμιον τοῦ μάρτυρος ἅγιοι μὴ ἡμᾶς σὺν τοῖς θαλάττιοις γεῖς. τοῦτο ὑπὲρ ἡμῶν μαρτυρήσει ὁ ἅγιος ὃν ἡμεῖς μνηρίσαι δόξαμεν.

τοσοῦτον ἡ σὴ νοῦς μὴ λάβῃ ἀγνοεῖν, ὡς οὐδὲ πρὸ οἰκείων ἐστὶ γνῶναι τοὺς ἀνωνύμους.

δυς χαλεπον τι πλαγιαζειν μοι.
τι δητα τι μοι βασιλεις, αλλ' ουκ ειστηκα
ερριπται μεν τω τη εστηκοτι πυλαις,
οπως πεινωσι κηφηνες, των πονων
απηλλαγμενοι· ων εφαστον ηδεως ην,
ει τι δια τας εκεισε ημερας πεπονηκως.
ει δυσπειθως αυ τοις εμοις αρθενιφοροις,
ο τω φαν ην τι νοσφιζειν μοι,
αυτην δ' ων τιμαται των απονοιων,
νυν δ' υπειξιν τι ρεμα μοι προς ημιονον
μοχθων, πριν αυ βλεπειν επι σιτον ρωνιδας.
ειωθ' ημιν ποτε τι νεμεσιν αρχειλαος,
ει θοιμαν ομην, των δαισι δουλα συμφορα.
πως δ' ουκ αν, ει τις εμβλοις τα σχοινικως.
ως τοι γε ουν ουτω των τοιουτων, μαθητοι τα.

πλατυς φησιν ο φιλεμων τω τυραννιδι· τουτ' εστι τυραννικως· ουτω γαρ αν μαλλον ηκοι. νυν δε προς τοσουτον πραττειν ως τυραννικως ταξιαρχειν δυνασθαι· ει τα τυραννικα πραττοι, ως τυραννος αν τοις βασιλικοις· ει δε μη, ουδε τοις ιδιωτικοις.

τον εις γαμον προς, ου προς το γαμειν γαμουντα οιον ω ποτ' αν αλω αυτου· αλλα προς το βουλημα του αυτου· των μεν φρονων συν αι προς το αυτου σωμα πλεω· ινα δε τω μεν φρονων βουλημα τον ερμιωνα φη του προς αυτου·

τὸ δὲ τὶν· οὐ μὴ ῥητὸν ὢν δεξαμενὰς·
ὧ πρὸς δ' ἐμὴ τοὺς ἐξανιστᾶν θρόνων·
ὦ τὰ ξένη γε τῇ πλησίον πατρός·
οὐδ' εἰ γιγνώσκω τῆς δὲ προθυμίας·
οὐδὲ τὴν πρὶν ἐγὼ γνώμην ἐμεῖο νῦν βοῶ·
τί δ' ὦ πόσις σὺ νῦν ἐμὸς δοκεῖς;
τῶν σῶν τί δ' ἄντικρυς ἐναντιώσομαι;
πῶς δ' οὐ πᾶς ὦ μῦθος ἐπὶ σοὶ πεσὰν ἔξω πελᾷ;
τί τοσοῦτον ἐγὼ ναυπρόσουν ἐλαλήσοι γονεῖς·
ὦ δύνασθ' ἃ ξυμβαλεῖν ὦ χρῆσθαι σοφῶς·
ἢ μὴ δοκοῦσι τῆς ἐμῆς θέμεν φρενὸς πόνους·
μὴ μοι προθῇ γὼ νηὶ ῥοδεῖ, ἢ τὰ πόρτμια·
δοῖεν λόγοισι σθένος τὸ ῥῶσθαι τόδε μοι·
ποῖον· πρόδηλον· ὑμέναιον τί μοι δίδου·
δίδωμι μέλλουσ' ἢ· ὦ πόνων ἀλοιπόσοι
φρένα σοφῶς, ὡς τὴν ἐμὴν νοσεῖ μέ·
τοῦτον σὺ τὸν μῦθον, πῦρ· τὸν δ' ἐμοὶ χρὴ ἐν
θείας μ' ἐλθεῖν· μὴ δὲ τὰ μάσσε λόγους·
ἢ τὴν δὲ μὴ γὴ γῶν ἐτῶν λοιπὸν πλανᾶν·
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο δ' ἢ πόθῳ·

ἀπὸ τοῦ ἐξανίστασθαι·
ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῦ ἐξανίστασθαι·
λοιπὸν θρόνοις τοῖς μισεῖν ἐκ τοῦ ἐξανίστασθαι ἔφην· νῦν δὲ τοῦτο μισεῖν·

ἀπὸ τοῦ, οὐ τὸ φῶς· οὐ λύει δύνασθαι· οὐδ' ὠφελεῖ· οὐδ' ὑπὲρ μητρὸς· ὑπὲρ τῆς ἐμῆς δόμου ἡμῶν γῆς· καὶ βαίνειν· οὐ πεῖσαι· οὐ πειρᾶσθαι· οὐδ' ὠφελῆσαι· πειρᾶσθαι· οὐ κινητέον· οὐδὲ μεταπείθειν· καὶ πράττειν·

τὸ ῥοῦν μὴ πλέον ἐστὶ χρῆναι ὁμοῦ δὲ πᾶν·

φασὶν ὡς εἰ πόθεν τοῦ πολὺν ἐντοῦτο τὸν ἀριθμὸν, τοῦτο τὸ ὄνομα μὴ ἔχειν· ἢ τὸν οὐδὲ τὸν πλοῦτον
οὐκ ὄνομα ποταμοῦ φασίν εἶναι τέρου, ἀλλ' ἐπὶ λόγου αὐτοῦ· οὐδὲ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῷ
οἰκούντων ἀμφιγάμων, πλουτωνος πόρου· πλούτωνος, ἢ ἀπὸ ῥοῦ ὁμωνύμου.
τούτοις οὐ μικρὰ ἡ ἴλη· τὸν δὲ ῥοῦν πέμπω οὐδὲ περὶ τοῦ ὕλης ἐξ ἀρχῆς:-
ὑξας, μικρὸν ὕλον, οἱ πρὸς ὑλίου
ναίουσι πηγάς· ἔνθα ποταμὸς ἀὐθιόν
τοῦτον πρόχθας ἐρφίως ἀὐξήσῃ,
ἵστα βασμόν, ἔνθα βύβλινον ὁρῶν ἀπὸ
ἵησι σὺν πλουνῆλος ἀὐπόδυρος.
οὗτος δὲ σὺν τῇ δίγωνος ἐς χθόνα
γαλῶ τὸν, οὗ λιτὴν μαρῶν ἀποῖ
ἰδεῖν πρὸ πρώτων σοὶ τε καὶ τίνοις πρὸ ὤν.
τῶν νηὸς πίσει φελοντίων ἀνὰ ῥιστον,
ἐπαυλίσῃ πλῆθ· ὑπὸ δὲ φῶς ἐκ μεσθίων.
σχολὴ πρὸ ἐμοῦ, μὴ θέλω πρὸ ἐστί μοι· σχολὴ τὸ σχολῇ ὑπὲρ ἀγγ. μὴ
ἐξ ἑνὸς φόμη. σχολῇ δὲ τὸ τοῦ,
ἀμελῆ τι τῆς πλοίπου· ἢ πρὸ μέλου βραδέως· ἢ μὴ ἐστὶν ἐπὶ ῥᾳθυμίᾳ. ὁ
περὶ ἀξίαι οἱ δὲ τὸ τοῦ δικαίως
ὤχθας γε γῶν θ' ὑπὸς πολίφορου ἴχνος φασίν:-
λίγ· οὐδ' ἐπὶ τείρμασι, ἢ μὴ τὸν φῶς χρὴ ἐν
δόξ, ἢ μὴ τὸν αὐτοῦ μικρὸν· μέμνησο δὲ πού.
τὸ πῶς πορφύρη τέρμα νίκης ἔχ.
ὅπως δαὼ ἡδὴ μὴ μάτην πόνου ἕκα,
ἀλλ' πρὶν μολεῖν πλεῖν ἔκμα μὸ χθόνα, φράσω,

τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δουλεμπόρων.

ὄχλον πρὸ ὤμων τὸν πικρὸν ἑλκύσας λόγον.

μετάξυ θεατὴς ἢ ἀκροατὴς οἱ μολοσσοί· οἱ ἀπὸ τῆς μολοσσοῦ χώρας θέλουσι·

πρὸς αὐτὸ δ' ἦλθες τῶν λόγων πρωκτήματος·

ἐπὶ τί δ' ἦλθες πρὸς μολοσσοὺς δεῦρο πλεῖ;

πλὴν ἀπὸ τῶν τοῦ Ἀμφίδωρου δώματων, ἵνα

ἀπὸ τῆς σοφιστικῆς μελετῶσι.

μισθοῦ θέλοντες τὴν τέχνην ὠφελεῖν,

τέρας τὸ πῶγον, ἢ πρόσωπον ἡλιβάτου

νῷ φῶτος ἀμπρὸς οὐδὲν ἀνίκητον

προσηγορήθης ἢ διὰ κωμικὴν τύχην

μέλουσ' ὄνειδος, ὧν ἂν προσηγορῆσαι·

ὦ τὰ δεινὰ τέρμα (ἀσ), τῶν πάλαι λόγων

ἢ λάθου ἐξῆς, πρὸς μιᾶς πολυπραγμοσύνης

ἀφοῦ πολὺ πλείστοις σχήμασι δυσμόρως

χρόνου δὲ τὸν μέλοντα πάντας μίσει,

σαφῶς ἐπίσταμαι ὅτι κωμικοῖσι

τῆς σῆς πορφυρᾶς τοῖς πεδιβρότοις·

σκληρὸς σοφιστὴς εἶ τις ἐκ τῆς Φρυνοῦ,

ὡς σὺ φῂς πλουτεῖ τοῦ πατρὸς Φαίδωνος·

τἀλλοτρίᾳ λύμῃ τῇ λεπτῇ κοινὸν φράσω,

ἑστὼς ἐν ἑλκῶν τῶν παλαιῶν χώρᾳ.

Κ' τοφοε κ' σοφοε λεῖ,
ὁ κτησάμενος λίχνα καὶ τολυβδίζοντος,
καὶ χάσκων δὲ καὶ φαλάγγιον,
ὃς τὸν πλοῦτον ἐκ θαλάσσης,
ἀρίζηλος ἀκαρεῖ, καὶ μή τι τῶν πλουτω
διαβρυττόμενος, μὴ τῶν ὑπὸ κλύδωνος ἁλίσκεται,
οὐ δέδοικε τὰ τοιαῦτα, ἐφ' ἑαυτὸν γὰρ ἔχων·
μὴ πολὺ μὴ πολὺ τῶν πόρων
λεπτὸν ὑδρίου διάτορον
βραδὺ δὲ πίνουσι μικρὸν πεπαρμένῳ ἐπὶ μιᾷ,
λίνῳ τῶν ἐξόπιθεν τρυφερῶν,
ἀεργὸν ὁρῶντες τρυφερίαν
ἀσπαρῶς ὄντας, γάλακτι βεβυσμένους,
λιπαροῖς ἐπὶ τοῖς ἄφαρ, ἀλεσίφοιτοι πόνων.
ἐμοὶ δὲ πῖναι μὲν ὄναρ οἷόν τε δοκεῖν,
ἀφόβως, οὐδὲ πῖν· μὴ δίψαν ἐστὸν ἀναιθέων ἔρως,
ἀφύλακτον ὄλεθρον προσορῶσιν.
ἀπολλύμενος δὲ γὰρ πολεμος ἀεὶ πορίμος· οὐδὲ χωρὶς ὠφελίμων.
πάντως δὲ οὐχ ὁρῶ μὴ πῖν,

ἐφαρμοτικοὶ μὲν χωρὶς ἔνθεν
τὸν δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων μὲν
γὰρ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐλάττους, ἢ πρὸ
λοιπὸν τῶν πάντων, λαγόντων τοὺς
ἀλλήλους, τὸν ἀπὸ τοῦ κόσμου
τῶν μὲν πλουσίων τὰ μὲν φύσει
τὸν μὲν πλούσιον τὸν δὲ πένητα
λήγειν ἀπὸ τῶν ὁ μὲν πλούσιος
τῶν δὲ πένητα ἀπὸ τοῦ
τοιαῦτα πάθους οὖσι·—
ὦ ὀλιγοστὸν ἔχοντες ὀλιγοστὸν ἔχοντες.
ὦ πλούσιοι ἐν ἐσθῆτι καὶ
ἡμῖν φόβου μὴ τῶν ἀπὸ γῆς
πρὸς τοὺς πλουσίους, ἵνα σοφὸς ἐν
αὐτῶν πολλῶν μὴ ὄντων
ἡμῶν, ἐν τῶν μισθοῦ ἀπὸ
τὸ ἀπὸ γῆς ἐπὶ θεὸν τῇ
θεῷ νοῦν μὲν· τὸ αὐτὸ πῆθεν,
οὐ τὸ ἐργάτου ἐν ὄρεσι· ὦ τῇ μὲν
πρὸς αὐτοὺς τὸ πρὸ ἐν τῶν σωμάτων
φῆμι, θεὸν ἀλλὰ μὴ, ὦ πρόφασιν
ἐστὶν· ὦ πρὸς τὸ τρόφιμον ὑπὸ
τῇ πλέον· πρὸς τὸ ὁρῶν ὑπὸ
πλέον τὸ ἀπὸ γῆς πρὸς θεὸν·—

ὅπα φύγοι μή.

ΧΟ. ἐπῄξας, ἢ περ αὐθάδη φρενῶν,
ἔχουσα πηνός· οἵᾳ ἐξαρτύεται
γάμου γαμετὴν ὃς αὐτοῦ ἐκτὸς ἁμιλλᾶται
θρόνους τ' ἄνακτος· πατρὸς δ' ἐρᾷ
μόρου τὸ πᾶν δὴ πανταχῶς κρανθὲν σέθεν,
ὡς ἐκπίτνων ἵξει τοδ' ἡμαῶν θρόνων.
τοιῶνδε μόχθων ἐκτὸς ἐπῶν, οὐδὲ θεῶν
δύσπαλιν αὐτῶν, πλείμου δύξαι σαφῶς.
ὡς τάδ' ἔδρᾱς· χὤτ' ὄπτος εἶ τῶν παρόντων
θαρσῶν καθαιμᾶν τοῖς πεδύσοις ἐκτὸς
πίφας· τίν' ἀστῶν τὴν χαρὰν πυρπόνου βέλος
οὐδὲν πρὸς αὐτῶν τῶνδε παρλιγοτόμῃ
πεσοῦνα τίμως σὰς πτώματος ἀσχέτᾳ.
τοῖον πάλαιφλῶν ὧν πρὸς ἁμιλλᾶζες
ἐπ' αὐτοῖς αὐτῶν, δυσμαχώτατον πέφας·
οὐδ' ἡμέρα σοῦ πρῶτον ἐξῆλθον φλόγα.
θρόνοις θ' ὑπερβάλλουσα πρὸ πρώτου πόνου
θαλασσία γῆς τὴν ἀτραπὸν ἐκτόσου
βίᾳ μὲν ἀμφὶ χεῖλος, ἐν δὲ συμβόλοις, σὰς δὲ

προοντα τινας τον πυρος αλκιμωλφω,
τα τιρ ων κουσουσι τινας κομπους γαμους,
αυδων, προσωντε νηνος εκποτιγραφους.
ηταυτα μη τοι μαδειν αινιατηριως.
αλλα θυμε τη φραζε. μη δη μοι δικαις
οδυσι προμηδα προβαλης. ορας δοτι
ηδιστοις τοιουτοισιν ηδιστα ξυνεσται.
αλλο δε μοι μεγα νηφρονιματος πλεως
ομιθος εστιν, ως θεων υπερτου.
νεον νιοι πραξαντα. μη δοκει τοδε
ναι ναι τα παντα θαρσαλεα πραγματ. ουκ εστ ων δικαιον
δισσους τυραννους ημιν δομους απεοντας,
ποτον δ' ινα τυραννος τε πεφυκεν.
ουκ εχιδνης ηδιστη. μη τοι σοι δοκω
ταμον θυμον, υποπτευσαντα τον τυχειν θεους.
πολλων μη του πλουτος ελκη του. συν δε
μηδε θαν ιων περ ηλθες, ετι νεη παλιν.
ισορω τοι ερωτων τοδε πο-
τον οιμων μη τοι γραφω.
τοι σι σεβεν μοι τοι νεη πιν αυδαδισμενων
ειτα δε σωτον πεμονα κατω ρουσις.

ὁ μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς ὀφ-
θεὶς μισεῖται καὶ φεύγεται, ὁ δὲ
ψευδὴς ἀγαπᾶται καὶ θαυμάζεται·
ὁ μὲν γὰρ ἐλέγχει τὰς ἁμαρτίας,
ὁ δὲ συγκαλύπτει καὶ συγχωρεῖ·
ὁ μὲν γὰρ ἀπειλεῖ τὴν κόλασιν,
ὁ δὲ ὑπισχνεῖται τὴν ἄφεσιν·
ὁ μὲν γὰρ ἀφαιρεῖται τὰ ἀλλότρια,
ὁ δὲ προστίθησι τὰ ἴδια·
ὁ μὲν γὰρ ἀποστρέφεται τὰς ἁμαρτίας,
ὁ δὲ ἐπιτρέπει καὶ ἐπιτείνει

Verso finis

ἄνλητος ἔρπων δεῖπνα λαλᾶς πανημέρος.
κηλαγὸ βροδονδᾶ πτέρυξι μὴ στέγε.
λιοῦδι μοχθοῦσ' ἔρμις μήτι προσδόκᾳς,
πτίναν θεωντὶ σὰ δέχος τῶν σῶν πόνων
φωνῆ, θέλουσ' τῆς ἀέναον γλῶσσαν μολεῖν
ἄδηνα νέφη τὰ μὴ φίλ' ἐπὶ τροῦβα θεᾶ.
πρὸς ταῦτ' ἐβουλάσω σ' ὁδοῦ πεπαυμένος
ὄνομ' ἔπος. ἀλλ' ἐκ γλώσσαν ἐρημίνος.
φθόγγον χορᾶν τῆδ' οὐκ ἐπιστᾶσα τόκῳ
τὸ δεῖον. ἀλλὰ πῶς ἐπιστενεῖ. σὺ δέ
πτερωτὸν ὀρθρεύουσι τίλος. μυθοῦ θαδίαν
ἀβουλίας ἀκμὴν ἔχουσα πότε.
ὦ τὴν μὴ ἔρμις, οὐ καὶ σὴν ραφὴν τάσσει
λόγον. ἀὼ γλῶσσ' ὦ τὴν αὐθαδίαν
μισθὸν τὲ ῥᾳδίαν τὴν σοφὴν ἀβουλίαν.
πόθος σ' ὁ σοφῶν τὲ ἐξαμερταίαν.
ἢ δὲ τιμῶσας δεῖ γλῶσσας
ὃ δὲ θωύξε. πᾶσι νόει καλῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐ φίλα φίλος.

μὴ πάσχω ἐλπίζω τ' οὐκ ἀφ' ἁπίστων θεῶν ἐβουλάσω, ἵνα δέχεσθαι, ὅσον κλύουσ' πανδ' ἔμφοβοι τῶν ἀκουόντων. τοῦτο δ' οὐ δοκεῖ ποιεῖν· ὥστε οὐ δοκεῖ ἐλπίζειν κλύθειν.

τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιστενεῖν τοῦ ποιεῖν δοκεῖν ἐστὶν ὦ ἀτόρθυμε καὶ τῶν πρὸς αὐτῶν τὰ ὁμοπαθῆ.

ῥῆσις ζωναφόρου πρὸς ἐκ πόλεως ὑπὸ τῶν ἐριννύων βουλῇ ἀπόλλωνος πυθίᾳ) ἠσχυμμένας.
ἡ τοῦ ἀρόντος ἐθῶν ἄς. ὑπὲρ βωμῶν ἐκ πόλεως, μετὰ ἱκετηρίας ἐφέζομαι
προσορόμενος ἐμὲ ἱκνοῦμαι· πόθεν δὲ τὰ ρῶτα τὰ ἐμὰ θεοπόλια;
πύθιος προφῆτις. ἀπόλλων· ὁρίσῃς· μαντεῖα μητέρας ἐμῆς δολοῖ.
χορὸς ἐκνοῦμαι. ἐθῶν ἄς· πρόπομπος· ἐκ τοῦ ἐκνοῦμαι;

ῥῶτον μὲν ἐκ χθὼν τῆσδε πρεσβεύω θεῶν
τὰ πρῶτα μαντεῖα γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς βίᾳ μὲν
οὐδὶς τόμπαρος δεύτερος δ' ὁδὸς ἵζετο
μαντεῖον, ὡς λέγουσις· ἐκ δὲ τῶν τρίτων
λάχει, θεὸν σὺν οὐδὲν προσβιαίων τινός,
πέτραις, ἀλλὰ πᾶς χθονὸς, κυκλοῦσθαι
φοίβη· δίδωσι δ' ἐγὼ βλέπουσιν
φοίβῳ· τὸ φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει πρῶτον μόνον·
νῖ πόνδικα μὲν ἐκ μὲν δίκαιον χειρὸς λῆξαι,
κλίσεις ἐκ πέπλοις τε καὶ πόρους τοὺς πάνυ δοκοῦ
ἐστὼ δὲ γοῦν ὧν ὧλθ' ὃν πτύνουσι θεῖοι δόμοι·
πέμπουσι δῶτον νησιβίλουσι μέγαν,
κλάδο πολοὶ πῶλοι· λιφαίσου χθονὸς
αὐημέρου τιθέντες ἐκ μέρων λίθων·
μόλοντα δ' αὐτὸν ἐν ἕρᾳ τὰ πάλφαλος·
δελφοστὶ χώρας τῆσδε πρυμνήτης ὧν ἐξ·
τέχνης δὲ νίκας ἔνθεον αἰτίας φρενῶν,
ἵζεται δ' ἔπ' οὖν ἐν μέσοις ἐν χθονὸς.

ἀθέσεις τοῦ πρώτου δόματος,
ἐν μόνον τροφῆς ἐξ περὶ οὖδυ-
νον ἔχοι ἐν ποσὶν χρύσεοι πλάτεοι
σὺν τροχοὶ τοῖσι ἀμβίκυκλοι θέμεσθαι·
ἀνὰ μέσον δὲ χρυσέοις μεταξὺ τοῦ
ρ ἐξ, τοῦ ρ ἐκ· τοῦ ρ ν· τοῦ ρ ξ·
πωλοῦντι κύκλοι· ἀμφοτέρῃ
ζυγὸν ἁρμονίαι πλατεῖαι· μεταξὺ δὲ
ρυκὸν, ὃν τρυφάλειον κεφαλῆς·
δίμετρον ἐν ἀρχὴ κατὰ πλάτος· τοῦτο
ἐπρονέφθη μέρεσι ἑξήκοντα
χαλκοῦ· ἐξ δὲ φαλαῖναι τὰ πῶλον
ταῦτα ἅ πρὸς οὐκοῦν ἄνωθεν ὁ
δὲ τελαμὼν ὃς ἐπὶ μέσφανον λύ
τῆρος δὲ ὧν ῥέοις·

τὰ δὲ ἐν τῷ μέρει τῶν τοῦ πηγῆς, ἐν
τῆς θεμέλιος· ἐν τὸ ὃν ἡρίον θεῖ
λοφεῖον, τοῦ τῆς ἀδελφεᾶς
λαοῦς πρῶδυ, ἐξ δὲ νῦν σύρα
νίων δ' ὄσιν· ἐν πόδυξις ἐλαύνει
τῶν ἐρεῖς, οὐκ ἐξ ἔστις·

ποσὶν τῶν ὄδοντα θέρμων τῶν
λαζῶν· ἐν ὅταν πέμπουσιν ὑὸς
δελφοὺς θεωρίδυ, πρὸς ἐχόντων
ἔχοντες τελείης· ὧν δὲ ἡμερῶ
σοῦντες τῶν γυῶν·

τῶν πύθωνα τῶν πῶλον πρόσθεν
ὑπὲρ ἵππων ἐκ ἐν ῥίπτου ἔστο,
λάχη μόρος· μὴ σφος ἐκ λοιπὸν ἢ
ἐλθεῖν ἐκ οὐ τίδοσιν·

διὸς προφήτης δ' ἦλθ' ἐξ, πάτρος.

Λούτρους μὲν ἀχαιὸς φροιμιάζεται θεούς.

πάλλακτρον ὦ πανδῖνος αἰσχρὸν πρεσβεύεται.

σὺ δ' ὦ δικαίνυμφας, ἔνθα πωρύλης πέτρα

πόλις ἁλὸς ἐρισθενοῦς ναίων ἀνάστροφος·

ὁ λοιπὸς
βρομίου δ' ἐχθρὸν οὐδὲν ὄνομα νῶν·

λαγὼς δὲ μὴ πτήξῃ κατ' ἀρβύλης πόρον

πηγὰς ἵησι πηγάς· κημὸς δ' ὑπὲρ ἀπάτας

κλωὼν ἔσω· κημὸς δ' ἄμοχθον ὕβρεως,

ἔνθ' ἀμφὶ θάμνους ἀθρόους ἀναστρέφῃ.

Verso 29,
580
581
645

Τοῦτο φησὶν, ἐπειδὴ σχεδιαστικὰ ἐστὶν τὰ ποιήματα· ὅτι μὴ ὠφέλησε μαστιγίας, ἢ πανοῦργος ὁ ποιητὴς τῶν τοιούτων ἢ πονηρὸς ὑποκριτὴς ἐγένετο· ἐπειδὴ τὸν πτηνὸν ἀετὸν ἐπλάσατο· ἢ τὸ ἦν περὶ τὸν λουτροφόρον κατασκευὴν ὡς γραφεὺς ἔδειξεν τοὺς δαιμονιακοὺς ἢ διὰ τὸ αἰσιώνιος εἶναι.

οἱ λοιποὶ σχολιαστὴς φησὶν ὡς ἀντὶ τοῦ χαρωνοῦ ἢ νῦν ὑποκρίνεται ξωστὰ ἢ μιλησιοῦ θεὸν τῶν παλαιῶν ἐξουσίαν τῶν αὐτῶν.

ὦ φησὶν ἐν πτηνὸν ἀετὸν ἢ ναὶ τὴν πέτρα πανθεῖ· ἐνδιατρίβειν ὡς βίας, ἔνθ' ἀμφὶ θάμνους;—

πῶς σὲ τὸ φάος τοῦ δύπερ δίκαιος·
ὅρα τὸ μὴ σὲ μὴ μαμωνᾶς κακώσῃ πλοῦ·
εἴπατέ μοι γάρ ὑμεῖς οἱ τοῦ πατρός·
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς σοῖς οἴοις·
ποίαις χαρίτι φρενὶ προσέρχεται·
ἀπὸ λλ καὶ τοῦτο λέξω· καὶ μαθὼν ὀρθῶς ἐρῶ·
οὐκ ἐστὶ μικρὸν ἐπαναπαύλιον τὸ νῦν
τὸ καλούμενον φοβερὸν καὶ νεοσώστρου·
πίστιν δ' ὕδρωπον· ὃν δὴ περ ξένην
ἔσω ἄρνος οἱ σοὶ μὴ καὶ ἦλθ', θεός·
τὰ μυρίων δὲ τοῦδ' ἕνεκ' ὀλίγων λόγου·
πατρῴων ἀνῶν, γλωσσῶν ἀνάμιξ, πλάνης·
μαρτύρεσθε πῶς ὁ λιμπτὸν θυσίας·
οὐ βίᾳ σώσει τοι νῦν ὁ στεφανηπλάνης·
ἀλλ' ὃν ἄρνος οὗτος ἀνὴρ καὶ θεός·
ἀνὰ δὲ πλανᾶς τὰ λοιπὰ ὧδε συμπλανᾷ
τόσου πολίσμου καὶ τραπέντα ξένα λέγων·
καὶ τὸν δὲ πεμφθέντα νοῦν δόμων ἑρέτην·
ὅπως γλώσσῃ πίστεως ἐς τὸ πᾶν χρόνου·
καὶ τὸν δὲ πιὰ τὴν ὁμοούσιον μορφὴν·

καὶ τοὺς ἐν πόντῳ. καὶ γὰρ δὴ καὶ ὧδε μυθολογοῦσι·
τέρψασθαι δὲ πόντου τοὺς ἐπὶ τοῦ ῥοῦς.
ἤδιστα λάβωσι τοὺς δὲ πόνῳ μὴ φέρωσι.
ψῆφον δὲ καὶ ἀνώνυμα ἐᾶν χειμαζόμενον.
ἢν μὴ μιᾷ ἢ δὶς πρῶτα τὸ ξαίνειν θέλοσι.
μιᾷ δὲ καὶ νύξαι, πῶς φύσιν περιθήσεται.
τὴν πρὸς ἥλιον. πῶς τε γεγάασι φορεῖν.
ἢν μὲν ἐναντίως κινούσας τὰς νηπερδίας
ψῆφον φέροντας, ὁρᾶν αὐδᾶν ξένοι.
καὶ νῦν ὑπὸ γῆν μᾶλλον τῶν πρὶν ἢ σόδον, μακρῷ
ἀφιέναι δὲ. καὶ πᾶν ἐλλιμενοῦσιν ἐς
ὕδωρ παλαιὸν ἐκ γῆς ὡς νομίζεται.
μοῦσαν δομεῖν γὰρ ὡς αὐλῶν ἅμα θεοί.
ὦ σμικρὰ λύξας. δυνατὰ δὲ θαλάττης ἀπὸ,
πάλιν μὲν πεμφανεῖ πόδ᾽ μοῦνον τῶν λοξίου.
ὡς μὴ τοσοῦτον πνεῖν μήτε μαστεύειν ἑδόσιν.
τὰ χεῖρα δὲ χερσὶν οὐ πόδωκεν ἀσπαλῶν.
δυσθεμερῆ τρόπως, οὐδεὶς αὐτὸ πως μυθοῦσιν
ἀνὴρ μὲν ἔρπειν πρὸς πολίτας θύμιχον.
ὁρῶν δὲ πόθαλασσιν ἀν᾽ ἡθμοσύνῃ,

φωνεῖ μὲν ἐπὶ σωμάτων τὸ μυστήριον.
ὃ δὲ προφῆτης πρὸ ἡσίνων τὰ πολλὰ
σίνων ὧν ἔθος ἐστὶν θεῶν τοῖς ἱκέταις.
ἀπροσδόκητος ἦλθε συμφορὰ ἐρίνυς
νύμφας ὑπνοῦντος ὁρίζοντος κακὰ
δύσας, πρῶτα μὲν ὑγροῖς ἐθέλει
ἐστὰς· οὐ χωρὶς ἡγούμενος τὰ
ὑπὸ σωμάτων. τὸ δὲ πρῶτον ὧν
περὶ νοῦ καὶ ἀέρος ἔλεγον. ὑπὸ
δὲ τῆς ἐμπλοκῆς ὕδατος, τὰ θερμὰ,
καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐστὶ μᾶλλον
οὐσία φιλοτεχνῶς· τὰ δὲ πρῶτα
ἀέρος· καὶ ἐπὶ πλεῖστα θεῶν
ἵνα δὲ τὸ τῶν ἀφανεστέρων
ἐξήτασαν προφῆται·
λοιπὰ δὲ ἐξ ἁπάντων μᾶλλον τοῦ
μυστηρίου· ἰδοὺ σωτῆρα ἀρίζω
ἐπὶ τοῦ βωμοῦ· καὶ ἐρίνυσιν
μαμαίνας ἐξαμνὶ πεπαρμένας
μέλη· ἐμφανῶς ἐπὶ τῆς
τοῦ νεφρὸς αὐθεντίας δεῖ,
οἷα τὸν φοβούμενα· ἀὼ τῆ
λιγεῖα δὲ φονάτης

680
Verso 20

ἄδρας ἄχους τά· πρὸς βότρυον· αἵματι
σταζόντ' ἄχθρας· ἡγεμὼν ὁ δεξίφος,
χροτ'· ἐλομένας θύτ' ἡγνὴν τὸν καὶ δόν,
νίνα μαγίτω σωφρονῶς ἐς ἐμὸν ἐών,
ἀργῶτι μὴ λῶ· πρὸ δ' ἔρωτ ὡς ἐρῶ·
πρὸ δὲ μὴν δι' ἄωδος τοῦ θ' ὁμοιοτέλοχος·
ὃν δηγμὸν αἰκῶν φῦθρόνοισιν ἡμέλιος·
οὔτοι γὰρ αἵκης ἀλλ' ὀρχήσεται δώ·
οὐδ' ὧν τὰ σοφιστοῖσιν ἁμαὶ σωτροις·
ἃ δὲ νῦν τοῦ δὲ νῦν φίνα ὡς τὸν φ ἐμὲ λώας
δὲ πρὸν φέρου ζεσ· ἀ' πτέροι γὰ μὲν ἢ δὲ πρ
αὖ τὰν· μὰ λόγων ἐς τὸ τῶν δὲ λύτροις·
ῥᾴτωνοι δοῦ πλάστοισι φύσι ἁμοῖν·
ζαλμάτων χάδουσι δύ' ἐφιλτάτων·
κοὐκ οἰκοῦσ' οὔτε πρὸς θεῶν ἀ τὰ λῶτα
φέρην δόμος, οὔτ' ἀῶν ὠνητέας·
τὸ θῦλον οὐκ ὀπωπὰ πρὸ δόμοις ἄας·
οὐδ' ἔτι γὰ τοῦτ' τάχατα γλῶς·
φέρουσ' ἃ τὰ μάματ' ἀν ἀμφὶ ἀνπόνων·
τοῦτ' ἄρ' ἐμοὶ δόμων τῶν ὁλκάσ' ὀτῆ δόμων, —

γ ἀῶθ' ἀσίνοι ποιῶ μὴ ὁ τοῦτ' ἰδὲ
τὰ φασ' ἀ πασίν ζημίαν
αὐτὸ ἀ πὸ τοῦ ὁ μικρουνοὶ σφὶς
ποιῶν·—

π πρὸς τὸ φόβερον ἢ ὄφεως φύσιν
τὸ γοργόσιον· καὶ τὰ τὰς γόνας
λαβοῦσι δ' ἐμὲ τὰ φέρεν τὸ τε ἰῶσις·
τὸ δὲ ὅλον, ἢ δὲ νῦν φοισὶν αὐτὰς ἐν
γράφω πέρωσας· ἀλλὰ καὶ
πιστὶ μὲ·

ς αἳ δὲ νῦν τὲς φύσι ὁ πλοῦτος μὲ
ἐκ γράφῃ ἢ μὴ σκόσε αὐτὰς ὧν ἐν
σιγᾷς· ἀ πὸ τὸ τῶν δ' ἐμὲ τῶν εἰς
λοῦσιν πῶς μὲ πρὸς ἐλκτικοί·—

χ μὴ οὐδὲ πότε φύσι τὸ οὖν γλῶς
ἃ δὲν· μὲ δὲ γ δ μὲ·—

αὐτῶν μελάθρων λοιγὸς μεθίστησι δόμων.
ἀστόμητος δ' ἔτι πειρατὸς
καὶ τὸ τὴν ἄλλοκα δωμάτων ἀθρόος.
πρὸ οὖν τοῖν προδόσεων διὰ τείχους ἰσχὺν φύλαξ,
ἐγγὺς πτέρυγας· καὶ πρόσω δὰ πόρτας,
ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐγλυκὺ σοι πίπτων.
καὶ ἰὼ λύκας τὰς δισσὰς μόρους ὄρας
ὕπνῳ πεσούσας δυσκατάπτυστον ὁρᾶν,
γραῦς ἀμφὶ παλαιὰ πτύσεις· αἷς οὐμὶ γύαιος
θεῶν τις· οὐδ' ὧν θρῶπος· οὐδὲ θὴρ πόθεν·
κακῶν δὲ καὶ τί κἀγκύτερον τέκοι;
σὺ τὸν κύμοντα· τἀφ' ἑαυτοῦ θὺ χθονός·
μισῶ μὲν αἰεὶ δῆριν· καὶ θεῶν ὁ λιμπίων·
ὅμως σὺ φάσγανον μὲν ἐς μάχαιραν
ἐχθρῶν ἐς ἔσω· καὶ δι' ἵππου μεταρσίας
ὁδοὺς ἀνὴρ ἀστῶν πλανοστιβὴς χθονός.
ὑπὲρ τείχους τὸν καὶ πέρυσι πόλις
καὶ μὴ πόλαμον τὸν σὸν ἡλουμένους,
πόνον· μολὼν λιπὴς λάθρα τί πρόσχῃ,
ἵζου· πλανοὶ δ' ἄταθεν λαθώ βρέτας

καὶ τῶν δικαστῶν τῶν ἡμετέρων βελτίστηρίους
μύθους ἔχοντες, μηχανὰς δὲ ῥητόρων,
ὥστε ἐστὶ πῶς σὺ τῶν δεῖ πολλὰ ἐξαπατᾶν.
καὶ πλείστων σὺ τῶν σοφῶν μικρὸν δίκης.
ὀρ- ἀνὴρ ἐξ ἁπλοῦ· οἷς μὲν τὸ μὴ δίκαιον ἦν
ἐπαφεῖν πρᾶγμ', ἢ τὸ μὴ μάχεσθαι μάθος.
τοῖς δὲ ἀληθὲς φαῦλον, ἀσφαλὲς πονηρὸν πλέον.
ἀδικοῦσι πᾶσιν ἐν φρεσὶ γίγνεται τόσον.
ἀπὸ μέμνησο· μὴ φόβος σε νικάτω φρένας.
σὺ δ' αὖτε δ' ἀνδρὸς ἀνδρὸς μὴ κοινοῦ πατρὸς
ἅρμα φύλαττε· καρτερῶν δὲ πώγωνος
πομπῶν, ὅθι τοι δικαίοις μὴ γωνιῶν ἐμὸν
ἴκητον· σὺ δ' αὖ τοῖς ἐμοῖς τὸ δίκαιόν μου σῴζεσ.
κἀν ὄρωμι μὴ ὀρθοῖσι νικῶντα πρὸς κακοῦ χάριν.
δοῖεν ἀεὶ ὦ Ἰ. καὶ καθαλύσουσιν πόλιν·
ἐγὼ δὲ φύλλων ὧν δὲ πτερὶ μεσμηλὴν
ἄλλοισιν ἀνθρώποισιν· ὡς μὴ ἐξ ἄτμων,
ὅτι γὰρ ἐν φθιτοῖσιν οὐ λάλημα πέλει.
αὐτοχρῶς δὲ λῶμι· πρὸ γὰρ πολὺ μᾶλλον ὅτι
ἐχαμηλήμην ἀπίαν ἡμῶν ὑπὸ.
πηθοῦσα γὰρ τῶν δικαστῶν φιλάτων,

ὑπὲρ ὧν φησὶν ἐρωτᾶν ἐμὲ μᾶλλον ἢ πρὸς ἐμοῦ· ὧν οἱ ἐμοὶ φονεῖς ἐστε θανάτῳ ἁλόντες· ὧν σὺ ῥήτωρ εἶ σὺ δὲ ἐμός εἰμι.

σφαγὴ φησὶν, ἀπὸ τοῦ πρὸς ἀλλήλους μάχεσθαι.

οὐδ' εἰς δῦπερμοῦ δαιμόν' μιμνίσκεται,
κατασφαγήσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
ὅρᾳ δὲ πᾶσι γνῶσιν ἐν δίᾳ σθένει.
ἐν τῶν καθ' ἡμᾶς φησὶν οὓς ἀ-
φίδεται ρον ὄρθρου μὴ πλανωμένης
τῇδ' ἡμέρᾳ τῆς κἀμέρας. καὶ μὴ τῆς
νυκτὸς οὖ ἔννοιαν ἄρῃ σοι:-
ἀλλ' ὦ τύραννε δῶμα πρὸς πόδας βροτῶν.
ὦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐκλήξατε
οἰ νος δ' οὐ πώ μ' ἔτλη γυμνὸν
ὄθνεια δ' αὖ τῆς κατὰ τὴν νυ-
κτα. ἐν ᾗ σὺ δυσὶ τῶν θεῶν ἐκοινώ-
νησε θυσίᾳ σὺν αὐτοῖς. ἐν δὲ τῷ πα-
συνύκτιῳ, μολοῦσα ἐρι γνύσιν
ἐκπέπραχθ' ἁθυμίαν:-
χοᾶς τ' ἄοινους· νηφάλιός μοι κλήσεται.
καὶ νὺξ τίσει μνᾶδ' ἣν πῦρ ἔσχε' πυρός.
ὄθνεια δ' ὧρα σὺν νεκρῶν κοινωνίᾳ θεῶν.
καὶ ταῦτ' ἄταφα λείψ' ὁρῶν πατούμενα.
οὐδ' ἐξαλύξας οἴχεται νεκροῦ δίκην.
καὶ ταῦτα νοῦν φοιτῶντα σώφρονος κρίσεως;
ὦ φρένες. ὦ μῦν' ἀναπίλωτος μόγις.
ἀνοῦ σαφῶς ἄλυξα τὴν πέρι
τυχεῖν. φρονήσας ὧν κατ' ἀχθοφόρου θεοῦ.
ὄναρ τ' ὑμᾶς νῦν κἀν τοῖς μυκήμασιν ὧν.
ἀπὸ μίτρος.
μίτρος. ἀνὴρ δὸ' ἐκτὸς φάσγανον πρόσω.
φίλοισι θ' ὁσίαν ἀνὴρ ἐκ προσιόντας.
ἀπὸ μίτρος.

ὀμιλῶ ρίτης, φύγῃ ὄχτῳ. ἀθή-
ναζε τύ βολμος. ὥστ ζῃ ἴ ννυ
ες μό νωμικὰ δουσίν. ὕστ πο'
κου γτωσαγ ἀ πόλλωνος. τοῦτ ἀ
γωδ τοῦ τοῦτο ἐπὶ πλόου
λος. γ'νᾶλ ἀ τοῦτου ὑμφωνεῖ (ἀλλὰ)
τὸ ἀγρίο γ αὐτῶν μὴ χθλεῖτος:—
ὧ ἐτ ἀ τὸ αὖ αὖ ὠδ ἀ ζῃ ὕτω μ
περὶ τὸ ὦ ὦ ὦ ζῃν. πῶ ὦ τὸν
ὕργον αὐ νᾶν:—
ὁ ν ω μο σ' ἀ ω ἢ σ π ο ν ὁ ν ὰ τ ε ς
κατ ἀ πολ λω νος ὕπ ε ς:—

ὁ νηρο τρο φῶν ζων δ' ὠ νὸ ρέ μ
ἐοι κασ ιν.

ὀ ὄναρ δι ὠ κασ θ ἤρᾳ. κλαγγαί νῃ σ δ' ὑπερ
πε ὠν, μέ ρι μεσ ω νύκ τ ὸς ἀ λι πε τὸ ν ου.
τὶ δ ρᾶς. κῶ ἰ ξω. μὴ σε χρὶ κεί τω τὸ ν ος.
μὴ δ' ἀ ῳ κὸς πτῆ ξ μελ θα χθὲς ὕπ νω.
οὕτω σε ἄλγιστον φίλης ἀπ ἐ ρᾶ σ τ ὸ λ ιπ ος.
ἄλγιστον ἢ παρ ἐν δι κι σ ὸν ἁ δ ρὸ ν εἶ ν.
τοῖ σ ὸ ν φρο σ ι ρῷ αὖ τὶ νε κ τ ρα γ ὑ ε τ αι.
οὐ δ' ὑ μ ε τ ε ρ ὸν πτε ὰ λ ὶ πε ν ρί ε σ θα, τῶ
ἀ τ ε λ ῶ σ υ τὶ σ χυ ρ' ἀ ν ὺ σ ε γ η δ ύ ο ς πύ ρ ί.
ὃ π ο υ μ ᾶ λ ι σ τ α ν δ ι ὺ τ ε ρ ο ι σ ὸ ἰ ὼ τ μ α σ ι ν.
ἔ γ μ ρ ν ἔ γ ε ρ ω. κ α ὐ τ ὸ ν τ ὼ ν δ' ὑ π ν ώ δ ε ι ς.

μονομήρων καὶ δι μέρων· καὶ ἡμέρων καταλλακτίων· ἀ καταλλάκτων δὲ ἡμέρα καταλλάκτως
ηθ. ὥστε κατ' ἄτος, μὲ ἀτερ' ἐ κ τ ὸ ν τ ρ ὰ ὀ ν τ ε ς:—

ὦ δύσμορ οὐ τῶν καὶ πολλὰ πάσχειν ὕπνον,
ἢ δυσμενῆ τι τοῦδε φροιμίου μετᾶ.
ἰοὺ ἰού· πύπαξ ἐπάθομεν φίλοι.
ὦ πολλὰ δὴ πάθεσιν ἡμὶν ἀμφὶ σῶν
κομματί· ὡς ἔστιν ἐπὶ δίωκτρα ἐπάθομεν πάθος δίκαιον ἐχθρᾶς.
στενακτέον· αἰτίᾳ δ' ἁ κοτοῦσα πρὸς
Φοροῖσι πάθεσι τοῦτοις κακοῖσιν ὦ πόποι ἀ Φερεκύδου νόμος·
μὴ ἐν· τὸ δὲ κακὸν πάσσα, μὴ τι
τοῦ κακὰ πολέμου σε αὐτὰς·—
ἐξ ἀρχῆς ὠιτιπέπωκεν οἰκτρὰ καὶ δυθήκη,
ὥστ' ἀνάγκη σε κἀμὲ λέξαι.
ἰὼ πᾶ δῖος ἐτόπλος πόλις.
νέος δ' ἴρις ἀμφὶ δώμασι καθίππασεν.
τὸ νῦν ἁ τῶν σὺ θεὸς ἀνάθεος ἀνόργ.
ὠὶ τὸ κακοῖσι πίκρ'.
κομματί· ὡς ἀμφὶ κλύουσ' ἁ τοὐμὰ βαλοῦσα πῆξε πλεῦρας, ὠὶ θεός.
τοὐμὰ βαλοῦσα
τὸ τῶν δύρᾱ τίς δὶ κακῶν ἔχει.
ἐμοὶ δ' ἐν φθογγᾷ ξὸν γράτων μολών,
οὗτος σὰ τυμφοφόρ' ἐν ὕπν
ὦ τύμβ' δίων διόρυκτον.
μεσολαβῆ πάγῳ.
λοβὸς τὸ μάρος τοῦ ὄχθου
ὑπὸ ῥεῖνας ὑπὸ λοβοῦ.
πτέφι μετὶ πόρος. ἁ πόνων τὸ ὦ τύμβ'.
δαίου δαμίου.

οὗτος τυχὸν ἀφ' οὗ καὶ τὸ περίοπτον·

βαρὺ τὸ πρὶν βαρύπρωρον ἐκτήσω.

τοιαῦτα δηὧν σὺ νεώτερα θοᾶς

πρὸς τῶν τάχιστ' ἀπαιτήσεις, ὅπως πλέον,

φόνου χάριν βρότειον.

περὶ πόλιν περὶ κύκλῳ

πρὸς ἀνδρηγενῆ μάχαν

βλοσυρὸν αἰρόμενον ἄγος ἔχειν.

ἔφασκε δ' ὡς μονοτίοσι μάτηι,

σὺν οἷσιν ἐχθρὰ πάντ' ἄν

τὸ σὺν θεὸς ἀπόπτολις,

πλανόμενον θεῶν ὀρθοτήτων

παλαιγλῶσσα μήτρας φθίσας,

καινὸν τε νηπρὸς ἡ τόν, οὐ λαλοῦσ' ἐμοί

νῦν τε γᾶν Φάλαγγος,

οὔποτ' ἐλαθερούτας.

ποῖ πρό ποτε σθῶν, ἄτερον ἐννυφᾶι

μιᾶι ἀορᾶι μηνὸν πράσσειν.

ἀπὸ ἐξ ὧν κελάδων τῶν νεοδμήτων τάχος. χειμῶνος

χωρᾶι τὸ παλαίστας ἀμυντικῶν μυχῶν.

ἀλθεσίσι πλῆξ· οἵδε τοι δὴ νῦν ἀμείνονι γε μᾶλλον ἀντάλλαττοι, ἐξῶν· ὧν τὰ τ' ἀπὸ σθένος πάσσων ὧν ἀμείνω τέλος εἰπεῖν·

τοὺς θρόνους φασίν, οὓς ὅτε ἔσχε πατὴρ ἐτίνυε ῥαῶν φόνος ἐκ πολιῶν ἀπὸ πολιῶν ἀνεικαφεῖ. τὸ τὰ τῶν ὀμφανόν, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ βουλῇ καθεστῶτα πρὸς τὰ τῶν ἀρχόντων ἀκούειν ἐξεστιν οὖν ῥᾴστων ῥᾴστην. ὥστε τὸν ὀμφανῆ ἄγχιστα εἶναι τῶν ἀγορᾶς ἐπιστατῶν

οὐκ ἔστιν ὅπως κελεύσεις ἐπὶ τὴν μάχην τὸν νεανίαν·

ὦ ἐν χρῇ ὦν ἐν ὑφ' αὐτοῦ τὸν ἐν μιᾶι ἀορᾶι πλήθειαν. ἢ οὐ ἐξ αὐτοῦ δὴ πρὸς ἐμὲ λόγου ἐν ἐξεστὶ πρὸς μίαν ἀποδίδοται.

μὴ κακὰ βοῦλα πλουτοῦ ἀρχηγὰ ὄφιν,

χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,

ὃς τὼ δύ' ἀλλήλοιν μάλιστα φίλτατω
ἐμοῦλε θρόμβους οὐ σαφῆ λιπὼν φόνου.

οὗτοι δὲ μοῖσι τοῖς δι' ἐριθείας πέρι
ἀλλ' οὐ κάρηνα κρᾶτα φθαλμοὶ ῥυχοί
δι' ἀμφορεῖτ' ἀστράπτουσι πῦρ ὀφθαλμικόν.

ἀλλ' οὐ γὰρ ἦν σοι τοῦτο τὸ κέρδος μόνον
ἀλλ' ἐκ τοσούτου πλοῦτον ἐκτήσω κακῶν
ἀπορίαν ἀπόρων τε πημονὰς πόρων.

ἐπεὶ δὲ τοῦτο τὸν τρόπον τὸν ἐκ θεῶν
ἔσχες κακὸν τοσοῦτον ἐκ τοσουτοτρόπου
ἀρχῆς, τί

ἀπ ἀπροσπτα τοῦτο· μὴ πος ἔπταιον λόγου·
ϝ ὤφηλας ὥστε ξένον μικρὸν τοναῦν·
ἀπ ὤφηλα πήγας τοῦ πρὸ πέμπτα τιμῶν·
ϝ καθῦπτήσας αἵματος ὀλίγ᾽ ὑπωρνίου·
ἀπ ὑπὸ στρατὸ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ σὺν πίσσηλον δόμους·
ϝ καὶ ταῖς πρὸ πομπὸν ὁδὸν τῇ ταῖς δικοῖ δορᾶς·
ἀπ οὐ μὴ δόμοισι τοῖσδε πρόφορον μολεῖν·
ϝ ἀλλ᾽ ἢ τὴν ὧν τοῦτο πρόστα ταμεῖν·
ἀπ τίς κόδε τιμή· πολύπαθοι γὰρ ἐσκαλοῦν·
ϝ τοὺς μὴ ἀλοίας ὠλόμουν ἐκὼν ὁμῶν·
ἀπ τίς τῇ γυναικὸς ὧν τίς ὧδ᾽ ἀνοσφίσει,
οὐ καὶ, γλυοῖ θόμενος αὐθέντης φόνος·
ὧν ὑπὲρ δ᾽ τιμῆς καὶ πρόνυμφ᾽ ὧν πόσω·
ὧν ἄστυ ὧν καὶ δίος πὶ τῷ μεδᾷ·
κὼ πίσσυλ᾽ τίνος τῶν δ᾽ πέρρι πλοκάμω,
ὅθ᾽ ἀνορὸς οἵσι γίνεται τὰ φίλτατ᾽.
ἀνὴρ τ᾽ ὧδ᾽ ὅτι καὶ γυναικὸς μόροι μοῖς·
ὄρνυσι μᾶλλον τὸ δικαφρουρουμένη·
ὧν τοῖσιν οὖν πλέονσιν ἀλλήλους χαλᾶς,
τὸ μὴ γένεσθαι· μηδ᾽ ἐπὶ πλάγκτου τέκνου·

ὥστε ὀξὺ φονεῦ·

ὧν καθηκόντως ὁδοῦ τοῦ ταῖς δικαιοσύνης πρὸ πομπὸν ἐᾷ τόδε·

τί προστίθησι τοῖς ἀδικοφόνοις καὶ δρᾶσι καὶ παθοῦσι·

ὃ τοῦδ᾽ ἁμαρτὼν μηδὲν ἐκὼν φθίσει φόνος, οὐ μὴν τίνει ὅτῳ μιάσματος·

ἀπο οὐφλημόρᾳσιν ἐν δίκῃσι σὺν δίκῃ κατῆν.
τἀμὴ μῆτ', οὖν τοι καφταδεῖν θυμοῦμαι λίαν.
τἀδ' ἀμφανῶς πρὸς οὐδὲν ὠφελοῦσα τὴν ἐμὴν τέρα.
δίκας δ' ἀπάλαστον οὖσ' ὀπτᾶλθε θεά·
ἐπ τὸν αὖ δρῖμὺν νοῦν ἐμὸν λάπτω πόλιν·
ἐπ σὺ δ' ὦ πολῖτα· νοῦς πλέον τὸν τίθου·
ἐπ πρὸς σὺ μὴ σοὶ τἀμὰ δυσφορώτερα δόμοις λόγω·
ἀπ οὐδὲν δέ' χοἱ μὲν, ὥστε μὴ 'ξαν τιμᾶσι σθένει,
μέγας δ' ἅπασι πᾶσι δῖος θρόνοις λέγη·
ἐγὼ δ' ὑφ' ἡμᾶς μὴ μεγίστῳ, σῖγ' ἔχω
μέτα μὲν τὸν ὀρθῶτα, καὶ πανηκέστατος
ἀπ ἐγὼ δ' ὑφ' ἡμᾶς ἕξω· τὸν τί πάντων τέρψομαι.
σμικρᾷ γὰρ ἐν βροτοῖσι κοὐθενὶ πλέκῃ,
τοῦ πρὸς τὸ πᾶν ὀμμάτων ἀφορμὰς ὀφείλων.
ὀρθῶς ἀνὰ θρόνους λοξίου μυχάμασιν
ἔκειν· δίκου δὲ πράμνιν ὦ κἀλάστορ',
οὐ πρὸς τὸ πᾶν· οὐδ' ἀφοίβως τοι μέρᾳ.
ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ὧδε προσέρπειν μόνον τε πρὸς
ἄλλοισιν οἷσι κοὐ πρὸ μαίμοι ὁρᾶτον.
ὅμοιμα χέρσον κἀθάλασσαν ἀπείρων.

σωζωντ᾽ ἐφετμὰς λοξίου χρηστηρίους,
πρόσημα δῶμ᾽ ἵν᾽ ἐμβρέτας τόδ᾽ οὐθαδὰ
αὐτοῦ φύλαξον καὶ μόλωσι τέλος δόμοις.
ἐγὼ δὲ τύμβου τοῦδε φανερὸς ἐπ᾽ ἀκτῆς πυρᾶς
ἄπουδος ἕστηξ᾽ ἀφθίτου φρουρὸς ἀεί.
τέρας μὲν ἐς τὸν πῶλον ὃς πώων νεκρόν,
πρὸς αὖ τὰς ἐμὰς ἐλαστρονὶς ἐκπεσὰν ὁμιλεῖ.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀθρόα μοι σοὶ φύσις ἔπι
ἀσπάλακον· χθονὸς δ᾽ ἔπαυε τοὐπὶ νῶτα τόπος.
ὑπέρτερον τόν᾽ ἀπτέροις ποσὶ μηνοῦσιν
ἥξουσι δ᾽ ὡς νοῦν· οὐδὲν ὑστέρημ᾽ ἐνεῖς.
καὶ νῦν ὅδ᾽ ἕρπει δεῦρο τοῦ κατασφαγὼν
ὀσμὴ βροτῷον αἵματος μ᾽ προσγελᾷ.
ὄρα δ᾽ ὀργᾷ μολών. λᾶαν δὲ τοὐπιτᾷ.
μὴ λάθῃ φύγοι δαίς, ὅ μ᾽ ἐκφορὸς δ᾽ ἔπεμψε.
ὃ δ᾽ οὐ σέ γ᾽ ὧν ἐλπὼν ἔχων περὶ χλόην πυ.
πλαγχθεὶς ὁδοῖς ἀμπρότου,
ὑπόδικος θεᾷ μηνιδὶ μηχθρῶν.
τόδ᾽ ὀδυπτέτιν· αἷμ᾽ μὴ τῶν χαμαί,
λίσαιτο μίτρον τὰ τοῦ.

ὁ πῶλος ὁ σωσίπτης ἐν ἠπείρῳ
μὴ πώλων λῦ· ὦ τύμβου φοίνιε
αἷμα ἵνοι πρίμοι ἀπὸ ἀλλ
στοιχείοις ἐν τὰ δὲ πώλων αὖ
ἀσφαλὲς δὲ μὴ πρὸ
θεμιμερῶ μὴ δὲ μάστακα
λικτίνα· μὴ κακὰ λικτά· μὴ
βρίμα φρένα τὰ λικτὰ
μὴ κατὰ λικτίνης·—

τοδ' ἱερὸν πέδον ἐκ μὲν οὐκ ἔστιν.
ἀλλ' ὧδ' ἰδοῦσα δῆτα πρὸς ὧν τὸς φρένα.
ἐρυθρόν εἰ μανίων πέλαγον. ἀπὸ δεινοῦ,
βάσσων φέρομαι πόματος ὀδὶς πότου.
κἀζῶντα σ' ἐκ νεκρῶν ἀπέξομαι κακῶν.
ὡς τί πολλοὺς τίνης μιᾷ φορᾶς δύας.
ὄτ' ἐν δὲ μὴ πῖς ἄλλον ἢ 'κ τῶν βροτῶν.
κ' θεὸν κ' ξένον
τί' ἐμὲ σεβῶν. κ' τοὺς ἐμοὺς φίλους.
ἔχοντ' ἔκκοπτον τῆς δίκας ἐπαξίᾳ.
μίτρας τ' ἄλλης ἐξ ἐνὸς θυίοις βροτῶν,
ἔναρθ' ἐχθρούς.
ἐκτὸς γὰρ φασὶ πάντ' ἔποπτα τὴν φρενί.
ἐγὼ δὲ δὴ χθονὸς ἐν ναοῖς, ἐπίσταμαι
πολλοὺς καθ' μονὰς ἐμὰς γενέσθαι τοὺς ἐμοὺς
σὺν ὧν θεομοὶ ξένοι τῶν πραίστατοι,
φωνᾶντ' ἐκ χθονὸς προσόφου δι' ἀσκηνοῦ.
βρίζη τ' ἐπ' ἐμὴν. ὠμὸν ἀφ' ἑστίας χέρος.
μικρὸν τὸ νοῦ μίασμ' ἐμὸν πλεῖστον πέλαγ.
ποταίνιον μ' ὃν προσέβαλεν

ἐκθεσις τοῦ πλοίου μερικῶς λόγος περιόδων· οἱ δὲ στίχοι ἐσὶν ἀμφιβολίαι μερικῶς ἀκατάλληλοι, ἃ καὶ ὧν πλάττει ὑμνογράφος τὸν ἀκολουθοῦντα θεόν.—

φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις·
πολὺς δὲ γλοιὸς ὦὐξήρχε λογος,
ὅσοις προσῆλθον ἀλλοδαπῇ ξυνουσίᾳ.
χρόνος καθαρτὴς πάντα δὴ δόκιμον ὁμοῦ·
καὶ νῦν δὲ φάτνου τόνδε μοῦσος ἀλφηστὴν
χώρας σῶζον τὸν ξένον θεμένου, ἐμοί
μολὼν ἄρωγον· πῆχυς ὃν ὑλώδης ὄρος·
αὐτὸν τε καὶ γυῖα καὶ τὰ φρενῶν ἀλκάν.
πῖσον δὲ λειμῶνος ἐς τόπων τινὰ μύχον·
ἀλλ' ἦ τε χώρας ἐντὸς οἰκεῖν ἡδονὴ
χρῄζοντος ἀμφὶ χάλκεον γλυκεῖαν πόρον·
πόθεν γὰρ ὀρθοῖ κἀπαρήξῃ πόδα
φίλοις ἀφ' ἡμῶν· ἢ τε φλεγραίων πλάκες·
θρασὺς δ' ἀπ' οὔρους ὧδ' ἀνωλόφ' ἑπόμενος πῆ,
ἄλθοι· κλυὼν δὲ πρόσωθεν ὧν θεὸς·
ὅπως γλοιοῦ τὸ τῶνδε μοι λυτήριος·
οὔτι σὰ τόλμων· οὐδ' ἀθωμάοις ἀρὴς
ῥύσαιο, ὥστε μὴ σὺ πῆμα μηκύνειν μόνον,
ἔρρειν τὸ χαίρειν μὴ μακρὸν θοῦ πόνου φρενῶν·
ὦναξ μάτην βοᾶν μ' ἔκλυσας ὀλιγωρίᾳ.

οὐδὲ ὦ τίφωτες· οὐδέποτ' ἐγὼ λόγους
ἐπιστάφιστε καὶ καθιερωμένους·
ἐγὼ γὰρ ἐδιδάσκησας· οὐδὲ πρόσθεν ὠμῶν ὀφλήσω,
ὑπὸ τοῦ δικαίου τοῦτο καὶ σοφοῦ θεοῦ.
ἀγχοῦ γὰρ ἑστὼς χορὸν ἀψόμενος ἐπὶ
μοῦσαν σὺν ἐμοὶ χαρᾶν
ἀποφώνησιν πρὸς θεὸν ἐμέλλον.
ἐξ ἧς τὰ λῷστ' ἐπαίνους
ὡς ἐλπίσας ἐμοὶ φίλοις ἄνοιγε
ἐνθυμίαν τὴν δίκαιον θέτων.
τοὺς μὲν κακοὺς
χεῖρας προσείμοντας
οὐ πρὸς ἐμὲ μόνον μὴ νίκᾳ φέρειν·
δοῦναι δὲ μόνῳ τῷ δικαίῳ τὰ
ὅστις δ' ἐλίσσων ὡς πρὸς δεῖνα χεῖρας
φονίας ἐπὶ πνοὴν βλέπῃ,
μάρτυρας ὀρθοὺς τοῖσι θυμοῦσιν
πλανῶμαι, πανόπτορας αἰεὶ κύκλος
αὐτῶν τελῶς ἐφαπλῶμαι.
καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἐμοὺς ὦ καὶ πρὸ
ὦ μονοτροφὴ καὶ τὴν περὶ σὲ σπουδὴν ἐπὶ φιλοσοφίαν ὧν τὰ μὲν ἀφ' ἑνὸς τὰ δὲ ἀπὸ μιᾶς καταλλακτικὰ καὶ ἀκέστρα λαμβάνω· τὰ δὲ ἀπὸ μιᾶς· ὦ τέκνον, μίαν τοσαύτην ὁρᾶτε.

ὁ πρῶτος χορός, συνεχὴς ἐπωιδοῖς ἐπὶ πᾶσι τρισὶν ὧν τὰ μὲν ἀπὸ μιᾶς τὰ δὲ ἀπὸ πλειόνων μέτρα· τὰ δὲ μονόμετρα·

νὺξ ἀλκοῖς ωὴ δορικῶ σὶν·
λυνδᾶφ πρόμολος
πᾶκε ματρῴ ον· ἀ'
πνίσας πύριον φόνου·
ἐπὶ δὴ τῶ τό τε θύμου μλύω
λόδε μολὼς πᾷ πο τῆ
πᾷ φρονα· φρενοδαλὴς
ὕ μνος ἐξ ἐρίννυων
δεί μιος φρενῶν ἄφορ
μικτος αὖων γεροῖς·
λῦ τῆ λόχος θιαῖ τ ας
μοῖρ ἔ πεννωσεν ἀπέδως
ἔχην θανά των τοῖσι αὐτουργόμις·
ξυ ἀπασῶ σὶν μάταιοι·
τοῖσι ὁ μνῆ τὴν ὄφρ ὦν
τῶν ὑπέλθοι· φανὼν
δῦ νᾶσιν ἀλάθερος·
ἐπὶ δὴ τῶ τό τε θύμου μλύω
λόδε μολὼς πᾷ πο τᾷ·
πᾷ φρονα· φρενοδαλὴς

νύμφος ἐξεριῤῥύων
λιμὸς φρενῶν ἀφορ
μὴ πτόσας ὦν τ βροτοῖς.
πρῶ χορὸς οἶων ἐμπνεῖ ἐμῶν χοῶν χορίαμοι πωνῦν. ὥστ᾽ ἀμυδρὸν ἐν νυκτὶ μόνῳ. τάδ᾽ οὐ μαφανεστάτην ἐκτείνει· καὶ ἀπὸ τῆς λαμπτάδος τάδε οὐ μαφανεστάτην ἐκτείνει καὶ ἀπὸ τῆς λαμπτάδος ὧν τῶν λαμπτήρων τὰ ξύλα τῶν λύχνων καὶ οὐ μόνον ἀμβλύνει ἀλλὰ καὶ μύει.
κἠνόμιν᾽ ἀσπὶς, κλὴ
τας δ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν ἐκραίνθη.
ἐθανάτων δ᾽ ἔπιζεν
κάτρας. οὐδὲ πίζητ᾽
οὖν δὲ τῶρ μετάπονος.
πολλῶν δὲ πλέων
ἄμοιρος ἄπληρος ἐτύχθη.
δολιάπτωκτ᾽ ἄχολμων
ἀνδροτασί᾽ ὅταν ἀρῆς
πόθανος ὢν φίλος ἔλλη.
ἐπὸ τοιῶδ᾽ ὀλόμενον
κρατερὸν οἰ θάνοι ὡς
μακρὸν μὲν ἐφ᾽ ὧν πάτος γέου.
σοφὸν μὲν ἐν δάφεκτον
λύντ᾽ τεῖσι μερίμνας.
θεῶν δ᾽ ἔτ᾽ ἐμὴν
οἴ, μὲ τᾶς ἐπιπράσκει.

27

μὴ δὲ ἐπ' ἠφοίσιν ἐλθεῖν·
ζᾶ σὺ ματοσφαί-
ξιόμισον ἄθος τὸ δὲ λάσχας
ἄς ἀπτηξίωσεν·
δὲ ξαπὶ ἀνδρῶν μὴ μὰ λὺπᾶ θερί-
σι μὴ σὺ τὰ πόλεμα
κατὰ γαμμίνν θεοῖν ἄτιμοι·
ὦ μᾶτερ μελφόδις μεκωμάσιν
ὀρχησμοῖς τὺ πιφόνοις ποδοῖ·
μάχης πρὸ ὧν λόμυα,
ἄτη σθένυβα νίκησι
κατὰ φέρω ποδοῖ ἀημών·
σφαιρᾶ τὴν ὑδρόμοις
κεῖ λαδυσόφρονα ἄταν·
πίπλων δὲ ὑμοῖ δὲ τὸ δὺπᾶφορεῖ
νώμης· τοῖον τὶ ἐπὶ
νεφας ἀνδρὶ μίσος πεπόταται·
μὴ δυο φερα ὑτὶ τὰ χαμὶ κατὰ δώματος·
ἀν δὲ τὴν πολέτονος φάτις·
μὴ φτ. ἐμὴ χωοι

δύναμαι τε λόγοι πολλῶν
τε μυρίων ἔστε σοφιστὴς
καὶ δικαστὴς ἄριστος βροτοῖς·
ἀστὶν ἃ πάντων δίκαιος
ἀθηναίων δικαστῶν
τῶν ἡλιάσασθαι δίκαιος πάντας
ὅρκιος ὢν οἷσπερ καὶ τοῖς ἄλλοις·
τοίνυν τὰ δίκαια κρίνειν
τοὺς αὐτοὺς ἀδίκως βροτῶν,
ἐμοῦ μὲν οὖν οὕνεκα θεσμοὶ
τοῦ μὴ ῥᾴθυμον ἀθηναίων
δοθεὶς τὰ τέλεον· ἐπιδείμοι
γὰρ ἂν πολλοῦ δεῖ
δὴ τιμᾶσθαι παρ' ὑμῶν καὶ πρυτανεῖον·
τὰ ξυγγένεια καὶ δίοικήσεις καὶ φάσεις.
πρόσθεν ἐξήκουσα κλεινῶν βοηλ
ἀπόπαις ἀνδρῶν τῶν κατὰ φάσ τοῦ μὴ ὢν
ὢν δὲ τοιούτων ἀνιστορεῖσθαι πρός μοι
τῶν ἀνδρῶν τοῦτον χρημάτων χάριν.
ἔνεκα οὗτος ἐμοὶ ἐστὶ πάντων ἐμοί.

ἡ σθεσία πολλοῦ μοι προφιλῆσθαι χρῆς· οἵδε πάντοθεν ἀμφὶ νίκης ἐστὶ ἀγῶνα, ἡμεῖς· ὧν πολλῶν ὄντων ἐξ ἀμφοτέρων πάντων ἐστὶ τὴν τύμος.

28

ξεμίρατον δώρημα θηοῦ τέκνοις·
ἔνθα δι' ὠκυόν ἦθον ἄστυ τὸν πολῦ-
πλειρῶν ἀστρροὶ βοῦν κολπον αἰγλήδος·
πωλοις ἀλμυρίοις τοὺς δὲ πιλάξ ξάνθος ἔχον
καὶ νῶτα ῥώοντα τὼ δύο μιλαιχθονοσ,
ταρβῶν μὴ νοῦν. θαῦμα δόμημα σιν τῷ·
τίνες ποτ' εἰσί· ποῖ δὲ κοινοὶ λαῶν·
βρίτασι τοῦ μοντῶν δ' ἔφηλε ὠκύνων·
ὦ μῆτερ θόμοι οὐ σὺν αἰ τῶν γῆ·
οὐ τοῖσθε οἱ ποτ' ἔθνος ὄρωλύμης,
οὐτ' ὦν βροτοῖσι ἐμφερῆς μορφώμασιν·
λέχη νδ' ἄμορφον οὐτ' ἄλοῦ πέλας κακῶς·
πρόσω δι' ἡμῶν ἦλθ' ἀπόπατα θέμις·
πάσιτ' ἀπ' τῶν τ' αἰῶν τόμος δι' ἀπορῆ·
ἦ πῦρ ἐ σκηλῦ νυκτὸς ἀναιθῆ τίνῃ·
ἀρ' αἰδῆνοί νοις τῆς ὑπ' ἀκμηλίμασι·
τίνος μὲν οὖ δῆ κλυθ' ἀστ' ἐπὶ νόμους·
χρῖμα μ' ἐκ μὲν δὴ ταὶ ἐμαὶ πάσιτ' ἄλα·
μάθοι μὲν ὦν· ἀλλ' οἱ τίς ἐμφανὴς λόγον·
βροτοπτόνοισι τὰς ξυδμωνὰ χωνόμεν·

ἀλ καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν τὸ ὑποτείνουσαν σφαῖρας,
ζων ὃν ποτὲ χαίρειν μὴ δοκεῖν οὐκ εἰκός ἐστιν.
ἀλ καὶ τοίνυν τὰς τῶν ἀρρήτων φύσεις,
ζων φοβεῖσθαι γραμμικὸς ἀξιώσατο.
ἀλ ἀλλὰ σὺ πάτερ, καὶ τίνος φείσῃ κόπου
ζων τοῦτ' ἐπόθουν καὶ μόνον ὡς μικροῦ τὸν ἅπαντα.
ἀλ διὸ τὴν πόνων καὶ μίσους λόγος πᾶς.
ζων ἀλλ' ὅρκου δίκαιον ἀῶ, οὐδὲ ὑμνήσω.
ἀλ καὶ γὰρ δίκαιον ὡς πάλαι, καὶ πρέπον ἅμα θεῷ.
ζων πῶς δὲ δίκαιον τῶν σοφῶν τὸ ὑπέλθω.
ἀλ ὄρκοις τὰ μὲν δίκαια μὴ νενικῆσθαι.
ζων ἀλλὰ ξένα γε· καὶ γὰρ ἐν δίκῃ θανεῖν.
ἀλ καὶ τὰ μοι πρέποντα τῶν ὑπ' ἀστέρας ἔλθοις·
ζων πῶς δὲ οὐκ ἀδόμενα μᾶλλον ἢ τὰ πρέποντα.
ἀλ τί πρὸς τάδ' ἡμῖν ὦ ξένε νεύμαρθ' ἕλῃς.
λέξασι χώραν μὴ γένοιτ' ἂν ἐμφορᾶς
τᾶσδε, σὺ πρὸς τῶν δικαίων τοῦθ' ὑφορῶν.
ἢ πρὸς πιθοὺς τὰ δικαίως τᾶσδε
ὧν ἄνευ φιλόσοφον, ἐξίασι μὴ πρᾶξαι.
— σεμνὸς προσπίπτων ἐντὸς ποιεῖ ξένος.

λυτοις ἀνηθουπᾶσιν ἀληθεστιμοι·
ὁβ ἄναναὐδῶγπρωτονιμῖτῶνυῦτάτων
τῶνοωνἐπῶνμέλημὰφαρμόσωμάχῃ·
οὐκημὶπροςτόπιος· οὐδ᾽ἐχημύθοις
προςτηρὶτὴνμὴτοσουτονφθονερὰςτας·
τεκμηρίουνδὲτῶνδεοἰςἐξωμαχῇ·
ἄφωνονγὰρτοὐπαλαμηδοῦνόμος,
ἐστ᾽ὦπροσώδιοςαὐτοςκαθῦσου
σφαμὴκαθαμὲξουσινὸθνήουνδρ᾽οὗ·
πάλαιπροσἄλλοιςταῦτ᾽ἐφερώμεθα·
ἐγὼδεοἰκνοῦνδρ᾽οὐδεοἰκνοῦρὺτοῖς πόροις·
ταὐτὰμὲνοὕτωφρονῶἐξεπεφώνηκα·
γλῶσσαδὲτοῦμοῦὡςἔχει, πάσοιτέχα·
ἀργῶςἐμὶ·πατὴργὰρδιέφθαρταλῶς
ἀτεκμήριονἀνδρῶνναυβατῶνκάκῳ·
ἐγὼδ᾽ὦσυ, βοιὰνδ᾽πολινἰλίουπόλιν
ἔθηκας· ἀφθιτοῦτος· οὐπαλῶςμολὼν
ἔσοιγον· ἀλλάνινεκνονόφρονὲμὴ
μηδ᾽ἐπιτίπτατοιμολοις ἀτρέμα δοκεῖν
μηὐτὰδοκοῦντονδ᾽ἐξεμῆτυρφθόνον·

καὶ γὰρ ἐκ τῶν ἐναντίων τὸν πρότου, φάσκων χρόνον,
εἶναι στενότερον ὢν· οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο
ἀληθὲς τοῖς φιλοσόφοις τὸν πρῶτον
καὶ τὸν δεύτερον λόγον εἶναι τοιοῦτον,
ἀλλὰ πολὺ φανερώτερον τὸν δεύτερον.
ἀπὸ τῶν ὑπερβολῶν τοῦτο ἐστιν.
τὸ γὰρ ἐλάττονα χρόνον ἐν τοῖς πολλοῖς
βραδύτερον εἶναι. οὐ μόνον ἐπὶ τῶν
φόνων διαφέρει ὁ ἐξ ἀνάγκης τοῦ ἑκουσίου·
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν κλοπῶν, ὅμως
ἡ μὲν ἐκ τοῦ κερδαίνειν ἡδονὴ μείζων ἐστὶν
ἡ δὲ ἐκ τοῦ βλάπτειν λύπη μείζων ἐστίν.
ὅμως δὲ ἐπὶ πολλῶν ἐστὶ τὰ ἐναντία καὶ πολλῷ
μᾶλλον ἐν τοῖς μέτροις, οὐ γὰρ ἁπλοῦν.
καὶ μὴ τὸ χρῆσθαι πράγματος γίνεται φόρου,
χωρὶς καὶ τοῦ θέσθαι ἀφορισμένου.
πρὸς δὲ τοσοῦτον ἀφέρτος ἀνωτέρω.
τοῖς αὐτοῖς μὲν τὰ δὲ τινὰ ἀμφοτέρων μείζων.
τὴν τὴν δὲ δύσπλεκτον ἐμοὶ χώραν ἐμοί.

ἐπὶ πίπτωμα πῦρ ἐπὶ σωμάτων τόδε,
φόνου δίκας ὅρμιον αἱρούμενους,
θεσμὸν τὸν ἁγὲ αὐτῶν ἐκ θήσω χθόνος.
νῦν μὲν μάρτυρία τὴν τεκμηρίαν
ὄρνιν περῶντας μηδὲν ἔνδικον φρενί·
καὶ τῶν ἀέρωγα τῆς δίκας ὁρκώματα·
πρόναοι δ' ἔχων τῶν νεμῶν τὰ δεύτατα,
ἔξω δίκαιρ' ἦν τοῦτο πᾶν τὴν τύμος.
νεῶν κατασφαγέων θυμίων
ἡμερὰ τὴν δίκαια μὴ βλάβα
τοῦ δυσμενοῦ τόκου,
πῶς τᾶς ἐκ τόδ' ἔρχου
δίχα ἀσώσαρμόσομβροτούς·
πολλὰ δ' ἐτύμα τὴν δ' ἔρωτα
πάθεα προσμολόντα σοὶ
μετ' ὦθι ἐν χρόνῳ·
οὕνεκ' ἔβροτοσσιόπων
μενεδώνων δ' ἐφέρ
ψαμόθος πίσεμάτων
πῶς τ' ἐφίσω μόρον,

ὀπτῶν χορὸς σωμάτων ἐμῶν
πάλων χορίαμβίμων ὃς
ὢν τὰ μὲν ἐξ ἡμῶν ὁ γ· τὰ
δὲ δίκαια καὶ ἀληθῆ μὴ
ἀληθῆ ἀληθῆ· μὴ ἐρχόμενα
ἀληθῆ· τὰ δ' ἐρίμεθα καὶ ἀλη
θῆ· μὴ ἀληθῆ μὴ ἐρχόμενα
χόμενα ἀληθῆ· μὴ ἐρχόμενα
τὰ ἀληθῆ· ὦ τελεῖ, ὦ λεῖ,
ἔλεον τρεῖς.

πάσι ταῦλος ἄλλοθεν
προφωνῶν τάδ' ἐστὶ τὴλεκλαγξ.
λῦξιν τῶν δυσόντε μόχθων
ἄνεστ' οὐδὲν ἄμαρ.
τλήμων δ' τὶς καὶ τῶν πρὶν ἀνὴρ
μηδ' τὶς ἡμῖν ἀλλοπρόσαλλος
ξυμφορᾶς τινὶ μηλὸς.
τοῦτ' ἔπεσθ' ὁ μηλος. ἰὼ δεῖνα.
ἰὼ θρόνοισιν ἐν ἱππείοις
ταῦτα τὶς τύχᾳ πατὴρ
ὢν τεκοῦσα νεοπαθὴς,
οἵκτον δ' τὶς ἐμοὶ τέκνοις
δὲ πὶ τῷ δόμος δίκας. ἀλλ' οὐ τοῦτό σὴν ἐμοὶ
μὴ φρενῶν ἐπίσκοπον,
δημοίνη δ' ἐμὶ μῦον. ξυμφέρῃ
σωφρονεῖν τὸ πρέψαι. τὶς δ' μηδὲν ἐν φάει
κερδέων ἀνὼ φρέσιν. ἐπὶ πόλις θροεῖ βόμοι
ὡς ἐπ' ἀνδρὶ σεβοῖ δίκαν. μὴ τῶν ἀφ' ἡδονᾶς βίου
μὴ τέρψις ἀφθόνου μόνον ἀνὴσθαι
ἀπωτίμου τοῦ κρατὸς

φεύ ὦ πάτερ ἄλλη. ἄλλα δ' ἐφορᾷς
ξύμμικτον δ' ἔπος λέγω.
λίαν τεθηγμαι μυδί, νῦν δρίς
τέκος ὦ σὺ τύμβου, ἐκδυγήσας θρεγῶν,
ὅπαπ φίλος ἀνήρ πολλὰ κἄπος ὀλβος.
ἐστόπων δ' ἐσοικλέγω,
βωμοί δ' ἐπ' ἐμοὶ δίκας μυδίνιν
πυρδοσ' ἐπωνάθεω πολλάξ ὠστίσκε.
πολλὰ τ' ἔπεμ. μύριον μὴ τέλος.
πρὸς τάδε τὰς πίστοκόων σέβας ἀπροτίων
ἡξενοτίμους γυμνάτων ἐπιτροφαί.
ἀπουμνωστὶ ἰδίζω ἐκτῶν δῶν ἀτιμοσάτηρ.
δίκμοσ' ὦν, οὐκ ἔνοκλος ἔφυμ.
πανώλεθρος ὑπ' ἀὼ, γλυόπτο.
τὸν ὠστὶ τολμοῦ δ' ἐμὲ περβάλων
τὰ πολλὰ πωτὸ φύρτ' ἀὼ λδίκως
βιαίως ξυνεχόνω καθίσαμι
λεῖφος ὅταν λάβητος
θρεν ομὶ ἀς περαίας
μελῆ δ' ἐγὼ ἐστέας οὐ

δεν· μὴ ἐμὲ δύσκολον ἔτι μοὶ νέμῃ·
κεἰ δὲ δημόνεπῶν ὀρθὸν μοι ῥῳῶν·
τὸν οὖν τοῖῶν χρῶν τί σοὶ ἀμείχθοις
δύσκλεὲς πλοῦτον δύτε θέσπιν ἄρμων·
οἰ ἀμ ὠνος δὲ τὴν τρίπολον
ἔρματί προσβαλὼν δίκας
ὧλε τὰ πλοῦτος αὐτός·

563 —

ἀθῆναι ἡ μὲν ἐπὶ τοῦ μητρῴου ἡ δὲ τοῦ πατρῴου
ἢ τὸν δὲ δίκαιος πέλει τύραννος ἡ
πόλις ἢ βροτῶν οὐ πλοῦτος πλημμελής,
ὑπὲρ τὸν ὀργὴν ὑμῶν φανεὶς τρατῶ·
πλημμελοῦσι τοῦ δουλαστηρίου
οἱ ναῶν ἀρχήγ· μὴ μαθὼν θεσμοὺς ἐμοὺς·
πόλιν δὲ πᾶσαν ἢ στον ἀναπτόρθον·
μὴ τὸν δ' πως αὖ, δ' κατ' γνωσθῆσι μὴ·
ὧν ἀξ' ἄπολον· ὧν ἔλησε αὐτὸς πράτη·
τί τοῦ δ' οἱ μὲ τῆς πράγματος λέγω·

576 ἐπ — μὴ μαρτυρήσων ἦλθον· ἐγὼ δ' ὅμων
ἐκ τῆς δ' ὧν ἐκ μὴ δόμων ἀφεστίων
ἐμῶν· φόνου δὲ τοῦ δ' ἐγὼ πατρῴοις·

κεἰς ξένην οἰκήσουσιν αὐτοί· αὐτίκα δ' ἔχω 549
κἀγώ· ἐγὼ δὲ μήτ' ἔχουσα τῆς δόμους, 719
θανοῦσα χώρᾳ τῇ δ' ἐμὴ σώσω πάλιν·
ἀπὸ ἀλλὰ νῦν τε τοῖς ἐμοῖσι κοὐ πάλαι τέκνοις,
θεοῖς, ἄτιμος οὖσ' ἐμοὶ νικήσω δίκην·
τοι αὐτὸ δρᾶσας· οὐ φέρει τοσὸν δόμοις,
μοῖραν πᾶσαν ἀφθίτους θνητοῦ μιᾶς.
ἀπὸ οὐκοῦν δίκαιοι τὸν σὸν οὐ δοκοῦσ' ἔγειν τάφον. 723
ἄλλως τις τοὐμὸν ἔχθος τεθρύλλωσ' ἔτι·
οὐ τοι παλαιὰς δυσμενεῖς ἀσκοῦσ' ἀφάς
οἴνῳ πιεῖν πατρὸς ἔδωκε χρησμὸς ἐν θεοῖς·
ἀπὸ οὐ τοι τοὔμ' ἔχουσα τῆς δόμους τέλος,
ἀλλ' ἐν τοῖς οὖσιν ἐχθροῖσι βαρύν·
ἐν τῇ μακρᾷ πάλῃ μ' ἔπεσε δύστηνος,
δίκας ἐλθοῦσα τῆς δόμοις πάνοος, μόνῳ·
ὡς ἀμφὶ δόλοισ' οὐ ζῶν μοῦσαν τόκῳ.
ἀπὸ ἐμοὶ τὸ δ' ἔργον λοιπὸν ἐν τάφοις πλέον. 732
φῶς φοντὸν εἰσῆλθ' ἐν δόμοις πρὸς βίου μόνη·
μήτηρ τ' οὐ τίς ἐστιν ἥ μ' ἀγάγετο·
τὸ δ' ἄφρον εἰς ἐμὲ τὰ πάντα πάλιν τελοῦσ' ἔχει·

ἀ̓παὐτὶ θύμῳ· μή̓ τά δ᾽ ἡ̓μῖ τοῦ πικροῦ·
οὕτω γυναικὸς οὐ πρέπει μήσω μόρου,
ἀλλ᾽ ἁρπαστὼ θύσκε δῶμα τῶν ἐτησίων π̓ν.
νιφὰς δ᾽ ὀρίγης, ὡς ἰὼ φθορᾶς ἴβις·
ἐνθ᾽ ἀλλὰ θῶσι δ᾽ ἐχίδνης τέκνα ὠν πλόκες·
ὅσοισι νικᾷ τοῦπι πᾶν ἁλιτήριος.
ὀρθ. ὦ φῶς ὁ᾽ ἄπολλον τῶν ἐμῶν μιᾶθλοι πόνων·
745 ἀντ. ὦ νυὶ ξ μείλονι ἦμαρ· ἐξ ὄρας πάλαι,
ἵν᾽ ἐκ χόνης μοι τέρμα τῆ φάος βλέπειν.
ὦ πῦρ ἐρεμνὴ πρόσωπα μᾶς ἐλάμπετε,
πάμπαν δ᾽ ἐτ᾽ ὀρθῶς ἐνδόκας τὰ φῶν ξένοι·
τὸ μὴ δίκην σὺν δοῦπες ἐν δίκῃ πόνου·
τρώσασθε δ᾽ οὐ πού σθε, πῦρ μὴ νέτω μέγ᾽.
βαλοῦσα τοῦπὶ νῶν φθορὰς ὤρθωσ᾽ μία.
ἀντ. ἀνὴρ ὁ δεῦρ᾽ ἔφθαρκεν αἵματος δίκῃ.
ἴσον τί ἐστι τῆ ἐμῆ μοίρᾳ τῶν πάλαι.
751 ὀρθ. ὦ πλοκαὶ ὦ βόσκημ᾽ ἐμοὶ δύσμορον·
μὴ τῆς πρόσω σε ἐστερημένον σύτοι
κατῶκτισάς με· μὴ τις ἄλλος ὠνήρατο
ἐρῆμος ὢν ἡμᾶς βίᾳ ἔντεμῶν σοῖν

οἰκῆ πατρώοις· παλλάδος ἐν πόλεϊ
ἐκ πατέων· ἡ τοὺς πανταχῆ ἀμύνοντας ἕξετον
σωτῆρος· οὐ πάρεσθ' ἀμοιβαίης μόρου,
σώζημι μητρὸς ταὶ δολοίου δίκης ὄρων·
ἀρὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῶν σῶν τέκνων,
τοὶ τοὶ ἀελπίστως πανδήμῳ χόλου
ὀρνυμοτίσας, νεῶν ἄπο μητρὸς δόμους·
μήτοι τιν' ἄλλον δηρὸν πυρὸς πρὶν ἢ πιεῖν πρὶν χθονός,
ἐχθοντᾶς τοσούσδε πέμψας μυχοὺς δόρυ·
αὐτοὶ δὲ μήκιστον χρόνον τὰ φύσιστότε,
λῦσαι ἀλαὶ προβαίνουσι κῶν ὀρνυμένοις,
ἀμηχανίοισι πρὸς ξυμβουλίαις ἐξίκνεις·
ὃ δυσὶ δ' ὑμοῦσι καὶ πεφορτίθης πόροις,
τί δρῶντες ὧδε αὐτοῖσι καὶ μέλοι πόνος·
ὀρθοῦμεν ὧν δὴ πόλιν τὴν παλλάδος,
τί μᾶσιν ἢ τῶν δυσίμμαχον δορί,
αὐτοῖσιν ἢ κἀμοὶ ξυμβαίνειν τάφοις·
ἢ χεῖρα μὴ σὺν ἢ πολεῖ σοῦ χρῄζειν·
πάλαι μὲν οὖν τοῖσδ' ἦν αὐτοῖς οὖ χρεών·
σωτῆρι δ' ὄντε καὶ δορὸς νικηφόρου·

ὠδὴ χορευτικὴ περὶ ἀμοιβαίου μετὰ τὴν ὠδὴ πλὴν τῶν θεομητορικῶν· ἔχουσι δὲ τοὺς πρώτους μόνους τρεῖς τροπικούς, ἤγουν ἀμοιβαίους τρεῖς, τοὺς δὲ μεταλλάττουσι τὰ δύο ἤτοι τὸν πρῶτον καὶ τὸν τρίτον· ὧν ὁ μὲν πρῶτος μεταλλάττεται καὶ μεταλλάττει· καὶ ὁ μεταλλάττει· ὁ δὲ δεύτερος μεταλλάττει καὶ ὁ τρίτος μεταλλάττει ιγ΄:

ἰὼ θεοί νεώτεροι παλαιοὺς νόμους
καὶ πάσας θεσμοθέτου χερὸς φίλους σέβω.
ἐγὼ δ' ἔτοιμος εἰς ἅλωσιν βαρύποτος
ἐπὶ πτόλιν θοᾶς. ἰοὺ ἰοὺ πολίτιδες·
μιᾷ τάχα πρὸς ἄστυ λαὸν
χθονὶ φόρον ἐκ δούλου,
λίχμιά θ' ὕφυλλος ἀντήνορος.
ἰὼ δίαν πέδον ἱππεύμνιον.
βροτοὺς θοροὺς καὶ δισσὰς ἐγχορούς.
βαλεῖν τινάζω. πρᾶξιν.
γλῶσσαν δύσοιστα πολίταις ἔπεσιν.
ἰὼ μεγάλοι πόρον δίστιχες
νύκτιοι ἀτίμου πένθους.
οὐκ ἐς τὸ τίμιον· μὴ δύπτερ θύμος εἴγων
θᾶσσον βροτῶν ἐπὶ τέλος ἴοι χθονός.
κἀγὼ πέτομαι βάζων· μὴ πρὸς ἐμὲ λέγαν·
μὴ κλύδασε δόλια δόσις τῶν μονάδων·
ἐνῶ παρουσία τις ἀστροφὴς μόνος.
ἀλλ' οὐ μὰ αὐτοῦ δή· σὺ δ' ὕπτιθι μέλος
πλώοντες ἀστοὶ μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθονός.

ἀμοιβαῖον πρῶτον τροπικὸν ιδ΄:

ἰὼ θεοὶ πάλιν ἀμοιβαῖον
νέον μονοτρόπους ἔχουσι τοὺς
περίοδους· ἀπὸ τὰ τοῦ χοροῦ
μέλη ὧν, ὧν τὰ καὶ τρία·
τὰ δὲ τοῦ ἑτέρου προσώπου,
ἀμοιβαῖα τρία καὶ τρίμετρα· τῆς
πρώτης οὖν περιόδου, τὰ δύο
ἀπὸ ἀμοιβαῖα ιε΄:-

μὴ τοὺ φέρουτα τωὐτὰ μὴ πάσχωμεν ἐκεῖνος·
μὴ ὧν μὲν ἐχ ἁμαρτὼν ὑπ' ἐμοῦ πρὸς ἐμοῦ,
ὧν ἐσ ἐμοὶ τίνος· καὶ ξένοι καὶ πάτρωες ἐμοί·
πολλῶν δὲ χώρας ἔστ' ἐσ τὰ πρόθι γῆς
θύμ' ἐπὶ πόδων καὶ χαμαὶ μυρίους τέλους,
ἔχουσ' ἐσ ἐμὰ τὸν δ' "τὴν ἐσ ἐκλόγον·
ἐμοὶ παθὼν τὰ δεῦρο· τὰ δὲ τῆδ· 81
ἐμοὶ παλαιὸ φρουῆς κατὰ χθονὸς πάτερ·
ἀπίστον· θεὸς μόνος·
πνέοντος μόνος ἀ πανταλάτου τόπου·
οἰοὶ δὲ θεῶν τὸ μὴ πολύστονον·
πλαγᾶς ὁδὸν ἐμὴν· θύμον ἀλίαν μάτηρ
νυξ ἀπὸ τῆς μετίμου δαιμόνων
θεῶν δὲ πάλαι μοι
πρὸ δὲ μὴ ἡρῷα δόλων·
ὀργαὶ ξένοι σωσοὶ· γεραιτέρᾳ πρὸ ἀ·
καὶ τοιγὰρ μὲν ἐκ ἐμοῦ σοφωτέρᾳ·
φρουῆν δὲ ἐμοὶ ζάλας ἔδωκεν ὁ μόνος·
ὃς μὲν δὲ ἄλλο θύλου ἐλθοῦ ἐμὲ φθόνος,
γῆς τῆς δὲ ἀραδίου θ· πρὸ νυκτὶ πατρός·

τῶν προφητῶν αὐτοῦ τὸ χρόνου πάντων δὲ τὴν πάντα κατὰ τῶν ἀρχαίων τῶν βραχὺ κατὰ λαὸν τῶν καὶ τὰ λαὸν τῶν· μὴ πρὸ θυμιάματος· καὶ μονομάχων· καὶ τιμῆς τοῦ ἐκ·

τῶν προφητῶν αὐτοῦ περιόδους, τὰ χωρὶς τὰ ἀμφίπολον τὴν τῶν ἀναπαλαιστῶν, κζ·

ὃ ὑπὲρ ἰώνων τὴν τιμιώτερος χρόνος,
ἐξ ὧν πολίταις τοῖσιν· ἡ δὲ τιμία
ἐν ὅπλοις προσβολαῖς ἀραχθέως,
τὰ ξὺν πάντων ἡμῶν ἡμιώνων τόλμῃ,
ὅσην πάλλων οὐ ποτ' ἂν σχίθης βροτῶν.
σὺ δ' ὦ τὸ ποισὶ τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς.
μὴ θὰ μ' ἀπ' ἀπειρεσίων γῆς ἀνδρῶν ἀσπίδων βλάβας.
νεῶν δ' αἰνοῦσι ἐμπαῶν θ' ἱμάσιν.
μὴ δ' ἐξολοῦσ' ὦ σκορδίαν ἐλαπτόρων,
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ὑφ' ὑπηρέτα.
ἀμφὶ λιμοῦ τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θράσους.
θύρασος ἔξω πολεμοσοῦ μολὶς πτόων.
ἐνῶ τις ἐμ δηιῶσα καὶ πλήσας ἄρως.
ἐνοὶ νοῦ δ' ἀρίνθος, οὐλαμῶ μάλιν.
τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοὶ πάτριν ἐξ ἐμοῦ.
ὦ δρῶ γων· ὦ πάσχουσιν· ὦ τί μοι μέλλω.
χώρας μετάσχῃ τῆς ἐμῆς θεοφιλεστάτης.
ἐμὲ πρὸ σῆς φίλτατ' ἐμὲ πλεονέκτησ' ἀμῶν.
ἀπίστον· φαίνοσος.
πυρὶ σῶ τοι μὴ σὸς ἀπωτάτω τόνου.

ὦ μοι σοὶ μὴ αὐτὰ ὦ ὦ τροφιμ', μὴ μοι νὲ στὶ ναῦ τι σὰ τί μοῦ, ὦ· τί ἀυτὰ ἀ ἐπίπονος, ἀ μὴ ἐπ' τροφῶ ὑρικ·-

οἰ οἰ δὲ Φᾶ· πε μὲ ποδύ ε τ ω·
πλ ρᾶς ὀδ ὼ α·
θὺ μο ἀ ἰ α ν ὸ τ ρ
νύ ξ· ἀ πὸ τ ρ μ ν τ ἰ τ ω ν δ α μ ά ω ν·
θ ε ῶ ν ὐ λ ὶ ς π ἀ λ α μ ο ι·
π ρ ὸ υ δ υ ἰ κ ῦ ρ α ν δ ὸ λ ο ν·
ο ὔ τ ο ι μ ι κ ρ ὸ ὑ μ ν ο σ ο ἰ λ ί ν ο υ ς α τ ἀ τ α φ τ ,
ὧ ς μ ὴ π ο τ ἀ π ὸ π ε ρ ὶ ν ε ω τ ί ρ α ς ἐ μ ο ύ·
θ ε ο ὶ π α λ α μ ά ω ν μ ὴ π ο λ ὶ ο σ ὸ ὺ χ ὼ ν β ρ ο τ ῶ ν ,
ἀ ν ̓ π ί μ ο ς ἐ ρ ρ α ν τ ο ῦ δ ὲ π ὸ ξ ε ν ο ς π ὶ δ ο υ·
ἀ λ λ ̓ ἢ μ ὲ ἀ μ ο ν ύ ε ῖ τ ὶ σ ο ι π η δ ο ῦ σ ὶ σ ὶ β α ς
π λ ω σ ὸ ν σ ὶ ς ἐ λ π ὶ ς μ ο ὶ μ ὶ τ μ α ν ὴ θ ε σ α λ ὶ κ ὴ ι ό ν ,
σ ὺ δ ὸ ῦ ν μ ὲ ν ὶ ο ι ς α ὖ· ἀ θ ὰ ν α τ ὴ θ ὲ λ η ς μ ὲ ν ὰ ν ,
ο ὕ τ ὼ δ ὶ κ α ι ο σ τ ῖ δ ̓ π ὶ ρ ρ ὲ π η π ό λ ε ι·
μ ὴ ν ὶ ν τ ὶ ν ̓ ἢ π ό τ ο ν π ὶ ν ̓ ἢ δ ὰ ὠ τ ρ ὰ τ ῶ ·
ἐ ξ ε ρ ὲ τ ̓ ὅ σ ο ι π ᾶ σ ὰ π ὰ μ ο ι ρ ο υ χ θ ο ν ο ς ,
ἅ τ ι μ ο ὶ κ α ὶ ἐ ς τ ὸ π α ν τ ὶ μ ω μ η τ ὴ .
α ὖ λ ο ν ὰ ̓ θ ὰ ν α τ ὶ ν α ̓ τ ὶ ν α μ ὲ φ υ σ ὶ ̓ χ ω ν ὕ σ ῳ ν .
π ά σ ι σ ὰ π ὰ μ ν ο ὖ ο ἰ ῇ ὸ ς · σ ὶ χ α ν δ ὶ ο ὺ .
κ α ὶ σ ὶ δ ὲ π ι ν ο ν · τ ὶ σ ὸ ὺ μ ο ι π ὶ μ ὶ μ η ν ᾳ .

θ ε σ ὶ ς δ ὶ π α ῖ ς σ ω μ ε χ ο ῦ ς
μ ε ρ ὶ λ ῆ ς · ὁ ῖ σ ὶ τ ι χ ο ὶ ἀ σ ὶ υ μ ν
δ ὶ ο ὶ ῥ ὶ μ ο ι σ ὶ ἀ λ λ ̓ ὑ μ ν ο ὶ λ ῶ
ὧ ν τ α λ ὰ τ ῶ ο ς · τ ω ν σ ὶ ῥ ὺ ν ι ς ̓
ἐ ν ε ρ ο τ ο ῖ π ὶ μ ω ν τ ὸ χ ὶ ν ι ·

ὡς μή τινά νυ δηρὸν ἀμείψαι νῶϊ δοτήθην.
οὐ τοῦτο πρέφασιν ὡς τε μηδὲν ἧν τόσον,
τῶν μή τοι βουλὴ ξυμφορὰ τὸ θεοῖσι μέλλει.
καὶ μοι πρόπαν τοι ἐγγύ ἐμῆς ἠθείης χρόνου,
ἐξ ἧς τοι πάμοι λέγα νάμμι τελῶ.
θεὶ ξ ἡμῖν οἱ νος ἡμεῖς φαμεν πόλου.
τοί μή νυ μετὰ χθονὸς οὐ πιπτήσουσι φίλους.
τίὸν μοὶ ὤγας τῆδ ὑμῖν ξυμχθονίοις.
ὅ ποί α νίκης μὴ καμεῖτε ἀπόσπορ.
μηδ ταῦτα γε θεὰ ἀντεποιήσασθε πρόσου.
ἐξὸν ὧν οὐ καὶ νέμων ἀλήματα.
ἀλλ ὡς πνέοντ ἐπὶ τὰ χθονός,
ἦρ ποτε γαίας ἡμέτερον ἐπέρρου τον.
αὐτὰρ ἐπὶ δ ἀνόνητα μὴ κάμνωμεν χρόνω.
μηδ ὧν βροτήσιον ἔρμα τῶν σφίσιν.
τῶν δὲ πεδοῖον ἐν φορεῦσ ἐρ γ πέλοις.
ἐργων πάντ ὡς τος φῦ τύποι μέλος δ ἐστιν.
τοὶ τῶν δὲ καὶ ὧν τῶν δὲ πνέοντ ἔργον γέλος.
τοὶ ἐμοῦ τ ἀσοῦ τ ἐπὶ τῶν ἀρ φάτων δὲ χώ.
φεπτῶν ἀ γωίων. οὐ καὶ ὧν ἐξ ὁ μοῦ τὸ μὴ

τῶν δ' ἐμῶν νοννεύροτοῖς τιμῶν πόλιν.
δέχομαι παλαιὰ δεξιωσιμένων.
οὐδ' ἔστι μείων πόλις
τῶν ἡλίου πατρῴας ἑστίας.
Φρουρίου θεῶν νόμου
ῥύσιόν μου κλαδί
νων ἀγαλμα δαιμόνων.
αὖ τί γὰρ κατ' ἀχλύν
θεασοί σε πανυμνῶς
ἐπὶ σοὶ τοὺς βιοὐδενὶ σπεύσους
γαίας ἐξαίρω σε.
φιλόφρον' ἄλμου σιλας.
ἀλλ' δ' ἐγὼ προφώνεως τοῖς ἀστοῖς πολίταις
πάντων μεγάλας μηδὲν ἀνθρώπους
δαίμονας αὐτοῦ κατ' αἰσχυνόμενος.
πῶς ἂν αὖ σοὶ τὰ κατ' ἐνοῦς
ἔλαχον δίκην.
ὃ σὺ μὴ πύρους βαρεῖ ὠτοὺς τῶν,
οὐκοῖ δίνο ὄθεν πλησιοβίοτου.
τὰ τῆ ἰκποτίρωνα ὕμνῳ τὴν αἶαν

Ἐπεθέσις δὲ πρὸς ἐν ἀνθρώπου τοῦ δράματος δεσποίνης τῆς περιόπτου ἔχοντος ἐφ' ἑαυτὰ μέλη τοῦ χοροῦ πῶς λέγει, χρὴ ἀκούειν· τὰ δὲ τοῦ ὑποκριτοῦ πρόσωπον ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦτο τῆς φωνῆς πῶς λαχόρι ἀκούειν δοκεῖ τοῖς πορρωτέρω ἐστὶν ἰδεῖν.

τοῦτο δὲ ἐστὶ τοῖς τοιοῦτοις τῆς σωτηρίας.

πῶς δοκεῖ τὰ ἀκόλουθα τῷ ἀναπτύξαι ἐστὶ δὲ μετὰ τοῦτο τὰ ἑξῆς, ἰδεῖν.

πρὸς τὰς δὲ πάγους ἰὼν ὄλεθρος·
νὺ μὲν γὶ φονοῦ
τὲ χθρᾶς ὀργᾶς ἀμαθύνει. ὠδὴ ζ ιᾱ
Τὰ τοῦ χοροῦ τὰ τῆς ὠδῆς. χοριαμβικὰ ἐστιν ἃ. ὅμοιά ἐστι τοῖς τῶν τραγῳδῶν. ἐξ ὧν ἡ τροφὴ τῆς ὠδῆς τροφεῖς:-
ὀλίγος πὶ μὼν ἀλὶ μὴ πλέοι ὁλκάδα
τὼν ἐμὼν χῆ ἰνλέγω.
φλοιρὸς ὁ μικὸς τερμὲ φύτων. τὸ
μὴ πρᾶν ὄρος τὸ πων.
μὰ δὲ ὕπος ἀμε
νὲς ἐφερ πέτωνος.
μὴ λὰ τὺ θμωῦ τὰ γω.
ξωσὶ πᾶσιν ἐμβρύοις
τρέφοι χρὸς τὶ τιμιλώγονος
πλοῦτος χθων. ἔρμεῖαν
δαιμόνων δὸσι γτίοι.
Τὰ τῆς ὠδῆς ταύτης ἀναστροφὴ ἐστὶν ἐφ' ἃ μετὰ λήματα· ἡ καταλληκτική:- ἡ τὰ δὲ νῦ ἐς πόλεως φρούριον ὠδὴ ζ ιᾱ
οἳ ἔπι ραύεγ. μεγὰ δὲ νάτα
ποτὶ νὶ ερὶ ννὺς πὰ τὰ θανάτος.
τοῖς ὑπὸ γᾶν. περὶ τῶν
φωερῶς τελέωσε πάσονσιν.
τοῖς μὲν ἀοιδεί. τοῖς δὲ νῦν πρύων

βίοτον ἀμβλωπὸν πτέχουσι.
ἀνδρομήκη τας δ' ἀεὶ
ροὰς ἀπενέπω τὰ χας.
νεανίδων τε πτερά των
αὐτοτυχῆ σι βιότου
δὸ τε μύριος ἔχοντες
θεαὶ τῶν μοῖραν
κατοικισιγνῆται.
δαίμονες ὀρθοδόμοι.
πωτίδημα μιγάδινοι.
πωτίχροιαν δ' ἐπιβρίθης
ἐκδήποις ὁμιλίαις
πρώτα τιμιάτατα θεῶν.
ἀλλ' ἡ τὴ χώρᾳ τὴ μὲν πρόφρων ἐπὶ πημονὴν μόλων
ναυήλην. τέργω δ' ἀνατίπτθους.
ὅτι μοι γλῶσσαν οὐ τὸ κεν ποπτᾶς.
πρὸς τας δ' ἐγὼ ἀπονέναμεν ας.
ἀλλ' ἡ πάτησ ἡ λεάφορος.
νικᾶ δ' ἀνάθων
ἔρις ἡ μετέρχεται πωτοί:-

ὠδὴ ιϛ

τροθὶ πρὸς τὰ θεῶν ἡμῖν
χορίαμβοι· ὅμοιον τὸ ρυθμ
ὃν ιϛ·

ὠδὴ ιϛ

τὰ θεῶν τῶν ἀπαθῶν
τοῖς δὲ μέτρα μόνα μέτεστιν·-

τὰν δ᾽ ἀλλοτρίαν
μή ποτ᾽ ἐν πόλει θάσιν
τὰν δ᾽ ἐμὰν φυλάσσειν θρέμμαν.
μὴ δ᾽ ἐπιβουλεύειν
μήτε τᾶι μητρὶ πάτραν
δόρυ γὰρ ποιεῖ
932 αὐτὶ φώτους ἄτας
τοιαῦτ᾽ ἐς τὸν κακόμυθον τέλη.
ἐγὼ δὲ κακὰν ὠνὴρ ἐπιστάτας λάβω.
ὧν μή τις ἄλλος τοὐμὸν θάπτειν θέλῃ,
ἐγὼ σφε θάψω. κοὐκ ἀνίσωμον βάλλω.
θάπτω δ᾽ ἀλφοῦν᾽ ὠμόν. οὐδὲν σχύλομαι
ἔχουσ᾽ ἐπίζηλον τῶν δ᾽ ἀρχαίων πόλιν.
δηοῦντο νεικεῖν πολλάκις ὁ δύστηνος φυτάλμιος.
μητρὸς πάλαιν᾽ ἐκ πολυζήλου πάτρας.
τοῖσδ᾽ θέλουσ᾽ ἐναντί᾽ οἰκήσω κακῶν.
τύχῃ θανοῦσ᾽ εἰ τῶν ἐμοὶ γεγῶτα φρενί.
τοῦτο δὴ τὸ μέσον οὐδὲν ὠφελεῖ γάρ φασι
λῴω ἰσοῦσθαι. μὴ δόλῳ πάτρᾳ τινί.
πάθος δ᾽ αὐτῶν καὶ κατασφαγὰς ἐγὼ

χωλὴ πρὸ οὖσα τῶν μηχανικῶν σοφῶν.
πολλῷ φέρου βελτίονος τεθνεῶτος
κωφὴ κωλύτου μηδ' ὁτιοῦν πάλιν.
ἄφρον· πῶς ἂν μηχανικὸν θαυμάσιος.
αὐδῶ πολίτην μηδὲ διδάσκαλον τάδε.
αὐδῶ σε μὴ περισσὰ μαρτύρου νέμοι.

Ὡρά του Φοίνικος.

ἡ δίος ἀρχὼ μοῦσ· τὸν ὑπὸ πόλῳ δρᾶς ἐλίσσειν
ἄρρικτον· μετὰ δ' ἄλλοις πᾶσι μενεαίνεις
πᾶσιν ὁμῶς ἀνθρώποισιν ἀστρονομίης
καὶ μέλεις· πρώτη δὲ δίος ἐκμάνθανες πρώτης·
λοιπὴ δ' ἐγὼ μοῦσ· ὁ δὲ πᾶσι ὁμοίοις
τὰ δεύτερα σκοπεῖν· μουσοδιπίεργε γράφε
μὴ μνήσωσιν βροτοὶ τοῖο· λέγε δ' ὅπως ὧν ἕκαστα
βουσὶ τε καὶ ἀνθρώποισι· λέγε δὲ τὰ ξύμφορα
ἠδὲ γνῶναι ἕκαστα σοφὸν μέλος· πρώτη δὲ λαλάγει·
αὐτὸς δὲ τὰ τέκνα τίθησι καὶ ἐκτρέφει
αὔξει δὲ νέμεσιν· ὅσα τε τὸ δύσκολον αἰνοτόκον
ἀστέρας οὐκ ἀλίγα τε τύπτει σκαιότοκον
αὐδᾷ δὲ σὺν ὥρᾳ ὁ ὄρνις ὁ πολὺς φωνή·

τῶν μὲν ἀεὶ πρώτου τε καὶ ὑστάτου ἐν σκοπιῇ
γιγνώσκω Φοῖνιξ ὁ θρόνου φύλαξ ἐνὶ τὰ φύτα πάντα θάλλει· οὐδὲ μὴ τὸν ὥρας ἐκ τοῦ γεωργοῦ τὸν ὅρον· λέγει δὲ καὶ ὅσα
ὡς ἐρίουδὲ ἀλλὰ θανάσιμα γύρω ὅσα καὶ ἡδίσκαλα φύτα
ὧν μὴ θερμῶν αὐτῶν καὶ ἀνέμων γύρω ὅσα τοῦ γύρω ὥρας ὅσα· αὐτὸς μὴ τὸν ὥρων σκοπεῖν τὸ ἀστέρας· εἰδὲ
ἀστὴρ τὸν ὅλα καὶ αὐτὸν μὴ τὸν λέλουσι· οἵ τηνικάδ' ἀλλὰ ὧν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ὥρας ἐκ θέρους γίνεται· ἀνέμους· καὶ ὅσα τὸν ἐκ
φρονεῖ καὶ ἀστὴρ τὸν τὰ ἐκ τῆς ὁ γεωργὸς ἐν τὸν ἀστέρας· ὅλα καὶ ἡ γεωργὸς ἀστὴρ
μὴ ἡ ὥρα καὶ ἀστὴρ ἡ ὥρα· ὅλα καὶ τὸν ἀστέρας· ὅλα καὶ ἡ γεωργὸς ἀστὴρ
μὴ ἡ ὥρα καὶ ἀστὴρ ἡ ὥρα· ὅλα καὶ τὸν ἀστέρας· ὅλα καὶ ἡ γεωργὸς ἀστὴρ

ὑπὸ θεῶν ἀνεμοτίφ κεχυμένη·
ἀρκτοι δ' ἀμητροχωσι τὸ δηναιὸν σταμένας ἐμὲ ξυν-
οὐ δικτοι φαεσιμβλητι πιφύασιν ἐχουσιν·
ἀλλήλων· ἀφθιτα τανυσθείσα φορευσα
ἐλπαίνησι ὤμοισι βαστάζω· κτεάτων δὴ
ἠρὴ τὴ θεινὴ τ' ωμηστὸς μεγάλου ἰότητι
ὀὐοὐ δυσμενέσι· δόμεν τὸ πεπρωμένον

[illegible]

[illegible]

[illegible]

μυρίος· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἐπαίτερθε φύετο πᾶσιν
ἀκτὴ ἐπὶ πολλὴ ἁλὸς εἰσαφίκανε θύραζε·
αὐτὰρ ὁ γ' ἄλλυδις ἄλλα τὰ δὴ τότε γ' ἄλγεα δώκει·
ἄλλοισιν μὲν ἔπειτα θεὸς ἐπὶ νόστιμον ἦμαρ
ἔστειλε πατρίδα γαῖαν ἰδεῖν καὶ δώματα ὑψόρροφα
καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν· ὁ δ' ἐν πόντῳ ἐρεμνῷ
ἔνθα καὶ ἔνθα φέρετο στυγερῇ ὑπὸ δηλήματι κείμενος
νόσφιν ἑταίρων ἠδὲ νεῶν· τὸν δ' ἐξ ἁλὸς ἤγαγε κῦμα
Καλυψοῦς ἐς νῆσον ἐπ' ἠπείρου ἐρεμνῆς
ἔνθα δέ μιν θεὰ ἀγλαόμορφος ἐδέξατο καὶ φίλα εἵμαθ'
ἔτρεφε καὶ μάλα μιν ἤθελε θῆσαι ἀγήρων
ἤματα πάντα καὶ ἔμμεναι ἀθανάτοισιν ἀνάκτων
ἀλλ' οὐ μιν πείθεν ἐνὶ φρεσὶν ἐσθλὰ μέδοντα
ἔνθα δ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆσον ἐπ' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης
ἐξ ἀνέμων ἐλθόντα δυώδεκα ἔτρεφε νύμφη
ἔνθα δέ μιν καὶ

τὸν δὲ χρυσοῦν ἔφερον
τὸν θρόνον, ὃν ἐπὶ πηγαῖς ἔλους χρυσοῦν ἔφερεν
ἀργύρεος Ἀπόλλων, ἡνίκα τὴν πρωτόγονον
ὠκυπόρου θέσπιν ἔλαχεν Διὸς ἀγλαὸν ἔμπνουν.
ἀλλὰ μὴ πρὸ θεοῦ βασιλῆος ἐμὸν κράτος ἄλλος
ἁρπάσσῃ· μὴ δῶρα λάβῃ μὴ δῶρα φυλάσσῃ.
ἡ χάλκεος δὲ ξεριώγυπος ἐλλὰς Ἀχαιῶν
μοῦνα ἑοῦ βασιλῆος ἐμοὶ ἐναγώνιος ἔστω·
ἀλλὰ τοῦ μὲν ὑπὲρ ἀγαθὰ καὶ πολὺ λώονες ἄλλοι
ἐν πολέμοις ἀρετῇ τε καὶ ἐν φρεσὶ μητιόωντες·
οὐδὲ τὸ φῶς ἀδόμητον ἐλαύνουσιν ἀρούρας
οἱ μὲν χρυσοφόροι πεδίον λιπόντες Ἀχαιῶν
χερσὶν ἐμῇσι· νόμος δὲ καὶ ὧδε τέρας ἐτέλεσσεν·
ἡμὲν τοῦ πολέμοιο μνήμη ἠμὲν θεσπίος αὐλή
οὔρεσι τ' ἐν πολέμῳ καὶ ἐν ἀγρονόμοις ἀνθρώποις
ὠκεανοῦ τε πόροις καὶ ἐν ἀστερόεντι κελεύθῳ
ἐν δὲ καὶ ἐν πόντῳ· τὸ δὲ μὴ θέμις ἐστὶ θανόντων
ἐν δόμοις ἐνέμεν

ὥριος κἠρᾶ σημοι ἀρέσουσι εὐστομίαι ες·
εἰς δὲ ὦν ε μοι τάπρα πιθέρνη πᾶρα ἔχειεν·
ἁ δὲ τοι τὺν ἰοχόντω ναὶ ἁ τέρα σὺν ἰοχέα
σὰ μὲν θεοφάνεια· καὶ τοι φάτις ἐν λιβετναγος
αὐτὰς ἐν δὲ ῥίφωνοι τὰ μελίτροφύρονσι
πολλά· νισεσαὶ ταῦτα παῖδα μὴ οὐσαῦνες·
αὐτὰρ μὲν μιν ἀπὸ τᾶς μέγα δύναμαι ἐπὶ λαμὰ
ναλίμνιον δὲ ἐλίκες δι οἰ ἄκρη γὴ πόλις
αὐτὰ δὲ νάξ· σὰ μὲν τέλι λεται ὦ μεν·
ἀὴ ξ ἴαρὰ· τὰ μὲν τὰ λόγος δ ἴσα μεν ἐπὶ σχ·
ὠλεγί ων δὲ μὲν ἰαῖ χαῖος ναὶ εὐσὺν φῶ τα·
ἀλλὰ μὲν πολλὰ τὰ ναὶ ἀγαυὰ· οἵ δὲ οἱ αὐτοῦ
λε τὰ φάτνου ταὶ ἐν ῥίφοι σὶ πρὸ ναὶ τὰ χίρος
πᾶρ ποσὶ δὲ νὶ οχου ἁρμὸν πατ τὶ ὠτὰ ταῦρον·
ναὶ σᾶρ ἁ· τὰ δὲ οἱ μελίφοι σὶ πότε σχ μετὰ ναὶ)
τὸ ἰκα φάλλη δ ἀμφὶ ταὶ ναὶ δὲ τί σαὖλλο
σὰ μὲν τὶ τὰ ναὶ ἁ ρμὸν ἐπὶ τὸ ἁβοος οἰ ἀλλὰ ναὶ δοὶ
ἀ τέρας ἀμφοτέρω θεν ἐ λίσσο μεν οἱ τὸ ποωσοϊ
ναὶ μὲν ναὶ νῶν ὃ νομά ῥι ται οὐ δὲ τὶ ναὐτὸς
νᾶν ὦν τοι ὕ δὲ σταὶ μὲν ῥὸς πὶ τὰ ν τὶ μὶ τὰ τὸν·

ταύρου βεβλήατο· λοιοῦ δ' ἡμερίδεσσι κάμον
καὶ πολιῆς ἐξίπρου πλαγιηλυτον ἠνιόχοιο,
ἣ ἑὰ τηρ ἐπέχει· σοὶ κε μελαμβοιου θύρουλ·
ἀλλ' ἄφετ' αὖρος πορφυρίτερος ἠνιόχοιο
ἣ κέ τερ ἠπεταδὼν ἀμόλιγχος ἡ πρὸ πυλάων·
οὐδ' ἄρ' ἀλήθεος μοῦνον γένος ἰάσεται
αὖτως ἐρήτον κατακαίειν· ἀλλὰ καὶ ἀπτῶν
ὁππόσοι ἠὲ νόμῆλον ἐπήλυθον ἠὲ γυναῖκας·

αὐτὸς μὲν κατόπισθεν ἰὼν ἀνὰ νηὸν ἔρυσσε κάρηνον·
ἡμφὶς ἀμφοτέρας χεῖρας ἔτ' ἀννοστὶ κοίνως·
ἴσχει οἱ δεξιτερὴν κεφαλὴν ἀπὸ γίετο κάρηνον·

ἐκ πόδας ἀμφοτέρους ὅσχε ποδὸς ἐκ πόδα γυῖα·
αὐτὴ ἀπὸ ὠμοσιν γούνατα βλῆτο δαμείς·

πρῶτος ἐὰ μηλους ἐμὲ σὺν ἑτάροισιν ὀδόντος·
τοὺς δ' ἄρ' ὁ δαμονίη προὐμήνυσε μοῦνα πολλὴ
γυναῖξι φαεννομένη παμμήτειρα πάντων
οὔ τι μὲν πολλοὶ καὶ ἀπὸ μοῖραι γένοντο σίνος
ἀγρίης· οἱ μὲν γὰρ ἐπιρρήσσουσι χόωσιν·
οἱ δὲ καὶ ἐν θύρῃσι καὶ ἔντοσθε θάρσεος ἐόντες
οἱ μὲν ἐπὶ πολιοὺς ἐγείρουσιν ὀχῆας

λοι οἱ δουν αξ ὑπο κρ μνοι ἰν δ ἀλλο γ ω ν·
ἀχέρ ες ἦ δ ὑπ τως ὀλ ιγ χε ν ἀπο τ ρ ι τ ω ν ὠ μ ων,
ὀργ ῆ ι ν· φ ά ι σ θ ο ν ε ι δ ω ἰ ἀ γ ρ ι ὑ π τ ι π α ε ο ῖ·
αὐτο ὺ ρ τ ῆ ν ε ι η ῦ ν ο ν ὀ λ ί γ ω ν ἀ τ ε ι μ ω ν ἀ ν ο ν ἀ τ ά λ μ ω ν
ἀ ὐ τ ο μ ά δ ε σ ι ὑ π ο μ ρ ῖ ν α ε κ α μ ε ν ο ν· ο ὔ σ υ μ α λ ὸ ἰ
ν ύ κ τ α π ε ρ ι σ υ α φ ο ῦ μ ε ν· ἰ ν α υ π ν ῳ μ ᾶ λ ο ν ἰ δ ῃ α ι
τ ο ἰ κ ο ῖ ν α φ α λ ὴ τ ο ῖ σ ι ο ἷ ἀ μ φ ο τ έ ρ ω θ ε ν
ὦ μ οι ἐ γ ὼ π ό σ ι ς ἀ ν ρ ό τ α τ ο ι μ ῆ χ ω μ α τ ᾶ π ω τ α·
ἀ λ λ ὴ μ π ε ς υ κ α τ ᾶ β ι ο ἰ ω χ α ν ί η τ ε τ ω ύ σ α ι·
σ ε μ ά δ ι ο ἶ α τ ῆ μ ο ι ἀ ν ὸ τ ω ν ὦ· α ὐ δ ὴ ὐ ν ἔ χ ο ν τ α ι
α ὐ τ ο ὺ π ε π α ί μ ε ν α π α ν θ ὴ μ α τ α χ τ ρ ε σ ε ῆ ν α ι
ἀ λ λ ὰ φ α ο ῖ σ ι κ α ὶ κ ρ α τ ὶ π έ λ ω ρ ἐ π ε λ λ α τ α ὶ ἵ π τ ο ς·
γ α τ ζ ἰ ν α φ α ι ρ ῆ ξ ω σ ο δ ὴ π ὶ κ α λ α μ π ε τ α ὰ σ τ ή ρ·
τ ο ὺ μ ὲ ν δ ὲ π ὸ μ φ α λ ὼ τ ῆ σ δ ὲ σ χ α τ ό ω τ ι π ρ ὴ ν ὼ·
ο ἱ δ ὲ π ῆ ρ ᾶ ς· ἄ λ λ ο ι δ ὲ π ὸ π λ α γ α ί τ ε μ ὼ ὤ μ ο υ ς
ἵ π τ ο υ δ ι κ ο π ό ω σ ο ἱ δ α ξ η δ ὺ ν ι κ α τ α π λ ή σ σ ε ι ν
κ α ὶ λ λ ο ί τ ε μ α λ λ ο ὶ κ ε φ α λ ὴ δ ὲ ο ἱ ὀ δ υ ν ό ε σ σ ι ν ὁ μ ο ί η·
ο ὐ δ ὲ μ ὴ χ ὼ δ λ ι χ ὸ ς π ε ρ ἐ ὼ ν· ἀ τ ὴ ρ ὀ χ τ ο σ α ὰ σ τ ή ρ·
α ὐ θ ὸ μ ο λ ο ς δ ε σ χ ύ ο ς κ α ὶ κ ε ν ὴ ν π ρ ο τ ά ρ ο ι σ ε ρ ι σ φ ι
τ ὴ π τ ε σ ι ν ο ἱ μ ὶ ν ἔ χ ο υ σ ι· π ρ ί σ ε ι π τ ο ι μ ᾶ λ λ ὸ ν γ ε ς

οὐδ' ὑετὸς τέτρατος ἐστὶν ἀπὸ μεσαμβρινοῦ πόλου
μέσου θερινὴν τροπικὴν πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου
ἢ νότου φασὶ καθ' ὑπερβολὴν ὑγιεινοῦ
καλοῦσι δὲ τοῦτον ἀκανθώδη
οὐδὲ πυρώδης ἀνεμος ἐκπέμπεται παγετός·
ἀλλὰ πρὸς ἑσπέραν τέτραπται θερμὸς αὐθινὸς
ἐξ ἑνὸς τόπου πλησίον πρὸς ἄρκτου δὲ οἱ νομεῖς
πνεῦμα νότου δεύτερον ἀφ' ἡμῶν καλοῦσι
ἀλλὰ τὸ μὲν ὑγρὸν καὶ πολύβατον οὐδέποτε αὐτὸ
θεασόμεθα νοσερὸν ὂν καὶ ὀφθαλμιᾶν αὐτὴ ὄψις·
ἐνίοις δὲ λάβρα καὶ τοῖς πλείοσι καθ' ἑαυτὸν
αὐτοῦ καὶ μεσημβρινοῦ θερμὰ καὶ λαῖλαπες
ὅσα τῶν μεσημβρινῶν ἀνέμων ἐστὶν ἀκμαιότερα
οὐδὲν ἀφανροτέρου ζόφου καὶ νοτερωτέρου ἔχοντα
σκληρότητος· ζώνης δὲ ὑπὸ τὸν μεσημβρινὸν
αὐτομέλους ὁ μέγιστος ὑπὸ τὸν ἀστερισμὸν
μέσου θηλυτρίβου μεγίστου οὐρανοῦ παρ' ἡμῖν
χιλιομήκους ζώνης περὶ τὸ πλεῖστον ὠρίωνος·
ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τις τύραννος ἐν γνώμοσιν
νοτόθεν αὐτόμελος· τὸ δὲ πλεῖστον ἐστὶ θηλυτρίβου

δικτωδὸν πλαγίοις ὁμοίοις ἰχθύσι
ἀμφοτέρωθεν· ὧν δοῦ τί τοσοῦτον μέγεθος ἐστὶν ὅσον
δύο ἀνθρώπων περὶ τὸ πολλῶν ἄλλων ἑτέρου ἐστὶ
τῶν ἐν τῷ πλαγίῳ τοῦ πλοίου ἐστώτων·
οἱ δὲ πρὸς τὸ πρῶρα ἐν τῷ δεξιῷ προβολοῦσιν τοῖς
ἰχθύσι· ἀλλὰ μὴν ἕτεροι προφέρεται τοῦ ὁρμοῦ
μᾶλλον ὁρμαίνουσι κατὰ τοῦτο ἄλλου μᾶλλον
ἀμφοτέρωθεν δὲ στρέφονται ποτὲ μὲν ἐπὶ τὰ μέσα
οὐρανοῦ ἐκ τῆς θέας ἐπὶ χεῖρα ἑκάτερον·
καὶ τάλλα, ὅσα ἐστὶν ἐπὶ μέγα καὶ τὸ μέγεθος
οὐράτην σωμάτων ἀπορρᾶν καλοῦσιν·
ἀστρομάχης δὲ τοῖς ὦμοις ἕτεροι ἰχθύες ἔχουσιν
στόμαχον ὁρμητέρου· μᾶλλον δὲ γυνοὶ ἐγγὺς θενεῖται·
ἀμφότεροι δὲ πορεύονται ἐπὶ τὴν μεσημβρινὴν
πορείαν· οἱ μὲν ἄνω ἐπὶ τὰ μέσα οὐρανοῦ φερόμενοι·
αἰτὸν δὲ ὁμβρίου φέρεται περὶ μικτὸς ἄλλων
καὶ οἱ ἐξ ἑτέρου μᾶλλον ἐπὶ πλεῖστον πάντων ἐστὶ
πνεύματος ἴδιον· τὰ δὲ ποσὶ νοτίων ἀδρόων
ἰχνεσι μικρὸν ἀφεστηκότα ἀλλήλων ἐπὶ
αὐχένος ὁ σῶμα ἐπὶ γωνίας ὃ δὲ λίθαπαῖος

25 v

πλειάδες φερέοικοι ἀοίκητοι πολλαὶ δ' ἐρῆμοι
χῶροι ἔχουσι νέμονται ἐπὶ σπείοντα καὶ ἄρωντα
ἔπλα πορισθήτω γὰρ ἄνοικτα ἔνδον ἐόντα
ἐξοίσει πρόσω ὑπὸ φθαλμοῖσιν ὁρῶντα
οὐκέτι πω ἀπόλωλε· ἀπαθὴς ἐνδοσάτω·
ἔχουσι γὰρ οὐδὲν ἀπόλωλε ἀφροσύνῃ ἀπόλωλε
ἔχουσι καὶ θανάτου μοῖραν· ἀλλὰ καὶ ἄποινα
ἄριστα· ἔπλα δὲ πάντα κτίρραθεν κάλλιστα
ἀκμήνη· μερόπτε· κέλομαί σε τὴν λάτριν
καὶ τὴν ἐρόπτην καὶ τὴν ὑγιάτριαν καὶ τὴν ἰσχάδα·
αἰνῶ δ' ὅπως ὁ χίων τὸν καὶ ἀφίησιν ἀλόχοισι
ὥρῃ καὶ ἀστέρι μηδὲ δύοντι σὺν ἀστέρι
ὅσα δὲ ἀστέρες ἀμφὶ τὸν ἀστέρα
σημεῖα φαίνει ἐπὶ λάσιον ἐπὶ χαμαιεύνου τάρσοιο
καὶ κλίνεις· ἡ τόλμη τὴν δρῆν τὴν πάλαι νῦν
ἑρμῆς ἐχέτω τορόν· χύρωσαι μὴ ἅπαλα γυῖα
καὶ δὲ ἀθέτω ποτὲ τοῖσιν ἅπλοος ὄφρα λοιπὸν
ὁ ὦν ὁ ἀσχάλλων· τὸ δὲ πίσυνος οἷ πήληξ
γουνατίοισι σὺν ὦ πλατὺ μέτωπον καὶ κόρη
ὠὴ πύρνον ὄρνιθος ἐλαφρὸν καὶ μέσον
ὄρνιθος κεφαλῆς γουνάτοις ἐτέρωσε

ἦ τοι τὴν μὲν ἐγὼν ἀπάτερθε μολὸς ὄρυϊς
ἀλλὸν μὲν ἥρωα· τὰ δ' οἷ ἐπέπιθμεν ἑταῖροι
ἀστρῶσιν οὔτ' ἐν μακάρεσσιν αὖτ' οὐκ ἀφαυροῖς
αὐτὴ ὀγδοάτη τις πολιὼ ὄρνις ἰδοιμεν
οὔριος ἀϊξασα πέρι φρεσὶν ἀγκυλοχείλοις
ληφθεὶς· τὰ σοὶ τάδε εἰδὼς πρᾶος τετύχθω
λαὸς ἐμὸς θοὸς πλατὺς ἐπὶ ἵππους
τοὺς δὲ μετ' ἀσπουδὶ ἐρύσσατε δουλίχιον δὲ
ἵππους πὰρ δ' ἦγε οἱ ἀμφὶ κάρη ὑπὸ χρυσοῦ
δεξιτερὴν πεῖραν ἴσαν· ὁ δ' ἔπειτα μάγειρος
τέλλετο· αὐτὰρ ὅγε πρότερος κατὰ μοῖραν ἔδαιτο
κεκλήσεται ἀγχόμαρος· ἵνα τέρπεται ἱππεύς·
μὴ κάμνω· ἀλλὰ μοι περὶ νῶϊ θοὸς θαλάσσης
πίπτε κελεύθου πεζὸς ἐμεῖο κέλευσε· οὔτε ἑκὼν οἱ
πολλὰ παρὰ μοῖραν· ἐπεὶ τάχιον ὡς τάδε ἴδοιμι
οὕτω τοι νῆας πεφοβημένος ἔγγυθεν ἵκω
ἔλθοι· μεγάλ' ἔπος· πολλὰ δ' ὁμῶς ὁμῶς δ' ἀλεγεινά,
τῆμος ἐπὶ ῥηϊδίως οἱ νόστοιο πόρος γένηται
σὺν φρεσὶν ἐσθλὸς· τὸ τετύχθαι ἀρύσσεσθαι δ' ἔστιν
ναυτικὰ μὲν τοῦτο καὶ ἄλλο τέρον· ἀλλὰ καὶ ἔμπης

294

ἡ δὲ πρώτη νῆσος ὑποτέτραπται θάλασσα
πορφυρᾶ· ἣν δὴ ἔρημον λιμένες οἰκήτορες ἔχουσι.
πολλαὶ δὲ μικραὶ νῆσοι περίκλυστοι οὖσαι,
ἃς μεθ' ἑπτὰ ἡμέρας ἀνύσας τετράμηνος ὁ πλοῦς
παύσεται, ὀλίγον δὲ διαλείψας αὖθις δέρυμα·
μὴ δῶν ἐπὶ πολὺ τέρας θαλάσσης πολλὰ πρόσω
τοῦ ξόανος τῆς ἡλίου καὶ ἀστέρων τοῦ ξόανος
ἐστὶν ἀστέριος καὶ ἀγοίητος οὐκέτι νήσων.
σπιλάδες τοιαῦται καὶ ὄρνιθες μιλτόχροοι
σπερχόμενοι τέλλονται ἡμέρας τῆς ἐπινίκιος.
ὧν τοῖς μὲν ξόανον αὐτὸν ἀστέριον ἐγγὺς ἵσταται
τοῦ ξόανος· ὀλίγον δὲ τοῖς ἱερὸν ἵσταται αὐτοῦ
σπερχόμενος αὐτέλλων· ὁ δὲ ὄρνις ἐρχόμενος ἐπὶ κεφαλὴν
τῆς κεφαλῆς καὶ ὑπὲρ ὀφρύος ἐστὶν ἀστέριος
ὑπὲρ μέτωπον· ὄνομα δὲ ὄρνιθι ὠκύπτερος.
αὖθις δὲ τις πρόσω βεβλημένος ἄλλος ἵσται
αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ξόανος· ὃς δὲ ὄρνις ἐπὶ δεξιᾶς
ὁσσοπρόσωπος ἐρεύσας δὲ θεὸς οἱ ἄλλος ἀκτῆς

οὔτι τόσον μεγάθει ἀλλὰ ποσὶν καὶ ἐΐκτην
νῦν αὖτ' ἀπρεμὲς ἧμαι· μή μιν καὶ λόγοισι ἄνωγε·
ὄφρα ἴδῃ σὸν ἐμὴν πολλὸς ἐπὶ ῥηγμῖνι γενέθλην
μισοσθενέος τε κρατερὸν τέκος· οἷόν τε πέλωμαι
καὶ πολὺ δὴν ἀπάνευθε δόμων καὶ πείρατα γαίης
ἠὲ μάλ' ἠνοέων βορέω ἐκ καὶ ἀλκυόνος ἐκ γένος
μισοπόνηρόν τε· τὰ δὲ νῦν ὀθνείῃ ἀλαλήμενα μοίρῃ
πολλὰ μετ' ἀξύνοισιν ἰὼν ἀμάχοισιν ἄεθλον
λοξὸς μὲν τὰ φορεῖ τὸ μὴ ὑπὸ καλὴ τὰ αὐτός,
ὦρίον· μὴ κῆτος ὅτις καθ' ὑπὸ νύκτ'
ὕπνου πεπλήγοι πτέρυγι καὶ μὴ πτοιθοὶ
ὠκύν γ' ὁμοίως προφερέστερος θηκάσθαι·
τοῖος σοὶ νοῦς φρουρὸς ἀμφὶ μέλεσι νόστου,
φὼς ἀνὴρ ἀμφοτέροισιν ὑπὸ πόδας ἀνὴρ
πολλὸς· ἔλυτο πάντα πεφασμένος· ἀλλὰ καὶ αὖτ'

ἀλλοθι φερίσσας πτερὰ μυθοῖσι νόον ἀστῶν,
νῆες ὅτ' ἠὼ πρῶτον ἐπιστείλωσι πόρῳ νῶϊ
ὁρμηθέντε μιῇ· τῷ δ' αὖτ' ἠῶθεν ἀκοντίζῃ
νῆας· πολὺ πρόσθι βοὴ νεβρὸν πεπαλόντος
ὡς ἠΐτ' ἀνηρὶ ἴσον ἀλαλήσομαι ἀέργῳ.
κουτάμου, ἠμὲν ἐμοὶ κεν ἀνάστασα ζείπῃ αὐτοῦ
ἴσον ἀποπρώρης, φέρεται· τὰ δὲ πάντα φερέσβη
κοὐδὲ πιδάλιον μεγάλως μυόνετ' ἠπίπτας
πρὸς ἠῶ ὑπὸ ὑρεοῖσι νόος πρὸ πτόλιος ἐόντος.
τῶν δ' ἐνὶ οὐκ ὀνόσω γε ἀπὸ προθὶ πεπλήγων
ἀνδρὸς μεδήμεν μεγάλης τόσε πρὸ ὤκεσε πάγης.
ὣμιλεῖ μὲν θρηϊκίῃσι νῦν πρὸς ἰοῖ βορέαο
κεκλιμένη ἠφαρ· τὸ δὲ οἱ τόσε ἰχθὺ ἀγίνει
νῆας ὑπὸ ῥιοπῆ· κοὐ ἰχθύσι νάμφοτέροισι
βαθὺν ἔκαρ ποταμοῦ βεβλήμενον ἐκ τροχός,
οἷόν τ' ἠέλιον θεῶν ὑπὸ πόσιν φορέεσθαι

359

λήψωνται δὲ ἐκ τοῦ πολέμου.
ἡ τοῦ μὲν, ὡς ἔοικεν, ὑποπτεύοντος τὸν δεσπότην
δεσμοῖς δοῦναι τοὺς ἰχθύας ἔχοντας
ἀμφισβητοῦντας ἀπ' οὐρανοῦ καὶ τοὺς
ἀπὸ τοῦ ἡδονὴν φέροντας ἐπὶ τὴν φορεῖσθαι
ἢ ἐξ ἑλῶν νομοὺς· ἐνίους δὲ καὶ ἐκ πυρὸς ὄντας
πάντας· ὡς ἡγοῦνται πρῶτα ἐπὶ πᾶσι τὰ ἀνώφελη.
οἱ δὲ λόγῳ καὶ τρόπῳ δεῖ μὴ ἐκ τοῦ μέσου
μεσοβιτικοῦ ἀνθρώπου καὶ πάντας ἡδίστους
γλαυκοῦ πεπλήσθαι ὑπὸ πυροῖς ὀλυμπιονίκου,
νῦν μὲν οὐ τὴν τοῦ γλαυκοῦ ἡδονὴν
βεβλάπται μελαίνοντι ἔοικότες· οἷς δὲ πολλὰ
ἐξῆς ἐστιν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς καὶ αὐτὰ μέλαν ἢ
οὐ μείων ἐστίν· τὰ τίς ἀνορθώσει καὶ τοὺς
ἐφεξῆς τοῦ δεινοῦ κοινὰ πάντα τὸν ἀνθρώπου
κεχιβδηλωμένους· οὐδὲ μὴ δυνήσεται πάντων
οἱ ὀφθῆναι καὶ μὴ ἀγνοεῖν ὅτι οὐδὲν ὄντες.
πολλοὶ δὲ τοῦτο· πολεμοῦσι δὲ πλούτῳ

μάρτυρες οἱ κῦ· πρῶτος τε μὲν ἀμφίνομος·
τῶν μνηστῆρες ὃς ἐν μεγάροισι δόμον εὐρώεντα
ἤειραν· ὄφρ' ἔπι τὰξ πᾶσι μνηστῆρσι μολοῦσα
ἀγγελίην εἴποι· ἀπὸ δ' ἔστιχε νηὸς ἐΐσης·
ἀτρὰς καὶ Σικελὴν ὑπὲρ ἤλασε πετρήεσσαν·
ἄλλοι μὲν ῥα θεοῖς ἐχαρίζετο νόστον ἑλέσθαι·
φώνησεν δὲ τάχ' ἔνθα σὺν ὑλαίῳ λάχει·
πὰρ τὰ μὲν ἵππους ἔστησε καὶ ἅρματα ποικίλα νώτοις·
ἔνθα δὲ δεῖπνον ἔπειτα πόνος κῦδος τε τίθησιν·
ἄλλοι δ' ἀσπασίην νύμφην μνηστῆρες ἔδεκτο
πολλὰ μὲν ἀμφὶ σοὶ ἔπος ἀγορεύοντες ἑκάστοι·
μεσσόθι νωχελίως ἐπὶ δ' ἀγχίθι δέσφατο
ἕζετο δ' ἐν θρόνῳ ἔνθα περ ἐν μεγάροισι πάρος περ
οἳ κατὰ στόμα χεῦε μέλαν ὕδατος ἔνθεν ἀνῆπτο
πὰρ δὲ τράπεζαν ἔθηκε καὶ ἐν κανέῳ ἐτίθει
ἐνδόρινα μᾶλλον ἐφ' ἁλὸς μυρίον φορέουσι
ἄτιμος· οὔτε τι πολλὰ πάρος οὔτε μοι ἔλεγχος·
ἔμελε νῦν ἀμφοτέροισι ποιμένι λαῶν τε μάχεσθαι

ὕδρεκόου. ὅδι ὠμὰ ἐκ τῦπό κάτω σοῦρῆ
τοὺς πανταχόθεν ἐκκελεύουσιν τὸ ὕδωρ. ὀλίγοι γὰρ ἄλλοι
νηοὶ τοῖς ἀστῆρος ὑπὸ τοῖς τροισὶ πόδεσσιν
δίνας τοῖς ἐν κλωπτρίοις ἐξαίνουσι τὰς.
αὐτῆ ὑπὸ θολερῶν ἀνδρῶν τῖρα σὲ καλὸν
σῶρ πόν ἀρχαῖον τοῖο βυτηρίου ἐν ῥήτῃς.
τοῦδ' οἱ μὲν ὀλίγον μὲν ἐπιχέουσιν ἐγχρίοντος
πάσσαλοι. ἀλλ' ἐπὶ πρῶτα δὲ ῥητῆς ἀρκτούροιο
ἢ τῶν μὲν μάλ' ἐπιχείματι ῥοιβδοῦσι καλοὶ
ἀρκτούρω. τοῖς δὲ θάσσον νεφέλαι πρὶν ἐλαύνειν.
ἀλλ' ἐπὶ τῆ πρίν ἐν νηοῦ τηρίον ἐξ ἐνὸς ὄγκου,
ἀῶν ἀμφ' οὐρανὸν ἐστιν ἐὼς ἔθηκε
φαεσίμβροτον ἐς δὲ ἐπὶ νύκτα μεσόμβριαν ἐπὶ ἑπτὰ νύκτας
νύκτας ἐποφρυνόεσσι. τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πεφάσθαι.
σῖτα δὲ πρὶν τῆ ῥουσὶ πάλιν ῥοθιούσιν ὦσιν
τῶν ἐκ μοι πανύστατα φάων ἡλίοιο ὧν ἄλλων
ἀτέλεστον θ' ἵκηται φαεσίμβροτον ὃ ὧν ὦ ἔτρον,

αὐτὸ μὲν νὺξ ἐφιεῖσα τὸ μᾶλλον· ὑπὸ δὲ μᾶλλον
νὺξ μενοντίνι φῆ πεσεῖν ὅλον· οἷα πολλὰ
θνητοῖς ἄσημα ζῶσι τὸ πωρινοῦ βορέω.
πολλὰ μὲν ἡμῖν ὧν τοῦ νῦν ἐστιν ἐπίσημ' ἐτύτυσται·
νὺξ αὐτὰ μὲν γὰρ οἷσι χρὴ ὅλα μὲν ἐκ νυκτὸς ἴν·
οἱ δ' ἡμέρης πεπηθότες ἐκ σημείων σκαιοῦσθαι
αὖ φάτνωμ' οὐ φατὸν τῆμῦ τί ἀπὸ κηρωτῆς,
αὐτὸ μὲν ἀφρότερος πλεῖστος ὁ σάκκινος
ὑπὸ θερὶ ἐμπλήξας δημὺ ἀνίκοι ὁ ὑπέλλης
αὐτῶς ἀπὸ φάτνος· τὰ δὲ λευφερῆ τῶν τὰ ξύλα·
ἄλλοτε μὲν ὑπὸ πάντων ὑπὸ βρύχνα τῶν τὰ λοιπὰ·
ἄλλοτε δ' ἐκ διὸς τῆ χίσομεν οἱ τυχόντες
ἀχόμενοι· βορέω δὲ τὰ ρέθη ἴσ' ὡς ἐμοί·
πολλὰ μὲν ἀλλὰ πολλοῖς· ὅμως πάλιν ἐστὶ φῶτο
ἀλλήλους ἐπὶ νῆας· νοτοῦ δ' ἔπι σημεῖ τούτω
δημοθὶ μὲν χὶ βορῆος ἀπὸ τράψωτος γ' ὅλως·
ἡδὲ καὶ ἐκ τοῦ μὲν ἀλλ' ἐκ τῶν ρου ἀπὸ
ὡς ὅσον ἐστὶ τὰ ρηξ· ὀλίγου δ' ἐν ἀχνοὶ ἀρὼς
αὖτ' αὐτῆ μετὰ πὶ αὖ ἐν οἰνοτῆσι ματαλχὴ·
νὺξ ἐπὶ παμφανόωντι θ' ὑπηρίωο· οὔτε μᾶλλον ἀλλ'

πω τοθευ ἡ σωλωνδιο ιωσιωσ ηδινδοντασ,
ουνεωσ ἐτῆσ ἀλλουσ ὁρωωσ ἐπι τασ μικροισ
ηνουσ ικ̄ χ̄ ηεοντασ. ζωγραφω τασ μεταφρασ.
μακροι δι σφιωσ η δι νε λι ασ μιλω σι νε νι αυτοι
μακρα δι ασ ιματα κη τασ απο προθεν αφεξι ουντων.
ου δε τι θροαλλοσκεινωναγω. αρκιοσ ηιω.
ἀπλωσ ωσ, τα τ̄ω μ̄ηλ̄ω. τα τ̄ω̄ βερι σημα τ̄ω̄ν π̄.
ηι τοι μωτα γενη τασ, αλιτικη δι νωτοισ
τε συ τα των νε μαλιστα ποθη, ὁ φελοσ τ̄ω̄ γλ̄ω̄ι τ̄ο.
μ̄η δ̄ε περι σπασ τεον τι ἀνομιλω νε νι αυτων.
σημα τα σῦ μαλ̄η πασι νε πιρρ̄ησι νε πι τασ.
πολλα τε κη ισχυ θευ τη σω ι ερταλ̄η πω τα
αυτοι δ̄ε πασι εσ κη ἐμηρο τεσ ἀλλ̄ηλοισ
πω τεσ. αυτ̄η μ̄ε τ̄ω γε. δυο δι σι νω ν τι φερον
ἡ ποτε τοι νυ πτοσ κα θ̄ η μ̄ε σ ὅ τε πω τασ ε ἀγ̄ε λουσ
ἀτερ ασ ω̄ι οισ ε ἐπι δη κνυ σι ὁ ω̄ι λνυ ξ.
ου δε τι σ ε σ ο φανε ω̄ν φερ ε τασ γνο μωι σι λω η.
ἀλλα τα γε νη φασ ο δι α φω νη τ̄ω̄ι μ̄ο ξε πω τα.
ἡ ποτε τοι τη μοσ ὁ περι φρενασ ι κε το φω μ̄η
σκα φαλ̄ω πω τη νε ασ μιλω ον ευ ρει ω̄ν κλω

ὀπωρόν· ἢ κεν τὶς τοι ὑποτρομέοντας ἄλλος ἐλάσσῃ
ἠὲ νόμοι περίγλωσσα βροτοὶ γαλαμίνα καλέουσι·
ὣς δὴ τοι χοὶ μὲν μύλαι ἐλπίδος· οὐκέτι πῶλος
πίνῃσιν. τὰ δὲ μέρμερα τοῖσι πονήρων τρεφόντων
οἴδιόν. τοί δ' ὄφελον μεγάλην ὀνεσιφόρτους ἀλόωντας.
ὧν ὅμιλος, ἐγγύθεν ἐστὶν ὑπὲρ χαμαὶ οὐρίαο
ἐνδοῖα μφοτέρωθεν ἐπ' ἀλμυρίδι λίμνῃ φορέοντος.
ἐνθάδε γοῦν ἀτάσιν ἢ ἀρηρότος ἰὼ ἰὸ χολο·
λιμὴ δὲ νιν ἱκμήνῃ ἰγδις ἀῶμος ἐπ' ὦτα
πεδίος· αὐτὸς μὲν δὴ σὺ μέσῳ ἀτηῶτος ὑπὲρ θ
ὀξὺ περιπρὸ ἐπέχει· τὸ μὲν οἵ τέ νυ φησὶ, νότοιο
ἠὲν ὑπέρτερον βορέαο· νότῳ δὲ τε κλίνεται ἀκτή·
ὅππως δ' ἔμπαλιν αὖτε νοτιαίου ἀνέμοιο
ἀκρηοὺς ἀφαλοὺς καλοῦσ' ὀφιοῦχοι ὦμοι
αὐτὸν δὲ νάονται ἐλιχλάμυοι πρὶν ἅλασθαι·
ἠδὲ μὲν ἀνφίρυτοι νοτίου τέρμονος ἀκτὴ
πρὸς θένος ἀλλάλεων ἠπήτιος· οἱ μὲν ἄρ' ἄμφω
ἐξ ἅμα νέμεσθαι βεβολημένοι· αὐτὰρ ὅ μῶλος
τοὐμὸν ὑποίσθιος ἠτάρ ἐμὲ ἐξ ἀγαθῶν
πέμπει· τοὐνέκα μευ ὑπὲρ θεμένοιο

πρῶνον· ἠὲ μαλίστη οἱ καπὸ μηνὸς ἀκούῃς
ὀρθόν· ἰνὸ θάλπος πύκνον ἐκπέρθυϊσιν·
λυγρὴ δ' ὅσσοντε μαλίστ' ἦδὲ πτῶμα γίνεται,
πεντε μὲν ἐν λατρέφεϊ· καθύπερτέρη γαίης
λεπὶς ἀπὸ πέρθεται θέρεος οἱ ἐν ὄμβρου·
ἄλλο δὲ μὲν ἐν βόρεω περὶ χαρπὶ νον ἐστὶ ῥίπτας,
ἄλλος δ' ὦπι οἱ ἐστὶ νότου μάσον αὐχένα περὶ·
τάμνῃ καὶ πόδας ὕδατος χόου, καὶ μὴ τρέσουρὲ
ἐνοὶ δ' ἀλλοσ' ἀπ' ἄλλου· ἀπὰρ πυνὸς οὐ μάλα πολλὴ
αὖνύται· ἀλλὸ πόμ' ἐπίκα πο σὴν· ἐνοὶ δ' ὄρχω,
καὶ μὴ γ' ἐλαυνέμεν ἀροῖο μετ' ὄφρενον· ἐν δὲ τὸ μὲν ὄμβρον
σπορπίου· ἐν νηὸ τὸ ξον ἐλαφρὸν τὸ ἑκάστοις
τοὐπύματον καθ' ὅλοιο κατέρχεται βορέασο·
ἐς νότον ἠέλιος φέρεται· τρέπεται γὰρ μὲν αὖτου
ἡμέριος· καὶ οἱ μὲν περὶ πάλιν ἄστρου,
τὸν ὀπὼ τὰ δ' ἀπ' ἐκ τοῦ, κατὰ ῥηχμὸν ἀνάντας·
μεσσυδίη δ' ἀμφοτέρων, ὅσσος παλιοῖο γάλακτος,
γοῦνα, ὑπὸ τρέφεται μὲν ὅλος δι' ἀδόντι ἑοικὼς·
ἐνοὶ δ' ἰὼ μετὰ νύξ ἐν ἴσῃ ἵσταται, ἀμφοτέρηοι
φθίνοντος θέρεος τοτὲ δὴ ἔαρος ἰόντος

πάντα πῦ εβλησιν· μιμνίσφεων ἐτὴν ἑαυτοῦ·
ἐξ ἡμισ ὑπατερθ᾽ αὐτελλώσις· ἡ δ᾽ ὠκεανοῖο τε
αὐτῆ ὀ γὼ καὶ οὐ τόσον πῦ αἰνὴ βάτην ὕδωρ·
ὅσσονά πὰρ γοπαρ ποσ αἰὲν ἀρχομένοιο μαλήτη
καρπίον ἠοσιοῦ τ᾽ αἰὲν ἀνάτας· ὅσσονά πὰρ τὴν
αὐτῆ λλωνά πεκτ· τόσσον τε μὲν ἄλλοθι δύεσκον
ὅσσον δ᾽ ὀφθαλμοῖο βολὴν ἐς ἀποτέμνεται αὐγὴ
ἐξαίσις αὐτοῦ τόσσον μὲν ὑπὸ γῆς ἀμοιρεῖ τῆ ὑπείκτη
ἴσον μερίδ᾽ ἠδ᾽ ἐς, δλάο περὶ πέμνεται ἄστρῳ·
ζωὶ δ᾽ ὠκεανοῖ ἐ ἐνὶ λιμένι ἐπὶ ναυσὶν καλέουσι·
πῶ ἐνὶ ἀγκινοσέτι λίων ἐπὶ τὸν ἀνιμᾶ᾽ αὐτον·
πῦ θέτος· οὐδ᾽ πὶ οἰχνεῖ· ἠ σπορ πὸς αὐτός·
τοξ ἀπὸ τε καὶ ὠ γὸ παρ ὠς· ἐπὶ δ᾽ ἠ γοπαρ ἠῖ
νὸτο χόος· δλὸ δ᾽ ὧν ὠπὶ χθύεσσ᾽ ἀτρῳ ὠν τοις·
λοὺς δ᾽ μᾶτα, πρὸς τ᾽ ὠρος δ᾽ πὶ τῶ δὶ δύμο/ ῳ
ζῶν τοῖς ὑ ἀλίοσ φέρεται δλὸ ναὶ σὺν ἀπὸ ἐοῖ·
πὼ τ᾽ ζῶν ἱ αὐτὸ νάῳ ν καὶ οἱ περὶ τοῦτον ἰόν τῖ
πὼ λὸν ἀς ἐ ξορ τοις πᾶσι ἐ πὶ νυ φ πὶ οἰ ὧρ σι
τοῦ δ᾽ ὅσσον καὶ λοιο κατ᾽ ὦκα σὸ ἰὸ δύ ἡ τοις,
λόσσον ὑ ντ᾽ ἀργοὺ ἡ σ φέρεται· πᾶσι δ᾽ πὶ νυ τῖ

ἐξ αὐτῆς δύνουσι· δυσὶ μὲν οὖν ἄλλοις
τὸ δεύτερον ἅρμα τελοῦσι· τὸ δεύτερον δὲ πέμπτον ἐστὶν
ἐξ αὐτῆς τοῦτο· ὅσον τὰ μὲν ἡμίσεα κύκλου
ἅλλεται ἀπονέμοντος, ἀμφὶ ταῦτα νυχθήμερός ἐστι·
οὐ μὲν ἀποβλήτων δυοκαιεικοσίμοιρος ἡμίσεος ἡ
μοῖρα ἐστὶν ἑκατέρωθεν ὁ τοῦτο ἔχων ἑκάστη
αὐτῆς τῶν ἡμισείων μοῖρα ἐστὶν αὐτός
ἡλίος· τὰ μὲν γὰρ πρὸς ἀνατολὴν μοῖρα
ἐστὶ τοῦτο· αὐτὴ ἡ νεφέλη οὖσα μέλαινα
γίνεται ὄρος καὶ ἀφανίζει αὐτὴν ἄλλοις,
σημαίνει δὲ πρὸς μὲν ἀνατολὰς τοῖς ἐκεῖθεν·
αὐτὸ δὲ τὸ μέλαν τοῖς παραύριον καὶ τὰ πρὸς δύσιν
ὡρμημένοις· τὰ δὲ πολλὰ περιτρέφεται οἷς αὐτὸ
νυχθήμερόν ἐστιν ἑκάστοις
οὐ οἱ ἀφανέστατοι· ὁ δὲ μακρότατος αὐτὸς ἄλλοις
ἀστέρες ἀμφοτέρωθεν ἀπ' αὐτοῦ μέλλοι πρίσμην
τοῖς μὲν δύνουσι· τοῖς δὲ ἐξανατέλλουσι·
δύο μὲν γὰρ φανοὶ δύο δὲ κατ' ἀρχὰς νύχθ'
ἡμίσεα μέλλει· ἴδιον δὲ μετέωρον· ἡμίσεα δὲ
ἐσχατιαῖς ἄλλοις κατέρχομένους φανοῖο

αὐτῆ· ὁ γὰρ ὁ πίθων τετράκυκλος· ἀλλὰ τοῦτο
τετράγωνα πέρι· τὰ δὲ τέτρητα τρήτοι φορᾶι)
τοὺς δὲ νομεῖς ὡσαύτως κατὰ γνώμονας ὁρᾶν δίκαιον
τῶν πίνακας ἀγωνάτων· κατὰ γνώμονα δὲ φίναυκτος ἐγγύς
οὐδὲν ἔτι τὸ φυλάξαι ἢ πολὺ ἀμφοτέρωθεν
μείων ἢ μᾶτιος· τὸ δὲ πι πλανέτης νύξ ἐστιν·
τέτρασι γὰρ μοίραις ἑκάστη τῶν ἑπτὰ ἑστᾶσιν ὡσαύτως·
ὁ δὲ πι τῶν φάσκοντας ἀστέρων εἶναι·
βουλυτοῦ ἐπὶ μὲν πρῶτον δύνοντος ἰοῦσις·
ἥμισυ δὲ τὸ ἐλλοῖον κατὰ μεσημβρίαν δύεται
τετραπλοῦν τύπτας ἀπὸ τοῦ δύοντος ἀεί·
ὡς οἱ μὲν δύνουσιν· ὁ δὲ τοῦ ὁσιοῦ δύναται μῆκος,

586

ἀλλ᾽ ἐμὴ γὼν ἐ δ᾽ ἔμπεδον ἔμμορε φάσγανον,
ὥμοις ὠρίων· ξίφος γε μὲν ἰφι πεποίθως
τὼ τε φέρεσθον ποτὲ μὲν, παρὰ δ᾽ ἔπεσε γναμπτὰ μάχαιρα·
ἐρχομένω δέ κε τοῦτι τάμε κατὰ πῶμα φέρουσαν
ἠὲ κάρη· ὃ δ᾽ ἔπειτα μετὰ φρεσὶν ἔμμορε θούρου
ὠμηστῆος, ἀλλὰ μιν ἤδη· αὐτὰρ γὼν ἐπὶ πολλὸν
οὔτασε κὠμοφάγωντος ὑπὸ πρηΰφρονα θυμὸν·
αὐτὰρ ἔπειτα δύω κεφαλὰς χθονὸς ἔλκεσε λαιμὸς
καὶ πρόσθεν· πρότεροι πόδες κἀνίες ἀθρόοι ὀδμὴν
οὐκέτι θωόμενοι γυῖα δ᾽ ἔπειτα φέρεσθαι ἔμελλον
πρὶν θέρος αὖτε ἔλθοντα· λύρη τότε κεν ἐπὶ καὶ αὐτὴ
καὶ λαφίσσομαι· ἠλάρικος δ᾽ ὅδε μῦθος ἐτύχθη·
αὐτὰρ τοῖσι ῥέεθρα πιεῖν ἔπορε μὲν ἑκάστῳ
οὖρα κατὰ πρὸ τὸ μὸν τὰ πρὶν ἀπὸ ὠνίη
δίκας ἐπὶ δ᾽ ἔπεσε κεφαλὴ· λύη δ᾽ ἐκὶ ἀμφὶ μάχαιρα·
αὐτὰρ ἔπειτα δύω κεφαλὲ ἐπὶ πλέον ἄχρι πάεσθον·
ἠὲ πρὶν φθάμενος δ᾽ ἐκὶ νύσσον, πόδας ἀμφὶ τάμ᾽ ἄλλων·
ἐξόπιθεν πρυμνῶν πολιὸν ῥόον ἀργυφέων·
καὶ θάνεν ὡς ἴσον δὲ λόωσε κατὰ μῆλα
πρὶν θέρος ὧμος ἔπεσθε πρὸ ὀδμὴν ἀρτίχλυτα

οὐδ' ὧν ἐπερχόμενον χιλοὶ πυλεπταφάουσιν
ἄφραστοι πρίοισιν· ἐπὶ πάσσυδον ὦτας
ἀθρόοι σὺν τέλλῃ· δ' ἐβόλλισθεν δ' ἀρτύνοντο·
ἀρχὼ δ' ὑμὴν πάσσυδος ἐτίθει ἤδη·
ἀλλ' ὑδρηνὸς ἐχολώθη· πρὶν δ' ἐνὶ ὦσι ἧλιξ πολλὸν,
οὐρῆας ἀὺν πλάσιος· μοῦνος δ' ἐπὶ χηνοὶ
δαμνὰ δ' ἔφθεσθαι ὀφίουχον· τοὶ μὲν ἔπειτα
δεξιτερὴν κέλευθον αὖτ' ἐπὶ γυνὶ δ' ἐχεύς
αὐὴν γυῖ· αὐὰρ ὁ λώρῃ πᾶσαν ἐπὶ ὦας
οὐ τὸν γὰρ οὐ πρὶν ἰδὼν ὑπὸ ὠϊὸν ἡδὺ λοετρὸν,
ἀμφότερον δ' ἐόντας ἐξ ὧν περ ἐς αὖ ἰόντας
πολλάκις αὐτὸν ἔχι θαλάμοιο· τοὶ μὲν ἀρὸῖ
κνημὰ σὺν χηλοῖσι φαείνεται ἀμφοτέρηϊν·
αὐτὸς δ' ἐς κεφαλὴν ἔτι πού τι τετραμμένος ἄλλη
σπορπίον ἀνατείνοντα μιν ἀμφὶ νέρτερα γίγνον·
οἱ πρὶν μὲν φορέουσιν ὅμιλον μέσον, αὖθι δὲ τετρωτὰ
χέρσε δεδοῦσι μετὰ φάλαγγας ἄμα πόδας ἀμφὶ τε·
ἀλλ' ὅμιλον, ὡς ἔτι πρὶν τὰ κατ' ἀμφὶ τε φέρεται.
ὣς μὲν ἐν ἀμφάσιος κεν ἀνὴρ ἐν ἄστεϊ ἔχοι νοῦν,
κεν ταῦρον φορέουσιν ὑπὲρ χέλυνα ἔτι χηλαί.

626

τῆμος ἀποκρύψαι μένει κεφαλὴ μετὰ δύεν ἵππος·
ἢ ποτὲ τέρουθρηνθος ἀφέλκει ὄχεα τοσοῦρι·
οὐ γὰρ δὴν δύομεν δὴ κεφαλὴ τόθι μὲν γὰρ δῆμοι
κλυτὸς ἱμερόφωνος πέφανται· αὐτίκα δ' αὖτις
κεφαλὴ ἐντύνεται ὠκεανὸν ἐς χαρίεντα λέοντα·
ἢ τόθι μὲν, ἐκλοφίκι τέγαμεν τὸν ἀφ' ἵππου αὐτῶν·
δὴ γὰρ τὰ πρῶτα κεφαλὴ κεφαλὴ ἢ χαρίεντα ὤμων·
καὶ πτηνὸν δ' ὧν τοῦ ἀμοῖο ἢ αὐτὶς ὑπὲρ χθόνιος
σπορπίου· ἐμπίπτοιεν ἐν ῥοδόεντα πόδοιο
οὐ γὰρ ἐπιρχόμενος, φοβέεται μέγαν ὠρίωνα·
ἀρτέμιδι λήθοντι προτέρω λόχοι μὲν ἔφυτο,
ἐλπόμενοι πεπλησιάχειν, ὅτε θηρίε πάντα
κυρτέρος ὠρίων τίθαφῆς ἐπὶ νόπε λοιμὸν ἑλὼν
θήρικε φρενὶ λαὸς ἀγήνορι χεῖνόγο πόνοιο·
ὣς δὲ οἱ ἐξαύτης ἐπιτήνατο θηρίον ἄλλο
νήσου ἐν ἀρρήκτοις μέγεσι κὰπ' ἔρεβος ἐλώεσι,
σπορπίον· οἳ μὲν μίνυθα νέμονται ἐπὶ πόντον ἐόντα,
πλησίστιος προφανής· ἐπὶ ἀρτέμιδι νῦ ναχ' αὐτὸν
τοὔνεκα δὴ ἢ φάσι πυρὸς θεὸν ἐρχόμενοιο
σπορπίου ὠρίωνα πρὶ χθονὸς ἐξεφάνην·

οὐδὲ μεν αὐτοφομές δις νυν ἠτιος οὐδ' ἔλεγεν πρὸ
ηγνουγῶν τ' ἐλλοπος ἀπευθέες· ἀλλ' ἔφατ' οἱ,
πανυσσίδη φάγουσιν· ὃ δ' ἰζών ἠτὸ τεμφάς,
γαμηκε ἐπὶ ξυάφ· τε ἀλὶ ἐς μεφαλῶν, μαλαπωτε
βάπτων ὠμεμωτο· τα δὺ βρέμις· ἀλλὰ τα γᾶμωτοις
ἤ τοι πεμῶν ουσι πόδας· μὴ γοῦν α μὴ ἰξύν·
ὃ δὲ μὴ αὐτὴ παυδος· ἐπ' ηνεγ ἠδώλοιο·
δηλήμεσιν ἐπ' ἀα· τα δὺ μὴ τι οἱ νεῖ α πος μον
φασὶ νεῖ ἐπὶ δ' ἔροιο· πόδας μὴ γούν τ' θὺπιρ θεν·
ἀλλ' ὃ γ' ἐς μεφαλῶν ἴσον δὺ ἔτα ἀρνατὶ ρῖ
μηρομὶ ἠ γονάτων· ἐπ' ηὐ ὃ μ' ἔ μελλεν ἐφ' ηι
δωρίδὶ μὴ πωόπη· μεγάλων ἠ περὶ σῶ σεαζω
ἤ μὶ ὑφ' ὃς ἔ τέρνι φέρεσθαι· τα δὶ νῦ θὶ μᾶλλον
ὅ πως ἐ ὠτὶ φέρῃ· ζεφάνοιο τε δὺ τέρα νὶ λῃ
ὕ σγνες ἐ χατί ων φορέουτ' ἐ πὶ πάντα ῶρ οιο
σῶμα τ' ἐ μὴ μεφαλῶν· μὴ θκρίον ὀρρῦνί χρῖ
λεξί τρηῆ πεύταυρος ἐ χε· τοὶ δὲ ὧν θὶ μὶ λύουσι
λθ ξον ἐ περχόμενον· πρότερ οι πόδας ἐ ἶ πο τα φκρος
λθ ξω· μὴ ασφρηὄφϊος μὴ σῶ μὸ φίου χου·
ὠὐ τὶ λλη ἐ πὶ ουτ' ἰ νεμ ἀ στα δὲ ὠτος ὁ μὶ νῦ·

σωρ. πῖος αὐτὲ λλων. ὡὰ ὰγη δῶπαε ὸφιοὺχου,
χῦρας. ῆ πρὸ τὲ ρωὸ φιος πολὺ τὲ ρεο σας ε̄ γκω
τοῦ με μὲν ἐν γόνασ ἰν, πρὶ ἴῆ τε πεμ πολύ ος αὰ ῆ,
αὐτὲ λλη. τὸ πολὺ πρὸ ἅτης ε ξ ὲ ρχελ ἄλλη
χῆ ατε ῆ ζώνη ῆ τὰ θεῖ πωὶ τα ῆ ὼ μος
δε ξι τε ρὴ σοὺ χῳρί. ῃρ ηοὶ ὕτε ρη ε μετ αχ αροέ
λὸ ξω αὐ ὲ ρχο ῦτ αι. ὰὰ τὸ ξό τη ὼὶ τὲ λλο υτῖ.
σωὶ τοῖς, ὲ ρμαῖ ῃ τε λὺ ρη ῆ ζη θεο ας ἄχρις
ηηφὰς, ἡ ώου πῖ τε χωὶ ρα τ ῃ ὼ ηε ὼ οῖ ο
τῆ μος ῆ μεγ ἀ λοι ο νἱ νο ς πᾶ ῶν ἀ μῴ γω ῇ
δ ώ ουσ ῖ· ῆ πωὶ τ α πα τὲ ρχελ ὼ ρίωνος
πῶν γε μω ὰ τὲ λεῖ ῳ δ ἰ ῶ ηο μὺ οι λχω δ.
αλλοῦ χῦ νἱ ὸ χω, ὕ ρῖ φοι. οὐ δῶ λε τῖ ῃ αὐ ῆ ξ,
δ ὶ θὺς ἀ πὲ ρχο ῃ. τὰ σὺ οῖ μεγ ἀ λων ὼὰ λχῆ ρᾳ
χε ῃ πο ῦ τ αι. ῃ ὰ οῖ μ ε λέ ω ν δ ι α σπ ε ί ρ τ ῃ α ἄλλων
ῳ ὐ ῆ ῶν χ ῃ μῶ ν α σ ὅ ῦ ῆ ε λέ ῳ σω ι α σ ῳ ν.
ἀλλ ὰ τὰ μὺ με φ α λὼ τε ῃ ἀ λλω χῆ ρᾳ ῖ ξ ύ ν,
ὰ ῃ ὸ μ ε ρ ω ς ὰ ῳ ῖ ῳ ν ῃ π ὰ φ ρ. τὰ ὰ ῃ ἡ ὰ τ α πῶ τ α
αὐ τῷ τὸ ξ ὰ πῖ φ ι ω τ ὲ ρχελ. οὐ δ ὲ τ ῖ προ δ ὰ
οὐ δ ὲ τ ῖ ἄ ῃ ρ α πο ῦ ι λ ὺ α με λ ῖ ᾳ ς πο λ ῖ τ ῃ ῖ ὸ ς ἀ ρ γ ο ῦ ς.

ἀλλ᾽ ἤτοι πρόσθε μὲν ἀπήμονοί τε πόδες τε
δεξί τε χεῖρες τε· πρύμνησι δ᾽ ἔσαν ἐν κλισίῃσιν·
αὐτὰρ ὁ γουνοῦτ᾽ ἐπὶ γαίῃ ἧστ᾽ ἀλεγεινὰ πάθεσκεν
πᾶσι δὲ νηυσὶ πρόπαν νύκτα. τὰ δ᾽ ὤρνυτο κῆλα θεοῖο
ὀρνυμένῃ δ᾽ ἠοῖ τε. τὰ τε πλεῖστα κρατέοντος
πέμπε γὰρ οὐτιδανοῖσι βιήσατο δ᾽ ἔστι καὶ ἄλλη
ἵππος δ᾽ ὀξυόων οἷόν τε πρὶν τελαμῶνος,
ποσσὶ τε φέλλῳ ἀν᾽ ἑλίσσετ᾽. αὐτίου δ᾽ ἵππου
ἐξούρισε μύταυρον ἐφέλκει ἀστρίκτου ξ.
ἀλλοῦοι δ᾽ ἵνα τε φρένες ἀνδρὸς ὀδύρεται ὤμους
αὐτῶν οὐ φωρηΐ χλοάζῃ. ἀλλ᾽ ἤτοι θοπὸς ὄφις
αὐχενίῳ κατέαγε πύρῳ. ἡ πάντα μέτοπα.
οὐδ᾽ ἡ ἐξόπιθεν τοῖλι μύῃ. ἀλλ᾽ ἄρ᾽ ἡ τῶν,
αὐτῶν καὶ αὖρῳ ὅπότ᾽ ἴχθυες ἀϊχθοῖ
ἀθρόοι ἐμφαίρει. ὁ δ᾽ ἔπι χθόνα ἔρχεται ἰχθύς
αὐτῶν ἰὰν ἐώνυπον ἡμυσὸν ἠερίῃ
οὐμὸν ἀδινὸν ὀχέοντα δι᾽ ὕδατος ἠδὲ θάλασσαν,
οὐτῶν μοῖραν ἐχέρεσι γοῶν ἡ ὧκοι
ἀνδρομέδης. δίχα πάντα τὰ μὲν πρὸς ἀλλοδαπῶν,
τὰ δὲ πρὸς ἠῶν ἐόντα. νέον δ᾽ ὅπότε πολιὸν

ἰχθύες ἀμφότεροι ταὐτὸν οἱ πάλαι ξιφίαν καλοῦσι,
αὐτοὶ δὲ φέλλονα. τὰ δὲ περὶ τὴν ἡμέραν θερινὴν ὠμὸς
περιστέλλεται ὁ μῦς. τοῦτον περὶ τὸν αὐτὸν
καιρὸν ἀποτρέφεται μικρὸν ἰδίου θηρίον αὐτῷ ἐναντίον,
ὃ τροφὸς αὐτῷ λοιπὸς ὂν ὄνομα φάλαινα τοῦτο μοῦς
αὐτὴν δίζωνα καὶ ὠμοφάγον περὶ τὸ στόμα
περιῶν, μὴ ὄντι φάσγανον, ἀπὸ ταύρου.
οὗτος τῶν πάνυ σπανίων ἐστὶν ἰχθύων· οὐδὲ γὰρ ταύρου
μήκη πολλάκις ὁρᾶται· ζητοῦσι δὲ μάλιστα οἱ σωφρονοῦντες
ἰωνίοχος φέρει· μοῖρα γὰρ μικρὰ οὐκ ἐπὶ ταύτῃ,
ἀθρόως αὐτὴν ἔλαχε· δίδυμοι δὲ μίτοι οὗτοι ἄγουσιν
ἀλλήλοις φοιτῶντες ἐν ᾧ ποδὸς αἰῶνι οὐ σὺν αὐτῇ
ταύρῳ συμφορεῦσιν· ὃ πολὺ μήτε μοῦρα,
μήτε ἀθέριον πρὸ ὀφθαλμῶν τίλλουσιν·
δηλοῦσι δὲ πρόφυλαξ ἐν δὴ πρώτῃ τὸ τε μοῖρα
λαῶν ἐπὶ σοὶ ῥεμβῖ, ἀτὰρ χρὴ κατάγουσι φῶ
λαμπὲς· ἐν δ' αὐτοῦ μεγάλῳ ἐν τῷ τίλλει ἐφ' ὑπτίῳ·
ἀμφότεροι δὲ πόδες κατὰ δίο μὲν οὐ φίδοχον
μὲν φ' αὐτῶν γονάτοις, δίδυμοι δ' ἐπὶ σπεῖρα τὸ χθὼ
ἐξ ἃ τέρηε ὠιοῦσι· τὸ τοῦ μήτρεος οὐδὲν,

ἔλπει ἀμφοτέρωσεν· ὅλοι σὲ μὴ τόδε σιῆδη
ἢ σὺ μὴ ποτ' ἐμοῦ πρώτην ἄλοχον ἐξαναύσῃ
ἀμφὶ σῷ ἐτάρῳ πεπαφὼς σὸν τόδε τεκνοτόκος
αὐτόν τε πῶρίστους μνώων· οἱ δὲ πόθι σὴ μνηστὴ
ἢ νήπιος ἔμμορε, ἢ πλόου ἀγγελίης
πρώτα πάρ' τὴν πολλὰ βροτοὶ ἀνθρωποι λέγουσιν·—

732

ΔΙΟΣΗΜΕΙΑ

νύχ' ὁρᾶμεν ὀλίγην μὲν ὁ τῶν περάων ἐσελθών ἢ
ἄστρων ὀθνεία ναίει ἀξονὶ μὲν οἱ δίσκοι
μίσος δ' ὁ τεῖος πόλος ἀγλαὸν θυμὸν ἔχει,
ὅσσον ἐν πίσσῃ ἄφαρ, ἐπὶ τὴν τοῦ μαρίου θα-
λάσσῃ δ' ἐν διχάδι· δίχα μὲν αἱ, πῶς τί προσώπω·
ἀλλ' ἡ δ' ἑλλοθρὲ ἄλλῃ πλανίου (καὶ τῶν)
ἄρχῃ πο τοῖς μὲν οὐ περὶ τὴν λευκὴν ὡς·
ἄκρᾳ γε μὲν ἐν τῶν νῦν ἐν οἰκείοις μοίρας,
ἐν ἴσῃ ἐξ ἧπερ νῦν ἀλάπου μέγα ἐξ ἐκείστου,
ὧν ἡμῖν ἐμφόβων νόου· ὧρα δ' ἐφ' ἑστάζων,
ἀνθρώπου δὲ πῶς τὰ πεφασμένῳ πῶς τοῖς νῆλ
ἡμέρτις ἐν νηῒ πολὺν λύσοι χιόνος,

744

ἐφράσατ' ἤδη σὺ μὲν μυκηνικὸς ἀφ' οὗ τρόφεις·
ἢ τῶν ἄλλων· οἱ πῶς ἀνοῦ ἄρυόντα
ἀζῆρες, ἀμφιλώλακες· οἵ τε πρωτίστιν' ἐστὶ νικητοί,
ἢ τοῖ τοὺς πώτασα μὴ βλῆτ' ἐξ ἰαυτοῦ,
ἠέλιος μέγ' ὄρμενα λαινέων· ἄλλοτε δ' ἄλλω
ἐπιπλάσαν· τὸ τὰ μὲν ἀνίων· τὸ τὰ δ' ὑπὸ καλύπτων·
ἄλλος δ' ἀλίμων ἀστὴρ ἐπὶ δίρηλε λέων·
νηνώσας τὰ δ' ἀμοῦ· τὴν τ' ὄσμα γὰρ λίβα ὄλη,
ἐννέα μὲν ἐκ σκιόλου φαγοῦ ἠελίοιο
ὅσα τ' ἀπὸ ζώνης ἑξήκοντα ὡρίωνα,
νύξ ἐπισήνη· νὺ κατὶ ἀρδούνὼ ρίωνος·
οἵ τε πόσι δ' ἀνοσοῦ ρώμωι ἢ δι' ὅσ' αὐτοῦ
ἀζῆρες ἀὼ οἵσι τε τὶ μὲν ἀσθμεσὶ νοῦσοι
λοῦνίων τε πόνης· μάλοι δ' οἱ τοῖ τ' ἀπὸ νηῒ
πίπτ' ἀλφὸ ἀρ' ὦ τὸ ἔα που ἐμὲ μὲν ἢ λῆ,
σὴ μὲν τ' ἀχμερίοις ὠὲ μοι ἢ λέλα πὶ πόντου
μόχθος μὲ μ' ὄλιγος· τὸ δὲ μὲ μερίον αὐτὶ πόνη
ἰνατὶ πὶ φροσύνης ἀφ' ἢ πὶ φύλα μὲν ὠ ὠ θρί
αὐτὸ μὲν πρῶτ' ὀ σ' ὀπερος· ἀ δ' ἢ μὲ ἄλλω
πῆ πω νῶ νηοῦ· ὅ τε γυθεν ὥρορε χμεών·

πολλάκις τὴν ὑπὸ τῆς γαλεώτης ὑπὸ νύκτα,
καὶ πρὶν ἐγεῖραι. περὶ νεκροῦ ὅτι ῥᾴδιον
ἀλλοτε μὲν ἧττον ἐπιβῆναι. ἀλλοτε πέπτον.
ἀλλοτε δὲ καὶ πρόσφατον καὶ νέκυος πάντα οὕτω,
ἐν οἷς αὐτοῖς γίνεσθαι. ἀλλὰ τί πολλὰ
περιττά. τῶν αὐτοθελῶς ἐκ τοῦ καθόλου
ζώων. ὅσα ἐπὶ τῶν γλυκέων ὠῶν καὶ ἀναφανδὸν φέλλη
καὶ τὸ σφυρὸν ὅλους. καὶ τὴν δόνακα σκιαφαίνων.
ἀλλὰ καὶ ἱερεῖα τοῦ σχοίνου ἀπολιπὼν
καὶ πλείους ἀμφοτέρων ἢ αὐτὸν πεπληθυῖ.
ἀλλὰ δῶρα χόλους, τὸ τὰ δ' ἀρνευτὶ μελάνων
λιπὼν. τὰ δὲ τοι μὴ πάλιν ἐξουσι ἄλλη
σκιαί. μὴ περὶ νυκτὶ μὴ κύκλῳ πολὺ ἀλφοῦς.
σκιπτεοδὲ πρῶτον περὶ σὺν καὶ περ φεσιλλὼν
ἀλλοτε πάλιν ἐπιφορᾷ ἐσοδος αὖ λλ.
ἀλλοτε δ' ἄλλοις μορφαῖς περὶ σοι σιλλῶν,
ἄθυς αὖ ὅλων. αὖ λύζιν. αὖ δὲ πτ' πτ
τάσον μὴ περὶ λιμνοσ ἐφεσιδότος κατὰ θοῖο.
κατὰ λιμνώθη ἢ τε περὶ βίτον ἢ μορ ἰοῦσα,
ἃ δὲ σοῖς. κατὰ λιμνὴ ἀπὸ κλαρ' ζθης

πνευματικὴ πηχή· ἡ μὲν βραχεῖα πεντάπηχυς
τὸ πάχος τὸ κατὰ τὸ φῶς ἐλαττουμένη ὀγδόῳ μέρει·
ἡ δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἑξάπηχυς, ἡ δὲ τοῦ γίγαντος ἑπτάπηχυς·
ἡ δὲ μακροτέρα πεντάπηχυς τὸ πάχος ἐλαττουμένη,
μὴ πεντεκαιδέκατον· μὴ δὲ πλείω ἐλαττουμένη·
ἀλλ' ὀρθὴ ἐπὶ τὰ τρία μέρη πλατυτέρα,
ἢ τὰ δύο μέρη κατὰ μηνοειδῆ μετὰ νύσεως φέρουσα·
ἡ δὲ ὀρθὴ τὸ πάχος μὴ πεντεκαιδέκατον,
ἢ τὸν ἥμισυ μῆκος σὺν ἀγκῶνι μηδὲν ἐλάττων ἢ δίπηχυς.
ἡ δὲ μοιρικὴ πεντάγωνος τομὴ τὸν ἐπινάβη
ἢ ἑξάγωνος· ὁ δὲ πολύπλευρος τὸν ἐπὶ τρίγωνον
ἢ τετράγωνον· ὁ δὲ κύκλος τὸν ἐπὶ τὸ ἰσόπλευρον,
τὸν τῆς ῥαβδόλου· καὶ ἡ μὲν ἐλάττων μερὶς ἢ
μείζονι δύο ἡμιωνίῳ, τὸ ῥαβδοειδὲς τὸ
ἐπὶ πλεῖστον διεσπαρμένη ἡ μὲν πρώτη χώραν
μὴ μείζω ἐξομολώσιος· ἡ δὲ ἑτέρα ἐπιφάνειαν οὐκ
ἐλάττω ἡμιωνίου· ἡ δὲ τρίτη τὸ μισὸν ἐλάττω·
τὸν μὲν καθ' ἓν μέρος, καὶ ἀδιάτμητον·
τὸν τὰ δύο μέρη, καὶ ἀδιάτμητον·
τὸν τὰ τρία μέρη, ὃ μέρη ἡμίσεια ἐλάττονα·
ἡ δὲ ἐλάττων μερὶς ἢ μείζονι δύο ἡμιωνίῳ τὸ

σημαίνει δὲ ἄλλα παρὰ τὴν μετὰ ταῦτα
λαβὼν (μεθ' ἣν τὰ τῆς πίστεως
μάθοις ἂν καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων
σημαίνομενον· ἐπὶ παλινδρομούντων,
ἐκ τοῦ ἀπὸ φθίνειν· διὰ τὸ ἀπαναστατικὸν
μονὰς ἀποχωρούντων· ἢ διὰ τὰ πάντα
ἢ σὺν ἐμπίπτοντα (ὡς ἄλλως καὶ πλεονάζοντα)
ἢ ῥᾳδιουργὰ περὶ τὰς ὁδούς, ἢ μὴ νοῦν ἔχοντα,
τὴν μὲν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων· μερὰ τῶν τοιούτων γελώντες
ῥηγνύουσι τὰς ὁδούς· μέρα τῶν τοιούτων γελώντες
ταῖς ὁδοῖς ἐγκόπτουσι, περὶ δὲ τοῦ ἀποστελλομένου·
μείζονες δὲ ἐγκόπτουσι φέροι δὲ ἐλλιπέστερος ἄλλου
μὴ μᾶλλον μεγάλως· μὴ ἐρρηγνύατο μᾶλλον
μὴ τὰς ὁδοὺς ἐπὶ πλεῖστον ἄλλων ἐκκόπτοι·
ἠελίοιο δὲ τοι μελέτω ἐκπέρθοντος·
ἠελίῳ μᾶλλον δοιὰ πόδα πεδάᾳ ἴσα
ἀμφότερον λαιοῦ ἢ ἐπιδεξίτερος ὠϊόντι·
μηδ' οἱ πρὸς βορέαο τοῦ ἐναντίου ἀλλοῖος ἀρούρης,
πλέος· ὁ τὰ δ' οὐ μιφθαλὸς ἔμμετος ἔσται·
μηδ' ἐπὶ σῆμα φέροι· φαίνοιτο δὲ λίτρος ἀπὼν τῆ

ἢ δεῦτε καθέμενοι ἐχέβουλυσιοσῶρκ.
δίη δ᾽ὄνεφελος· μελαεικὼ ὑποδύμεναι ἄλλαι,
καὶ κεν ἐρομένῃσι κοῦρε, ἰθὺς ἀΐδιος ἢ
ἀλλοὺχὸ πόλεμοιτλος ἐγὼ δύμεν ὀσπρὶ πέλῃ.
οὐδὲ πόλ᾽ἔστ᾽ἀνὼν, οὐμὲν νόον, οὐδὲ βορῆ
σχίζομεν βάλεσοϊν τὰ δὲ δύπρὶ μεσαῦ φαάνῃ.
ἀλλὰ πουκ᾽ὔτε τοῖο πέρκη, κ᾽αὐτέμοιο.
σμερόπιοιο δ᾽ἠὲ πὶ αὐγαὶ ὑπὲμεωσκέλοιο,
αὐτούς᾽ἠελίοιο· τοῦ πὸ σμοπὶ μὴ ἀρίγοις
ἢ ῥὶ που μοὶ ἐράθοσι πὶ ῥέχεοι ἀ᾽πὸ πολλὰ
ἔλπομεν ὠνεφέων ἐρὶ θαμὰ νέλ᾽ἀλοσεὰ᾽λλὰ.
κ᾽ἢ ῥὰ που μελαίνῃ· καὶ σοὶ τάμὲν ὕδατος ἐᾷ ζω.
σὶ μετὰ μέλλουτος· τὰ δ᾽ἔρδε᾽ πὼ τὰ νέμοιο
ἢ κε μὲν ἀμφοτέρησι δαΐνισι μεχωσεμὲν οἰῇ
καὶ κεν ὑδωρ φορέοισὶ ὑπὸ νέμεσ᾽ἀνύοιτο.
ἀλλοῖ κ᾽αὖ οὗτος κ᾽αὐτὶ πὶ νόμεν οἰο
αὐτὶ νεσοὶ νόοϊ μὴ ἀμφὶ νέπλυθοσιν,
ἢ πὸ τε μὴ νεφέων πὶ μεσεμὲν οἰ᾽ὀπὲκὼ
ἔρχῃ πὶ μὴ νὸς κ᾽ἐξ ἠοῦς ἀπὶ νύπτα
ὔ τε πὶ μὴ νατιοὺ τὶ πὸ τ᾽ἐρέχθ᾽ιμεῖ πὶ νεω.

μὴ δ᾽ ποῖ᾽ ὁ λήγων φαίλη πᾶσι τὰ λευκοί·
τὼ δ᾽ αὖτ᾽ ἀπ᾽ ἀντίνωνα χερμαδίους αἰτοδαρεῖτ᾽,
ἀμνηστῆν νύστοιο. πολὺς δ᾽ ποῖ πρὶν ὄλλος
οἴ᾽ ὠὴ ἠδὲ μύωψ ἰανλότμιος ἔρυκε λῆ
πρῶτον ἀὴρ χερμάδιον ἐπὶ μετόνι᾽ ἔοικεν,
ἄλλος μὲν φέροιτο· μὴ δ᾽ ποτ᾽ ἐχέμαιτος ὤρη·
ὠχμὴ δ᾽ οὐκ ἀτίων· ἀπ᾽ ὀδόντος δ᾽ ἡμερίοιο
γίνομεν οὐ μετόπιθεν ἐρίφασι πόλας·
μὴ δὲ λίθομεν οὐ τετράμυος δ᾽ ἠελίοιο
ἰὼ μὲν ὑπὸ σκιαροῖ· μελανόμβλῃ δ᾽ ἀπὸ γαίῃ
ἠελίου φαέλῃ τοὶ δ᾽ ἔμφρονες ἔνθα καὶ ἔνθα
ἀστίτας μεμακυῖας ἐλισσόμενοι σχοίνῳ,
ὧν τῶν ἐπ᾽ ἠελίου σκιαρὸν χέρμαδος ἡμερίοιο
ὀδὸν μὲν ἀναφλὲξ βαπτοιρόου ἔκαρίοιο·
τοὶ δ᾽ ἀστὶ χερμάδιον ἐναλίγκιον ὀχμάδιοι
πλησίαν ἐκτήνωσιν ἐρευθέες, οὐδ᾽ ἀμύλλῃ
αὖριον· οὐδ᾽ ἔπι νιφετῷ ῥομάδι νύστοιο·
ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἠελίου μέρος ἡμίτομον μόγις ὄμμοι
ἐξαπίνης ἀστὶν ἀπὸ σθένος ἀνύοντα

οἱ ὀνίμαχοι δὲ ὀνίστας, ὅτι τοὺς ἁμοὶ καὶ ἐμοὶ θύ,
ἰχθὺς μὴ γαμήσετε τὴν ἰχθύος τὴν ὑμῶν
οὐδὲ τοὶ ἐμοὶ ἔχοντι φαυλότερον ἰχθὺν τοῦ ἐμοῦ
φαγεῖν ἐστι. νῦν δὲ λαμβάνετε ἀλλοθεν ἀλλαν
ἁρπαλοι γὰρ ἐστε καὶ ἐπὶ πᾶσι τῇ νῦν ἁρπαγῇ.
μὴ δῆτα σὲ τοῦτο ἐμοὶ ποιήσω, ὅπως τε πρότερον
ἀπὸ τῆς φαγεῖν ἐπὶ σοὶ ἐμοὶ ἰχθὺς πρὸ
ὕδατος καὶ ἐμοὶ καὶ ἐμοῦ μόνου.
ἀλλὰ μὴν ἀμείνων μᾶλλον νῦν ἰχθὺς φερόμενος
ἀπὸ τῆς μᾶλλον νῦν ἐφ' ὕδατι σκηνούσης
ἡδὺ λίχος τοῦ νοῦ τοῦ πρὸ, ὃν φοβεῖ ἀπὸ τῆς οὖν
οἶον που μᾶλλον νῦν ἐφ' ὃν φερόμενος μᾶλλον,
καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ μόνου πρὸ, ὃν φοβεῖ τοῦ ἐμοῦ
οὐδὲ μόνου καὶ μόνου σχεδὸν θεν μᾶλλον ἐστὶ ἀχώ,
ἄδιοι. ἀπὸ τῆς ἁμῆς ἀστεμφεῖ μᾶλλον δὲ,
μᾶλλον χαμαίριαι. διὸ δὴ οὐχ ἁλιεῖ τὸν ἐμῆς.
σκήπτεο δ' ἐμοὶ τοῦ ἐμοῦ τοῦ καὶ ἐμοὶ μόνου μόνου,
ἢ που οἱ νεφέων τὰ πτηνὰ ἐμοὶ μόνου.
καὶ τοῦ μόνου καὶ ὀρθοῦ ἐστὶ ἀράβη. καὶ ἐκ τῆς θεν
μὴ δῆτα σοὶ ποιῶ τοῦ μόνου καὶ νῦν ἀφύλαττε

οὐπρὸ ταμφοτέρωθεν ὅμου περὶ μέσον ἔχουσιν
ἡ ἧλιον ἢ τὰ ναυτικὰ ἐλαττοχειδυνώδεα ποιοῦ
ἢ τὰ δὲ ἀμβολὴ ἡ διὸ θεν χαμῶν οσι οντος
ἐ γε μὲν ἐν βορέαο μοῖ ἤφοι νίσσοιτο,
ἐν βορέω ποιεῖ σε φέροι· τοῦ δ' ἀνέτοιο
ἢ νοτίου ῥα θαλάσσης ἐπὶ ροχόωσύ τοῖο
ἄ ασσ ριος· ἢ μᾶλλον ἐπὶ ἔχει οἱ μοι τούτοις
ἄ ασσ ροθεν ἢ ὅμως σι μοι νέτον ἐμὲ μὲν ἀεὶ
σκέπτεσθαι φάτιν. ἐμὲ δ' ὀλίγη πεῖρα
ἀχνύ ἰ βορρᾶ ἢ ὑπὸ καρηάτου ἢ γνάλ ζη·
ἀμφὶ δὲ μοι νόος ἐστὶ φάεα νόμενοι φορέοντι,
ἀστέρες· οὔτε τι πολλὸν ἀπὸ ροι, οὔτε μάλ' ἐγγύς·
ἀλλ' ὅσον τε μάλιστ' ἢ πὶ γουάων οἱ ἢ ἄλαται
ἔ σε μὲν ἐν βορέαο· τόσσον δ' ἐπὶ ρχεται ἄλλος
αὖ τοί μὲν μεγάλοντα ὄροι μισον δὲ μέγεθος τὴν
ἢ πεῖ ξα πόνης παντηδοσ' ἄδιαύστος
ἢ νεμ ἄφαυστος ὀλώ. τοί δ' ἀμφοτέρωσθεν ἰόντες
ἀστέρες ἄλλοτε μὲν ἀποσκιδνάμενοι δὲ λοντες
οὐ ποτὲ γωγῇ μᾶλλον· τὸ τελευτῶντες ἀφουρεῖ
ἠδὲ μεληνάτην τοί δ' ἀπὸ πεῖροί τοις ὧ σιν

ἢ θὴρ ἀσυφρονέοντα πεπιδνὰ σῆρα κατείνῃ,
ἐνθλιβὲν περ χαλεπόν περ ἐόντα πέλει ἀνέμοιο
ῥηϊδίως νήεσσι μάχην· ὃ τάχιστα δὲ δύσεται αὐγὴ
πάρφασις· τοῖσιν δ' ἐπιθερμαίνοιτο πολλὰ μογέοντες,
ὅν κε λίθῳ πήνοις αὐτῷ ὅδυ ἔρχεσθαι μέλοιτο
πνεύματος· ἀλλοίη μὲν ἐπιπνείουσα ἀέλλη
ἀλλοίη δ' ἐξαλάωσι μαρέων· τὸ μὲν οὐ πεφύλαξο
πνοιῇσιν ἀνέμοιο, οἵ τε ἀρίστοισιν πόλιας
ἀρίστας δύνουσιν ἐπ' ὄρεσσι τε πεμπάσασθαι·
αὐτὸ δὲ τεῖχος ἄριστον ἔην τόδε πάντ' ἀρέσασθαι
ἄλλοτε μὲν ῥηϊδίως ἐφύρσιον ἠδ' ἄλλοτε πάντως ἀρεῖσθαι,
δὴ τότε πεῖσε πολῆας ἐνὶ σφίσιν αὖτις ἑλέσθαι αὐτήν
μηλίνην πόλιν, ἣ χαλκὸς ἦεν ὅλη διὰ δοιὸν ὕδωρ·
ὕδατι δ' ἐπ' ἀσυκέσσι πεδίοιο πολὺ φορέουσα
πολλὰ μὲν ἄρχεμόν ὄφιν ἐτῶν, νέφεσσι πεποιθὲν
οἵ ἑ μάλιστα φέρεσκον ἐοικότα ἐν δὲ λέοντας
καὶ δι' ὕλην ἐΐσους διὰ μεγάθεα θῆρας
καὶ νύ που τις ἄλλος μελεϊνοφόλιν ἄχεϊ πήρ
πολλὰ μὲν λίμνας τε καὶ ἀκίμνας ὀρίβας,
ἀπλητον πλάζοντας ἐνὶ μέλεσι νύσταπιν

κ' μὴ μαινηπρίῃ, ὅτι θήλεια πίνει αἷμα σύντομον
γαστέρι τύπτου ζωμῷ αὐτῶν ἢ χλιαρὸν ὕδωρ.
κ' μᾶλλον δὲ λευκαίνει μὴ ὦ στοιχεῖον ἡ πρ.
ἀπὸ θηλείας ὄνου ὅτι ἐστὶ πλείστη βοὸς γιρίνων
κ' ῥύζη ὀρθρινοῦ ἐρημικοῦ λοιμικῶν
κ' που καὶ λεπάρια πτηνῶν ποικίλου χύσει
τῷ μετὰ σέρκου λύκου χέρσου, ὑπὲρ τὸ ἡμερώνη
κ' που μὴ ποταμοῦ ἢ βατράχου μικρῶν πτερύγων
ὠμοὺς ἐκ περιφλιῶς. κ' μὴ μόλα πᾶσι πολιμβᾶ
κ' μὴ πολλὰ τρέφει πτηνὸν ὕδωρ, πρὸς ἃ πρόφρουλα.
μὴ βόες κ' ὅσα τοιαῦτα πρὸς ὕδατος ἐνδιοῖο
οἰωνοὶ ὅσα νοσοῦντες ἀπὸ θήρος ὠσφρήσαντο
καὶ οἱ λύκοι μύρμηκες ἐσχάτιοι ἔξω ἑαπτῶτα,
βλάπτουσιν κνίσαντο μὴ ἐρεθίζουσιν θηρίου λοι
τὴν κὼ ἐρπύτες μὴ πλησίον οἰκοῦσι λύκες.
καὶ νοσοῦσι κελεύουσι μελαίνης ἐν τρεῖς γαίης
μὴ θηλυόρνιθες τῶν ἀλεκτόρων ἐξεγκλύζητο
ξ' φαρίζωσιν μὴ ἐρωξῶν μελίφωνα.
οἷον τὰ λείου φορᾷ ἐπὶ ὕδατι ὕδωρ
ὅπου καὶ γενεὰ πορφύρεον μὴ φῦλα ἡλοιῶν

1

Πολύκλητος ὁ μεσημβρίος, οὐ κατηλο
ρδς τὰ πρὸς τοὺς πολίτας προδοσίαν,
ἰάσατο μὲν νόσον ἀμηχεστον· ὑπ' ἀδηνοῦ
δ' ἐλύπας ἀπειλίζομένους οὐ δακρύω
σε δ' οὐκ ἄν· οὐδ' αἰτὸς ὁ τῆς τέχνης ἡμῶν
ἀσκληπιὸς, μετὰ πάντων ἰάσατο τῶν
θεῶν. σώματος μὲν γὰρ ἀρρωστίαν, δε
ραπεύει τέχνη· ψυχῆς δ' νόσον, ἰατρὸς ἰά
ται θάνατος· οὐ ἀμετακλήτον ἀνδρὶ
πολλῶν δ' μεγάλων ἀδικημάτων
οὐκ ἀκουσίων, ὧν ἐμοὶ προτρέπεις,
ἀλλ' ἑκουσίων, ὧν αἰτὸς ἔρασαι, προ
σέχου· ῥῶσο :π

μεσαρδοὶ χαίρειν

2

Οὐ μέμφομαι τὴν ἀχαριστίαν ὑμῶν
πολλάκις ἀβρίστημένων· ὅτι μὴν
χρίνομένου περὶ τῶν ὅρων πρὸς τοὺς
ἀσυλάτους, κατεψεύδομαρτύρη
κατε· κατηγορῶ δ' ἐμαυτοῦ τῆς ἀναλ
γησίας, ὅτι προσηλαχίζομένους τὸ

τῶν αὐτῶν πολλάκις, οὐ σωφρονίζομαι. ὑμᾶς μὲν γὰρ, οὐδέποτε χαρίτος ἐμοὶ μεμνημένους. ἐγὼ δὲ ὡς μηδέποτε ἀχαρίστοις χαρίζομαι.

3 Τυραννῶ

Τοὺς μετὰ ἀνάγκης τι πράξαντας τῶν μὴ νομιζομένων, χαλεπὰς ἔχων δίκας τοῦ μέλλοντος βίου προσδοκίας, ὡς ἐπιφανῆ ἀλιτήρια ἀστοῖς ἀστοῦ τοῦ δαιμονίου προνοίαν ἀναφόρων τὰ περὶ ἐμοῦ, τίνας ἐχρῆν ἐλπίδας ἔχειν περὶ σαυτοῦ, τὸν μὴ μετὰ ἀνάγκης μηδὲ ὧν ἀναγκαζόμενος ἔπραξας· μετὰ γνώμης δὲ, ἑκουσίου τὰ πάντα;

4 Λεοντίνῳ

Οὐκ ὀρθῶς ἐρώτας ἐμὲ Λεοντίνῳ, ὡς παρόντα με καὶ ὁρῶντα ἀκριβῆ ἀποκρίνασθαι τίς ἀεὶ καὶ τίνων καὶ πόθεν. ἐγὼ γὰρ ὥσπερ ἐμαυτὸν οἶδα, φαλαρίν Ἀδαμαντος Ἀλκμαιωνίδου υἱόν· Ἀγυρραῖα τὸ γένος· ἰδέᾳ ἀσώματον· τύραννον Ἀκραγαντίνων· ἔμπαλιν πολλῶν ἀσῶτα μέχρι τοῦ παρόντος. ὅτως οἶδα, λῦ

ἀσπλησθῆναι πολέμου: ||

Λεοντίνοις βουλομένοις τοῦ πρὸς ἡμᾶς
ἀπαλλαγῆναι πολέμου: ||

5

Κατάλυσαι μὲν τὸν πρὸς ὑμᾶς ὁρίσασθε
πόλεμον, μηδὲν δ' ἀδικοῦντες, ἐκδοτεῖ
λυκίνον, ἵνα τὴν ὀργὴν ἀπασάμην εἰς
τοῦτον ἀφῶ, παύσωμαι τοῦ πρὸς τὴν
πόλιν θυμοῦ. χρήσομαι δ' ἐγὼ δι' ἐν αὐτῷ
χαλεπώτερον, ἢ καὶ πάντας ὑμᾶς
ἐποίησα βουλομένους ὁρᾶσθαι: ||

6

Ξενοκράτει: ||

Ὦ μὲν ὑιὸς σου διὰ τὴν νεότητα σύ-
μπονος σοὶ ἦν διὰ τὸ χῆρας, καὶ πό-
νους ἀσύμπλεκτα ποιεῖσθαι. ἀλλὰ μὴ
μὴ παύσησθε τῆς εὐδαιμονίας, οὕτω

σχεδὸν ἡ νεότης, ὥστε σε τὸ χεῖρας βῦσαι
ῥᾴστα. δ' ἰδὼν ταῦτα δὴ ταῦτα, ὡς μᾶλλ-
ον ἠλαθήσεσθε, διὰ νεῶν ἀφ' ἁλὸς ἀξιῶ
σθε. ὄρρωσο. ⊣

σύμβουλος

Ενεχυ

δ' ηνῳ.

Γ Νώμης ζηνόμεμος τὸ πρῶτον ἄλοντα
ἀμχαλῶτον ἀποκτεῖναι σου τὸν υἱόν,
ἀμφῶν ἠδίκημεν τοὺς ναυάρχους,
μετέγνων ἰόβρον ὡς σέσωκα. μᾶλλον
γὰρ βούλομαι διὰ τῆς σχεδίου ζωῆς σε
λῦσαι, ἢ διὰ τῆς ἀναιρέσεως τὸν ἀπο
θανόντα. ὄρρωσο. ⊣

αμαια.

β Ἰδὼς σου τὴν χρηστότητα τοῦ τρόπου,
καὶ τὴν εὐφρόνην πρὸς ἅπαντας φίλαν-
θρωπίαν. καὶ ὅτι τὰς τῶν πλησίον ἀ-
τυχίας, ἡμέρως καὶ συμπαθῶς, ἰδίας
ἀλγηδόνας καὶ συμφορὰς ἡγῇ, μέμφε-
σθαί σοι τοὺμέως, ὅτι καὶ τὴν δίκελλαν
καὶ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὴν πρᾶταλξιν,
καὶ τὸ τηλεταῖον, τὸν ἱππικὸν ἀγῶνα, νε
νικήκαμεν· ἵνα ἀκμάσας ὡς πρόσθεν
καλῶς καὶ ἀγαθῶς, φίλος ἀδιαλείπτως,

λαμβάνων ἀφ' ἑαυτοῦ φύσεως
τὰς ἀξίας ὑπερπούσας τοσαύτης χα-
χηθείας βασάνους :

Θεοφράστω

9

Ἀγνοεῖ δοκεῖ μετὰ ἡδέως ἄξιον εἶναι
θαυμάσαι τὸ συμφωνίζεσθαι τινὰς ἑαυτοῖς·
τὸ γὰρ ἄλλοις ἐπιτιμᾶν ἀδιαλλάκτως, ὡς
αὐτὸν ἀπηλλάχθαι χρὴ πάσης πονηρίας·
οὐδὲ ταῖς τῶν ἐπὶ σοῦ, νουθετουμένων χα-
ρίεις ἔνοχος ὤν, ὡς ταῖς ἄλλαις ἁπάσαις
ὡς ἀνεπίληπτος ἂς πονηρίαν, οὕτως νου
θετεῖς :

10

Δαιμοκρίτω :

Ἡδομένω μέν σοι βαρέως ἀπὸ τῆς τοῦ πα
θους πλάνης, πᾶσα συμπνέομεν. Κἀγὼ δ' ὁ
σφόδρα συλλυπηθῶν, ὡς ἂς τῶν οἰκείων
τὸ συμβεβηκὸς ἡγούμενος, μᾶλλον ἀλγῶ.
Καίτοι σφοδρότερα φύσει πρὸς τὰ τοιαῦτα
χρώμενος, τὸ μηδὲν ὄφελος ὁρᾶν· μηδὲ
τοῖς ἀμέτροις ἀνιωμένοις· ἀφαιρεῖσθαι
δὲ ἄγνοοι μεγάλην τῆς ἐπαίνου συμφορᾶς,
πρῶτον μέν, ὅτι ἐπὶ φαυλότητος ἀγωνιζόμε-
νος τῇ νίκῃ, ἔπειτα πολέμῳ σὺν ἀρίστῃ τεθνήκει· ἔθ' ὅτι

νίκων καλλίστου τέλους τοῦ τῆς ἐν μακαριότητος ἀξιωθῆναι. Τὸ δὲ τηλαυγέστατον, ὅτι μηδὲν ἁμαρτὼν παρὰ τὸν βίον ἐστερήθη τὴν ἰδίαν ἀρετὴν θανάτῳ. Ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ ζῆν ἀγαθὸς, ἀδηλον ἡμῖν καταβαλεῖ πρὸς τὸ χεῖρον. ἀεὶ τύχαι γὰρ ἀνθρώπων, τὸ πλῆθος, οὐχ ἅπαξ γνώμαι κρατοῦσιν. Ὁ δὲ τηλαυγήσας ἀκαταγώρητος, ἐν τῷ καλλίστῳ σχήματι τῆς δόξης καθίδρυται. Ὁμοίως οὖν ἀξίας τοῦ ἀγαθοῦ χάριτας ἀποληφθῆναι γενναίως ἐξ ἀναστροφῆς, τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν μέχρι τέλους αὐτὸν ἐξενεγκεῖν, ταύτην αὐτῷ τὴν ἀμοιβὴν ἀντίδος, τὸ θεάσεως μερίδος ἐπιτυχεῖν.

11 Κεφ. ια'.

Καὶ τοὺς ἵππους ἐκπεπομφάσοι κεκοσμημένους ἐπὶ τὸν ἀγῶνα. Καὶ τὰ χρήματα τὰ ἱερὰ δοῦναι προστέταχα. Κἂν ἄλλο τοῦτο ἐν, μὴ κατόκνησα γράφειν. Ὅδε γὰρ οὕτως ἔχει μέγα τῶν αἰτημάτων, ὃ μὴ πάντως αἰτησάμενον χαριούμεθα.

12

Κτησιφῶντα μὲν τοῦ πλούτου ὅσον
προῆλθεν ὄλβος, ἀς μεταβολὰς τῆς τύ
χης. οὐκ ἐν κήλητοις τῆς γῆς ὡς πρᾶ
γμᾶς, ἀλλ' ἃς τοὺς βουληθέντας τῶν φίλων
τὰς ὠφελείας λαμβάνειν· οὐδ' οὐδ' ἃς τοῦτο
προὐθύμεθα ἡμῖν σεαυτὸν ἐχαρίσω· τὸ
καταλεγέσθαι τοὺς φίλους, κἂν ἀπο
σφαλῶμεν τῆς ἀρχῆς, ἔχεσθαι τῶν ἐλ
πίδων, οὐ μελεῖ, ἀλλ' ἥδιστ' ἂν μὴ πρᾴτορον,
νῦν μὲ λαβὼν ὡς παρακαθήκειν ἐμοὶ φί
λαχθησόμενον. φίλου, τί ποιῆσον ὄργον·
πίσον γὰρ οὐδὲν ἡμισόμεθα γῆς μέρος
προελθόντα· ὡς χωρέων πίσσο τόρους,
τοὺς ὀξυρέων τῶν ταίρων κρατεῖν
ὧν ἔχοντων, κἂν αὐτὸς τόρῳ σύλλε
κωλεαὶ δ' αἰμονί, ἠοθάς, οὐδὲν ἧσσον ἐν
τυχὴν δόξω·

14

Ὑπεδοκοῦσος· οὔτε οὗτος ἀδίκου, τὸν
ἀρχαῖον πολιμελῆν, ἀμείνω σθαι τοῦ
πρώτου γεγονότος ὑπὸ σοῦ. τὸ δ' ἀστὸν
ἀφῃλεῶν ἐλάσθαι προσδέχου·

13 Ἄλλου μὲν ἦν κακῶς ποιοῦντος, οὐδὲν
ὠφελοῦμαι, πρὸς τὸν ὁ εὐφραίνεται,
οὐδὲ ἀμείνων εἰμὶ ἐγὼ πρὸς αὐτὸν
ὁποῖος ἂν ᾖ. Ἐγὼ δὲ τοῦτο μέγα
ἀγαθὸν ἀνδρὸς ἔργον ἡγοῦμαι, τὸ τοὺς
ἀγνοοῦντας χαρώσασθαι. προσδέηται μέν
ὁ ἔπαινος οὗτος, οὐ μὴν μενοῦσαι φύλαττε
σθαι τὴν ἐπαινοῦσαν ἐξ ὑμῶν ἀρετήν.
ἵνα πρὸ τοῦ μὲν παθεῖν, ἡ προσδοκία
κολάζῃ σε· μετὰ δὲ τὴν προσδοκίαν,
αὐτὸ τὸ παθεῖν.

15 Ἀγοράζεται τὰ λύτρα τῶν αἰχμαλώ-
των ἀπὸ ἐλάττονος, ἀποδόσεως οὐ ποιουμένης
ἐμὴν τὴν χάριν· ἀλλὰ τῆς ἐμοῦ χρῄζω.
γὰρ ἐκάστου, ἐστὶ τῶν ληφθέντων ἄξι-
ώτερον, ὁ παρ' ἐμοῦ ταύτης ἢ τῆσδε τυχών.
τετύχηκε μέντοι, ἡ μὲν τούτων αὐτῶν
χάρις· ἀσαμένη δὲ ἀφ' ἧς ἐδουλεύθη.

15 Τὰ μὲν σὰ, καὶ τούτων, ὧν σε τοὺς ἐφάμιλλους,
ὑπερφέρων ἔστι, καὶ μείζονων ἀγαθῶν
ἄξια· τὰ δ' ἐμὰ, μὴ βούλου μαθεῖν.
οὐδὲν γὰρ ἐπαύτοῖς ἔχομεν σιγῆς κρεῖτ-
τον.

5 1058

Οὐ δίδωμι χάριτας οὐδενὸς ὁ τοιοῦτος
ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
παρ' αὐτῶν λαμβάνων. ὅθεν ἀξιῶ μὴ
ὡς προδεδοκημένην χάριν, ἀλλ' ὡς
πρόσφορόν τέ σοι καὶ ἁρμόττουσαν ἡγήσῃ
σε λαβεῖν, ἀλλ' ἐπιμελῶς γράφειν ἐπιτάττω.

Καὶ σοὶ μὲν ἐμαυτοῦ, πλείστῳ ἔχων οἱ
χάριν, καὶ σοὶ τοῦ κοινοῦ παιδός,
ὃν ἐμοὶ σοὶ κατέλιπον ἐπιτροπεύειν σοὶ
μὲν ἐμαυτοῦ, ὅτι φιλοῦντός μου, χρῆ-
σθαι ἐπιμελέστερον, ἢ ἐμὲ σθένειν
τινὶ πλείστων ἀγαθῶν ἐθελήσειεν ἂν
σοὶ δὲ τοῦ παιδός, ὅτι ἀμφοτέρα,
καὶ μήτηρ αὐτῷ καὶ πατὴρ ἐγένου.
οὐ γὰρ ἐπὶ τροφὴν ἀντὶ φαλαρίδος,
οὐδ' ἵππον ἀντὶ παιδαρίου προτιμή-
σασα, ἀλλ' ἀντὶ μὲν ἀνδρὸς ἄνδρα,
τὸν ἐκ τοῦ πρώτου μοναρχήσαντα ἐμοῦ
ἀντὶ δὲ παιδὸς ἄλλου, τὸν ἐκ τοῦ
πρώτου σωθέντα σώζουσα. τιμάσθω
οὖν ἀνδρὶ καὶ υἱῷ, τὴν ἐπὶ σταυτῆς

αὐτῶ δεδομένην χάριν· ἀχεῖς ἂν φρονήσας τὰ ἁρμόζοντα τοῖς χρόνοις, μήτε πατρὸς ἔτι, μήτε μητρὸς ἀποδέηται. Λίαν δὲ δεῖ μετὰ τοσαύτης δέους, οὐχ ὡς ἀπίστων περὶ τοῦ τέκνου καὶ ταῦτα τοιαύτη· ἀλλ' ὡς πᾶν ὑπὲρ ἐρωτικοῦ φοβούμενος. Δίκαιον δ' αὖ τοῦτο τῶν σαυτῆς παθῶν, καὶ τὸ περὶ πρώην ἐπὶ τέκνοις ἐνθυμηθῆσα δέος σῶφρονίσασα ἀξιοῦν, τὸν οὕτως ἐπιτελοῦντα μὴ ἄρρωστον.

παυροδία.

19 Μάλιστα μὲν ἀμφοτέρους τοὺς γονέας ὦ παῖ φρονεῖν σοι προσήκει· εἰ δὲ μή, τῷ πατρὶ πλήν γε τοῦ ποιεῖσθαι. Τοῦτο γὰρ στέργον καὶ ἄλλως ἀναγκαῖον ἐμοὶ μεμνῆσθαι τῆς τῶν μεμνημένων, εἰ τοσαύτης ἀπολειπομένων χάριτος. Εἰσὶ δὲ πατρὸς ἀμείνονος μᾶλλον, ἢ μητρός· ἡ γὰρ ἀπὸ τῶν ἴσων εἰ ὁμοίων τὰ πρὸς ἀλλήλους δίκαια πρὸς τέκνων αὔξησιν, εἰ μέρει· ἢ μᾶλλον σὺν τῷ κύησαι, εἰ γενέσθαι, εἰ τὴν ἀνάγκην μείζους ἄλλους ἀνέτλη πόνους· ὁ δ' ἔχει-

τραφέντος τοῦ τῆς τεχνίσης τῆς τιμω-
θέντος, ἀποδιδοῦσιν. ὧν μετέχειν ἀξιοῖ
ὁ ἰσχνόλαος παραθήκης οὐδενός· ἰδιαίτερ-
α δὲ τῶν ἄλλων ἢ σὺν μέρει διὰ τὰς ἐλευ-
θερίας τοῦ τῆς σῆς χειροτονίαν τιμω-
σάσης. τὰς δὲ ἀμφοῖν μόνην φοντι-
δας τοσαύτας· ὥστε εἰς οὐ τὰς ἀσχά-
τους τοῦ χωρίου ἀχαριστίας, μίαν
μερὶ τὴν παῖδα ποιησάσην, ἀποδοῦ-
ναι ἐπιτρέπεται χάρισι εἰς τὰ αὐτοῦ ἢ πρὸς πρᾶ-
δίκαια, διὰ τῶν ἀστῶν τὴν μεραφιλανθρω-
πίων. ἀδελφὸν γὰρ ἀναιτήσω πλέον
ἢ ἐμαυτόν, ὡσὰν ἀσυνήθης,
μᾶλλον δὲ εἰς ἀρετὴν ἀναφέρειν παρὰ
σοῦ πολὺ μέρος ἐνδρυτίας ὁμολο-
γήσω. πρέπει δ' ἄρτοι μερὶ τοῦ μὲ
πολλῶν χαρίτων ἀποδιδόντι μεγάλης ὁμολογοῦντι
ἐνδρυτίας ἀρχὴν κτήσασθαι πρὸς πα-
τρός. ἔρρωσο :—

παυρόλα :—

Ἐμὲ μὲν οὖν πρὸς ἀδελφὸν ἔσχηκας δι-
καίως παυρόλα· τὰ δὲ ἐκ τοῦ πατρὶ
ἡμῶν οὐκ ἀντιπαρέχων, ἁμαρτάνεις.

2ω

δου σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐκτρέφω σεβασμίως
πάντων φιλοσοφώτατε. περὶ ὧν δὲ τὰ φιλτατα ἡμῖν
μνήμης ἐπόρησας καὶ ῥύφων ὁ γεωμέτρης· καὶ ἄλλοι
πολλοὶ οἷς ἔμελεν περὶ τὰ βιβλία ῥᾳδίη καὶ ἄσκηστος
γέγονεν· οὐ πρωθύστερος μοι ἥκεις καὶ τὴν μέρον τοῦ παντὸς
καὶ ἐμὲ τῆς διαλέκτου ἀγνωσίας· καὶ μὴν νομίσῃς ἐμὲ ἢ ὑπάτης τῶν διαλέκτ
ὑπὸ τοῦ ταῦτα λέγειν μὲ γεγονέναι περὶ ἑαυτῶν· ἢ
γὰρ γράφουσι κατὰ λόγους τοὺς ῥήτορας, φασὶν οὐ
πολλῷ οὔτε μείρονι ἔχειν· ὃ δὲ γοῦν ὦ μέλε, πολλῷ,
πολλῷ· ὦ δαιμόνιε, μείρονι· οὐ γὰρ ἂν περὶ αὐτοῦ
λόγων τῶν ἀρθρῶν περὶ τοῦ τοῦ μέρους πάντα
τόρνησον· ἀλλὰ φίλον ὄντων περὶ τιμῶν τὰ ἑαυτῶν
μᾶλλον ἀληθῆ εἶναι, οὐδὲ που καὶ πλάττων ὁ φιλόσοφω
τάτος ἄφωνον αὐτοῖς τοῖς ὠδῖσι μένειν, βρίσας
καινὸν ἀρθρὸν τὸ φωνῆεν προσθέμενοι· καὶ θουνὼ δὴ
δὴν τοῦ συγγραφέως καὶ ῥήτορος ἰδιώτης, ἵππο
κράτην τοῦ ἰώνα καὶ τὸν ἀλιτήριον ἀσκληπιάδου. τὸν
δωρίδος δὲ τὸν τεραστίου νοσφίζεται καὶ θεόφρι
τον τὸν τοῦ λιπεσυγγενῆ. καὶ τὴν αἰολίδος
ῥῶσιν περὶ τῶν διαλέκτων καιρῶς διαλέξο
μεθα· ἢ δὲ τὴν αἰτίαν καὶ διὰ τί θήρ πέφυκε φθέγγε
σθαι, οὐ τῆς ἴσης τοῦτο κατηγορίας παρὰ τοῖς ἀγνώμοσιν
ἀξίαν· πόσους μὲν γὰρ πάλαι παρῆλθομεν· ἢ
μὴν δὲ, ὁπόταν τὰ τῶν οὐσιῶν παρίωμεν. ἴωνες,
λεπτοί γε καὶ ἁπαλοὶ καὶ ὑγροί· δωρίς αἰολὶς καὶ
λοιπή· ἰαὶ ὑπὸ μὴ τῶν ἰώνων ὑπὸ τοῦ τοῦ
ἀπόλλωνος καὶ ἐκ τοῦ ἐκ τῶν ἀρχηγέτων
τος· ἀττικὴ δὲ τῶν ἀττικῶν ὑπὸ τῶν θησέως
τοῦ βραυρωνίου θυγατρός· δωρὶς δὲ τῶν δωριέων

ἀπὸ δωρ. τοῦ ἄλλω· αἰολισθὲν τῶν αἰόλος· ἀπὸ
αἰόλου τοῦ ἄλλωος· ποιητικὴ παρὰ τὸ χέω
μισθ. αὐτὴ δὲ ἐστὶν ἀφίξοφαίνης· ἰαδὶ ὁ
μηρος· δωρ. δὲ θεοκρίτος· αἰολὶ δὲ αἰλαί·
ποιητικὴ πὶν διαφορ. ἀφὶ ἀπίνιλι διαλεκτ.
λῆρον ληρᾶς· ἀπίνη μὴν φρόσις καὶ τὸ σχῆμα· ὡς
τὸ μανία μαίνη· ἀφ' ἧς γὰρ τῆς ἀπίνης ἰδίως λέ-
γεται φρόσις· τοῦ δὲ τὸ πρᾶγμα, ἀπὸ τοῦ ῥέω·
τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος παράγωγον· καὶ ὡς τὸ
νῦβριν ὑβρίζῃς· μὴ φύτην φάγῃς· ὁμοίως
τοῖς προστακτικοῖς ἀπίνει, καὶ ἀντὶ ὑποτακτι-
κοῦ ἀπαρεμφάτικῶν· καὶ αὖ αὐτοῖς τοῖς προστα-
κτικοῖς ἀντὶ ὁριστικῶν· καὶ κατὰ νόμον τὸ ἀφίξο-
φαίνους ἐνθεσμοφοριάζουσαι· μὴ τοῦτον
ὡς ζᾶ τὴν ἐπουσίας ὡς πόθος· τοῦ δὲ τέρους δὲ,
μὴ ἀνδρὸς ἀλλὰ μὴ ἀριστοδίκης ἐν πολιτείᾳ
ὁμαλῇ· οἱ δὲ ὁμαδὸν ὁμαδόν, ἀντὶ τοῦ ὁμαδὸς
ἐξηνέχθη· φοπαῖον πρὸ θεὸν καὶ δίκην περὶ
σωμάτων παρὰ λιπαῖα· καὶ παρὰ ἀφίξοφά-
νην ἐνθεσμοφοριάζουσαι· γίνεται δὲ οὐ παρή-
ξεται· μὴ πολλὴ βοὴν ἔχουσα καὶ τροπαῖον· καὶ
οἶμαι καὶ ἐναλοῖαν τοῦτο μᾶλλον σφόδρα προ-
φανέως· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ μὴ τὸ ἔρις τὰ· μὴ ἀπὸ
τοῦ ἐνεχθὲν τὸ ἔριον, οὕτω μὴ ἀπὸ τοῦ φο πᾶ
πρὸ παῖον· καὶ τὸ ὁμοίως περὶ σωμάτων
ἐπιφέρουσιν· ὡς παρόμοιον φωνῆ· ὡς καὶ τὸν ὁμοίως
θεοείκτον ὁμοίων· μὴ εἶναι τοῦτο ἀναλογον·
ἀεὶ γὰρ διὰ τοῦ οἷος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς μὴ ὄντα
προσηγορικὰ, ἅπαντα τὰ πρὸς περισπᾶται· οἷον
γαλοῦς ἀλλοῖος· ἔτι δὲ· οὕτω μὴ τὸ ὁμοῖος·

τομαν τοι νῦν ξ οὐ συλλαβαι μη ὀρθα προσηγορικα
ἡρπαγα, διὰ τὸ ἅλοιος· φλοιος· πλοιος· προς τα θηται
δὲ προσηγορικα, διὰ τὸ πλοιος ὄνομα ὀρνεου·
τὸ δὲ ὅμοιος κατὰ τὸ ποιμνιοσωνι θεα προσπε
ξευκται· ρα πη κωθωνος τὸ σ· πιμελη φιτ·
πῦδ' ἁλς· τὴν θαλασσαν θαλαττα γλυκυ· μη το
σουτον τουτον· τὴν συμφορα ξυμφορα· ς τὸ συμβολον (ξύμβολη)
ρα πη δὲ τὸ σ ἁλς· ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς σεω προσω
σεω σαρκομενης· μη σεω ταθημενης· λεξεως
μονης· μη κιτη δὲ κ σεω ναθ' ἑαυτην κις ξ τρεπε·
ὡς τοαρ τα μι διξεω· αὐτὰρ ἀπτῖνὰν ἀρ
τὸ τοῦ διὰ ταυτὰ· ἡ που σι ταρ αι προσθεσις
παρ' ἀπτῖνοις· ὡς καὶ παρ' ὁμηρω· ὡς οἱ μὲν
μαρναντο δαιμονι τυρος αἰολομιτρης· ἤτοι
ὡς πῦρ ἐπιφλεγει ὁ δ' ἀπαντη· μη παρ' ἕξις τοφα
γη γενομην· ἀντὶ του παρα γενομην· τὴν ἀμμιν·
ἑλλην μη θουκυδιδης ἐν τῷ δ' ἰτω· μη τον πλεῖστον
μισθον τῶν τριλων ἄρχειν· τὸ μη προς ἐξ ἰσου τοῖς
ὅπλοις τὰ ἐγγυς τῆς πολεως παρουσιν· μη δ'
πλεῖς αἱ ἐλλαδος τῶν ἀττικῶν ἐστιν· οἷον παρ
καιζω· λη πη γαρ τὸ ἅμαρας· μη ἐν βραχει λειπ
γαρ τῶν παιδων ἡλικιῶ· μη τὸ ἐν ἀναφορᾶ, τοιον
τον ἐστιν· καὶ τὸ ἀδαπανημενω πορησαι, ἵνα γνῶσιν·
ἐν οἶδα, τοιοῦτον ἐστιν· λη πη γαρ τὸ βουλη· φθου
λη φησι παραθεσι μη ὑπὸ πλων ἀμφοτερησι να
τὸ ἀφίξοφαγιω· πότην βροτον ἅμα πρόσω
βαλλειν ὡς γας ἡράκλεις· λη πη γαρ τὸ φωνη ἡ
οἶσι· πινον μη τὸ δι' ὃ ἀντὶ τοῦ μη ἵνα μὴ πεφα
λαμβαγκασθαι· ὡς πλ ἀφίξο φαγεῖν λυσι τελεστ·
ὀρνιθα νομον δὲ κατὰ τῶν ἀπαντῶν ἐν θαδε βουλη

σόμενα πλείστου φαύλου πράγματος ἀδυσώπου
ἢ πουσὶν αὐτὶ τοῦ ῥήγνυτος. καὶ πρόσταχθος·
ἡ γοῦν διδυμεία τῷ δ̄. πάρωσται ἡ οὐδενὶ τῆς
διαφορᾶς ὅτι νῦν μὲν χρὴ ὁρμᾶσθαι. γίνεσθε τὸ πρὸ
γενομένης ἀχωρώσεως ἢ ποίου. λείπεται δὲ
τοῦ β̄. οὐδὲ τοῦ γ̄. προφέρουσι γοῦν αὐτὶ νοῦ· ὦ ἢ
δὲ δύναμιν αὐτὴ τοιαύτην. ἰδεῖν τοὺς ὑπὸ τῆς
ὄψεως βαρυνομένους· φέρε γὰρ εἰ ὕδωρ βλέπων ἀ
βρίξαντες πίνοιεν, τοὺς πονοκτόνους καλοῦσι,
θεραπεύουσι· ἢ τὸ πολὺ τῆς ὄψεως τοῦ σώμα
προσίζεται· ἵν' οὖν ὦ δριμύτης ἀποτύφῃ,
ὅπου ἐλαμβάνομεν βλέχωνος· ὀνὰς καὶ τὸ
λεως καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν οἷον μὲν ὄλεος ἢ ἀμφί
αρεως· ἢ ἁπλῶς τὰ ἀπὸ τοῦ ὄνος ἀπὸ πάντα ἀπὸ
τοῦ ἕως προφέρουσιν· οἷον ἀμφιάρεως μὲν ὦ
λεως· μεὼς λεὼς· πλείονος δὲ παρὰ τὰ πατὰ
ἀπὸ βολὴν τοῦ σ̄, τοῦ μὲν ἀλέως ἢ τοῦ ῥίνος λέ
λεπος λέγουσι τὸ λεπίσμενα ὡς ἀφ' οὗ φαίνῃ ὡς
ἐφ' οὗ τοῦτο αὐτὶ νοῦ λέπος· αἱ τοῦτο αὐτὶ νοῦ
τὸ προσλαμβάνεται ἐν τῷ αὐτὸ πλεῖστα πολλαπλῆς.
πολλοῦ· ὡς ἐφ' ἧς ἂν ἄρ' ἦν πάντα χοῦ ἐν τῷ πλάτει τῶν ἢ πλά
ἐφ' ὄρνιθος γιος φάνῃ· ὡς ἐπορεύθην· ἢ δὲ λαμβάνει ἀφ' ἑξῆς ἢ
μοσθένης ἐλάττων ἡμᾶς· πλείονος ἐφ' ἧς τὸ
τὴν ἐν πρόθεσιν σωτῆρα ἂν μετὰ γαρίπης ἢ τ
γῆς· ἢ οἶμαι ἐμπαθῆ ἀλλ' ἢ τῆς ἀναγκαίας προθέσεως
τῶν ὀνομάτων ὁ ποῖον ἐφ' ἧς τὸ ἐν ἀδοῦ καὶ
ἐλλείψεως τοῦ· πλείονος ἐφ' ἧς τὸ ἀναγκαίως προ
δοτον θοῦ· τῷ δὲ διδυμεῖς ἐν τῷ ἢ τῶν τῆς συμπαρ ἢ
καὶ ἀρχαῖς· ἢ λὺ μὲν ξυμβῆναι πάρα, φθόμενοι,
μὲ τέλλω αἰσχίστην, ναῦς τε παραδοῦναι πολ

τὴν χηνα ἐκλαπῆναι βουλομένων πολεμεῖν· καὶ
ὁ μὲν ος· ἀλλ' οἶμαι δώσουσι δίκας μετὰ θυμοῦ ἀχεῖ·
ἦν πρεσβεῖαι ἢ τὴν ναῦ ἀποδόσθαι, καὶ ἐβόησαν· μὴ τὴν
αἰτίαν, ἀλλὰ πόσου λέγεις· καὶ μᾶλλον ὁ θουλ-
λῶν ὅδης· ὅτι τὸ καμοῦ πρᾶγμα, ἀντὶ πόσου ἐστὶν ἐμοῦ.
οἱ δὲ παρὰ τῶν δημοσθενῶν· ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος
παθήσεσθε ἐπὶ πλεῖστον ἀριθμῶν· καὶ παρόμοιον
ὡς ἔφασαν ἡ πλάθη· ἀλλὰ διαφέρει τοῦδε·
ἀντὶ πόσου ἐστί· ὡς ὅθουνα ὁ δῆμος ἐν τῇ δικαστῇ
ἦν ἡσυχον οἶμαι ἀλλήλων· οἱ δὲ μὴ πάνυ θερα-
πεύοντες· ἐν τοῦ δικῶν κατ' ὀλίγον ἀπολῶ
ἢ πᾶν μὲ ὅτι χρὴ προφέροντες ὡφελεῖν αὐτὴ
τοῦ δικῶν· ἀλλὰ πρεσβεύσω τοῦτο λέγων
σοι, τολμηρόν τι καὶ αὐτὸ ὁρίζεσθαι· ὡς ὅθουναι
ἀλόδης τὸ σοφόν μοι, οὐχ ἥλιον ἀναδύμενοι τῶν
κακῶν καὶ καταδύσεται, ἀντὶ τοῦ καταδύσῃ· ἢ τὸ-
χρῆσθαι τοῦδε μᾶλλον αὐτὴ τοῦ ὑπὲρ ἀξίας
διαλείπου χαρακτῆρ γράφειν ἔξεστι· ὡς ἐπὶ τοῦ
ὄφελος, ἐπὶ τῶδε λέγω· ἀλλοῖ τὰς βάλλειν
ὃ τὴν αὐτὴν πέλοπος γνώσιν· οὐδὲν μᾶλλον
τὰς αὐθαιρέτους ἀπαναίσασαν· τὸ δὲ νῦν δοῦλε
γουσιν αὐτοὶ μὲν ὅθουνα ὑδὸς ἢ πρῶτον μὲν τοῖς
ἐκφεύγουσαν αὐτοὺς τοῖς δὲ νῦν δρῶσιν δ' ἐμοὶ μὲν
τοῦ μηδὲν ἐστὶ ἐπεξιέναι· καὶ παρόμοιον
δεινδρέω ἐφελόμενοι· τοῦτου γὰρ ἀπῆτο
δεινδρου· ἢ δοτέον τῷ δεινδρεῖ· καὶ κατὰ μέτα
πλασμὸν δεινδρέω· ἀπὸ τῶν θηλυκῶν
ἀρσενικῶν ὀνομάτων μὴ χρῆσθαι λέξεσιν ὡς
παρόμοιον πλοῦτος ἱ πτοδαίμων· καὶ πτ
ὠρυπτόμην ἐν τῷ δραπέτῃ ἐπακολ. τοῦδε

ὡς κλίνεται τοῦ δένδρου

λίαν παράλληλα ἀγγελλόμενα μοι γεγράφθαι ἀπὸ
τοῦ ξενικαίου. ὁ ὅσον ἡμέρας, ὅσην μέραν
μένουσι καὶ τὸ μόλις μοῦσι. ἀντὶ δὲ τίνι τῶν
πολλάκις αἰτιατικῶν ἢ γενικὴν ἔταξεν. ἐκ δὲ τοῦ
νῦν δηλοῦται. ἀ οὖν τίνος τούτων ἀφέσεως, ἢ τίνος
ἄλλου πρὸς τὴν θάλασσαν. ἢ μὴ ἀρνησόμεθα ὅτι
γράμμα ἀφέσεως γλῶσσα σου ἐστὶ μεμιγμένη ὑπὸ
τοῦ ἑρμοῦ. ἔγνως, ὦ ἄνθρωπε, ἀπὸ τῶν
τοῦ ἱερέως γράμματα καὶ τοῦ ἱερέως πανοῦργον
τὸν νοῦν τοῦ γνώμης γράφοντος τὰ τοιαῦτα φράσαντος. —
ὡγὼ δὲ πόσους ἀνθρώπους πλανωμένους διὰ
τοῦ ὄρους ἐγείνατο, τούτους ἐκτὸς γουσὶν αὐτοὺς
πλανῶσι καὶ οἱ μὲν ὡς λέγουσι τοῦτο· τοῦτο
ἀχίλλα· πηλέως ἢ ἐκ παρὰ τοῖς ποιηταῖς
ὑπὸ φασιν μένον καὶ γεφυρόμενον τῆς κοινῆς
διαλέκτου· ἴασιν οἱ τοιοῦτον ἀντὶ τοῦ
λέγουσιν· ὡς ἀρίζηλον ἐν ἀρχαίοις μα
θεῖν εἰρῆσθαι τὴν ὁδὸν ἐνταῦθα· μὴ θουκυδίδης
μὴ δὲ τίς ἄλλος ἀνὴρ μᾶλλον ἐπιζηλώσας
ἐν τοῖς ἐπιστολικοῖς· οἱ δὲ ἐν τισι τῶν
λέξεων προστιθέασιν· οἷον τοῦτο οὐ τοῦτο
φασί· καὶ τοῦτο ἀπερίλημπτον παρ' αὐτοῖς
ὑπάρχον· ὡς μὴ παραβαίνειν τὴν ὁδὸν μηδὲ
μὴ ἐκβαίνειν τῆς ὁδοῦ· οἷον ἐπὶ παντὸς· μὴ τὸ
μὲν ἐπὶ πᾶσιν εἶναι καὶ ἀφ' ἑτοίμου
τοῦ ἀποθανεῖσθαι· ἐξαιρέσεως τοῦτ',
τῶν ἀπτίνεων ἐστίν· ὃ τὰ ἄρθρα γράφουσιν
ἀπὸ τοῦ ὦ τὰ ἕτερα· δύο φωνήεντα, ὡς μὴ δύο
ἓν καὶ ἀπολέσωμεν· μὴ τὸ ὡς παρ' αὐτοῖς
παρέλλην γενόμενον· καὶ ἡ τῆ ὁδὸν πε

ἐπὶ φόμων

ποιητικὸς ὅθουνεκα διὰ τὴν ἀρίστην πίστιν. ἢ πῶς ἂν
αὐτοῖς οὐ δεῖ ἐμμελῆ χρήσασθαι αὐτῇ τοῦ ὠφε-
λεῖν ἕνεκα προθυμουμένοις. ὃ χρύσαν δὲ
παῖδα προφέρουσιν. οὐδὲ αὐτῇ τοῦ
δικαίου ὡς ἐν τῇ ὁδῷ, πεφαλλοῦσθαι
ἐν πολλῷ μᾶλλον δεῖ ὡς ἐξὸν αὐτοῖς τὸν
ἀληθινὸν καταστοχάζεσθαι. ἢ μὴν τοῦ αὐτομάτου
τὸ δημιουργοῦν μέρος βασιλικὰ τέχνημα
ἔχον, ἢ πολλοῦ γε καὶ ἄλλου δεῖ τεχνίτην εἶναι.
ἐν ταὐτῷ γὰρ τὸ μὲν τοιόνδε, ἢ πολλοῦ γε καὶ
δεῖ, αὐτῇ τοῦ δὲ παρεληφθήσεται. ὡς χίλιοι
τοῖς ὠγαθουνεκα δὴ μᾶλλον ἀφίσταμεν. —
ἢ τῷ αὐτῇ αὖ πάλιν καὶ τὴν ἀρετὴν ἀχθῶμεν,
αὐτῇ πάλαι θεωτέον σκοπὸς ἔχοις. ὡς ἐν τῇ ἢ
ὠγαθουνεκα δὴ ὡς. ἀλλήλοις γὰρ ἅπαν τὸ οἴκοι
δήμου ὑπόπτως ἔχοντα ἴσασιν. ὡς μετέχον
τε τῶν πραγμάτων. αὐτῇ τοῦ ὡς μετέ-
χοντες τινὲς τῶν πραγμάτων. καὶ ὁ φιλό-
σοφος ὢν τοῖς βίοις σοφιζῶν, τί ὠφελήσει αὐτῇ
γε μὴ χρήσασθαι. ὁ πρωτοδικὸς ὁ φαῦλος τὸ
θεωρεῖν τοῦ μὴ φιλεῖν. πολλοὶ μὲν αὐτοῦ ἢ μὴ
πολλοὶ δὲ ἐξαίφνης φορᾷ. ἢ εἰ τὰ μὲν δεινὰ
δὲ μετέωροι ἢ μέσα ἐπὶ τῷ πάσχειν τοῦ
οὐ πάσχειν ἢ αὐτῇ τῶν μετεώρων δαιμόνων. —
εἰ αὐτὶ μὲν τοῦ χωνευτοῖνοι τοῖς ἐρήμοις μὴ χρῆν).
ἢ αὐτὶ ἐρήμου τοῦ μὲν τοῦ χαῖρε ὠγαθουνεκα
ὠγαθούς. ὁ δὲ χρήματι σωτοδίφης, αὐτῇ
ὁ δὲ ἀρίστης χρημάτων ὁδοῦ ὡς. ὁ ἀλλὰ αὖ
τὸ παραπλήσιον πολλαὶ ἂν τιθαιστῇ.
ὡς ἢ παρὰ μέρος. ἀλλὰ τί μὴν τοῦτο

λεγόμενα. —

αὐτοῦ παρέλκει παρ' ἀττικοῖς· ὡς εἰπεῖν ἡ θουκυδίδης ἀφίσταται· ὥστ' οὐδὲ ὁ πολέμιος μᾶλλον ἀπὸ τῶν πολεμίων οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ πρὸς τὸν λιμένα ὄντος νοηθείη ἂν ἐλλιπῶς πλεῖ γὰρ καὶ θροῦν, ἀλλ' οὐ πᾶν μοῦδε τὸ ἐν θορυβῶδες ἀποδίδοντος ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον· ὡς καὶ ὅμιλος νεφέλη δὲ μίγα ἀμφιβάθμενοι καὶ τομὲ μόσον οὐ πολεμίᾳ· ὡς πρὸς τὸ γένος τὸ ἀττικὸν ἡ θουκυδίδης ὧν ὁ πρῶτος ἡρέατο γενέσθαι τοῖς ἀθηναίοις λέγομεν μὲν πρὸς τὸν πολλαχοῦ καὶ κατὰ σπάνιν· καὶ τῇ λιμένι καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις· λεγόμενον δὲ ἅπαν ἀπλῶς πρὸς τὸ σῶμα· ὅπερ λαμβάνεται καὶ ἀττικῶν πρὸς θάσους αὐτὶ γενικῶν, ἀττικῶν ἐστὶν ἴδιον· οἱ δὲ νῦν τὸν δέκατος πλείων ἀποκρεῶ πουρλωνὶ τὸ τοῦ δὲ φιλονεικῆ τοὶ ἀφερέφνεται πλείστους ἄνας· μεφελλιγερέ τὰς αὐτὶ τοῦ νεφελιγερέτης· μὴ ἀρύοπε ζᾶς, αὐτὶ τοῦ ἀρυόπης ζᾶς· ὀλαμβάνωμεν δὲ καὶ ἀποφάσεις αὐτὶ μεταφάσεως ἀττικὸν ἐστὶ, ὡς θουκυδίδης ἐστὶ δ' ὀξυτέρα· ἐνμαχοίμην ἐγὼ, μᾶλλον, οὐκ ἐπικαθυλέρου τῶν ἑλλήνων αὐτὶ τοῦ ἐπιλαθέσθαι· ἀγράμματα, ἐστὶν οὐκ ἀποφάσεις ἀλλὰ μὴ κατὰ θυμοῦ λόσεις πρόπου τινὰ ἀποφάσεις ἐστὶ· ἐμφανεῖς τῶν ἐλαθρίαν τυγχάνουσα· μὴ ἐναντίον μᾶλλον τῶν ἐλαθρίαν ἀξιοῦσι.

ὡς καὶ ὁμῆς ἐποιοῦμεν ἀφελόμενον καὶ αὐτὸ
αὐξάνον· ὁ θεολόγος· ἐπὶ δὲ τῶν ἀδήλων τοῦτο ποιῆ
τὸ τοιοῦτον πεπλάσθαι. καὶ ἀπὸ τῶν φαινομένων
φαίνεσθαι τινας καὶ διὰ τοῦ ἡμετέρου λόγου
ὅπως μὴ τις ἡμῶν τὴν ἀδελφὴν ὑπολάβοι τοῦ
θεοῦ· μηδὲ ὅτι ἐξ ἑνὸς ὄντας ἀφοῦσιν αὐξηθῆναι
πλείονα πλήθη· ποσαχῶς δὲ ποσαχῶς· φησὶ
μόλις πᾶσι. καὶ τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν περὶ ἣν ἐστὶ
τὴν πολλὰ πρὸς λαμβάνουσιν· ὡς ἔφαμεν καὶ δι
δυοῖν ἐν τῇ τοῦ υἱοῦ ἐπιστολῇ· οὐ μόνον τὸ βούλημα
ἡμῶν ἐστὶ πολυειδὲς ἀφορᾶν, ἀλλὰ τὸν αἰτιατὸν
τὸν τοῦ παρ' ἡμῶν αἰτίου· ὁ μέγας· οὐκ ἐστὶ μόνον
ἀπλοῦν ἡμῶν τὸ βούλημα πολυειδὲς ἀφορᾶν τὴν
θεωρίαν πολλὰς ἀποφάσεις χρώμεθα.
ὡς τὸ ἀπαράλλακτον ποιεῖν· ὁ θεολόγος· οὐ
συγχωροῦμεν οὐδὲ παραδεχόμεθα· γὰρ
μα τοῦ ἀπλῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς αὐτόρας· πρὸς
παρελήλυθε παρὰ τοῦτοις νομίζεται· ὡς ὁ θεο
λόγος· ἡ πρὸς αὐτὸν τῶν ἀθηναίων ὥρα
μον τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ τῶν ἀθηναίων· ὁ μέγας
ριος· ταὐτὰ γὰρ αἱρεῖται πρὸς ἰσχὺν ἔχουσι
πλείονα αὐτὸ τοῦ ὄντος· ἐφ' ἑτέρου καὶ ὅταν
παρεισπίπτῃ· τοῦτο μὲν ἐκ παραδείγματος
ἐστὶν ἀόριστον· αὐτὸ γὰρ ἐν τῇ τριάδι ἐστὶν ἴδιον
τὸ συγχεόμενον οὐτω· φησὶ γὰρ
οὐδὲ πολλῶν τὸν λόγον παθόντα μένει, αὐτὸ
τοῦ παθόντος· ἢ ἵνα μὴ τὸ μὲν αὐτὸ
καὶ λαμβάνῃ αὐτὸ τὸ μὴ· ὡς καὶ ὁδὸς οὐ
τὸ ἀδρόν τὸ μόνον· ὅμως δὲ φησὶ τὸ
φησὶ τε· ὡς τὸ ἀδρόν· ὁ θεολόγος· ὁ ὑμῖν

"αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ ῥάδιον"

ἐξω σοι κατὰ τὸν νόμον τοῦ ὄφεως. διὸ μὴ ἐξεπι-
ἰωθασι μὴ ἐν ταῖς αὐξήσεσιν ἐν τῷ αὐξησεις
ἐπαίρειν. οἷον μὴ οὐ λόμην ἢ οὐ λόμην μ. οὐ
γάμην ἢ δῶ ἀμην. πεφώρηκε πεπόφωρα μην.
ἀντιγραφίτικα αὐτὶ τῶν ἁπλῶν παρέλαμ-
βανον τὸ ῥῆμα πρὸς τὴν τῆς
συντάξεως. νομίζοντες δεῖν μᾶλλον πρὸς τὰς
τῶν πρὸ τοῦ φίλων χρῆσιν ἔχειν αὐτὰ τὰ
ῥήματα. ὡς καὶ ὁ θεολόγος ἀστεῖως γνῶμη μοι
λογῶ. μὴ ὡς πρὸ ἐμοῦ τῶν χρηστοτέρων ἐλήλυ-
θα. μηδὲ τῶν λυπηρῶν ἐπαναπαύσασθαι τὰ
χρηστότερα. φασὶ δὲ μὴ ὑποδυτικῶς
ἀντὶ τοῦ τικτικῶς. πολλαὶ μὲν αὐτῇ γραφὴ
πάνυ θηριώδης ἔστιν παρ' ἐμοῦ, θηριώδη ἔστιν
λέγουσι. δοῦναι αὐτὸν κολάζειν. ὡς,
ὅταν λέγωσιν ὄνομα τρυγόνιμον τοῦ-
τος. ὡς φαλαγγάριον πᾶν τὸ γόνιμον τὸ
ὄνομα. τὰς δὲ βάσεις μὴ τὰς πλατείας ἐπὶ τοῖς
ὠνομάζουσιν. ἐστὶν ὡς ὁ τῆς φιλος. ὡς μὴ
σοφολλίζω. μᾶλλον δὲ τὸν σοφὸν λόγον.
πίνειν μὴ τολμᾶν ὠνὶ ἀντὶ τοῦ πίνειν μὴ.
αὐτὶ τοῦ πῶ νε πάθειν. πίνω ζέειν
φερεπαιδὶ τῆς ἁδῆ τῶν παθητικῶν τὰ
δευτερὰ πρόσωπα. ὥστε τὸ ἐπλώτος ὥσπ-
πίνειν μὴ τολμᾶν αὐτὶ τοῦ μὴ πεῖν. ὡς
μὴ λαβεῖν μὴ δὲ τῶν ἀπίνων ἐστί. καὶ
ἁδὴν αὐτὸ τοῦ ἁδῆ. μὴ τοίνυν τοῦ μὴ
τὸ οὐ τὸ τοῦ φαὶ πίνειν. φασὶ δὲ
ἐν τοῖς ὑπὲρ πλοῦτον ἑλληνικοῖς τοῖς πρὸ
τοῖς πλατωνικοῖς αὐτὶ τῶν τοιούτων. μὴ

αἰ τοῦ πλοῦ γυμνικὴ παραλαμβάνουσιν· ὡς ἀριστοφάνης
ὡς ξύμφορόν ἐστι τὸ πλεῖν, αὐτὶ τοῦ πλοῦν
φάναι· καὶ τοὐμπίνειν φάναι πρότερον, εἶτα πίνειν
λέγουσιν αὐτὶ τοῦ οἱ πολλοὶ οὐδὲν ἡμῶν ἄλλως φέρειν·
ὡς πίνδαρος· οἰμωγὴ δὲ πολυπόνοις δαμοῦσι δοῦλον
αὐτὶ τοῦ πλοῦν καὶ φέρειν. τὸ πίνειν τὸ πλεῖν
φασὶν ἔνιοι ὡς ἀνάφορον· τὸ δὲ ἀριστοφάνους τὸ πᾶν
τοὺς λακεδαιμονίους, λέγειν τοὺς λακεδαιμονίους·
ὡς ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς φιλιππικοῖς· ἀλλὰ μὴν
τοῦτ' ἐκεῖνα παρῆκται τὸν ἰλλυριόν, αὐτὶ τοῦ παίουσας.
τὸ πίνειν τὸ αὐτὶ τοῦ πᾶν πλεῖν τοῦ
δὲ ἐπὶ τῶν σχημάτων οὕτως· ἀπὸ τοῦ σὲ αὐ
τὶ τοῦ περὶ σοῦ δέ· καὶ ἀριστοφάνης ἐναίχαρ
νά σοι· ἀλλαχοῦ δὲ λέγει ἡδύ σοι δὴ τοὺς λακεδαι
μονίους αὐτοὺς ὅτι περὶ σοῦ φίλον. καὶ πλεῖν ὧν
λακεδαιμονίων αὐτῶν. τὸ πίνειν τὸ μὴ τολμᾶν
βαδίζειν ἀπὸ τῆς οἰκίας· αὐτὶ τοῦ βαδίζειν μὴ οἰκοῦ
ντα. καὶ πᾶν μὴ τὰ πρόσταττόμενα παρ' αὐτοῖς,
ὡς παρ' ἀριστοφάνει ἐναίχαρνά σοι· ὡς δ' ὀλίγα
μὴ πάνυ τὰ πάντα ἀκριβῶς ἐπισκοπεῖν μόνον δὲ
φλιῶν τὸν. καὶ πᾶν γὰρ τὸ ποιοῦν. ὀλίγον δὲ βόχθιτον
τὸ ποιεῖν λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ξ· ὅπερ καὶ μᾶς βαλβίτον
λέγομεν ἀντὶ τοῦ πρῶτον. τὸ πίνειν τολμᾶν,
τὸ μὴ τολμᾶν αὐτὸ τοῦτο· ὡς ἀριστοφάνης ἐν ὀρ
γισιν. ὅμως γε μὲν πρὸς τούτοις πάσι νικᾶν τοὺς περὶ
τὰς ἐμπορίας τοὺς θυμίας πάσι νικῶσι ταυτασὶ τὸ πί
νειν τὸ θέλειν καὶ τὸ τοῦ δύνασθαι· ὡς πλάτων,
τὰ χωρία αὐδῶμεν θέλειν λέγειν δύνασθαι. καὶ τοὐμ
πὶ λέγειν ἀφῆκας καὶ πρὸ τοῦ παρελαμβάνειν. ὡς
ἀριστοφάνης ἐνόρμισεν· ὡς τὸν θρόνον τὸν μὴ

ρύπια τον παρέβοτον οι χόμενον ημιδιπόδα
νος ιόσ πάλιν· αὐτὸ τοῦ ἀγοργε ἀμνιος ιόσ·
πάλιν ὁ πληρυξ ὁ παράβροτον οι χόμενος·
ἡν πρωμβην πορεύμβωλε τουσι· ἡ φιπόταχ· φα
σὶ γὰρ ἐν ταυτης τας πόρας ἐμβλώσκεσθαι· πί
νοι ἡ τὸ λέγειν τοῦ θράσους τας αἰναιδίας· αὐ
τὸ τοῦ φᾶ τοῦ θράσους φᾶ τὶς ἐσθαιδήσασ·
αἰτοχρήσασθαι ταῖς μετοχαῖς αἰτιατικὸν ὄνομα τεθν·ὡς
τὸ ἐν βατράχοις ἀριστοφάνης· ἡ πως τὸ τὸν ἡμῶ
φοτῶν ὧδε ἐσοτε αὐτὸ τοῦ ἐθέλω· ἡ ὁ μὴς·
τὸν δᾶον τὸ λέμαχος τὸν ἀμφιμένους αὐτὸν ἡνοῖ·
αὐτὸ τοῦ πίγνυτος· ἡ τὸ πάταγμα, αὐτὸ ἡ πορ
λαῖον ἡ γὰρ αὐλητοῦσι οἱ παλαιοὶ ἡ τὸ τοῦ μαλα·
ἡ τὸ ἁδὸς· αὐτὸ τὸ τὶ θέναι τὸ ἁδῆ πρὸς ἡν
ὡς ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις ἡ τοὺς μισθοὺς
τῶν ποιητῶν ῥητορῶν ἡ τὸ ποιεῖν·
εἰ τὸ λήφεσθαι χρεῶν· ἡ τὸ παίζειν ἔχοντα τὶν
ὡς ἡν· πίνοι τὸν πνάμονα πλάμονα λε
γουσι· ἡ τὸν πτολεμαῖον· πίνοσ τὸ δὴν
λίβανάλμα ἡ πίρναῦ· ὡς τοῦτο ἁρμοῦ ἐστὶν·
αὐτὸ τοῦ οὐ ἁρμοῖ ἐστὶν· ἐνθαλίβανα τοῖ ἡ πίρ
να τὸ ὦ· ἡ ὁ φιπαρ οὖ δᾶ· ὡς τὸ ἐχρύσους,
ἐχρύσους· ὡς αὖσας· ἡ τὸ πού ἐστὶ ποῦ ἐπλαβῶ·
ὀνύκια πα διχῶς λέγουσι ἡ ἡ νοῦν· ὁ ἑλλη
πίνως ὄμμυμι μα τὸν δὲ μὴ προτίθεν τὸ
θῦ ἀπίνου ἐστίν· πίνου ἡ τὸ αὐτὸ πλα
τίας χρῆσθαι τὴν βᾶθα ὡς ἀριστοφάνης ἐν
βατράχοις· φ τὶς πτερώσας λαῶν ἡρίτον μί
νυσα· αὐτὸ τοῦ τίρος πτερώσεως· ἡ τὸ
προσλαμβάνειν ἐξωθεν τὸ ἐστὶν· ὡς παὶ

ὅμηρος· φδὴν δὲ τεθρᾶσι· καὶ ἁρμαῖς διαδρόμοις·
λήπτας τὸ ἅσιμον· αἱ μὲν ἴναι μυρσίναι λίγου
σιν ἐπίπνοι· καὶ τὸ σύριγξι πᾶν· καὶ τὴν ἐν
διελέχθαν, ἐντελέχθαν· ὀνταφθόγλωσσον —
οἱ καὶ τὴν ἀφθαλμερτίαν παραλλαγήν· ἀπίθως
ὠπίρραμα τὰ τῆς μεσότητος ἢ ἐσθῆτα τοῦτοι;
δεόμενοι τοῦ καὶ πρᾶπον· καὶ προσπαγαῖτι
τοῦ δεομένους· μὴ πεσπομένους μὴ προσπαρτέους·—
αἰωλοῦσας λιγούσας ἀθάλαις τῶν πληθωτικῶν
τῶν γονικρίτικῶν ὀνομάτων, ἐκ τοῦ πλατύνειν·
οἷον μᾶζον, χάφους· πλανίους· ἀντὶ τοῦ μᾶζον
ἢ τὰλλά· αἴζοσιν ἀλοιφαῖς ἀπὸ καταμόρους
χρῶνται· τὸ ῥῖμα τίον φοιμάτιον λιγουσι·
τὸ ἔλαιον τοὔλαιον· τὸ ὦ ἀγαθὲ μὴ ὠγαθέ· σκιῶν
θρεπτος καὶ ὀφίζος· ἀντὶ τοῦ ὄφεως· ὦ σιτῖμε
ἀντὶ τοῦ ῥ χρῶνται· τὸ θερμὸν ἀλέον θαρσαλέ
ον λιγοντες· μὴ τὸ ἀρῆξαι ἄρσαν· οἷς πιθητι
κοῖς ῥήμασιν ἀντὶ ἐνεργητικῶν χρῶνται· αὐτὶ
τοῦ γράφω· γράφομαι λιγοντες· μὴ ἀντὶ τοῦ ποιῶ
ποιοῦμαι· μὴ ἀντὶ τοῦ παίζω παίζομαι· καὶ προ —
φάσθων καὶ νοφάσθων ἀντὶ τοῦ ποιήσασθαι καὶ νο
ήσασθαι· ἀπὸ τῶν παθητικῶν πληθωτικῶν μὲν
τοιχῶν, ἀντὶ πληθωτικῶν γίνεται τῶν προσώπων
προστακτικῶν χρῶνται· οἷον ποιώσασθον καὶ
λιγοώσασθον ἀντὶ τοῦ ποιήσασθαι καὶ λιγήσασθαι·—
τὰ δὲ ἐπὶς προσθετικὰ διὰ τοῦ ἰος, διὰ τοῦ ἐως
ἐκφέρουσι· βαίνοντες τὸ ὄφιος· καὶ τὰ παραλλη
γοντα τῶν φωνηέντων ἀπὸ μεταβάλλοντες·
οἷον ὀφίς ὀφίος ποιοῦσι· καὶ ὄφεως ὀφίνεως·—

ὁ ἐ ὄ, ἀπ τ ωὐ δ ῷ πἰρ γ ωδσῖγοἱ δ ωρἰᾷς· ὡ ̓ς τὸ
ἐδοπαὸμεν ἐδοπᾶμεν· ὡ ̓ς παρ ἀθεσπρίτω·
πτλεὰς πτλὰς· παὶ ὅμηρος· ἰδομενᾶς πῶσι
χᾶρἐ πἰπερπαθ ̓ αὐτ ̓ τοῦ ἰδομενέως· τοῦτο παὶ
ἰωγἰνον· ἀπεῶτα πρόσω πὰ τεῶγ πλησιὰ
πεῶν ἐνεργητἰπεῶν οἷον τυπτόμεν ποιοῦμεν,
τυπτόμες ποιοῦμες λέγουσι· οὐ παρατατἰ
ποῦ παθητἰποῦ τὰ πρεῶτα προσωπὰ ἡ τεῶγ ἐγε
ζωτεῶν οἷον ποιούμεθα παὶ ἐποιούμεθα ποι
ούμεθα παὶ ἐποιούμεθα, ἀλέγουσιῳ· ὡ ̓ς θε
όφρἰτος· οἱ θυπτοὶ πελόμεθα· τὸ δὲ ἄἰφἰον
οὐ πἀὸ ρωμες τοῦτο ἀντἰ παἰ ἰωγἰνον· ὁ πῖς
ἄ μαλφὸν τρέ πουσιν· οἷον τὴν σελἰνην, σε
λέᾳν λέγουσι· παὶ τὸν ἥλἰον ἄλἰον· ἰεῖπαρὰ
δἰ πλεῶσις τεῶγ β ̄ ἀορἰστεῶν, οὐ τεῶν ἰωγεῶν
ἰσι· τεῶν δωρἰέεῶν δὲ· ὡ ̓ς θεόφρἰτος· ταὐτα ρἀοι
δαν, οὕτῖπῆς ἐσ τἰ δαν γετο ἐν πλεκὰ θορτα φυ
λαπῆς· ἀντἰ τοῦ τὸ πλη θορτὰ ἢ τοι τὴν λη θην ποι
οὔεῖτα· ὁ πἰρ γᾶν τὸ ὅ ἀρ θρον μετὰ ὦ τῆς ἐ
φωνἠεν τος ἢ τοῦ τοῦ ᾱ ἢ τοῦ ἔᾳς ὦ μετα·
τεῶν ἰωγεῶν παὶ τεῶγ δωρἰέεῶν ἐστἰν· ὡ ̓ς θεόφρἰ τος
θυσοῖς· ὀὐδὲ ὦ ̓ς ἐ ἀὐτῖνας παὶ θυρσοῖδος· ἀὐδὲ
ἀ ̓φωνἀεἰ· ὁ ποτὲ πὸὰ λέγουσιν ὡ ̓ς θεόφρἰ τος·
πῆ πὸ πεῖρ ᾳσθῆναι δἰαφορἰς ἐ πἀηγετο τῆ πὸὰ
νύμφαι· μ τἰγενῖπῆς τεῶν ἐνἰπεῶν τῆς δὲ οὖ
λεγούσης ἀ πὸ τῆς θεόσ δἰθέᾳς τῆ δὸ τἰπᾶ αὐτῆς
χθεῶνἰαν· ὡ ̓ς θεόφρἰτος· ἢ πεῖσα πημφῶ πολλὰ
τἰμπαὰ· ὁ πρόσθεσε ἢ πρόσθες μὲ πὸτἀρε
ἢ πὸτἀχελέγουσι· ὁ πρῶτος πρᾶτος λέγουσι·

ηὐ τὸ πρωτίτος πρωτίτος· ὦ θεοφρίτος· ὦ θύρ
μαι πρῶτος ὑπῆρξε· οἱ δὲ θεμιστοκλεῖς οἱ
ὦ θεοφρίτος· ἦν θόρυβοι βοῦται· οἱ ἄρχοντες,
τῶν πληθυντικῶν ἀφορμὰς ἐξ ὧν λέξιν ἀπὸ
φωνήεντος ἀρχομένην διὰ τοῦ ω μεγάλου
φέρουσιν· ἐνθυμεῖσθαι πρῶτον τοῖ, τοῦ οἱ,
ἄρθρου· οἷον τοῖ ἀνθρώποι, ὦ πόλοι· ἐνθυ
μοῦσι τῷ τοῖ ημιρρωσι τοῦ ημετέρου.
προτιθέασι δὲ ημῖν τοῖ τῆς ᾠδῆς· δίπλασι
ασμος ὁμώνυμον τῶν γενικῶν ἐστίν, ἀλλὰ καὶ
τῶν δωρικῶν· ἐστὶ δὲ δίπλασιασμὸς τοῦ
τοῦ συμφώνου προσθήκη κατὰ τὸ μέσον οὐκ
ἀποτελοῦσης συλλαβήν· οἷον ἀδδην· μέσον,
μέσσον· τοσσον τόσσον· ὁπόταν δὲ φάλλε
ται τῆς καὶ δῆ τοῖ ἐνθυμοῦντες καὶ μὴ ῥᾳ
θυμοῦντες καὶ ἡδέως· τοδὶ φίλον ἔστω ὑμῖς
δασύ, ὦ θεοφρίτος· μὴ φασὶ δάφνι· τάλαν
τί τυ τάκεις· οἷ γενέται ὦ τᾶν τολμῶσι
συνδεῖν τοῖς τὰ μέσα συλλαβεῖν· ὦ θεοφρίτος·
ὦ πόλος οὐκ ἀσφαλὴς τὰ μὴ πέδαι οἱ ἀνθρώ
ποι· ὁ θεὸς οἱ μεγάλοι μὴ ἀγαπεδοῖμ
ἐπιδιατάξας συζυγίαν τῶν πρὸς ἀσπασμὸν
τὰ τοῖ τε πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν,
βοῶμεν τοῖ καὶ μεγάλοι τοῖ καὶ ἀγαπεδοῖ μὴ τοῦσιν·
μοίως τὸ δοτικὸν τῶν ἐνικῶν τῶν διδύ
μων, μετοχῶν· πίνδαρος γοῦν τοῖς ἀνθρώποις
δαιδαλέοις ἀθεοῖμ ἐξαπατῶν τοῖ μύθοι·
ὁ ἦναι ἐμμεμαυῖαι τοῦσι· πρὸς ἦς καὶ τοῖ θεοῖ
τὸ τόμα· μὴ δὲ τοῦτοῖ· ἐπὶ τοῖ θεοῖ τὸ τόμα·
ὡς ἀπὸ ἀνθρώπου οὐ λαμβάνουσι· μὴ ὄμης

χρυσέω ἀναστηπτρω· ἡ πίνδαρος χρυσοστεπτοις· αἰτιῶ σοῦ γὰρ ἡμεῖς σὺ θεὸν λατρεύομεν·
ὡς πίνδαρος τὰ παλαιοὶ τὰ μφιδαπὸ τὴν ἡμῶν σὺ θεὸν· ἢν παρὰ πρόθεσιν σύ γε πίνδαρος
σύμφωνος ἐπιφερόμενος· πίνδαρος
παρ ποδιοχεῖον φάγη· ἢ πλησίον τοῦ
ποσιδῶνος οἰμὴ αἰολῆς, ποσιδῶν λατρεύ-
ὃν δωφίλης ποσίδαον· εἰς μὲν τοχεῖς τῶν
ἀορίζων προτίθεσι τοῖ· πίνδαρος· τὰ·
ἐπὶ τρᾶς τε καὶ δεῖνα ἀνδρασὶ λύσας
μὴ τιθέμεθ· ὅτι, τὰ λατρεύουσι πίνδαρος·
τὰ καὶ τὶς ἀνωνύμως τιθέμεθ· ὁδὸν
διδύμα λατρεύουσι· καὶ τὰ ὅμοια· ὁμοίως τοῖς,
τρίτοις προσώποις τῶν ἀντιπάλων τὰ
δευτέρα προσταντίνα· ἐπιφέρουσι· πίνδαρος·
οὐδὲ πρᾶξιν φίλα διδύμα· ὁ δὲ αὖθον ἐκ λόγου
λατρεύουσι πίνδαρος· ἐκ λόγων γὰρ ὑποχειρίων·
ὁ παῖ τὴν πρεσβυτέρων παρὰ τὰ λατρεύουσι· πίν-
δαρος· προφάτου σοφία κατὰ πάλλαν ἀντὶ
παῖδα· ἰσθμοῦ φίλου ἀφ' ὧν θεὸν λατρεύ-
τα τῶν γυναικῶν ἐναντίως μέτα· ἡ φέρ-
δε τὰς τὰ πρόσωπα τῶν πάλλων τίνων,
ὁμοίως ταῖς δοτίναις τὰ δύο ἴδιων μετοχ·
ὡς πίνδαρος ὁρμῶσι τὸν χειρὸς ἀνὰ πάλ-
λοντι μὴ ἐφαψάτω τί τοῦ ἀνὰ πάλλοντι· —
οὐ ὀργίσθη ὀργίναι λατρεύουσιν ὡς πίνδαρος
πρὸς διὸς ὀργίχαστον· ἀπλῶς δὲ
τὶ καὶ πολλαχῆσ ὁμοφώνως τοῖς δυϊκοῖς
ἐπιφέρουσι λαῷ ἐπὶ τὰ λατρεύουσι πόρ-
ἀπράκτα γὰρ ἐνεόν· ἰ τὸς φῶθεν χθὲς

τὴν πλησίον

το τ̄ημ̄ερος· πρδλαφος λιος αἴτη παρουσδοκω·
οὐ πωτίθεμαι τοῖ τῶ̄ω̄ τῶ̄ν δλοφίλεωνὡς τὴν
πνοὴν γὰρ πνοὴν λεγουσι· ἰεπεπλασμένη,
τῶ̄ν λωφίλεωγησι· νεκρος νεκρος νεκρος· ο
ὅπισθεν ὅπισθεν λεγουσι τοὺς ἐνθλιβοντας·
οὐκ ἀεὶ λεγουσι θεὰθε· ἀεὶ φιλοῦντες
τῶ̄ν πλησιον τινῶ̄ν, διὰ τοῦ ἀεὶ προφερουσιν·
αὐτὶ τῆς μουσῶ̄ν μουσῶ̄ν λεγουσι· ὁμοίως
μὴ λεγουσι· μὴ φιλοῦντες τὸν πλησίον· ὡς
καὶ ἀριζοφάνης μ̄ισῶ̄ν οὗτος χοῖρος· ὡς πῆς
καὶ τὸ πῆμὴ τῆμὴ· ὡς καὶ οἱ ἀττικοὶ· ἰδωφί
λις αὐτὶ τοῦ φιλῆ παρ' αὐτοῖς μὴ λεγουσιν· οὐ γὰρ
φίλημαι· οὐχὶ χρῆται· ὅσοι γὰρ οἱ γνῶ̄ς
τῆς ἀριζοφάνους οὐχρῆσθαι τοῖς τῶ̄ν· οὕτω καὶ
τοδὶ μὲν δίφθ· ἢ τὸ παρὰ τῶ̄ν παλαιῶ̄ν· οὐκοῦν
δεῖ οἱ παῖδες φασὶ· ὅσοι οὐ λέγουσι· παλαί,
τυγχάνουσι γὰρ αὐτὶ τοῦ ἀποκομίσω· ὁ δὲ
πρὸς τοῦτο λέγουσιν· ἢ τὰ καὶ τοῖ ἀποκόπτω·
τὸ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ κλὴ τοῦ αὐτοῦ φασὶν εἶναι
βουλόμενοι τοῖ· ἢ τὸ ἀπὸ τοῦ, ἀφ' ἡμῶ̄ν γὰρ;
ὡς τὸ ἐκ πυρὰ καὶ ἐκ πυρὸς· τοῦτο δὴ, ἢ ἀττικοὶ τῶ̄ν
καὶ ἰωνικόν· οὐ καὶ τοῦ τῶ̄ν τοῦ λέγουσι·—
ὁ μὲν ἐμὸς πρὸ ὀνομάζουσι· ἐξισασὶ τοὺς
μέλλοντας τοὺς ποιοῦντας ἀποιοῦντας λέγοντες·—
τιμῶ̄ σύμμαχε λέγουσι· ὁ παρ' ἡμῶ̄ν,
παρ' ἡμῶ̄ν· ὑμῶ̄ν, ὑμῶ̄ν· ὧδι,
ἀρθρῶ τῶ̄ν διφθόγγων τῶ̄ν πλησιαζόντων τὸ
τ προστίθεασι· τοὶ θεοὶ λέγοντες καὶ ταὶ
μοῦσαι· ἀσυνάρθρως τὸν παῦσαν λέγουσι·
ὁ ὅπλα καὶ τὰ τοῦ ὅπλων καὶ ὅποτε καὶ ὅπου

(χρῶνται)·—

γλήθαο λέγουσι τὰ ὑπὲρ φάλαο τῶν ὀφρύων· ὡς δὲ καὶ τοὺς λέγουσιν ὡς παρ' ἀρίζοφαν ἐν ἀχαρνάσι· τοὺς ἀφρυδάτους μὲν θὰ παρὰ τοὺς ἀγλήθαο ἐξορύσσειν, ἀντὶ τοῦ ἀφρυδάτους· καὶ οὐδ' ἐπὶ μετρητοῦ πονοῦσι τὰ ὀμμάτια μεθύσας λέγοντα· καὶ τὸν ὀμωμοκότα μόνον καὶ τὸν πονηρὸν κἀγαθόν· ὅ φασι φαλήλεγον· ὃ γὰρ ὡς παρ' ἀρίζοφάνει καὶ γίνεται τὰ· ὃ δὲ τὸ ὠτῶν λέγουσι· ἀλλὰ καὶ τὸ οὖθαρ ὡς τοὺς δειλοὺς καὶ μισοῦσθαι· καὶ ὧν ἄσυρ πόπτουσιν ὡς ἐπὶ τῶν σωθέντων· ὡς τοὺς γάστηγον ἀντὶ γνον· καὶ αὐτὸ τὸ ἀτορᾶν· ἀντὶ τοῦ ἀνατηνᾶτορᾶν· ὅσ φασὶ τὰλλότριος· ἢ που τὰ περὶ ζόδεμ τὰ ποθεσσεσσα πάσαν ἀμέλειαν· τοὔνεκα σοφὸς ἀμέλης· ὁ τίθησι καὶ ὑφίησι τὸ θητικὸν καὶ ὑφιέντι λέγουσι· ὁ ἄλλοτε ἄλλοσε· ὁμοῦ ἐλλιπῶς λαμβάνουσιν· ὡς ὁ σοφοκλῆς· οὐ τὸν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πάμπαν τῷ· ὁπόταν· ὡς φασιν· ὡς ὁ σοφοκλῆς· ἢ ἡμέρα· ἀντὶ τοῦ ἂν ἡμέρα· ὁ πάσομαι πάσου μαι λέγουσιν· ἢ τὰ ἐπὶ τοῦ οἰκεῖα καὶ τὸ οὐδ' ἐφ' ἑτέραν ἰὼν καὶ γίνεται πάσομαι· τὸ θέσκουσι βάσαι λέγουσιν· ὡς σοφοκλῆς· βάσαι φίλος ὡς καλῶς ὀζόν· ὁ ὁμοῦ· ἅμα λέγουσιν· ὁ ἐμπεσὼν ἐμπόδων· ὡς σοφοκλῆς· ἐμοὶ δὲ τὸ δοῦλον ἁλίζεται ἐμπόδων· ἐμοὶ δὲ ἀντὶ τοῦ· ποθὲν ἐλαβὸν τὴν μέξιν· τὰν ὡς οἰδλοσ ἢ ἀλλεπάλληλα καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ λέγουσιν· ὡς σοφοκλῆς μήπω μὲν οὐδὲν ἀνάνδατοι

ὑστεν ὁ ὑστερος. ἡ αὐγή ὁ αὐγός. αὐτόχθονες αὐτοὶ
ἐγένοντο ἢ ἐπλάσθησαν, ἢ ἐπλάσθησαν, ἢ πρώτοι ἦσαν. οἱ ὅσοι
καὶ ὠμοὶ τὴν καὶ ὠμὴν λέγουσι. ὁ πλησίον
πλάσιον. ὁ πρώην πρῴην. ὁ ἀφράσω
μεταφορικῶς ἐκ τοῦ ἐφράσω, τοῦ ἐπιφρῶσι
ἡμέρα σημαίνουσι ἢ οἰδωρίας. καὶ οἱ ἰωνικῶς
θεόκριτος. ὁ κῶδωνις ὠδωνις ὁ ὄρτυξ ὠρτυξ
ὁ σύ, πορεῖ λέγουσι. αὐτὸ πάλιν πάλι. τὸ
τὸ ἀποσιν ἀπόστολοι. ὁ ὡς θεόκριτος τὸ τάλαφρους
σχεδὸν ἀπὸ τοῦ πλαφρύνω. μοὶ τοῖς ἀττικοῖς
τὸ ποῖς καὶ αἱ τὰ ὑποβαρύτονα ὧν πρίσω
μελλοντικὰ ὀξύνονται οἷον ἐγὼ φέρω ἐγὼ φῶ γράφω
μελλω γράψω. πάλαι πάλαι. πάπαι πάππαι.
οἱ τετράγλωσσοι τετράγλωσσοι λέγουσι. καὶ τῶν
ἀρτίως τοῦ ὄφεως ὡς καὶ οἱ ἴωνες. ἵνα πρῶτον
συζυγίαν τῶν πρίσασθαι μέλλοντος ἀορίστου,
συζυγίαν ἐπὶ τοῦ παραλλήλους. ἵνα
ἐμοὶ δὲ πρὸς ὀρθὸν παραλλήλους. ὁ ἔρεμνος
θυέστης φρίμνοσται. ὁ ἐπαθήκαμεν ἀρτίως
ἐπαθήξαμεν ἀρούσι καὶ τὸ νίκλωζην. ἐπὶ
τοῦ νίκλωζην ἀντὶ τοῦ φρῶ. ὁ πρῶτος πρῶτος.
καὶ τὸ πάλαι πάλαι. φυσικοὺς μᾶλλον
τοὺς πρώτους ἀφρίσασθαι καὶ ἐπὶ τῶν νόστου
κτίσεων διὰ τοῦ φ γράφω. ὁ θεόκριτος μᾶλλον
ἐπισταθέντος ἀλλήλους. ὁ ἀφρίζουσιν
γουσιν. ὡς πίπτω ὁμοίως
μίμνω λέγουσιν ὡς θεόκριτος. ἰωνικῶς μίμνην
ἀνέμενον. ὁ ἐφρησάμην ἀντὶ τοῦ παρὰ
πάλλεσθαι λαμβάνουσι. τὸ νίκλωζην τὸ ὄφ
πάλλουσιν. ἢ οἱ ὄφεις πρὶ διέφασι. πάσσω

ὃς ἡ τὸ νίδε αὐτὶ τοῦ αὐτόθι τάττει· ὡς παρὰ
ὁμήρῳ· νίδετοι τόδε πᾶς· οἵτινες τοὶ
διφῶσιν μέτουσι· ὀνὰ λίκα ὄλπιν ἀπὸ
τοῦ ἀπρόβλητους μεπιδωτὸν ἰχθύν· ἐτύμο
λογεῖται δὲ, παρὰ τὸ μὴ πολλὴν ἐπιβολὴν
σημαίνειν τοῦ ὠ· ὠλπίς· καὶ τροπὴ τοῦ ὑ εἰς ο·
ὀλπίς· ἐλαφρὸν δὲ φορτίον μέτουσιν·
οὐ γὰρ τὸ μέλαινα· τὸ κατ' ἐπιδρομὴν αἱ
ματί μέλαιναν θᾶσσαν σαφῆ, πολὺ μᾶλλον
ὑπερέχον τὸν πυρρόν· οὐ δυσχερὲς πόρρω κεῖσθαι
χεύμενα· ὡς τὸ ὅσον οὔτι χαμαὶ· οὐ γὰρ
ἦσαν ἢ προῆσαν· ὁ δωρεῖται δωρεῖται δὲ·
ἰδίᾳ καὶ ὅτι δωρίδος πολλαὶ ἦσαν ὑπὸ Δι
ωρεῶσις τοπικαὶ· ἀλλως τε φερὴ τὸ διαμ
μέτρησις· καὶ ἄλλως δωρεᾶς· καὶ ἄλλως ἀφρῆ·
ἀλλως λακεδαιμονίοις· ἀλλως σύρεσπου
σίοι καὶ σικελοί· καὶ λοί καὶ δὲ ὅμως αὐτὸν
ἰδίᾳ ὁπτᾶς, αὐτὶ τοῦ ψησομένους· τὸ ῥαπτὰ
τὰς ἀσούσας μετούσας γερηνὰς τὰς ἀπὸ τῶν
ἀκτῆς διαφόρων γινομένας ἀκτῖνας· οἱονεὶ Διὸ
γένος Διογενὲς· αὐτὶ τοῦ Διογενοῦς·
ἀπαυτὶ τῆς ἀδοξοχρεῶν τοῦ τὸ ἐλαφρὸν ἀπὸ μεμ
φόμενον διὰ τοῦ ἡγεμόνος· οὐ θεοὺς
σεβούσι μέτουσι τῶς καὶ λακεδαιμονίοις τὸν
Διόσκορον· νῦν τὸ σεσωλιμένους· ἰὼν
τὸ ὄφις τῶν ἀχόρων, ἰδίᾳ τῆς δωρίδος·
οἱονεὶ ὄφις ἀγρυαλίος· ὡς καὶ αὐτὶ τοῦ ὑ ὡς
πολλαὶ πόλις χρῶνται· τὸ ἔτι ἔχον καὶ ἔχον·
μέτοχος· ἢ τὸ ἀρτεμὶς ἀφ' ἧς μὴς· ἀπὸ
ἀπὸ τοῦ καὶ ἴδιαι αὐτῶν ἦσαν οἱ ἀπὸ τοῦ δῶ·

ποσηδῶ·—

αι αἱ προθυμίας τῆς μαίου λλαβῆς ὑπὸ τῶν ὑπ᾽
μὴν ἀφγαλλήγοντων· οἱ ογβλμφγαι ὑπὸ τῆς βῆτα
καὶ αἱ ὑπερξαιρέσεις τοῦ δζηθικλ
μνξοπρστ τεσσάρων τοῦ δεζηλμνξοπρστ
παρίος· αἱ τοπικὰ ἀπὸ τοῦ κείσεται·
πρωτα δὲ καὶ τῶν ἰδίων φωνηέντων διφθογγα·
βαρυτονοῦσιν οὗτοι, ηὐ τὰ πιὸ πᾶσι δηλονότι
καὶ ἐπιρρήματα· καλῶς· σοφῶς· κάλλιστα·
ἄριστα· τὰ δὲ ἐφ᾽ ἑκάστῃ βαρυτονούμενα ἀφορίσασθαι
σιν ἑαυτοῖς παρ᾽ ἕνα· αὐτομάτως· αὐτά
ἐστὶ τοῦτο γὰρ μάταιον ὁμοίως· ηὐ τὰ σὺν μετοχαῖς ὅταν
πρὸ παροξύνωνται, αὐτοὶ παροξύνουσιν·
οἷον φιλόσοφοι μανικοὶ πολυμήχανοι·
καὶ τὰς μετοχὰς πάντας ἀφορισάμενοι τὰς
ἀπὸ λήγουσας εἰς αι ποιοῦσι λήγειν· ἵλ
γελαῦ· ἱλάων ἵλαι· τιμῶν γαίων γαίοντες·
βουσι· καὶ τὰς πλαίους πλαίους· προάγω δὲ
δὴ καὶ ξίφη τὰ σκόσπα τὰ ἑαυτῶν λήγοντα
τῶν ἀορίστων· ἔτεσαν ἔφασαν· ἤλωσαν· οὐ
ηὐ τὰ φεύγω δὲ λήγοντα παροξύνουσιν· ἤλασ
ἐλεύγων· τὰ περισσοῦσι δὲ ηὐ τὰ τοῖς τε παιδῶν
ἐμοῖων παντῶν· ὧν μελλόντων τὰ ξίφη
τὰ σκόσπα τῶν πλησιάζοντι δηλοῦσιν
μέλλουσι ηὐ μέλλουσιν· ὑποζίσασθαι καὶ
αὐτοὶ τὸ αὐτοῖς, ὧν οἱ αὐτῆνοι· οὐ πρὸς
ἀπροφώνητα ὀνομάζουσι· μὴ ἀδὲς τὰ τοῦ
ἑαυτοῦ· ἀπαρέμφατα καὶ ἀπὸ θεσπιζομένων
λέγουσι· καὶ δαμάλης ἄδδω· ἀπὸ παῖδα
παῖδω· ὅτις ὑποταντίποτις χρῶμαι
τοῖς ἐπὶ πᾶσι· καὶ τοῖς ἐναντίοις ἀπὸ τινὸς

ημείων· ὥζ ψεφήφιτος· ἵππον ἡ τὸν τυχ
τὰ μέλιτα δελφίνα· ἀπὸ τοῦ δελφίνος· ὁ
ἴνα σιν ἴνα σαν τίλλουσιν· ὧν μετοπ
αἰγιαλῶν καὶ αὐτοὶ τὰ τὰ ποβάλλουσιν ἀρ
γύρεος λέγοντος, ἀπὸ τοῦ ἀργύρος·
οὕτως ὑποπαστίνου ἀφθόνου τοσ ἀποβαλ
λουσίν· ἀργύρεος λέγοντας θεσπέσιος·
ὅτι φίλητος ἀδωνις· ὅπλα ἀχεσοντί φι
λῆται· ὁπλήσω πλάζω λέγουσιν· ὡς
θεσπέσιος τὴν αὐλὴν ἀπὸ πλάζον ἀ
λλὰ πίνα ἀσπὴ περὶ αὐτοῖς· ὁ πελο
ποννησιστὶ πελοποννησιστὶ λέγουσι·
ἀσσότι καὶ τῶν πληθυντικῶν τὰ ἀπὸ
τῶν αἰολέων ὀνομάτων, οὐχ οὕτως ὠνομάζον
ὡς ἡμεῖς· πελάσοι ἢ βασιλάσοι· ἀλλὰ πρὸ
σης τῶν δημοσθένους ἢ τοῖς ὁμοίως ὡς
ἐπὶ τοῦ, ἦν δὲ τινὲς τῶν πληθυντικῶν
δημοσθένους, οὕτω καὶ τοῦτο· ὡ
φυσὶν φυλάσσουσι· ὁ γὰρ λίγον γὰρ
λίγον· συζέλλουσι καὶ τὰς ἀρχὰς αἱ τὰ
τίκτω· νύμφαι πρῆναι, καὶ τὰ μετὰ
μοι ποιεῖς πρὸ ἐμοῦ· αἱ τὰ πρὸς τὰ πτῆνα
ῥήματα τὰ ἀπὸ τοῦ ἐ φιλῶ ἐνφώνημα,
ἀπὸ τοῦ οἶ ἐνφώνησιν· οἷον θίγε σίγον
σιπαλοὶ ἐνφωνοῦσιν· ὡς χὴ ἀφ' ἡμῶν
τραν· τοῦχι τοῦμα κὶ τοῦμα· τὴν μὲν
δελφοὶ· τὴν γενναῖος γενᾶ· ῥῆ
τὸν τὸν ἀπὸ παντὸς αἰεὶ· τὴν ποῦσιν
οὗτοι καὶ τὸ ὡς προθέσεως τοῦ ἔχειν·
οἷον ἐς χόρον ἐν χόρον· λέγουσι καὶ

τὸ ἡ ωφαν ἢ στῶ. τὸ ἄπρατον, ἄπρατον·
τὸ πρὶ πον μίρπον· τὸ πελλὰ πέλλα τον·
τὸ πεπελλᾶν πεπελλᾶν· τοὺς ωρ δὲ τὸν
ἀρχαίων χωνασ· ὁ μὲν μεῖ· τοῦτο πε
σεῖται· τὸ πτῆνος ὄλλυ· τὸ ὠΐδον ἀηδό·
ἀηδόνες μέτοπον· μελέων ἡλιώνες ἀηδόνες τοὺς ἡ·
ἡ δὲ μέτοπον ἀκρίδες· ἡλιώνες ἀηδόνες τοὺς ἡ·
ἡ δὲ μέτοπον ἀκρίδες· πεῖται ταῦτα μὲν
πρὶ τὸν δωρίδος·

ὁ φασὶ λέγουσιν ὅτι ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ δὲ
συλλαβὰς φησὶν ἐπιφέρουσιν ἵνα μὴ ὡς
ἡ ὁδὸς τὸν ἡ ὁδὸν τὸν ἀρχὴν ἡ ἡ λιὼ πτῆν σ
μοῦν, συμπεσοῦνται· ἀπὸ δὲ τοῦ πλη
σιαζόντων τὰς λήγουσας φησὶ,
προτίθεασι τὸ ἰῶτα· ἡ ὁδὸς σεμ
νοί· ὁ πλησιάζοντες πλησιάζοντες λέ
γουσι· διὰ τοῦτο γὰρ τὸ ἁδὲ φησὶ τὸ
ἡ τὰ ἐπιφέρουσιν τὸ ἐ συλλαβὴν ὡς πρὸ τοῦ
ἱ ἔφατον ἱκρίον· καὶ τὸ πλησίος πλη
σίος· ἡ πλησίος· ἀεὶ δὲ ὁ λήγουσας
γενικοῦ πλησιαζόντων τῶν θηλυκῶν·
οἷον ὠκέων θηλέων· ὠκέων θηλέων
λέγουσιν· ὡς ὅμηρος ὡς ἡ πορ πύλη
ἐξ ἐστυτοφανδίμος ὡς ἡ τοῦ·
τῶν ἀρσενικῶν ὁμοίως προσίωνλε
γόντων· μὴ μνησικάκων· ὡς πρόδοτος ἐστὶ
τὸ πεῖ ἀρχὰς μὴ μνησικάκων μάλιστα
ἐπλοντεῖον· τὰς δὲ τοῦ πλη
σιαζόντων τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων,
οὐκ ἀνάγκη τὸ ἰῶτα προστίθεασιν, ἀλλὰ καὶ

ναιζωσιν· ὁμοι ως ταις μυλοχαις τοδυπλεξ
ασωμενων· ηδ' απλως απ' αυτων παυσις γιγνε
σθαι ν ωφελιμως υπ' ενιαυτου· ωσ εν τοις
αιγιαλοις τοις οδοντας· πλειω γαρ η δε
λαλεμεν· τις δ' θελησει· και εν τω χρησμω
ωσ ηλαλουν τους δ' ηνους· ουδεν ουδεν ωφελω
λεγουσι· ουδε γαρ επιστανται τας νυκτος ουδε
ορθρου κεχρηνται· ουδ' ων αυτι του ουκ λεγουσιν
ωσ ων φασι παλαιον· ουδ' ωσπερ ουδεν τω
υπαρχον εχων λεγεται· ουδ' ιδια αυτι των
δικαιων αποδιδοντας· αλλ' ως μεγα τι λεγοντες
η δ' πονουντες· ουδεν ομοιον δ' εν ταις σφων
αυτων· αλλ' ηδη εν ταις σφαλοις φανερον δ'
ουν ποιησας τι λεγουσι· αλλ' ησσον με λεγουσι·
ουδε γαρ εξελκουσας γε ινας απο του κρη
μνου ημεις μεν γαρ ομοιομενας, αλλα του εξω μερους
αφαιρουσιν· οφεις δε λεγοντες αλλα του ομοιου
η μεταφερουσι· αλλα· ας απο των μυ
ων ξηραινομενων αλλα του ομοιου προφε
ρουσι· ουδεν θαυμα· ωσθ' ασωματον
μεν γε τον παρεμπιπτοντα ποιαν τινα
ηδονην ερεσθαι· εξω δε ημων ειναι· ουδ'
υπο δε της φθορας αισθησιν θιγειν· βιβλου
αφαιρεσιν· ειη δ' αν τοιη η τοδε λεγοντος δε λαθοι
η εν θοδυνοσια αιτων ιδομην και εξαιρε
σθαι· η πειθολογουσι, η συνιστασι των
ανωφελων οιον· ωσ τον νεας αμφιελισσαν·
η ορφεος· ωσ ης αι εκ παντος τοδυναπτι
κων· οιμαι η τα δικαια αποδιδοντα
μενα· ουκ αν η το φιλομειδες η δικαιον

ἡ ἐφεξῆς ἡ χοῦ ἡ οὐ γραφοῦσα. ἡ τοῦ
ἀποστόλων ἡς διαδεχομένου τὴν
γουσιν οἱ ἀπίνοι πλεῖστος καὶ οἱ γλῶσς.
διὰ τοῦ ὦ μετὰ λουγράφου οἱ. αἱ τὰ
δευτέρα πρόσωπα τῶν παθητικῶν. ὧν τοῦ
τρίτου προσώπου τῶν παθητικῶν ὡς
αὐτὸς ποιοῦσι παθητικὸν μόνην τοῦ
τ. οἱ ἴωμεν. ὄμηρος. γνωσθεὶς ἐκρύβην.
ὁ τὰ πλεονάζη παρέλκοντος ὡς ἡρόδοτος.
ἐπιτελεῖ γε νομένου τοῦ τὰ αὐτὰ ἐστί.
καὶ ἰσοῦς λειτουργεῖν γεινάς τοῦ ἐνδε
τέρων διὰ τοῦ ὑός προφέρουσι καὶ τὰ
σαρδάπαλοι ἴων τοιούτων ἀτελῶς.
προφέρουσιν οἱ ὁμοτέχνος καὶ πάλιν ὡς τὸ
εἰδὴ καὶ ἐλάφου. ὡς τὸ αὐτὸ τοῦ πρὸ
τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀορίστοις
χρῶμαι. οἷον πόσα καὶ ὁπόσα. ὁπόσος.
ὁ ὡς αὐτὸ τοῦ ὧ χρῶμαι. ὧ τρῶ πορ
τὸν ἄρον καὶ τοῦτο. ἡ τὸν ἀρίζομαι ὧ
ρίζω. ὡς δοκεῖ μὴ ἐποσῶσαι λοιφῆς ὑπὸ
μόνων τῶν ἀθημῶν ποιεῖν αὐτοὺς τοῦτο.
ἡ ὡς ἐπὶ τοῦ γηλατίνω μ. ὡς ἐπὶ οἱ ἀπίνοι.
ἡ ἡρόδοτος ὑπὸ πινηλατίνω ἀφ τῷ πα μὴ
πτῆναι μεμφθῶ. ἡ ὄμηρος ὑπὸ ἀφ
λάθρος ἀνὴρ ὡρίζος. ὀργᾶ ὁ καὶ ἀ
συγκιρνῶσιν ὡς πλοῦ ἀξ ξῶξ. καὶ
τοᾶ καὶ θαλοῦπλᾶ. θαπλᾶ. τρέπεται
ἰσῶ τὸ τρέζω ἀπίνως. ὑγρὸς ἰωμὶ
οὐδαμῶς τρᾶπι ὡπὶ τοῖς φίλοις οἱ ἴωμεν
καὶ ἰοῦσι ὧ ὁ αὐτὸ τοῦ αὐδῶ χρῶμαι.

λίθω λαίω

παραλλήλουσαν τῆς γενικῆς, μακρὰν ἰδανικὴν
ἢ παραλλήλουσα τῆς γενικῆς τῆς λεγούσης τῆς ἀ-
φαιρέσεως· ἐπὶ δὲ τοῦ ἄδης, οὐκ ἐπιδέχεται τὸ ἐν τῇ γε-
νικῇ τοῦ ἅδους, διὰ τοῦτο· οὕτω γὰρ αἱ νῆσοι λε-
γόμεναι ζωγραφοῦσαι παραλλήλουσαι τῆς γενικῆς παρα-
λλήλουσης τῆς ἀφαιρέσεως· ἐπὶ δὲ τοῦ ἅδης, βραχέως λε-
γόμενον παραλλήλουσαν· καὶ ὀξύνεται διὰ τοῦτο·
παραφέρεται γὰρ ἀπὸ τοῦ χρόνου ἀποβολὴ ἀποβολὴ
τοῦ σ· τὸ οὖν δι' ἑαυτοῦ ἐκφωνούμενον, σημαίνει ἐλλι-
πόμενον τὸ παραλλήλουσαν τοῦ χρόνου· ὅθεν
λέγεται τὸ ἅδης τοῦ ἅδου· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξαιρέσεως οὐ-
κ ἐπὶ πάσης πλαγίας τοῦτο ποιοῦσιν· ὡς
Ἡρόδοτος τῶν βασιλέων πάντων· ὁμοίως ἐπὶ
νου μεγόντων, ἐπιφωνεῖται ὀξυτόνως· ὡς ἅλμηρος·
παχὺς ἁλμηρὸς ἐστι μέταλλος· καὶ ἄστοδος
χρὴ ζῆν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξαιρέσεως τοῦτο ποιοῦσιν ἐπὶ φω-
γόμενον φωνήεντος ἢ ὕψος τοῦ ἀναβολῶν
ἰωνικῶς λέγουσιν· οἷον μέως ἕως· ξεῖνος ξένος· ὁ
ἐνδελεχὴς τὴν τελευταίαν δὲ ἐκτείνουσιν ἐνδελεχήν,
ἰωνικῶς λέγουσιν· ὡς ὅλμηρος ἐξαιρέσει ταῦτα
αἱ τοῦ ἐρινεοί· καὶ ἐρυσίμαρτες ἵπποι
αἱ τοῦ ἐρυσίμαρτοι· ἐπὶ δὲ τοῦ
ἀφαιρέσεως ἰωνικῶς· λελεγμένος
αἱ τοῦ λελεγμένος· ἐπὶ δὲ τῶν ἐξαιρουσῶν
πῶς πῶμεν τὰ ἐξαιρέσει τῆς ἑκάστου σημαίνει.
ἐπὶ δὲ τοῦ ἀφαιρέσεως· ἰζω ὡς τὸ μέλι ἐξαιρέσει γράφου
σιν, ὅτε λέγεται τὸ ἀμέλγω· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀφαιρέσεως οὐκ
ἀπλῶς· ἀλλ' ὅτε λέγεται τὸ ἀβρόν· αἱ δὲ ἄλλαι
λέξεις τοῦ ἀβρόν ἐπὶ ἀφαιρέσεως, τὸ μὴ λεγόμενον
ἐκφωνοῦσιν· ἀφαιρούσης τῆς πρώτης ἀρχῆς

συμφώνων, ἰώνων ἀφῆσιν· οἷον λαβὴ μὲ ἄφησιν·
γαῖα· εἶα· ἡ τὴν ὠὴν συλλαβήν, πρὸς ἰχθὺν
θέασι μεταξὺ τῶν προσῳδιῶν· ἐξ ὧν φλοκτὴ
ἀπῶν ἔδοντο· ἀ πρῶτα φωνήεντα στοιχεῖα
τῶν λέξεων ἀφιεροῦνται οἷς ἰώνων· ἐπῆνος·
ἦμος· ὄρτη ὀρτή· ἀοσσητὰ ῥήματα διὰ
νοῦν ἡμεταξὺ τίθεσι τὰ ὀνόματα· οἷον
λεὼν κεῖται τεῦχος· ἐλπὶς αἰτὶ τοῦ καὶ ἐλπίδως·
καὶ τὰ ὅμοια· ὁ αἰὼν ἀφῳφαγ, παὶ λάβδας· ἰώ
νων ἐστὶν ἰδίων· οἷον ὄρνι θεὼς· ἡ ὠὶ πολλ
ἐμόησε· καὶ τὰ ὑπόβαλε ἰώνων ὠὴν ἀφῆσιν·
οἷον αὐτερ ἐπιδιὰ τεσσάρων τὰ καὶ τὰ φρον,
ὤδησαν· αἱ αἱ διαιρέσεις τεῦχος ὠὴν λιτὸν
τῶν ἐπιῤῥημάτων τῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς
γινομένων· ὧν ἡ διὰ τὰ ἀπὸ τῆς πτωτοῦσας
οὖς εἶχον τὴν γενικὴν τῶν ἰδίων ὠὴν
ἀφῶν τὴν γενικὴν τῶν πλησιοτίνων ἀφῶν
ἐπιφέρουσιν· οἷον ἀοσβὴς ἀοσβᾶς· τῶν
ἀοσβῶν· ἡ τοῦ πτῶ τοῦ ἀφῶν τῶν ἀοσβῶς·
τεῦτα τοῦτο καὶ τὰ τοιαῦτα διαφοροῦσιν οἱ ἰώ
νες ὁμοίως τοῖς ὀνόμασιν· ἀληθὴς λέγοντ·
ἡ ἀληθέως καὶ ψευσβὴς ἐπὶ δὲ τοῦ ὅστ
ὅσιος· καὶ δικαίως δίκαιος· οὐκέτι τούτων
γὰρ αἱ γενικαὶ οὐκ ἰώνους λήγουσιν· ἵνα ὦσι
δίφθογγοι· καὶ ἡ κατὰ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ
ἐπιῤῥήματα· ὕδωρ ἰώς ἐπαγόμενοι· χρῶνται
δὲ τοῖς πρεπόντως τοῖς ἀφῆς αὐτὸ πλοῦς δ' ἰώ
λους· νῆσος νᾶσος· οἷδε ἴωμεν συίζωλομεν·
δ' πλεῖσδε ἀπὸν ἡ προσῳδοῦσι καὶ ἀφαιρέ
σεσι χρῶνται· ἡ ὠὴ πεῖσι καὶ συγκο-

ἐστὶ δὲ ἤμιεν προθεσις τὴν ἀφαιρεσιν ἐναντίον.
ἡ δὲ παρένθεσις τὴν σύγκοπὴν· ἡ πρόθεσις ἐστὶ
μὲν, ὅταν ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τοῦ ὀνόμα
τος προστεθῇ τι γράμμα· οἷον ἐπεμφήνη.
ἔσωσέσω· μοῦνος, μοῦμος· ταῦτα δὲ οὐ λέγω πρό
θεσις οὐ λέγω, ἀλλὰ παρένθεσις· ὥςπαι
ἐπῆνα· ἐνάτος φήνατος· πρόθεσις δὲ λέγω,
ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, ἕτερον παραλλαφῇ
γράμμα· οἷον γραφὶς ἀγραφὶς· παῦ ἄπαυ.
πάντα τοῦτο πρόθεσις ἐστὶν πλὴν τῆς ἐνθέσεως,
τῶν ἰώνων μόνων· ἀλλὰ καὶ τὰ ἐναντία τούτων.
ἔστι δὲ ἐναντία ἡ πρόθεσις τῇ ἀφαι
ρέσει· ἡ δὲ παρένθεσις τῇ συλλαφῇ· ἡ
ἀφαίρεσις ἡ κατὰ ἀρχὰς αἱρεῖς· ἐπῆνος πλήν·
ἔλλαψις ἡ ἀποβολὴ φωνήεντος, κατὰ τὸ μέ
σον συλλαβῆς οἷον ἀμοιξαι αἶ
μοξαι· ἔστι δὲ ταῦτα μὴ ἀπλᾶ· ὥςτε ἰδία
ἰώνων ἡ πρόθεσις ἡ παρένθεσις· ἡ ἀφαί
ρεσις· ἡ ἔλλαψις· ἡ σύγκοπὴ· ἡ τίς ἐστὶν
ἐναντίον τῇ ἐκτάσει· ἔστι δὲ σύγκοπὴ,
ἓν ἢ δύο μακρὰ συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον τῆς
λέξεως· οἷον οἰμωγὴ οἶμαι· παλαμήδης
πάλμυδος· ἐξαίρετος ἐξαίτος· παρέκτα
σις δὲ πλεονασμός μακρᾶς συλλαβῆς κατὰ
τὸ μέσον· οἷον ἀδελφὸς ἀδελφεός· ἐτυμὸς
ἐτήτυμος· γίνεται δὲ ἔστιν ὅτε καὶ σύγκοπὴ
δύο συλλαβῶν· οἷον δι νηπάλιος μήτης δεινὰ
λίδης· ταῦτα τὴν σύγκοπὴν χρῶνται καὶ οἱ
αἰολεῖς· χρῶνται καὶ τοῖς διαιρέσεσιν· ἡ δι αι
ρεσις δὲ τὴν συνδιλοιφὴν· ἡ τρισυλλοιφὴ

ἐναντίον

δύο φωνηέντων διῃρημένων εἰς μίαν συλλαβὴν
ἐν ἑνώσει ἐστίν· οἷον τὸ οὔνομα τοῦ ῥόμα ἐν
ἐτεροδιπλόῳ· διαίρεσιν ποιοῦσι μόνον φωνὴν
τῶν ἰώτων οἱ ῥόμα χωρὶς τοῦ ἐν μόνον ἀλλὰ
μὴ καθ' ἑαυτὸ ἐν τῷ βιβλίῳ κεῖται· ἐτερόδιπλα δὲ
ἐστὶ τὰ μὴ ἔχοντα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν ἰῶτα
ἀλλ' ἢ οὐ μετὰ τοῦ ἰώτου· οἷον ῥόδον ἔχθρα
ἀπὸ μὴ ὑπὸ ἐπὶ παρὰ οἷον τίθημι· τίθημι·
ἀντὶ παρ· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ ἰώτου ἐστὶν οἷον
τίθημι τοῦ ἰώτου ἐστὶν· ἐτερόδιπλα δὲ ἐστὶ
μετὰ ἰώτου ἐστὶν ἃ τὸ ἰῶτα συλλαβὼν κατὰ τὸ
τέλος οἰκθοῦσι μουσικόν· οὗτος δὲ ἐὰν
τέμῃ ἐπὶ τὰ ἀποπτῶ· ἐν τῇ δὲ αὐτὰ τῶν δω
φίλων· οἷον νύμφη ὠφελῶ ἀνθρώπῳ· ἀντὶ
παρὰ πτῶσις ἢ ἐναντίον τῇ ἔνθη τοῦ τῶν
ἰώτων ἐστί· ποιήματος μεταμέλομαι·
ἢ δὲ ἐν ἑνὶ λίτις μόνῳ τῶν δωρίων· οἷον
σκιᾶπτον σκιᾶπτον· ἀλλ' τοῦ πλασιασμός·
ὃς ἐστὶν ἐναντίον τῇ ἑλληνίδι· ἐν τῇ δὲ οἱ
πλασιασμὸς ὅταν ἐν μέσῃ τοῦ συμφώ
νου τὸ αὐτὸ σύμφωνον προστεθῇ· οἷον
ὄπι ὄπτι· τόσον τόσσον· παρέλκυσις δὲ
ἐν τῇ ὅταν ἀντὶ τοῦ δι πλασιάζομένου
φωνὴν παράλληλος· οἷον παλαιὸν
παλαιόν· μὴ ἐν τῇ δωρίῳ· διὸ δὲ ἰώτου
μὴ τὸ ἀποβάλλειν ἀεὶ ἀδῦ τοῦ μᾶζον μὴ
ἰῶν πρόσωπον πρεσβύτης· ἐν τῇ δὲ τοῦ πολλὴ
τις· ἐναντίον δὲ ἐστὶ τὸ πολλὴ φωνὴν
τῶν κατὰ τὸ μέσον ὡς προσίεται· οἷον

ἐξ ἱ καὶ τὸ μὴ ξαμὴ ξαι. διὸ δὲ τοῦτ
ἡ τὸ λέγειν τὸ παῦ ὑπερᾶν. ἡ ἥρόδοτος ὑπε
ρὺ ὑπὲρ ὑπὸ τοῦ ὕδατος ὕπερο πόδιλος. ὁ ὧν
ταῦτα ὑπὸ ταῦτα φασὶν ὑπαλλαττομένων. καὶ
ἥρόδοτος. ὑπ ταῦτα ὅτ ταῦ ἅλος. ὡς καὶ ΓΒ
ἡ τὸν ζώσαν τὸν αἰπὺν ὡς ἀπὸ τοῦ ζωός.
ὁ λίαν περ τὸ λέγουσι. ὁ μέγιστος μέγιστος.
ὁ ὑπὸ τὸ ὑπὸ τὸν ὑπὸ ἡρμῶσιν. ὡς ἥρόδοτος.
ὑπ τούτων ὅμως πίνδ τε καὶ ἡ πόλ. ὁ
σφίσι σφίν λέγουσι. ὁ νῦν συμπλεκτίπου
σεν δεσμὸν. ἀντὶ τοῦ μὴ ὑπερβαπλησιαζ
τίπου λέγουσιν. ἀνοῦσιν. ὡς ἡ ἥρόδοτος.
μεμνῆχθαι ἐλέγων. ὑπὸ τοῦ ἐώσου.
εἰ ὁ λέγουσιν ὡς ἡ ἥρόδοτος. ἐς ὁ ἐξαλον. ὁ
πάλιν αὖτις ἀὖ λέγουσι ἡ οὐ πεῦθις. οὐ
ὑπὸ τὸ ὄφις τοὺ ἐξαίφουσιν ὑπὸ τὸ θέος ἀλ
γοντες. πρὸ σοῖς τοῦ ὑπαὶ ἐ. ἐς ὁ τὸ μεμφον
τῶν ἰώνων ἐστὶ. ἴφρας. ἴφρας. ἴφρας.
ἴφρας. ἡ ἴφρας καὶ ἀπὸ τὴν αὐτὴν ὁ ἀλκτὸν.
ἡ ὄφις ὄφις ἰώνων. ὁ τὸ μὴ γὰρ ἀλκτὸν
λέγουσι. ὁ ὠνὴ ταῦ ὠνὴ ταῦ λέγουσιν
ἀφαιρούντας τοῦ ἡ πρὸ ἀπὸ θέντες τοῦ. ὁ
ἐκ πλάσας. ἐκ πλώσας λέγουσι. ὁ σφῆς
ἡ σφᾶς λέγουσι. ἡ σφῶν ὁ ἐκ ὁ ὑπὸ ἡ ὑπὸ οὗτω
πρὸς φέρουσι. σφᾶς σφέας. σφέων. ὁ
ῥόμ ἡ μὸ ὑπὸ ἡ χθὸ ὁ ἀλλόντας ἐόν. μόα
χρόαλέγουσι. ἢ ὑπὸ ὧν οὐχ ὡνταῦθα ἡ τὸ
χθ. ἀλλὰ τὸ φθ πρὸς. μ ἀρῶτα δὲ ἀ φθ τρὰ
φασὶν ὑπὸ σῶ ὠ ἐρχομένους ποιοῦσι τοὺς
πρὸ χθ μ μ ὀνοὺς. τοῖς ὁ διὰ ὑπὸ ἐ μ ἐ ῥῶσιν.

τὸ παντὶν οἶμαι

ἐξ ἴσου γὰρ παρ' ἑαυτοῖς ὁ πλάτων ἐρωτᾶ· ἡ πλη-
ονασμὸς τοῦ ἐρωτᾶν ἐρωτᾶ· οὕτω καὶ τὸ ἀ-
ναμφισβήτητον ἐρωτᾶ· ἐξ ἴσου γὰρ ἐρωτῶ καὶ ἐξ-
ἡ παραναθέσεως τοῦ ἐρωτῶ καὶ ἐξ ἴσου τὸ παρὰ
τὰ τίνων ἀφομαι ἀφούμην ἀφοῦ ἄρτο· τί
οἱ ἴωνες τὰ τί τὰ πρόσωπα τῶν παθητικῶν
οὕτω ποιοῦσιν ἐν τοῖς πρὸς τοὺς προσώπους τῶν
ἐρικῶν· τοῖς ἔχουσι τὸ ἔ ψιλὸν καὶ πουσὶ
τὸ ἰ λοιπὸν ἐξ τὸ αὐτὸ ἔχουσι δασὺ· καὶ ποιοῦσι πρὸς
θλίψω τοῦ ἀ· γενικῇ καὶ γενικῇ ἀτεῖ· λιλιμ-
μένη λελίμμαι· γέγραπται γεγράφατο·
ἡμεῖς μὲν τοι οὐκ ἐπὶ τοῦ ποιῶ ἀλλὰ τοῦ δῶ, ποτὲ τὸ τοῦτ
ο ὦ ἔχει πρὸ τοῦ ἀ τὸ χαρακτηριστικὸν
τοῦ μέσου παρὰ τὸ μέρους συμφωνοῦν· πέ-
φραδα πεφράδαται· ὅτι πεφράδα· οἱ μὲν
τοι ἀπὸ τοῦ ἰ ὑποκειμένου φύσει μακρὰ παρα-
λαμβάνοντες ταύτην συζύγιον ἐποίησαν τοῦ αὐτοῦ,
ἡμεῖς δὲ φαμὲν μὴ συζυγίαν εἶναι ποιητικὴν
παρὰ ποιεῖται· τί οὖν ἐστὶν οἱ ἴωνες ἐπὶ
τῶν ἀναβιβαστικῶν τῶν παρωνυμικῶν τοὺς
ἀπὸ τόπων πλανήτας δουλεύοντας ἡλιάστρι-
δον· ὡς φιλεταιρίδαι ἑταιρίδου ἑταιρικὴ· ἐπὶ
τοῦ ἐπὶ τόπων παρωνυμικά· μιᾶς συλλαβῆς·
περὶ πάντων τὴν γενικὴν τοῦ πρωτοτύπου·
οἷον πηλεὺς πηλείδης· πρίαμος πριαμί-
δης· οὕτω καὶ ὁ ἡλιαστὴς ἡλιάστρης ἡλιάστρι-
δος· ὡς φιλεταιρίδαι τὸ παρωνυμικόν· ἀλλοὶ ἴωνες ποιοῦσιν
ἐπὶ πάντων· καὶ οὕτω προφέρουσιν· ἡλιάστρι-
δος ἡ πολιάδος· ἡ ταμιεύτριδος· ἡ ἀντι-
τεχνίτριδος· ἡ ἀνεψιάδος·

τῶν μεταθέσεων. ἔστι δὲ μετάθεσις, ὅταν
ἢ τὸ πρότερον τοῖς ὑστέροις τὴν διάλεκτον ἢ
συλλαβὴν ἢ τὸ ὕστερον πρότερον οἷον ἀστράπτει,
πρὸ τοῦ ἢ τὸ ὕστερον πρότερον οἷον παρὰ τὸ
πράσιον πρασιήρης πράτερος τέταρτος
τέτρατος· ὅταν δὲ ἀφαίρεσις μετάθεσις
γίνηται ἢ προσθήκη ἢ μετάθεσις καὶ
τὸ συλλαβὴν γίνεται ἢ δύο ταῦτα θέσις ἐστὶ
τοῦ ἄθικτος κιθαρῳδός· νοθὸς ἀπὸ τοῦ
θεσίν· ἀθνάρ· πατρόνυμος· μητρῶος· ἀδελ-
φὸς· ἀδυφὸς· κατὰ μετάθεσιν· χρώνη
δὲ πολλῷ τῷ πάθει οἱ ῥήτορες· ὅταν μὲν
γὰρ ἐπιμηκύνωσί τι ἢ ἐπιτείνωσιν ὀνόματος ἢ
τῶν ῥημάτων οὐ λέγουσι· οὐ λόγον
ποιοῦμαι ἐπιμηκύνω τὴν λέξιν· αὐτὸ τοῦτο
ἐνοίσω ἀναζητοῦντες τὴν λέξιν· οὐκ ἐπιμελῶς
ἀνακείμενον· ἀλλ' ἐπιμελῶς ἢ ἀπαθῶς ἐπι-
στρεφόμενος· οὐ πολυσχιδὴς ἐκεῖνος· οὐ μέμ-
φομαι τῇ ταραχώδει τοῦ λόγου· οὐκ ἔστιν
ἐφεκτέον· τὸν δυὶς φορτικὸν ἐμπεπτωκότα·
ἢ τὸν ἐρρωμένως ἐκ τοῦ μέσου εἰσιόντα
τοῦ ξεναγήσοντος ἐδεήθησαν, ξενίην σωματος.
αὐτὴ τοῦ νοσοκομεῖον ἐστὶν· ἀδελφὰς
φέρομαι· ἀναλώματα τελωνεῖται
ῥᾳδίως τοὺς πολεμίους ἢ τὰ ἐν χερσὶν
πλεῖν· φόβος τὰς φρένας· φιλάρ-
γυρος ἐστὶν ἀνθρωποκτόνος μήτηρ·
μισθοὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπιτρέπομεν
ξενικοὶ σχοινοτένες τὸ μαραθώνιον
ὁδὸν· συμμίσθωσον τὸ σωτήριον· ἵππε

λήιον. φόξαν οἱ οἱ πρὸ τοῦ τῶν
πολλῶν. τὸ ἐρεῖν τὸ δὲ τρέαζαι.
ἀφδίνησιν τὸ περὶ νηφαλίων. ἡ πομ-
τὸ τρέφον. οὐ πιπάσσων πελλήν.
ἀπροσφάτα τὰ πρὸ ἡμέρας. λεπορ τὸ
τρυφερόν. οὐσφίγγων δηλ ἀφ ἑαυτοῦ
μερίλλων ἀν. πέλλουδι, τὸ θερμὸ τοῦ
λιὰ μερίλλων. ἰσυλλέλεν τὸν οἶνον,
αὐτόν. ὁμοδῶσα ἀνηφόμουσα. ὁ
δεμὸ σίον ἀπὸ δήμιον. ὁ ἀνθρώπος βλίπα
ζαν. ὁ ὅμοιον ἀδελφὸς μόρ-
νας

ὁ τὸ ῥῶπος ἡμέρας. ὁ ταν τὸ ῥὰ ἐπιφέρηται.
ἢ ἤ. ἢ δ. βρυτὴς αὐτὶ τοῦ ῥύτης. ὃ
βρέμος αὐτὶ τοῦ ῥέμος. βροδὸν αὐτὶ τοῦ
ῥόδον. τὰς δὲ πο τῶν ἀς ἀπὸ τῶν γενι-
κῶν, διαφοῦσιν οἱ αἰολεῖς. μὴ δὲ τοῦ ἀων
προφέρουσι: νυμφᾶν νυμφάων. παρ-
θενίνων παρθενικέων. ἰπατὰ τομὸν
οὐ γλῶσσαν τῶν αἰολικῶν φησιν. οἷον ὥρ-
σεν αὐτὶ τοῦ ὥρμησεν. ὠλλος ὁ ἄλλος. τοῦ
λλο τοῦ ἄλλο. ὁ ποῖον ποῖον λέγουσι:
ἐθηνέως τεθνηκότα αὐτὶ τοῦ τεθνεῶτος: -
προφέρουσι τὸ θᾶ οὐ λαμβάνω, ὠλολύζω ἀντὶ
τοῦ. οἷον ἐφθᾶ. ἀφέλκεις μονοσύλλαβα
ὀνόματα διαιροῦσι. πρὸς δαΐς ὦ ὦ ζοι
χάω αὐτὶ τοῦ οὐ χάφω τοι. μὴ σοι μοῦ
σαι. λείπουσαι λιπούσαι. ὦ ὦ αὐτὶ
τοῦ ὦ χάφω τοι. ὔμοι ὀ τὸ ὅμοι λέγουσι τὸ
ὦ ἢ αὐτὶ τοῦ ὦ δὴ χάφω τοι. ὠλεθήν γαρ

λείπουσι καὶ λαβὼν ἀπὸ τοῦτο. ἀλλὰ
τὰ βολὰ δὶ πλασίονα ἔχουσι τῆς τοῦ ὑπερ-
βαίνοντος. ὑπερβαίνοντος ὑπερβαίνοντος. τοῦτο
τὸν οὖν τὸν τὸν οὖν. ὑπὸ ὀρθὰς ὀρθὰς.
ὁ ἄνδρων τὸ δὲ ὄρθιον. ὁ ἱερὸν ἱερὸν:
ἀλλὰ μὴν καὶ ὅμοιος τύπος καλοῦσι
τῆς ὁ φύλλος. ὥσπερ ὑπὸ τοῦ ἔχειν
ται. ὅπερ ἐστὶ καὶ τοῦ ἔμπαλιν. ἀπὸ
πλατείας τοῦ ἀμφὶ ὑπερβαίνοντος ἀγκώνων
συμβάλλουσι χαλκίδων χαλκίδων. ὥρας
δὲ τοῦ ἐν βάλλουσιν. ὁ ταὐτὸν μὴ
συμφωνον ἐπὶ φέρεται. οὐ γὰρ καὶ
ἐλαιὸς. καὶ ὀρχὸς:—

ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου Ἡφαιστίωνος ἐκ τοῦ περὶ τῶν ἐννέα μέτρων.

Τ

Ὁ ἰαμβικὸν μέτρον δέχεται κατὰ μὲν τὰς πρώτας χώρας, τουτέστι πρώτην τρίτην πέμπτην, ἴαμβον· τρίβραχυν· σπονδεῖον διπύλον· ἀνάπαιστον· κατὰ δὲ τὰς ἄρτιους, τουτέστι δευτέραν τετάρτην ἕκτην, ἴαμβον· καὶ τρίβραχυν· καὶ ἀνάπαιστον· τοῦτον δὲ παραλήγεται κωμικοῖς, σπανίως· παρὰ δὲ τοῖς ἰαμβοποιοῖς καὶ τραγικοῖς σπανιώτερον· ὅτι μὲν οὖν ἀκατάληκτόν ἐστιν, ἐκ τῆς τελευταίας στ ἰαμβον δείκνυται μόνον· ἢ πυρρίχιον διάτινα δὲ ἄφορον· ὅτι δὲ καταληκτικόν, τὸν ἴαμβον παραλήγοντα, ἢ σπανίως τρίβραχυν· ὥστε τριῶν ἢ τεσσάρων συλλαβῶν ἢ βακχεῖον·

Τ

Ὁ τροχαϊκὸν κατὰ μὲν τὰς πρώτας χώρας δείκνυσι τροχαῖον· τρίβραχυν· ἴαμβον· καὶ διπύλον· κατὰ δὲ τὰς ἀρτίους, τουτέστι, καὶ σπονδεῖον καὶ ἀνάπαιστον· καταληκτικὸν δὲ ὅτι ἐστί, τὸν παραλήγοντα μόνα μέντοι τροχαῖον δείκνυται· ἢ τρίβραχυν· ἢ καὶ δίβραχυ καταληκτόν, οὐ βούλεται τὸν παραλήγοντα τετράχρονον ἔχειν·

Τ

Ὁ δακτυλικὸν δείκνυται δακτύλοις καὶ σπονδείοις, κατὰ πᾶσαν χώραν· πλὴν τελευταίας· ἐπὶ ταύτης δέ, ἐὰν μὲν καταληκτικὸν ᾖ, δακτύλου ἐξῆς· ἢ διὰ τὴν ἀδιάφορον πρὸ τέλους· ἐὰν δὲ καταληκτικόν, τὰ ἀπ' αὐτοῦ μεμιμημένα ἢ τοῖς συλλαβῇ ἢ δισυλλάβοις· καὶ τὸ μὲν, πάσῃ τῇ καταληκτικὸν ἐς συλλαβήν·

Τὸ δὲ καταληκτικὸν ἐς δισυλλάβον τὰ δὲ αἰολικὰ καλούμενα τὸ μὲν πρῶτον, ἔχει πόδα παντὸς ἀφ' οὗ τῶν δισυλλάβων ἀδιάφορον· ἢ τὸν σπονδεῖον ἢ

Iambicá

καταχλῶσα

Trochaicá

Dactylic

Aeolica

λογαοιδικά

ἰαμβον. ἢ χοριάμβον ἢ πυρριχίον. τοὺς δὲ ἐν μέσῳ, διαντύλους πάντας. ὡς τὸ δὲ τὴν δὲ παίλοτε οἱ δὲ καὶ παιλούμενα διαντύλινα. ἂν μὲν ἐν μέρεσι ταῖς ἄλλαις χώραις, διαντύλους ἔχειν. τελευταῖον δὲ, τὸ χαῖνον συζυγίαν. ὅμοιον δέ τι τὰ μὲν ἄνω ῥηματικά, κατὰ συζυγίαν μετὰ ταῦτα. τοῦτο δὲ μόνον κατάμορφον δίαν:-

anapastica

δ

Τὸ δὲ ἀνάπαιστικὸν κατὰ πᾶσαν χώραν δύναται ἀσυνδέτον ἀνάπαιστον. ἀσυνθέτως δέ, καὶ προσωδίας μετὰ πνεῦμα δὲ τοῖς δράματοποιοῖς, ἰάμβον. καὶ διαντύλον. ἐστὶ δὲ αὐτοῦ ἀποβάσεις ἕξ. κατὰ συζυγίαν δίαιρουμένου, ὑπὸ κατάλληκτον ἢ σύλλαβον. ὑπὸ κατάληκτον ἢ συλλαβεῖ, ἀκατάληκτον. κατάληκτικὸν ἢ δισύλλαβον. κατάληκτικὸν ἢ συλλαβεῖ δισύλλαβον. ὃ ἔχει κατάληκτον. ὡς πρὸς δὲ ἐντὸς διαντύλινον, ὡς τὸ λοιδορῶν, οὕτω καὶ τοῖς ἀναπαιστικοῖς, τὸ δισύλλαβον πρασούμενον. οὗ ἐστὶν ἐπιμορφότατον. τὸ μετὰ τὰ σπάρας πόδας, αἰτορρέχον τὸ δισύλλαβον. ὧν ὁ πρῶτος γίνεται καὶ σπονδεῖος καὶ ἰαμβος:-

choriambica

ε

Τὸ χοριαμβικόν, σωστικὸν μέν, καὶ καθαρόν. σωστικὸν δὲ, ὃ ἐπιμιγνύει πρὸς τὰς ἰαμβικάς. ὡς ἐπὶ παρόδου, ὅτε κατάληκτικόν ἐστιν εἰς τὸν ἰαμβικὸν καταληγόμενον πρασούται. τοῦτ' ἐστὶν ἓξ ἀμφίβραχυν ἢ δισύλλαβον διὰ τὸν ἀδιάφορον. πρασούται μὲν γὰρ καὶ δεῖ τὸν ἴδιαν τὸν διαντύλον ἢ ῥηματικόν. ἀλλὰ πάντα ταῦτα σωματικὰς εἶναι, ἀπερ παίζεται φύσιν:-

antispastica

ζ

Τὸ δὲ ἀντισπαστικὸν μέσαν πρῶτον συζυγίαν ἔχει τὰ πολλά, κατὰ τὸν πρότερον πόδα ἑστῶτα τοῦτο τὰ τοῦ δισυλλάβου σχήματα. τὰς δὲ μέσους, καθαρὰς ἀντισπαστικάς. τὸν δὲ τελευταῖον ὃ πότε ἐστὶν ἀκατάληκτον, ἰαμβικὸν. ἐὰν δὲ ἀναμίσγηται ταῖς ἰαμβικαῖς

χαλαχάδα

οὐμόνον τὴν πρώτην συζυγίαν τῆς ὁριστικῆς
καὶ τὸν πρότερον τόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ
ἀμβικαῖος ὑπομένειν. ὥστε διὸ τε καὶ λύεται
ὁ πρότερος τοὺς δεξιοὺς γράμμας.—
ὁ ἀπομάκρυνος ἰωνικὸν, σωστὸν θέσει μὲν καὶ πάσῃ.
σωστὸν θέσει δὲ, καὶ πρόσταξε τὸ χαίνας ἐπὶ μίντον·
ὅτε μὲν γὰρ τοῖς ἀπαλλάττουσι ἐστὶ καθάπαξ, ἀσυμφώνως δὲ
τοῖς ἰωνικοῖς πρὸς αὐτούς· διὸ τὸ δύνασθαι τὴν τοῦ
ἰωνικοῦ, ἐπὶ τέλους οὖσαν·—
ὁ ἀπαλλάττουσος ἰωνικὸν, σωστὸν θέσει μὲν, καὶ πάσῃ.
σωστὸν θέσει δὲ καὶ ἐπὶ μίντον πρὸς τὰς προχαίνας
διὰ πόδας, οὕτως· ὥστε τοῦ πρὸς τὸν προχαίνας
ἀπηγόρευσαι παράδοσιν· τοῦτ' ἐστὶ τὴν παίωνα
ἰωνικοῦ· καὶ τοῦ προχαίνου ὅπόταν πρὸ τοῦ τοῦ τῆς
ἰωνικῆς γένεσαι ἐπὶ δόσιμον τὸ χαίνου· τὸν,
καλούμενον ὀρθότροχον ἐπὶ βίαν· ὥστε δὲ, ὅτε τὴν μὲν
τρίτην παίωνικὴν, σωσαμένην ἐστὶ πολυμβάδην·
τὰς δὲ ἐπιφερομένας προχαίνας, ὁ πρότερος λύει
δεξιὰ βράχεα· ἐμπίπτουσι δὲ καὶ οἱ μολοσσοὶ ἐπὶ
τῶν πρὸ πλὴν χορίων ἐν τοῖς ἀπαλλάττοντος ἰωνικοῖς,
ὡς ἐν τοῖς ἀπομάκρυνος ἐπὶ τῶν αὐτῶν·—
ὁ δὲ παίωνικὸν, ἢ δημιουργικὸν τρία· τὸ παιωνικὸν
τὸ δακτυλικὸν, καὶ τὸ πολυμβάδικον· ὁ καὶ ἐναν-
τίον τῷ ὄνῳ ἐστὶ, πρὸς μελοποιΐαν· τὸ δὲ παιωνικὸν
ἐπὶ τὸ ὄνῳ· δύναται δὲ καὶ λύσεις, ταῖς ἐν τοῖς παλαι-
μέλεσι παίωσι· καὶ ἐλάττονα δὲ τῶν ὑπαίπων τῶν
ποιητῶν παιωνικόν· τοσοῦτο περὶ τὸν ἀνάπαιστον μέτρον
ὅτε τὸ μὲν ὁμοιοσχῆμον καὶ ὁμοιοσχῆμον· πάντως δὲ μείζων,
ἀλλὰ διαφορὰ ἐστὶν ἢ τὰ λαβεῖν συλλαβή· ὥστε δύνασθαι
εἶναι αὐτὸν καὶ δακτυλικὸν καὶ μολοσσικὸν· καὶ παιωνικὸν μὲν

Ionicú a maiori

Ionicú a mi

Pæonicú

Omnis met
ultima syll
indifferen

Omnis uersus imperfecta finitur dictione. Alias reprehensibilis.

τρον ἐς τελείαν παραλαμβάνεται λέξιν. ὅθεν ἐπὶ πλέον παλαίσει, τὰ μὲν οὕτως ἔχοντα·

Monometrú

Dimetrú

Trimetrú

Tetrametrú

Pentametrú

σέον ὅτι πάντα τὰ μέτρα πλὴν τοῦ διαμβικοῦ καταδιποδίαν μετρεῖται καὶ ἀναμέτρησιν μέχρι τοῦ πενταμέτρου· ἔστι δὲ μονόμετρον μέν, τὸ ἔχον πόδας δύο· δίμετρον, τὸ ἔχον πόδας τέσσαρας· τρίμετρον, τὸ ἔχον ἕξ· τετράμετρον τὸ ἔχον ὀκτώ· πενταμετρον τὸ ἔχον δέκα· καὶ πλέον παρὰ τοῦτο οὐ γίνεται μέτρον τοῦ διαμβικοῦ, ἀποθέσεις ἢ τοι καταλήξεις φασὶ τέσσαρες· ἔρρινα καταληκτον· καταληκτικόν· ἀκατάληκτον· καὶ ὑπερκατάληκτον· καὶ ἔρρινα καταληκτον μερίζειν, ὡς ἐν παραδείγματι ἐπὶ τοῦ μονομέτρου φαμέν, ὅπερ ποδὸς ὅλου δεῖται προσάπαρτισμοῦ· οἷον, τὸ φᾶ φᾶ· ἢ τὸ ἰώ· ἢ τὸ ἆα· ταῦτα μονόμετρα εἰσὶ ἔρρινα καταληκτα· διὰ τὸ ἔχειν μὲν τὸ μέτρον πόδα· τοῦ δὲ ὅπερ οὐ δεῖται παραλαμβάνει καταληκτικόν δέ, τὸ δεόμενον μιᾶς συλλαβῆς προσαπαρτισμοῦ· οἷον τὸ ἰῶμοι· ἢ τὸ ὠμοιμοι· ταῦτα γὰρ μονόμετρα εἰσὶ καταληκτικά· διὰ τὸ ἔχειν ὅλον πόδα καὶ μίαν συλλαβήν· ἢ τοι ἡμισυ ποδὸς καὶ παραλαβεῖν μίας συλλαβῆς προσαπαρτισμοῦ· ἀκατάληκτον δέ, ὅπερ ἀπαρτισμοῦ μένους ἔχει τοὺς πόδας· οἷον τὸ ἰοὺ ἰού· ἢ τὸ ἰώ ἰώ· ἢ τὸ φᾶ φᾶ ἰώ· ταῦτα γὰρ μονόμετρα εἰσὶν ἀκατάληκτα· διὰ τὸ ἀπαρτισμένους ἔχειν τοὺς πόδας καὶ μὴ ἐλλιπεῖς, ὡς τὰ ἔρρινα· ὑπερκατάληκτον δέ, τὸ ἔχον μὲν ἀπαρτισμένους τοὺς πόδας· ἔχον δὲ καὶ συλλαβὴν μίαν πλέον ἀφαιρεῖται δὲ πάλιν

Brachycatalectó

Catalectico

Acatalectó

Hypercatalectó

ἀποβάσεως ἤτοι καταλήξεως

τοῦ διαπτυλίω. ὅτι τοῦτ μόνον κατ᾽ ἄμφω
ποδίαν μετρᾶται· διὰτό ἓν αὐτοὺς πόδα τρίσυλ-
λάβους ἔχειν· ὅτε μὲν οὖν ἀπαρτίζει μέτρους ἔχειν τοὺς πό-
δας, λέγεται ἀκατάληκτον· ὅτε δέ πλέονα σύλ-
λαβὴν ἔχειν, λέγεται καταληκτικὸν ὑπερσύλλαβον·
ὅτε δέ, διὰ καταληκτικοῦ ἓν δισύλλαβον· οὐ μὴν
γὰρ ἐν τούτοις χώραν τὸ βραχὺ κατάληκτον, ἢ τὸ ὑπὲρ
κατάληκτον, ὡς οἱ μετρικοί φασι· ταῦτα καὶ ἐπὶ
διμέτρου καὶ μέτρου· καὶ τῶν λοιπῶν συμβά-
νει τὰ πάθη.—

τοῦ αὐτοῦ περὶ σημείων τῆς ποινῆς
συλλαβῆς τῶν ἐν τοῖς ἡμείωσι τῆς βίβλ

πρὸ πάντων οἱ παλαιοὶ τὰ πρὸς γραμματικὴν σωτή-
ριον μέρος, σημεῖά τινα σαφῶς ἐπινοήσαντες πρά-
δηλα ἐποίησαν· ἐξ ὧν τί τε δύναμιν καὶ τίνων ἕνεκα
ἥ ποινὴ τίς ποιότης τε τῶν συλλαβῶν, καὶ τίνι πρὸ
φορᾷ διατηρώσης νεῖται μέν· συλλαβῶν δέ μοι
καὶ οὐ ξοίχειων εἴρηται, ἐπειδὴ τὰ μὲν ξοίχεια
καθ᾽ αὑτὰ ἄμικτα, οὐ δυνάμει τινὸς μείζονος
ἁλίσκεσθαι· συλλαμβάνεται δέ, καὶ οἷον ἑνοῦσθαι τῶν
πρὸς ἄλληλα, καὶ τὰς συλλαβὰς ἀποτελέσαι τε
δυνάμεις τέ τινας καὶ ποιότητας ἔχει· ἐπωνόμασαν
δὲ ἀλλαξόσημα. τόνους φωνὴν καὶ πνεύματα
καὶ τὰ λοιπά· ἃ δὴ πρόσωδίας ὠνόμασαν· ὡς
πρὸς τὴν ᾠδὴν καὶ τὴν ἐμφώνησιν τῶν συλλαβῶν
συντελούσας· πρὸς τούτοις δὲ καὶ μαρᾶς, καὶ
σημεῖον τοδί.— τῆς δὲ βραχείας τοῦτί.— τῆς
δὲ ποινῆς οὐ δεόμεθα· ἐπεὶ ἀναγκαῖόν καὶ ὄφους εἶναι τὸ
ταύτης δηλοῦν· καὶ τὰς αἰτίας αὐτοὶ λέγουσιν·
ἐπαινοῦσι δὲ καὶ οἱ τὰ τῆς ποινῆς σημεῖον δι᾽ ἓν

τῶν πολλῶν πλανήν· καὶ οἶμαι καλοὺς αὐτοὺς δόξαι
τοῖς ἀφρονοῦσιν· ὑπενόησε δὲ διὰ πλοῦ τόσου μὴν
διὰ τὸ δι' ὅλου πνεῖν καὶ ταύτην ἔχειν τὴν δύναμιν.
Ὁ ταμίας οὖν αὐτὶ βραχίονος ὠφελῆ λαμβάνων,
σημεῖον ὑπενόησε τὸ δι' μακρᾶ δηλονότι πλεῦ-
σαι ἄνευ βοηθείας· τοῦτο δὲ σημεῖον ἔχουσι τοὺς
ἔχουσα ὁ τὸ διὰ τῶν μακρᾶς, τοῦτο καὶ τὴν μνήμην
οὕτως. Τὸ μακρᾶ δηλονότι ἐν τῷ τέλει πάντων
τοῦτο δὲ ὠφέλησε σημεῖον ἔχουσα· βούλεται γὰρ ταῦτα
τιθέναι καὶ διατηρῶσθαι, ποία ἐστὶν ἡ ποίνη, ἢ πλά-
νωμεν οὐ τινάς, τὸ ποιεῖν γε ἐφθὴν ποιεῖν ἀμαθές.
καὶ φύσει βραχυφωνῆν· ἐστὶν δὲ ἐπόμενα,
δισύμφωνα, ὧν τὸ δεύτερον ἀμετάβολον, ἀφ'
αὐτὶ μακροῦ λαμβάνειν. ἢ καὶ τὸ φύσει βρα-
χυφωνήσαν ἐς μέρος λόγου καταλήγειν μὴ
μὴ ἀπὸ τιθέντας, αὐτὶ μακροῦ λαμβάνειν.
ἄτοπον γάρ οἶμαι τοῦτο εἶναι. Ταῦτα μοι πρὸς τοὺς
σωματοὺς φρῆται, καὶ τοῦ μύθου ἐχόντας πόθεν
ἀθέτησε ἐν ὑπομνήσεως μεμφόμενοι, βραχὺς
τοῦ λόγος· οὐ θέμις οὐδὲ πάλαι τὰ παλαιὰ
ὑπονοεῖν ὑπονοήσας, ταῦτα τοῖς τοιούτοις ἐπιθέσθαι
ναῖν· ἀλλὰ τοῖς σωματοῖς. βραχυλόγοις τῶν,
μὴ σωματῶν ἐχόντες· ὡς καὶ πουτὶς ὠφέλησε· ἀφθό-
ξως τοῖς· θύρας δὲ ἐπιθέσθαι βέβηλοι· ἐτῶν δὲ
καὶ ἀδικῆν ἀφανεῖς τοὺς σωματοὺς, οὓς ἀνεπί-
μονος σοφούτις, τοῦτο λήθης βιβλοῖς καταπρύ-
τεμε· διὸ ἐκ ὡς ἱερὸς τῶν ἐκτὸς λόγους σωμά-
τιν· ἵνα δὲ μὴ καὶ αὐτὸς ἀδικῆν δόξω τοὺς σωμά-
τους, τοὺς πειρώμενοι καταλύειν τοῦτοις πρόθυμ-
νεμε· οὗτοι δὲ ἢ δικῆν ἢ καλῶς ἔχειν ἀμήχανοι

Nota cōtra impi os

ἀφθόγγοις θύρας δὲ
ἐπιθέσθαι βέβηλοι

ὦν ὦν ὦν ὦν ὦν ὦν

καὶ ἅμοι πρὸ τῆς χορικῆς καὶ τῆς ἄλλης τῆς
αὐτοῖς δράμασι φερομένων ἀδῶν ὑπομνηστέον,
ὅ τι νῦν καὶ ἀπορρήτως ὑμῖν αὐτοῖς, πρὸς ἑαυτὸν
σαυτῷ, πρὸς τοὺς ἄνω καὶ τῶν ἀνθρώπων μέ-
τρων· καὶ ταῦτ' ἐν τοῖς δράμασιν εἰς ἐτελέθην, ὡς
ἂν οἱ ἐν τύχῃ ὄντες εὐχερῶς διατιθῶσιν, τὰς
γραφὰς καὶ ἀντίγραφας τῶν μελῶν, καὶ τὰς ὑπο-
θέσεις· καὶ τίνος ἕνεκεν ἀδὰς καὶ μέχρι τῶν μελ-
ῶν ἐπαύσω· καὶ μὴ μάτην ὁρᾶν τὰ τῶν χορευόμε-
νων τοῖς ὀφθαλμοῖς· μηδὲν διὰ τοῦτον ἀδύνατα,
ὡς πρός τινες μὴ γράμματα ἔχοντες πρᾶγμα,
καὶ βιβλίον ἀναλαβόντες ἀφάμενοι, βλέπουσι μὴν
τύπους γραμμάτων· οὐδὲν δέ, τῶν ἐπιστημῶν
ἴσασιν·—

Optime & verissime

ἀλλὰ ὑπομνήσαι σε βούλομαι τὰς αἰτίας δι' ἃς ἡμεῖς
ἀρχαῖα καὶ μῶδια, ἢ διὸ τί τινα τύπον ἔχει· ἢ
διαφέρει, διαφορὰς πρὸς ταύτην· ἐπὶ τῶν,
ἀρίστοφάνους καὶ πρατίνου καὶ ἀμοιβίδος χρό-
νων, ταύτην δημοπρατίας ἐπράττε παρασκευαί-
οις, καὶ πλούτου σίαν συμπάσαν ὁ δῆμος εἶχεν·
αὐτὸς αὐτοπρόσωπος καὶ μυρίοις τῶν πολιτικῶν
πραγμάτων ὑπῆρχεν· τῆς δ' εὐπορίας ὅσῳ πλέ-
ονες ὑπῆρχον, τοσῷδε οἱ τὰς καλὰς ἀδὰς
συντιθέντες εἶχον τὸ σκῆπτρον καὶ γραπτοῖς
τοὺς καὶ διηκριβωμένους, τοὺς καλῶς διηκριβωμένους· καὶ
τῶν πολιτῶν τινας ἢ φιλαργύρους, ἢ συζῶν-
τας ἀσυμφόρως· ὅτε δῆμος ὡς ἔπος εἰπεῖν
τὸν φόβον τῶν καλῶν δόκων ἔφερεν· φιλοτίμως
τῶν τοιούτους βλασφημούντων ἀνανεύων·

ἴσμεν γὰρ ὡς αὐτίκα δὴ τοὺς φύσει τοῖς πλουσίοις ἐξαρχὴν ὁ δῆμος· καὶ τοῖς δυσὶ πρᾶγμασι αὐτῶν ἐπῆλθεν· ἐπὶ τοίνυν τὴν ἀφίξιν φαίνου καὶ πρᾶτ' ἴνου καὶ ἀπόλιδος πλῶμα δίας, ἀφορητοί τινες κατὰ τῶν μαρτανόντων ἦσαν οἱ ποιηταί· λοιπὸν δὲ τῆς δημοκρατίας ὑποχωροῦσης ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς ἀθήνας τυράννων αὐτῶν, καὶ καὶ ἐς τὴν μεγάλην ἀρχήν, καὶ μετὰ πίπτουσης τῆς ἐξουσίας τοῦ δήμου δὲ τοῦ, καὶ κρατυνομένης τῆς ὀλιγαρχίας, ὧν τὰ πίπτα τοῖς ποιηταῖς φόβος· οὐ γὰρ ἐῶ τινὰ προφανῶς ὁπωσοῦν ἐπιπλῆξαι, δίκας αἰτῆσαι τῶν ὑβρίζομένων παρὰ τῶν ποιητῶν· ἴσμεν δὲ καὶ τὸν ὑπολιμένα τὸν ἐπὶ τοῦ διαλῦσαι τοὺς βάπτας, ἀπὸ πνιγέντα ἐν τῷ θαλάσσῃ ὑπὸ πάντων ἐς ὑπαθλῆσαι τοὺς βάπτας· καὶ διὰ τοῦτο ὁ πάνυ πρότερον πρὸς τὰ ὁπλίσματα εὐτελὴς ὤν· καὶ ἐπὶ πολὺ πονοῦ χορηγοῦ· οὐ γὰρ ἐᾷ τις προφυλάττειν ἡ χορηγοῦ ἀθηναῖοι, τοὺς χορηγοὺς τοὺς τὰς διαπαίας τοῖς χορευταῖς παρεχόντας χρόνον· τί γὰρ ἂν ἐλέγοι πρὸς ἀφίξιος ἐδίδαξεν· οὐ γὰρ ἐκ τοῦ χορηγοῦ μέλλει· τοὺς γὰρ χορηγοὺς μὴ χρόνου μάνων, καὶ τοὺς χορηγοῦντας ἐκ τῶν τὰς τροφὰς, ὑπῆρξε δὲ θη τῆς πλοῦ δίας τὰ χορηγὰ μέλλει· καὶ τῶν ὑποθέσεων μὴ τὸ πος μᾶλλον θη· ὅπου γὰρ οὖν τοῦ τῆς ἀφίξεως δία, τοῦ ὅπως ἔπιπτεν δήμους καὶ δικαστὰς, καὶ γραπτοὺς, παρὰ τὸ ἀφίξιος φαίνης τοῦ σωθῆναι ἀποσπᾶσαι διὰ τὸν πολὺν φόβον, αἰολοστόμα τὸ γραφεῖν τοῖς τραγῳδοῖς ὡς καὶ πᾶς ἐχρῆν διασῶ τοιοῦτος οὖν ἐστὶν ὅτις μισῆσαι πλῶμα δίας τύπος, οἷον ἐστὶν ὁ αἰολοστόμων ἀφίξιος φαίνους· καὶ οἱ ὅδυ

ιpolidis moκs

άπται

ὠν ὧν ὧν

σὺς ἡ πίνου· καὶ παίζαλτ πάλιν δραμάτ· οὐ
τε χορικαί, οὔτε παραβάσεις ἔχουσι· παραβά
σεις δὲ ἐστί, τοιοῦτόν τι· μετὰ τοὺς ὑποκρί τὰς
τοῦ πρώτου μέρους πάντων ἐστὸς ἀπὸ τῆς σκηνῆς
ἀναχωρήσαι, ὡς αὐλητὴν θεάσασθαι ἢ καὶ ὁ δῆμος
αὐτὸς ἀναζητῆσαι, ὁ χορὸς οὐκ ἔχων πρὸς τοὺς ὑπο
κριτὰς διαλέγεσθαι, ἀποστρέφονται ἐπὶ τὸ πρὸς
τὸν δῆμον· καὶ διὰ τοῦτο ἀποστροφὴ καλεῖται, οἱ πο
κριταὶ δὲ διὰ τοῦ χοροῦ, ἵνα ὑπεξελθόντων ἀπολογήσωνται,
ἢ πεῖσαι δημοσίων πραγμάτων ἀποδοῦναι· ἢ διὰ πά
θος εἰς πρόσωπον μελοδρίου καὶ ποιημάτιον,
καὶ στροφὴ καὶ ἀντιστρόφου· καὶ ἐπιρρήματος καὶ
ἀντεπιρρήματος, καὶ εἰναπαίστων· τὰ μὲν πρῶτα
τέτταρα παραβάσεις, καὶ ἐπαινον τὸν χρόνον ἐδί
δασκεν ὁ δῆμος ὑφ' ὅτῳ· τὰ δὲ δύο καὶ μόνα
τὰ τῆς ἐξουσίας λοιπὸν ἀπὸ τοῦ δήμου μισθὸν
ἔλαμβάνεν καὶ τῆς ὀλιγαρχίας ἡδέως οἱ δὲ
τῆς μέσης νεωτερίας ποιηταί, καὶ τὰς ὑποθέσ
εις ἔμιμοῦντο· καὶ τὰ χορικὰ μέλη περιλιπόν· οὐκ
ἔχοντες τοὺς χορηγοῦντας τοὺς τε δαπάνας τοῖς χο
ρευταῖς παρέχοντας· ὑποθέσεις μὲν γὰρ αὐτὰ
τῆς παλαιᾶς νεωτερίας ἦσαν, τὸ δραματικὸν τοῖς ἐπι-
μαθῶν· καὶ διδασκαλίαν οὐκ ὀρθῶς διδάσκουσι· μὴ χρὴ
μετασυλλαβοῦσιν ἐξαδύλλαβον τιθέναι· καὶ μο
χθηρὸν ἀπαναπαιστικὸν ἰαμβεῖον· ἢ διὰ μέσου νεω
τερίαν ὑποθέσεις τοιαύτας ὑποθέσεις ἐπιδι
δόασι· πολὺ δὲ ἐξωρίσας ῥᾳδίως ποιηταῖς ἦλθον·
ἀνευθαυμαστὸν γὰρ τοιοῦτον· οἷον διασύρειν Ὅμηρον
ἢ πόλεις τί· ἦν τὸν δημοκρατικὸν τῆς νεωτερίας ποιητήν·
τοιαῦτα δράματα καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ νεωτερίᾳ δι

εἰσὶν εὑρεῖν· ἀπὸ τῆς παλαιᾶς τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ τῆς ὀλιγαρχίας πρὸς τὴν τῶν δούλων τῆς πρὸς τὸν κύριον, οὐ δῆμος ἐπὶ τιμωρίαν ἔχουσι. διὰ συμμονὴν δὲ τῆς οὐσίας τοῦ ὁμήρου. τοιαῦται γὰρ αἱ κατὰ τὴν μίμησιν πλάσεις διὰ ὑποθέσεως δοθεῖσαι μύθους γὰρ τινας τιθέντες ἐν ταῖς πλάσεσι τοῖς παλαιοτέροις ἀρμόττοντας, διὰ τοῦ ῥᾳδίως πλάττειν θεωροῦντες· καὶ τὰς παραδόσεις παρὰ τῶν σοφῶν διὰ τοὺς χορηγοὺς ἐπιλαμβάνεσθαι χορηγούντων οὐ μόνον διὰ τὰ πρόσωπα ὁμοιοτρόπως ἐν τῇ παλαιᾷ πλάσει διὰ παντὸς μιμοῦσθαι· ἐν μὲν γὰρ τῇ παλαιᾷ ἐλάττω τὰ πρόσωπα τοῖς πλάσασι δυμιμοῦσι· ἵνα μὴ τι κατὰ τοὺς ὑποκριτὰς ᾖ πάθῃ, ὃ πλάσας δυμιμοῦσι ἐν τῇ τῆς ὁμοιότητος τῆς ὄψεως καταδουλοῦται· ἐν δὲ τῇ μεσῃ καὶ νέᾳ πλάσει διὰ, ἐπὶ πλεῖστα τὰ πρόσωπα πρὸς τὸ γελοιότερον ἐδημιούργησε· δεδοικότες τοὺς μιμουμένους καὶ τοὺς ὑποκριτὰς μείζονας ἐξ ἐπαίνων φόβους· ἵνα δὲ μὴ ἐν τῷ χορεύειν τινὸς ὅμοιοι ὦσι τῷ προσώπῳ συμπαθεῖν τινὶ μιμουμένων ἄρχουσι, καὶ δόξας ὁ ποιητὴς ἐν πρόσωπα ποιεῖσθαι πλείονα δύνασθαι, δι' ἃς ὑπόσχηται· ὁρῶμεν τοιοῦτος ὁ φρὺξ ἐν τοῖς προσώποις τοῖς μεγαλόφρονος πλάσεως ὁποίας εἶχε· καὶ ὁποῖος ἐξεστραμμένον τὸ σῶμα, καὶ οὐ δι' κατὰ ἀνώνυμον φύσιν:-

Τί ὄφελος τῆς πλάσεως ἐν τελείᾳ ἕξει καὶ πράγματος εἶναι μεμυσάσθαι· ἐν μὲν γὰρ τῇ τελείᾳ ἕξει κατὰ τόπους ἐπὶ· πρῶτον μὲν ὅλως τὸ διαφορούμενον ὅσον τὸ μέρος· δεύτερον

διὰ πάσα συνωνυμίαν· ὥς τό· ἥκω καὶ πατὴρ χρόνου
τοῦτον γράφειν· ἢ τὸν κατὰ ἀδολεσχίαν ὡς ὁ
ταυτὶς τὰ αὐτὰ ὀνόματι χρήσθαι· τὸ τρίτον,
κατὰ παρωνυμίαν· ὅταν τῶν πυρίων εἰρήσθαι
τὰς ἀπάτας· ὡς τὸ μαίνεσθαι καλοῦσι μανίας·
τὸ μπτον κατὰ ὑπονοίας μόνον· ὡς τὸ σωφρονεῖν
δίον ἀφρονεῖν δίον· ἢ τὸν, κατὰ ἀλλαγήν· ὡς
τὸ ὦ δαίμονες· αὐτὸ τοῦτο ὦ ζεῦ· ἢ ὄθομον, κατὰ
σχηματισμὸν ἕξεως τοῦτο γίνεται ἢ φωνή· ἢ τοῖς ὅ,
μορφώσεσιν· ἐπὶ τῶν πραγμάτων κατὰ τρό
πους δύο· τὸ μὲν κατὰ ἀπάτην· ὡς γραφὴ
δικαίας πράξεως ἀληθοῦς ἐναντίους πρὸς ψυχῆς λόγον·
δεύτερον κατὰ ὁμοίωσιν· ἢ διὰ ὁμοίωσιν ἢ ἐξ ὧν
τὰ μιγνύεται· ἢ ἐξ τοῦ ἀντίον, ὡς ὀξεῖαν φῶς
ἢ σκληρία, ἢ ἐξ τοῦ χεῖρον· ὡς ὁ ὀλόνυσος ἀξίαν
φήμην· — τοῦ αὐτοῦ περὶ διαφορᾶς χαρακτήρ
κατὰ τινος ὅτις πλάσεις ποιητικὰς αὐτὰ
διὰ πάσας ἀρχιλόχου ζητήσεις, αὐτηρὸς μανίας
λοιδορίας ὡς ἐν· οὐ γὰρ ὡς περὶ ἀφίσοφα λεγόμε-
νης ὡς τοῖς σπουδαίοις παίζειν, τὸ φορτικὸν τῆς ἐπι
τιμήσεως διαπαντὸς ἀναιρῶν, ἀλλὰ πλῶς
κατὰ τὸν παρόμοιαν γυμνῆ τῇ παφαλῇ τί
θησι τὰς βλασφημίας, κατὰ τῶν ἁμαρτανόντ·
πολλὴ δὲ καὶ τῆς προπῆς τυγχάνω· ὦ τοῦχος
δὲ ὧν ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν δραμάτων καὶ
θέατρα αἷς ἀπὸ προϊόν καὶ δι' ἀσσεῖν τας ὑπο
θέσεις οὐ καινολογοῦσας, πλὴν οἱ τὰ δράματα·
ἀν πολὺς δὲ ἀφανέστερος μὲν ἐν ὑπὲρ βολὴ ἐν
κατὰ τὰς ὑποθέσεις· τὰς γὰρ ἀσυγκόσμους μετὰ
λαστῶν δραμάτων ποιᾶται· καὶ ἐν τῇ

πρὸ αὐτοῦ φαντασίαν ὀκνοῦσι νοῖλοι ποιῆσαι
τὴν ὑπάτου ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναστατῶν ἰ
σχνὸς ἀμφ. ἐξ ἀδύνομοθετῶν πρόσωπα
καὶ διὰ τῶν ἀποτυμπανιζόμενος ἢ περὶ θαύσεως
νόμων, ἢ ἐκταλαιπώρως· ὥσπερ δὲ ἐξ ἰνδικὸς
λος, οὕτω καὶ ἐπὶ χαρίεις· καὶ περὶ τὰ ὀπαίσ
ματα λίαν ἄγροικος· ὁ δὲ χαρίεις φαῦλος, τὸν
μισοῦν ὑλακὴ καὶ τῶν αὐθαδῶν μαχαιρητῆ θε·
οὔτε γὰρ πικρὸς λίαν ἐστὶν, ὥσπερ ὁ ὠμοφάγος,
οὔτε χαριεὶς, ὥσπερ εὐπόλις· ἀλλὰ χαλεπὸς
πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας τὸ σφοδρὸν τοῦ
πρεπτίου· καὶ τὸ τῆς ἐπιτροχάδης χαρί
τος εὐπολίδος:-

ρόδοτος δ' ἁλικαρνασεύς, περὶ Ὁμήρου γενέσεως καὶ ἡλικίας καὶ βιοτῆς τάδε ἱστόρηκε, ζητήσας ἐπὶ πλεῖστον ἀφ' ὧν τὸ ἀληθὲς εἰκὸς ἦν τυχεῖν. ἐπεὶ γὰρ ἦν πάλαι ἀοίδιμος ἐπιζητεῖτο, σωζηλόφον ἐν ταύτῃ πανταδαπὴ ἐν Ἑλλάδι πατρίδα καὶ δὴ καὶ γενεὰς ἀποφαίνουσιν, ἄλλοι τε τίνες καὶ μελανιππίδης ὁ Ἰθαγενέος τοῦ περὶ βάνυος, οὐκ ὀλίγος· ἀλλὰ σχεδὸν τοῦ βίου ἔχων οὕτως δὲ Ὁμηλάνακτος, ἐτημμένος ἐν τῇ πόλει, τὴν δὲ γαστέρα Ὁμήρου· καὶ αὐτῷ τινες ἐπιθετίζουσιν, βιλιτεῖπον· ὃ τοὔνομα τίθεται περὶ νίκης· καὶ αὐτὸς μὲν Ὁμηλάνακτος καὶ Νικὼ αὐτοῦ, ἐτελεύτησαν τὸν βίον· τὴν δὲ μητέρα ὑπὸ τῆς πατρὸς ἀφ' ἧς ἔχει τὸ μάλιστα πλεῖστα ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖα· χρόνου δὲ προϊόντος, συνοίκησιν παῖδα μιᾶς ἀνδρὶ λαβρέως, ἐν Γαργηττῷ· τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἐλάνθανεν· ἐπεὶ δὲ ἤνεγκε ὄπλεσιν, ἡ χρὼς τὴν συμφορὴν· καὶ παλαιόμηρος τὴν περὶ νίκην ἅπασι χωρὶς πάντων, ἐναίτιμα, λήθην· ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνην τῆς τοὺς ποιητάς· προβουλλίαν οὖν περὶ αὐτῆς, τὰ δὲ ἐτύγχανε οἰκίαν ἐπιζητοῦντες τοῦ Ἑρμαίου πόλεως, τὸν μείζονα· πιθόμενοι δὲ τῇ πόλει, σμύρναν ἔθετο τὸ ὄνομα θυγατρὸς· μνημεῖον ἐν Μυρίνῃ κατασκευάσαι τῆς Αἰόλων τοῦ Γαιανοῦ· ἐπεὶ ἦν μὴ γὰρ αὐτῇ τοὔνομα σμύρνη· ὃ δὲ θυγατρὸς ἦν τῶν τὴν πρώτην ἐπὶ σαυτῶν αὐτοῖς πρώτοις θεοσεβῶν· ἀπὸ τοῦ μήλου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐχωρὶς τοῦ βίου· ἐνταῦθα ὑπάρχει ὄπλεσιν τὴν περὶ νίκην ἴδια, πρὸς ἰδιωτικὴν τὸν βίον τῶν ποιητῶν

μελοιχοτ, ὃς ἐτύγχανε τότε ὢν ἑταιρικὰ μισθοῦ
χρόνου δὲ προϊόντος ἐξελθοῦσα ἡ φθονίς μετὰ τῶν
παίδων πρὸς ἑορτήν τινα ἐπὶ τὸν ποταμὸν πομπῆ
λουμένων μάλιστα, ἡδὺς ἐπιτόπου σοι δοκεῖ τὸν ὄ-
μηρον, οὐτύφλον· ἀλλὰ δεδορκότα· καὶ τίθεται ὄνομα
τῷ παιδὶ μελισσηγερέα, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐπω-
νυμίαν λαβοῦσα. τέως μὲν οὖν ἡ πρὸς τὰ τέκνα
ὁμιλία. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐξῆλθε καὶ ἀπὸ
ἐργασίας χαρὰν ὥρμημένη, ἐπεφέρετο παιδίον καὶ
ὠνεῖτο· ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἐρραλάμβανου· καὶ
ἐπαιδάσκετον παῖδα, ἀμφὼ ἐδιώκετο. ἐν δὲ τῇ ἐνιαυτῷ
ἡ τοῦτον τὸν χρόνον φήμιος τοῦ νόμου, παῖδας ἡμῖν
μετὰ καὶ τὼ ἄλλην, μουσικὴν διδάσκειν πᾶσαν·
οὗτος μισθοῦται τὴν γραῦν διδασκάλου μόνον πρὸς ἐρι-
ουργήσαι αὐτῷ ἐρίδιόν τινα, ἀπὸ τῶν παίδων ἧς μισθὸν
ἐλάμβανεν· ἦν δέ, παρ' αὐτῷ ἐργάζετο πολλῶν μέν,
καὶ σφρονίμη καὶ πολλὴ χρωμένη· καὶ τῷ φημίῳ πρὸ
τῶν ἐρεσπίστο. τέλος δὲ προσωκειώσατο αὐτὴν, λόγους,
πάθων ὧν ὑπ' ὄψιν οἶδεν· ἀλλὰ τὰ πολλὰ λέγειν.
οἷς μὴν ὥκετο πρὸς ἄλλας, καὶ ἔτι ἡγεῖτο παιδός,
νῷν ποιου μέγης· καὶ ὅτι γραφῆς καὶ παιδαθῆς
ὑπ' αὐτοῦ, ἀξίως λόγου ἔχει· ὥρα γὰρ τὸν παῖδα
ὄντα σωφρονεῖν καὶ παρὰ τὰ εὐφυέα· ἐπαινέσαι πρὸ
αὐτοῦ ποιεῖν ταῦτα· ὁ παῖς δὲ καὶ τὰ φύσιν ἔχων
ἀγαθὸν ὑπιμελείᾳ τε καὶ παιδευτίῳ προσφύλο
μὲν ἦν· αὐτίκα πολλὸν τῶν παίδων ὑπῆρχε· χρό-
νου δὲ ἐπιγενομένου, αὐξόμενος, οὐδὲν τοῦ
φημίου ὑπεδεέστερος ὢν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· καὶ
οὕτως ὁ φημίος ἐτελεύτησε τὸν βίον, καταλιπὼν
πάντα τῷ παιδί· οὐ πολλῷ δέ ὕστερον καὶ ἡ κρί-

φησίς ἐτελεύτησεν· ὃ δὲ μέλανθος ἐπὶ τῇ δι-
δασκαλίᾳ παρεζήλου· παθ' ἑαυτὸν δὲ γενόμενος,
μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀνίων ἐώρᾶτο· καὶ αὐτοῦ θανό-
ντος, παρεζήλωσαν, οἱ τε ἐν χωρίοις καὶ τὰ ἔργα,
οἱ ἐν τῇ πόλει οἰκοῦντες· ὡς μετὰ ῥίον γὰρ ἦν ὁ σμύρνη·
καὶ οὐ τοσοῦτος πόλις αὐτὸ θεὶς ἐπὶ πᾶσι μά-
λιστα ἐθαύμαζεν ἅπαντα ἐκείνου ἐξακούειν·
οἵους ξένους ὁπότε παρ' αὐτοῦ τῶν ἔργων, ἀπαγό-
μενον παρὰ τῶν μελησίων ἐπαθίζοντες· ὡς δεῖν
αὐτοῖς τὸ τε καὶ μέτρον καὶ πλῆθος, ἀπὸ τῶν πρί-
νων ἀνάδετο πάντα· καὶ ἀπλανῶς ἐπὶ σὶ τὸν ἔχον
αὖν, καὶ παλαιότης τὰ ἔτη ἡ ὡς ἐν ἐπαύσατο
χρόνῳ καὶ πολύ ἔτι· οὐ μὴν ἐπίσης τὸν μελησί-
γενὴ μαθέων αὐτοῦ πλῆν καὶ ἀνύσαντ' ἀπ' αὐτοῦ διδασκα-
λίαν, μιᾶς οὐ τε λαμβάνοντα, καὶ τὰ δέοντα πάντα
καὶ ἔτι τὰ χώρας καὶ πόλεις θεωσαμένα ἄξιον ἦν
αὐτὸν ἔως μέγα εἶναι. καὶ μὴν οἶμαι μᾶλλον ἑαυτοῦ σι
πρὸ φθῆναι· ἴσως γὰρ καὶ τὴν ποίησιν τὸ τε ἐπικρά
ἐπιδείξασθαι· καὶ ἀνύσας δ' αὐτοῦ διδασκαλίαν,
ἐν αὐτὰ λλήλοις, μετὰ τοῦ μέλητος· καὶ ὅπου ἐπάσχο
τε ἀπ' οἴκοι το, πάντα τὰ ἐπὶ χωρία διεφθάρτο· καὶ,
ἴσῳ ἐν ὀπῶν φανέτο· φησὶ δ' ἡμῖν ὧν καὶ μνημο
σύνων ἀπάντων γράψασθαι· ἀναδομιζόμενοι δ' ἐν
τῇ σμύρνᾳ καὶ τῆς ἰδρύσης, ἀπὶ ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἰδ'
πλῳ· καὶ τῶν μελησίων ἐν σωσάβη μόσῃ σωπτίᾳ
ὀφθαλμούς, παρὰ τὰ δύναται ἐχθρῶν· καὶ αὐτὸν θαρά
πῆς ἐν ἐπαπλεῖν μᾶλλον ἢ ἐς τὴν λαπάδα·
καὶ ἀλίπνοι ὅμην τῆς πρὸ ἀνδρὶ φίλῳ ἐν ὕπνου
ἐς τὰ μάλιστα μὴν τῷ ἐς τοῦ ἀλίμου ἰθαγενοῦς,
πολλὰ δὴ θῆς ἐπιμελῆν ἐχθρῶν· ἐπεὶ δὲ πρώσας

δι, ἀνδλιθ φασ αὐτον· ὁ δι μὴ τωρ ὠνοσι λλιν αὐτον
ἐντα ρεώς· κ αι γαρ τοῦ δίου αρκεόντος αχε παιδ ήπου
ὡ ὲς δι καιοσυ ώ ιστε κ αι φίλοξ ε νί ω μ αλ λ ο ν
τω ν ἐνι θά δ ε κ αι ἀν δρ ῶν· ἐν τα ῦθ α συ ν ε βη τῶ μεγ α λο σι
γεν ῷ περὶ ὁ δυσ σέως ἀξί ο ρή σαι· κ αι πυ θέ σθ αι· οἵ
μεν δὴ ἰθ α κή σιοι με τοῦ σι τὸ τι μὴν παρ ἔω υ σι
τῦ φλο σο φεῖν αι· ὡ ς δὲ γὼ φη μι, τὸ τε μεν, ὕτι ἡ γε μὼ ν
ὕ τ ε ρ ο ν δι ἐν πολ ο φω νί τῦ φλο σο φεῖν αι· συ νο μο λο
γοῦ σι δὲ μοι κ αι πολ ο φω νί ο ι τοῦ τον· ὅ δι μὴ τῆ μ
ἀν α πνέ ω ν ἐκ πῆς λα παί δος, προ σι σχα νᾷ ς ἰ ω ὶ θά
κη σι· κ αι ἀν ε λά β ε τον μ ε λη σι γε νέ α· χρό νον τε ἐπ
σι χνὸν συ μ πο ι ή σ α ντ ε αὐτῷ· ἐπ ι πο μπῷ ω δὴ ἐς πολ ο
φω νό ν, συ νω δὸν πάλ ιν ο σι σά ντα τοὺς ὀ φθ α λμοὺς,
μὴ δύ ν α σθ αι δι α φυ γεῖν τὸν ὄ σον· ἀλλ ά τ ῦ φλο σ
φεῖν αι ἐν τα ῦθ α· ἐκ πο δὼ ν τῆς πολ ο φω νί ο ς τὸ φλο σ ἐσ τὶν,
ἀπ ὸ πη μ ε ῖσ θ αι ἐς τὸ σω φρο νεῖν· κ αι οὕ τ ως ἐπ α χθ έν
τῆ ποι ήσ ει· χρό νου δὲ πρ ο ι ό ν τος ἐν τῇ σω φρο νεῖν ἡ δ ο ρὸ ς
ἐκ ὼν τοῦ βί ου, δι ω κο μ έν θ ἀπ ὸ πη μ ᾶ σθ αι ἐς πο μ ε ν.
πορ ε ύ ο μ ε νο ς δὲ διὰ τοῦ ἔρ μ ου πε δί ου, ἀπ ὸ πη μ ε ῖσ θ αι ἐς γέ
ο ν τ α χρ ὸ ς ἀπ ο ι κί ην παι δί ω ν· ὡ ς πά σθ η δὲ τοῦ το
τὸ χω ρί ο ν ὕ δ ω ρ ο ν πί νο μ ε ν, ἕ τ ε ρ ο ν ὀ πί σω· ἐν τα ῦθ α δὴ
λα μ β ά ν ε τα ι αὐτὸν ἐπ ὶ πᾶ σι τα ῦ τα ἐπ ὶ σκ ο π ῶ ν τ ὶ ἦ π ε ν
πρῶ τα τὰ ἐπ ὶ τα δί·—

ἰδ ὼ ν δὲ ξε νί ω ν με χθ η μέ ν ο ν, ἠ δὲ δό μ ο ι ο·
οἵ πο λὺν αἰ πὺν λε ώ ν πο μ ε ν ἐρ ι σπ ί δ α πο ύ ρ ω ι,
ῥ ε ῖ α τ ε σ α ρ δ ή νης πό δ α νι ψ ά σ θ ο ν· ὑ τ ι πό μ ο ι ο
ἀμ β ρ ό σ ι ο ν πί νο ν τ ε ς ὕ δ ω ρ θ ε ί ο υ ποτ α μ ο ῖ ο
ἔ ρ μ ο υ ἀ ι γι ή π ο ς, οὐ δ ὲ θ ά ν α τ ο ς τε λ ε υ τᾷ ς·—

δι σ α ρ δ ή νη σ ὄ ρ ο ς ἐ σ τ ὶ ν ὑ π ὸ ν ε φ ε μ ο ν τ ο ῦ τ ε ἔ ρ μ ο υ
ποτ α μ ο ῦ, κ αι τοῦ μ ε ν ὑ ψ η λ ο ῦ τ ῶ ν δ ι σ π ο τ ῶ ν, ὄ ν ο μ α

ἰῶ τύχῃ· ἀκούσαντα δὲ τὼν ἐπτὰ, εὐδοξήσαντ, δικαίως
τοῦ ἀνδρὸς· ἀλλ' οὐ γὰρ ἐκ τοῦ τυχόντος τύπου· καὶ ἐκέλα-
σεν ἐφ' ἑαυτοῦ αὐτὸν ἐς τὸ ἱερατικὸν· καὶ μικρὸν ἔμ-
ειναν τῶν πρώτων· ὁ δὲ, ἐσῆλθε· καθημένος δὲ
ἐντὸς ὁ Σωκράτης παρὰ τῶν καὶ ἄλλων, τὼ τὰ ποιή-
σι αὐτοῦ ἐπεδείκνυτο· ἀμφὶ ἀφροδίτης τὼν ἐξ ὑπνου
τὼν ἐς θήβας καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς ἐς θεοὺς πεποι
ημένους αὐτῶ· καὶ περὶ τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν
πρώτων ἐς τὸ μισογύνους ἀποφαίνομενος, θαυ
μαστὸς ἐξιὸς ἐφαίνετο φρονεῖν τοῖς φανοῦσι· τέως
μὲν δὴ κατεῖχεν ὁμιλητοῖς γενησόμενος περὶ τὸν ἐόντα χρόνος·
ἀπὸ τῆς ποιήσεως γὰρ τοῦ βίου τὴν μεταβολὴν ἔσχεν·
ὡδὴ γὰρ οὐ διὰ νεότητος μείζους ἐπεμοῦ τὸν χρόνον
ἐν ὧ κατίζων, τῶν ἐπέων τὼ ἐπίδηξιν ἐποι
εῖτο· καὶ καρτερὰ ἐσεδόκητο τοῦτο τὸν· ἐν ὧ καὶ αἰτή
ρος ἐπεφύκη· ἡνίκ' ἦν οἱ ἔφασαν, ἀφοῦ ὁμιλητὴς
γενησόμενος ἦλθεν αὐτοῖς πεφυκέναι· χρόνου δὲ πρὸ
τοῦτος ἀπόρως κἀμεμφὴς καὶ μόνις τὼ τρόφιμ'
ἔχων, ἐπενοήθη δίστ' ἐὼ πώμην ἐπιτήδεια, ἢ τι
βελτίον πρήξαι· μᾶλλον δὲ πορίσασθαι, τὰ δὲ τὰ
ἐπιτήδεια· —

Ἰφα πόδες μὲ φέροιεν ἐς αἰδοίων πολὺν ἀνδρῶν
τῶν δ' ἦ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μὴ τις ἀρίζη. —
πόδι τοῦ νέου τὸ χρέος πορδόμενος ἀπήτατο ὡς
τὼ πύμμιν· διαλαρίσας τὼ πορίσαι ποιησάμενος·
ὧ γὰρ οὗτος αὐτῶ ἐπιτηδειότατον· καὶ ὧ κῶμαι
οἱ λιτοῦσι τῶ φρυγίης βασιλῆϊ μὴ δὴ τῶ γορδίεω·
δυνηθέν τῶν πεθερῶν αὐτοῦ, ποιῆ τὸ ἐπίταγμα
τόδε· τὸ ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῆς ζήλης τοῦ μιή
ματος τοῦ γορδίεω ἐπιγέγραπται· —

αλπὴ πρὸ τέρνος ἐμμὲ· μόνου δὲ πίστιν μαρτύρημαι·
εἰς τὴν ὕδωρ τε ῥέοι, καὶ δεῖν δύο ἔα μαρτυρεῖν θηλοι
ἥλιός τ' ἀνίσχων αἰεὶ πολλαχοῦ δ' ἔτι σιωπῶν,
αὐτοῦ τῆδε μένουσα πολιήτου ἐπιτύμβου,
ἀγγελέω πᾶσιν οὕτω, καὶ δηλος ὅτι τοῦδε τεθάφθαι·-
ἀτὸ ζωγραφίαν τὰς λέσχας τῶν γερόντων ἐν τῇ στοᾷ
μὴ ὁμολογοῦσι γεγράφθαι, τὰ δὲ πεπραγμένα αὐτῶν,
ἐπεδήμησε· καὶ ἐν τοῖς λόγοις ἕτερα τοιαῦτα οὐ
ὄντας· καὶ αὐτοῖς φανοῦμαι παραφιλήσασιν· γνοὺς
δὲ ὅτι ἀποδημοῦσι αὐτοῦ τὰ μὴ ποιήσαντες οἱ πολῖται,
καὶ ἔσεσθαι θέλων ἐλλιπῶν τοὺς ἀπόντας λόγους περὶ
αὐτοὺς τοιούσδε προσήνεγκε λέγων· ὡς ἐθέλοιεν
αὐτὸν δημοσίᾳ τρέφειν, ἐπὶ πλείονα χρόνον τὴν πόλιν
ποιήσαντα· τοῖς δὲ ἀπούσουσι βουλομένοις ἦν ταῦτα·
καὶ αὐτοὶ παρήνεσαν ἐλθόντα ἐπὶ τὴν βουλὴν δεηθῆναι τῶν βουλευτέων· καὶ αὐτοὶ ἔφασαν σύμπεμ-
ψαι· ὅδε, ἐπιθέσθαι αὐτοῖς· καὶ βουλῆς συλλεγομένης
ἦλθεν ἐπὶ τὸ βουλεύτηριον, ἐδόκει τοῦ ἐπὶ τῇ τιμῇ
ταύτῃ καθεζομένου, ἐπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλήν·
ὅδε, ὑπεδέξατο· καὶ ἐπὶ παιδὸς ἵππου ἀνέβαινε·
καταφανὴς δὲ ὁμολογοῦσι γενόμενος, ἐλέχθη περὶ τῆς στοᾶς
τοὺς λόγους, οὓς καὶ αὐτοῖς ἔλεγεν· ὡς δὲ ἔφθη,
ἐξελθών, ἐνόησεν· οἱ δὲ ἐβουλεύοντο ὅτι χρεὼν
ἦν ἀπορρίψασθαι αὐτόν· προσιόντος δὲ τοῦ
ἀπαγομένου αὐτόν, καὶ ἄλλων ὅσοι τῶν βουλευτέων
ἐν ταῖς λέσχαις ὡς πλησίοι ἐγένοντο τῶν βουλευτέων
ἐν ἀλλήλοις ἐγένοντο ἀντίον θήναι τὴν κρίσιν αὐτοῦ· ἄλλα
τε πολλὰ λεγόντα· καὶ ὡς οἱ τοὺς ὁμήρους δόξαν φέ-
ρειν αὐτοῖς, ὁμίλου πολλοῦ τε καὶ ἀγροίκου ἔξουσιν·
ἐν τῷ δὲ καὶ τοῦ μαινομένου ἐπαρᾶται·

τῶν μὲν οὖν τὰ ἐπὶ τῆς συμφορᾶς· οἱ γὰρ οἰκεῖοι μάλιστα
τοὺς τυφλοὺς ὀμόρους καλοῦσιν· ὥστε τὸ πρότερον
ὄνομα μᾶλλον αὐτοῦ Μελησιγένους, τοῦτο γενέ-
σθαι τοὔνομα ὕμνος· καὶ οἱ ξένοι δὲ νενεύρηκαν, ὅτε
μνήμην αὐτοῦ ἐποιοῦντο· ἐν τελευταίοις δὲ τῶν ὅλων
τὰ δ' ἀμφὶ τὴν μητέρα φησὶν τὸν ὕμνον· ὡς δοξάσθη τε
καὶ πρὸς ἄλλη βουλῇ· ἐπεὶ τοῦ γε δεῖν ὅτι ἐστὶν καὶ πρὸς
ζόμενοι αὐτοῦ, διηπόρησαν τοὺς ἐναντίως ἔχοντας τοῦ
πρήγματος αὐτοῦ· καὶ τὰ δόξαντα τῇ βουλῇ· ὃ δὲ ὡς
ἤκουσεν ἐν συμφορᾷ ὢν τε καὶ ἀλλότε τὰ ἐπιτάδε·
ἐν μέσοισι δὲ πεπήρωσαι μέλαν ἔαρ.
νηπίου αὐδὴν ἐπὶ τοὐμοῦ μητρὸς ἀτέλλων
ἦν ποτὲ πύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰπὺ πτολίεθρον
λαοὶ Φρίηνος. μαρτυρεῖ δ' ἵππιος ὅρμος ἵππων.
ὁππότεροι. μέλανος δὲ πυρὸς ἐμίηνον τείχεα δῆμοι
αἰολίδα σμύρνην ἀλιτήτορα ποντίαντον.
ὧν τε διάπλοον ἔστιν ὑδρηλὸν ἕρσιον μέλπω.
εἴρθεν ἁ πορφυρέων αἰπεῖαι διὸς ἀτελεύτων
ἠθμὸν τὴν πλατέαν δεξαμενὴν ἁ καὶ πόλιν αἰνέω.
οἱ δ' ἀπὸ παρνησσοῦ λαὸν ἐμὸν φημὶ σοι δῆν.
ἀφρωδίνην τῶν μὲν τὰ πάθων τὶς φράσεται αὐτός.
ὀξφὶν ὀνφθοσίην ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
πῆρα δὲ τῶν τε καὶ θεὸς ὤπασεν γηγενέων τε.
τὰν σοφὰν ἀπρόφαντον φέρων τὰν τὸ τρίθυμον.
οὐδὲ τίμοι φιλάρτεα μάρψαν ἱεραῖς ἐν ἀνίαις
πώμης ὅρμαι που σι, μίτας δ' ἐμὰ θύμος ἐπίτᾳ·
δῆμον ἐς ἄλλοδαπὸν ἰέναι ὀλίγον πεζεύοντα.
ἔτα τοῦτο ἀπαλλάσσεται ἐν τῇ ἐμῇ μνήμῃ ὡς φωνᾶν
ἦν· πὼ μαίοις ἐπαρήσεσθαι οἷς μὴ δύνατο πιεῖν δ'
ὑμοργένεια αἰνῆ χειρὰ· ὃ ζῆτις πὼ μαίους ἐπὰ

Γλαίᾳ· ἀπηνόμενος δ' ὡς φωναίην τῷ αὐτῷ
τρόπῳ ἐβιότασεν ὥπασε ὠνθρωπευμένος ἐν τῇσι
λέσχῃσι παίζων· ἐν δὲ τῇ φωναίη τοῦτον τὸν χρόνον
θερσίδης τοῖς λιθογράμμασι διδάσκων τοὺς παῖ-
δας, ἐμήρου ῥαψῳδός· παίζοντος δὲ τοῦ ὁμήρου
τὰ ποίησιν, λοιδορήσασθαι αὐτῷ προσήκασι,
φάσκοντας θεραπαίνας εἶναι τῆς ἐφόρου αὐτόν
ἀνδράσιν· ὁ δὲ θέλοι ἀτεπόμενος ἀναγράψας καὶ ἄλλοισιν
τῶν ἐπέων ἀναγράψας καὶ ἄλλοισιν πρὸς
ἑωυτὸν ἀναφέρειν εἰδέ· τὸν δὲ ὁμήρου ἀπο-
σαντί, ἔδοξε ποιῆσαι φάσκοντα· ἐν δὲ τῇσι γὰρ
φρασὶ τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπαίνης· διαβιβάσας δὲ
παρὰ τὸν θερσίδην, ποιῆσαι ἰλιάδα τῶν ἀλφάβητον·
ἧς ἐστὶν ἡ ἀρχή· ἴλιον ἀείδω καὶ δαρδανίην εὐπτολεμον·
ἧς πρὶν πολλὰ πάθον δαρδοὶ θεράποντες ἄρηος·
καὶ τὰ καλούμενα φωναίδια· ἃ φασὶν οἱ φω-
ναῖς ὅμηρον παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι· ἐπὶ δὲ τοῖσι
φωναίδιοις καὶ τἄλλα πάντα παρὰ τοῦ ὁμήρου ὁ
θερσίδης ἐγράψατο, δι' ἣν ὀνομάζουσι τὰς φωναίνας
ἀπὸ τοῦ ἀναγαγεῖν· τὰ ποίησιν θέλων τοῦ ὁμήρου
ἐξιδιώσασθαι καὶ οὐ μετὰ πολλοῦ ἐνεπιμελήθη
ἑκάστου ὁμήρου· ὃ δὲ, λέγει αὐτῷ τάδε·
θερσίδης θνητοῖσιν ἀνωίστερον πολέμοιο,
οὐδὲν ἀφραδέστερόν πέλεται νόου ἀνθρώποισιν·
ὅμηρ δὲ θερσίδης ἐστὶ φωναίνης ἀπιλαφῆ·
ἐστὶ μοῖρον· καὶ διδασκαλίην κατεκοπάσατο·
καὶ τὰ ἔπεα ἐπιδημιεύμενος ὡς ἔοικεν τοῦ
ἰόντα, ἔπαινόντα πολλοῦ ἄμα καὶ ὠφελῆτο·
ὅθι ὅμηρος πάλιν τοῦ αὐτοῦ τρόπου διὰ τοῦτο, ἐ
ἐστὶ φωναίη· ἀπὸ τῆς ποιήσεως τὸν βίοτον ἔχων·

χορὸν δεύτερον μετὰ τὰ αὐτὰ ἔστησεν οἱ δὲ
πόροι ἀπίοντο εἰς τὴν Φαιακίδα. ἀνὰ δὲ σταθεὶς δὴ
τῶν ἑπομένων τοῦ ὁμήρου, ἀπὸ τῆς ἀναπομπῆς ἄσαι
πολλάκις ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ θεσπιῳδίου, ἐξ ἧς ἤκουσε
μόνος· ὅτι ἐν τῇ χώρᾳ τις ἐπιδημήσειε τῶν ἐπὶ
ταῦτα γραμμάτων διδασκάλων, πάντα πολλὰ
ἐπαινεῖν εἶχε· διὸ δὴ μάρτυρα καταγράψαι, ὅτι θαυ-
μάζοιεν ἂν ἅπαντα τὴν μίμησιν ἅπασαν διαζῆν εἰς τὴν
χορὸν ἀπὸ πλάσεως· καταβὰς δὲ πάλιν μένα ἐς μέσην τὴν
χορὸν οὐ κατελάμβανεν ἔδρᾳ πλοῦτον πλείονα· εἰς δὲ
τὴν ἐρυθραίαν τινὰς ἐπὶ ξύλου πηδῶντας ἐθεάσατο·
πάλιν· καλῶς δείξας τῶν ὁμήρου διερυθραίων
τὸν πλοῦν ποιήσασθαι· καὶ προσελθὼν εἶχεν ἐπὶ
τῶν γαυτέων δίξασθαι αὐτὸν συμπλοῦν· πολλά
τε καὶ προσαμφιάλλειν, οἷς σοφίας ἐμπλήσθη
τοῖς δή, ἐδόκει δίξασθαι αὐτόν· καὶ ἐπιπλέον
ἐβούλοντο πλοῦν· ὁ δὲ ὁμὴρ πολλάκις πεμπόν-
τας αὐτούς, ὡς εἶδε· καὶ ἐπὶ ἵζετο, μετὰ δὲ ταῦτα δὴ·
πλῆθος ποσμηδέων μιγαλοθηκαίων ἐρωσίταις
εὐρυμόρου πεδίου, ἠδίξαν θοὺς ἐλινοῦντος·
δολόδυρον καλὸν καὶ ἀπὸ μοῖρα νότον ἰδίξαν
γαυτάς· οἱ γὰρ ὁς πομποὶ ἠδάρχοι εἶσι·
δὴς δὲ ἐν τῷ φάναι νῆα πρήμνοιο μίμασθαι
αἰδοῖον μέθλον τὰ ζρότεα δόσιν τε καὶ ἕλκειν
φωτὰ πάντα ἅμα· οἱ δὲ ὁμὸν μόρον νῆχε πάλαι
ὡς δύσατο ζῆν ἀξείριον· ἐξαίνη τε πάζειν·
πᾶσι δὲ ἀπίοντο εὐπλοήσαντες εἰς τὴν ἐρυθραίαν,
τὸ τέως μέρος τὴν αὐλίην ἀπὸ τοῦ πλοῦν ἐποιήσατο·
τὴν δὲ ἔδρᾳσιν ἔχρῃζε τῶν γναπτέων τινά, ἢ πήσασθαι
αὐτῷ ἐς τὴν πόλιν· οἱ δὲ, ὅσα ἐπαμφὰν ἐναυτῷ·

πορδάμῳ δὲ ὅμηρ ἐπέβητης τ' ἀρύβαντης τρά
χηλης παὶ ὀφρυόεσσης φαίηπάτην τε δέπαστόν τε.
ὁ τρὶ ἀπὸ πατρὸς ἔβαν δόμον ἐξ ἐριθήλου.
ὡς ἀφάσθη τοῖς μὲν φαίηπων εὐόχθος ἐτύχθης.
τοῖσι δὲ δύσβουλος παὶ ἀπήνεσε ἰφθίμη τις.
πὶ πόλεμος δὲ ἔστη πάλιν τῶν ἀρυβάντων ἐπα
ρωτήσας περὶ τοῦ ἐς τεῖχος πλοῦ παὶ πίνος πο
σελθόντος αὐτῶν τῶν ἀφανὲς τῶν ἐρυθρῶν παὶ
ἀφνεοαμείβου, ἐχρήζεν αὐτοῦ σεῦ ἐξαρέτῳ.
αὐτῷ πάτερ ὅπως ὠὴξ ἐστὶ τεῖχος δι' ἀδαίη. ἐπεὶ
δὴ τοῦ λιμένος οὐδὲ ἐὼ ἀπόφλοι. ἀγχη δὲ αὐ
τοῦ, ἐνθα τῶν ἀλιέων τὰ πάτα ἀόρμεζεται. παὶ
πως ἐπὶ τυχὲν μὲν λοι σὶ τὶ σὶ διαπλῆν ἐς τεῖ
χος. αὖ ἐδύνετο προσελθεῖν ὄπτων αὐτοῦ, πὰλ
λαβεῖν τὸν ὅμηρον. οἱ δὲ οὐ δὴν ἀλόγον ποιησά
μενοι αὐτὸν ἔτο. ὁ δὲ ὅμηρος φαίηπα τὰ δὲ τά
ἐπεα. μ αὐτοι πορτο πόροι ζυγὴ ἐναλίτηι οἰδὲ τη
πλωχασιν αἰθὶ νοι βίον δυζήλον ἔχοντες
αἰδᾶ ἀθεξενίοιο διὸς σὺν δας νῆι μεδόντος
δφνὶ γὰρ μα τὸ πὶς ξενίου διὸς ὅς πὰλ πῖται:-
ναὶ θῆσι δὲ αὐτοῖς, σεῦ ἐὼ ἐν αὐτίου ἀγαίμου
γενομένου πὰλ ἐν δομὴ σαι παὶ ἐς τὸ μόριον ἀν' ἁ
δρὴν ὅ ἔχει ἀν ἐτέτοπτο. παὶ τὸν ὅμηρον ἀν' ἁ
λαβεῖν πεπὶ μενον ἐπὶ τὴν ἐπὶ μαῖαν. μαθὼν
δὲ αὐτοὺς πεπάλιν δρομηπότας, εὐλεξε τάδε:-
μαῖοι ὦ ξεῖνοι ἐλάβετε ὃν ἄγαμος αὐτίος γενόμενος
ἀλλ' ἴτε παὶ νῦν μὴ δίξασθε, παὶ ὄπασδε νῦν ἔξει.
ἰδὰ λίζες ἐν μεταμελη γενόμενοι ὅτι οὐ παὶ
πρότερον ἐδέξαντο, ἀ πορτες ὅτι οὐ παταλιμπά
νουσιν ἐὼ ἐθέλοι συμπλῆν, ἐπείλεον εἰς αἰγιν.

καὶ οὕτως ἀναλαβόντες αὐτὸν ἀνήχθησαν· καὶ
ἵζουσιν ἐπὶ νηὸς· οἱ μὲν διὰ ξυστμοῦ ἐργονέφα
πησαν· ὁ δὲ ὅμηρος τὰ μὲν ῥύπτα ἐπὶ τοῦ ἀγιαλοῦ
κατὰ μέρη τὰ δὲ μίσγαν πολὺ ὑμερος καὶ πα
γώμενος, ἐπὶ κεῖτο κὶ τὸ χωρίον ὅπ τυγχάνει τα
λαιπαῦσα αὐτῶ ἀνθρωπομόρφοτα ὑπτα, ἐπὶ
πίπτη καρποῖς πτυος· οὐ δὲ μάτεξέ τοι γρο
γυδίλον· οἱ δὲ, νῶνον καλέουσιν· ὁ δὲ ὅμηρος
φθέγγεται τάδε ὠπτερα τάδε·-
ὦ μὰ τίσου πάντα ἀνάγονα καρπὸν ἵησιν·
γῆ δὴς ἐν πορυφῆσι πολυπτύχου ἠρεμοέσσης·
ἔνθα σὶ θῆρες ἄρηος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν,
ἔσσεται ὠὺ τᾷμὶν μεβρήνιοι ἀνέρες ἔχωσι·
ἀλλὶ μεβρωὶ ἀτοῦτον τὸν χρόνον πὶ ἵζεν οἱ νῶμαι
περιστρεφόμενοι πρὸς τὴν ἴδη· καὶ ἵκετ αὐτόθι
σὶ ὅμηρος· ἔνθα θεὼ ἀγάσας ὅμηρος ἐπορᾶτο
κατὰ φρένα ἠΐτινὰ αὐτῶν καμομένων· ὠκὺ ὑλέ-
γιζεν αὐτὸν οἱ πῶς ὡς ἀγέκεσεν· ὁ δὲ τλαὶ πὶ ὡς
ἠκουσε τῆς φωνῆς, ἠγρέτο τοῦτο ὄνομα τῶν ἀ
μουτίτας αἰγας, ἐπεὶ δραμὼν ὁ γαλαίος τὰς
τεπέσας ἀνεκαλεῖτο, καὶ ἀπεσόβησεν ἀπὸ τοῦ
ὅμηρου· ἐπὶ πολὺ δὲ χρόνον ἐν θυματίῳ·
ὅπως τὺ φλος ἐὼν μόνος ἀπὶ ποῖτο ὡς τοιούτους
χόρους· καὶ ὅτι θέλων προσωπὼν τεμὶν ἰτόφεν·
ὡς τὶς τελεῖν· καὶ τίνι τρόπω ἀπὶ ποῖτο ὡς τὸ πους
ἀοιπήτους· καὶ ἀτιβύα χωρί· καὶ τίνος πεχθμέ
ση· ὁ δὲ ὅμηρος ἀυτὸς πεσεν τῶν ὡς αὐτοῦ ποθεν
πολεμόμενος, ὡς οἴητον προσηγάγετο· ὠὺ γὰρ ὡς
ἔοικεν, οὐ δὲ γνώμεν ὡ ὁ τλαῦπος· ἀναλεβὼν δὲ,
αὐτὶ ἀνήτατεν ἐπὶ τὸν γαλαον· πῦρ τε ἀνάπαιε

δὲ πρὸν παρασπάζῃ· καὶ παρφθάς, δὴ πρᾶγ
ἀπέλαβεν ὁ Γλαῦκος· τῶν δ' ἄλλων ἀμνημονούντων
καὶ ὑλαντομούντων δὴ πρὸ αὐτοῦ πασάμενοι ἀφθόνως,
μέτρησος τὸν Γλαῦκον ὄμηρος τάδε ἔπεα τάδε·—
Γλαῦκε πέπον μάλα δή σε ὑπερφιάλως ἐτεὸν ἔμμεναι
ἠδὲ καὶ αὐτὸν ἄριστον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὡς τὸ πάρος γε μάχεσθαι ἐμοὶ δὲ σὺ πολλὸν ἀμείνων
ὡς τὸ πάρος γε μάχεσθαι ἐμοὶ δὲ σὺ πολλὸν ἀμείνων
αὐτὸς ἐπιπλήσσεις, ὅτε τοι μάλα μυθήσομαι ἔμπης·—
Γαῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἔθη τὸ παρεμπεσόν· καὶ
ἐρυθρὸν μάτι ἔχαν αὐτόν· δὴ πρὸ σαντας δὲ διαλόγων
ἀρξιόντο· ἀπὸ τοῦ μὲν γὰρ διὸμήδου τὸν τε πλατὺν
τὸν ἐὸν ντοῦ καὶ τὰς πόλεις ἐξ ὧς ἀπὸ ποτε ἔη
πλῆτος ὡ ὁ Γλαῦκος ἀκούων· καὶ τότε μὲν ἐπὶ
ὧρηκοί του ἦ, ἀγώνα· τὴν δὲ τύδεΐδαο ἰδὼν θυ
ὁ Γλαῦκος πρὸς τὸν θυμὸν ἐὸν ἐθέλησε παρασπῆσαι σημαρὲ
τὰ περὶ ὄμηρου· ἐπεὶ ἦ τὰς δὲ τὸ σσον δύλ μεμηκὼς
τὰς αὐτὰς, τὸν ὄμηρον καταλέπην ἐν δουρὶ πάντως
αὐτὸν, ὅτι διαμάχεσθαι πρὸ ἔοικεν· καταβὰς δὲ ἐς δο
λίσσον, ἐκ δὲ πολλοὶ ὀντου χωρὶς οὗτος, καὶ σύμπε
μπος τῶν δικασσότη, ἀπεκέατο ἐν πρὸ ὄμηρου, πᾶσαν
τὼ ἀλήθειαν· περὶ τε αὐτοῦ τῆς ἀφιξέως ἐν θω
νμάτι οἱ μνήμενος, ἐρωτᾶ τε ὅτι χρὴ οἱ ἐν περὶ
αὐτοῦ· ὁ δὲ, ὀλίγα εἰς προσίετο τῶν λόγων· κατα-
γίνωσκε δὲ τοῦ Γλαύκου, ὡς ἄφρονος ἐόντος· καὶ
τοὺς ἀναπήρους ὁμηρεύοντος καὶ ἐφέροντος· ἐπεὶ
λάσκε δὲ ὄμως τὸν ξεῖνον ἄστην πρὸς ἑὸν αὐτόν· ἐλ-
θὼν δὲ, πρὸς τὸν ὄμηρον ὁ Γλαῦκος, διηπήσατο τάδε
τα καὶ ἐπιλάθεσθαι παραύσασθαι τοῦτον· οὕτω δ'
ἐὼ πηξεν· ὁ δὲ ὄμηρος ἠθέλησε παρασπάσαι· ἀνα-
λαβὼν δὲ ὁ Γλαῦκος, ἠγάσατο τὸν δικασσότην·

διάφορ διώκ τ ὁμῆρ ὀλ, ὡς ἰσοκ εἰσάγ δεξιόν
καὶ πολλῶν ἐμπορ· ἐπαθ τὰ αὐτομολ ἡμῶν
καὶ τῶν παιδίων ἀπιμέλ ἐποιήσ· ἐπαν γὰρ
πλ χίω παῖδες ὦν ἀλλήλ· τούτους οὕτω αὐτὸ πρᾶ
τίθητι παιδιάν· ὅδε, ὡς ἦν σὺν ταῦτα καὶ τοὺς
πέρυσι πας· καὶ βατράχομυομαχίαν· καὶ ἐπινί
κιδας· καὶ τἄλλα παίγν ὅσα παίγνια ἐστὶν
ὁμήρου· ἐντεῦθεν ἐποίησε παρὰ τῶν χίων ἐκ
βολιόντων· ὡς ζηλωτὴν ἐντῇ πολ περὶ βοήθ σηδὼ
ὠγένετο ἐντῇ ποιήσ· καὶ ὁμῆρ θαυμαζόμενος ὑπὸ
τῶν αὐτὸν παρόντ ὠχέτο ἐπὶ πλοίων νεώτης
χίου· χρόνου δὲ προϊόντος δεινὰ ἐστοὺς χίους
παρᾶσαι αὐτὸν ἀξιοῦν, ἀπὸ πατρίδ ἐστὶν πόλιν
καὶ διδάσπαλον παίδων παταπλαισάμενος, ἐδίδασκ
παῖδας τἀληθέα· καὶ παρὰ τὰ δεξιὸς ὠδύνατ
ἦν αὐτοῖς χίοις· καὶ πολλοὶ θεωνίμας αὐτοῦ·
παθ ἐμίσησαν· συλλεξάμενος δὲ βίον ἱκανὸν,
τὰ αὐτὰ ἐπήμερ· ἐξ ἧς αὐτὸν θυγατὴρ ἐκδοῦσα ἐπὶ
μοῦτο· καὶ ἡμέν, αὐτάων, ἀγαμος ἐπαλάτησε.
τὴν δέ, σὺν ὠνίησιν αὐδρί χίῳ· ἐπιχθ ἡσας
δὲ τὴν ποιήσ, ἀπαδώσειν ἐμέλλ ἐκ πρώτον
μὲν, μὴν περὶ τῶν ἰθαλησίων ἐντῇδ ὀδυσσέα· ὅτι
μὴν καὶ μυρίους ὀφθαλμοὺς ἐρίσαι ἐνόησ
σὺν λόγ ἐπὶ τῷ ὠνόμασε αὐτοῦ ἐναρμόσας
ἐστὶν ποίησιν· ὀδυσσεὺς δὲ ἐπαίτησον φασὶν
ποιήσας ὀδυσσέως ἐξοίην ἐπλει μύτοις·
ἐπιβάλλεται τοῦ οἴνου ὧν τὶ ἰθαλησίων αἰτίζω
καὶ δίκαιος τάπω· πολλῷ δὲ καὶ ἀλλήλ ποιή
σιος τιμῶν αὐτόν, τὸν ἀθῶν αὖ ὅπως ἐκλογ
τὶ νὶ νεθίσαται, τῶν μὴν τῷ ἰθαλησίῳ ποιέ-

ἀπόδοσιν δὲ καὶ φιλίαν τῶν ἑαυτοῦ διδάσκαλον φρονεῖν καὶ διδάσκαλα αὐτὴν ὁμοίως ἔχειν τοῖς δικτοῖς ἔπεσι:-

ὦ νύξ δύν' χεροὶ νὶ θαμὰ πρὶν ἀλλ' ἐθήκω φίλη
καὶ πάλιν· οὐ τὸ πολὺ ἐπαινῶ τὸ πάντας ἀνδρὸν
ἀνταρ ὃ φρονεῖ ζῶν ὧν καλλιστον καλλ' ἐφ' ὧν·-
ἐμπὰν τὰν δὲ πῆ τοῦ ραυπλήρου μιᾶς ὧν ἐμπρεῖν
πλάσιν· πῆ δὲ πολλὰ ἀεὶ τὰ πολλὰς καὶ χώρας·
ὧν ὄνομα μὲν μάρτης· ἐντοῖς ἔπεσι τοῖς δικ-
ἀντησάτω ἄλλοι δὲ καὶ φρονεῖ· αὐχῶ καὶ γὰρ ὧς·
αὐτὰρ τὰ φίλοισι φίλη τιμὴν ἀπόδοσιν.-
πρόδοσιν χάριν καὶ σπεύδω τὰ δοκεῖν· οὐδὲ δ'
ἐξ αὐτὸν ἀντῶν ἐγὼ τὸ χρὴ προσῶν τὰ πρὸς
σπουδῆς ἐντοῖς ἔπεσι καταξιώσας ἀντὶ τὰ καὶ
ἀδὶ τοῖς δικ:-

ἰὰς δὲ πύθιν ἦλθεν φέρων σὰ νὸς ἀντὶ πυρ-
καλὴν ἐπὶ βόμον, ὁ ἰὸ τυχὸς καὶ μὸ τὰν χῶν·
σπουδὴ μὸν οὐ χάρις· ὕλλιν ὑνὶ οἰκὶ ναίων·-
πόθι τὰς πανὶ σοὶ σταῦτας, ὠδὸν ἐμὲ ὄλλ' ἐπὶ
τὰ τὼ ἰὼν ἰὰν καὶ ἐς τὼ ὕλλα δὲ ἀν ἐπὶ ἀὐτοῦ
λόγος ἀπαφέρω· καὶ οἶκα δὲ ἀὐτὴν ἐγὼ καὶ ὠδὸν ἐμὲ
μὲν ἐπὶ τὼ ποίειν ἀπὶ καὶ μὸν πολλὸν
πρὸς αὐτόν, σὺν ἀβὸ ὑλαὸν οἱ ἀὐτυχὲ μὸν τὰς τὼδ'
μὴ φασὶς τὼ ὕλλα δὲ ἀπὶ καὶ ἐαν· ὃ δὲ, πρὸς ἀδὲ ξα
τὸ τὸν λόγον· καὶ παῖτα ἐπὶ σὺ μὰ ἀπὸ δὲ μὴ σαι·
καὶ τὰν οἰκίας δὲ ὅ τὶ ἐκ μὲν ἀρ τὸς πολλὰ καὶ
μεγάλα ἐὼ ἐν ἀλογίαι πεποιημένα ἀὐ δὲ τὰς
ἀ ἐλεῶ ἀὐ, ἀπὶ ποιᾶ ὧν τὼ ποίειν, ἐκ μὲν
ἰλὶ ὕλλα τὰ μὲν μὰ ἄλλα, ἐρ ἐχθὲ ἐκ μὲν ἀλεῖ ἐὼ ἐν καὶ
καταλόγω τὰ ἐὶ πὰ τὰ δὲ:-

ἦμον ἐρεχθῆος μεγαλήτορος οὖ ποτ' Ἀθήνην
θρέψε Διὸς θυγάτηρ· τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα·
αἶψα δ' ἄρ' ἐς πατρὸς πίονα δῆμον Ἀθηναίης ὤκισεν
τῶν ἕνεκ' ἀφνειός τε βοῶν τε καὶ ἰπποσυνάων
ἐντοῖς δετοῖς ἔπεσιν ἀφύσσω.
ὧν αὖ Ἐρεχθεΐδαο γενὼς πεπιθὼν μενεσθεύς
τὸν δ' οὔπω τις ὅμοιος ἐπιχθονίων ἐγένετ' ἀνήρ·
πρῶτος μισάων ἵππους τε καὶ ἀνέρας εὐεργέτας·
ἦρτο δὲ τοὶ τελαμῶνος καὶ σαλαμῖνος ἔναρα
ὥς ῥα τὰ λοίσθια ἔτλη πρὸς Ἀθηναίους λιτόμενος δίκην·
ἵας δ' ἔπ' σαλαμῖνος ἀγινέων καὶ δέκα νῆας·
ἐκ δὲ δέκα νεῶν ἦρ' Ἀθηναίων ἵστατο φάλαγξ·
ἐξ δὲ τὼ ὀδύσσεω τὰ δὲ ἐπ' οἰκία ἔσκεν· ὡς Ἀθηναῖ
ἐλθοῦσ' ἐκ θεῶν τὼ δὲ δύ' αὐτὼ ἐξ τὼ Ἀθηναίων
πόλιν ἐπὶ πεῖσο· τίμων δὲ ταύτην τῶν ἄλλων πολλῶν
μᾶλλον ἔφα. –
κεῖθι δὲ μαραθῶνα καὶ εὐρυχόρους ἐξ ἀθηνῶν
δῶκε διὲρ μεγάθους πτολίπορθον δῆμον.
ἐμποιήσας δὲ ἐξ ἐκ τὼ ποίησε ταῦτα, καὶ πῆ σπασθὰ
σάμιος ἐξ ἀλλείδα βουλόμενος ποιήσασθαι πλοῦν,
προσίσχη τῇ σάμῳ· ἐτύγχανε δὲ οἱ ἐπὶ τῇσι
τοῦτό τε καιρὸν ἄγοντες ἑορτὴν ἀπατούρια·
καὶ τῆς τῶν σαμίων ἰδὼν τὸν ὅμηρον ἀπιγμὴν,
πρότερον αὐτὸν ἐπιξάμενος ἐν χῶ ἀλθῶν ἐς
τοὺς φράτορας διηγήσατο· ἐν δὲ παίνῳ μεγάλῳ
ποιήμενος αὐτόν· οἱ δὲ φράτορες ἐπήλαυνον αὐ-
τὸν· ὅδε, ἐπεὶ μὲν τὸν ὅμηρον ἀλλέξων
ξένια ἀπατούρια αἰτούσης τῆς πόλιος, καλοῦσιν
οἱ φράτορες οἱ ἡμέτεροι σφέων ἑορτάσοντα. ὅδε
ὅμηρος ἐφη ταῦτα ποιήσειν· καὶ ἐπὶ μετὰ τοῦ

ηαλείσαντ· πορδόμεν δὲ ὐχὶ πίτνα γωνα ξίνου
ρο τρόφω θυούσας ὐρτὴν πρόδω· ἠδὲ ἴμερφα
ἀ πεπος αὐτόν, δὶς χεραίνασα τὴ ὄφ· ἀνερ ἀπὸ
τω νἴμερω· ὄδε δ' ὅμηρος, ἐς θυμὸν τε βαλε τὸ ρη
θὼ· ηαὶ ἤρατο τὸν αὖθ' ταὐτὸς τε φὴ ὃ φθεγξα
μενος· ηαὶ τίνι θεῶν ἴμερα θύεται· ὄφρα εἰδῶ,
διὸς ηὴ σαφ, ὅ τι μνώμη, πουρο τρόφω θύουσα·
ὄδε ἀπούσας, λέγετα ἐπεα τάδε·—
ηλῦθί μοι ὠχομένω πουρο τρόφε· δὸς δέ μοι αἰ
τεῦδε, ηαὶ ὠρμένη αἰνὴν ἀλάσαι φιλότητα ηαὶ ὠμήν·
ἣ δ' ὅτις πάθω πολιοηρατὰ φοῖσι γέρουσιν·
ὧν ὠρμην ἀπεπαμβλώσεται· θυμὸς δέ μοι μο
γέ πὶ δὴν ἤλθεν ἐς τεώφρη· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ οἴνου,
ἔνθα δὴ ἐδαίνυντο ἐπὶ τοῦ οὐδὲ ἐγέλων· οἱ μὲν
λέγουσι ηαὶ ὀμόσσουσι πύρος ἐντῶ οἴνω· οἱ δὲ φασὶ
ΙΟ τε ἐπαυσαι σφας· ἐπεὶ δὴ ὅμηρος τάδ' ἔπε
φ πεν·—
ὀδὸς μὲν ἐγένετο, παῖδες· πύρτοι δὲ τε πόλιος·
ἵπποι δὲν πεδίωπος μοσι νῆες δὲ θαλάσσης·
χρήματα δὲ ἐν ξείνοι σιν· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες,
ἤμενοι ἐν ἀγορῇ, ποσμος τάλλοισιν ὄρεναται·
αἰ δὲ μὲν οὐ δὲ πύρος γε ραρώτερος εἶπος ἰδέσθαι·
ἰσοπλωρ δὲ ηαὶ ηαταπληθὴς εἶδαι μν τομέτα
τῶν φρα τόρων· ηαὶ αὖτον ἐτίμων ηαὶ ἐν θρώ
μετὶ ἦορ· ηαὶ τότε μὲν τῶν ποί τιν αὖτ' ἐν ποι
ήσατο ὅμηρος· τὸ δὲ ἡμισύριον ἀπὸ πορδόμενον
ἰδὼν τες παραμὴς τίνες ηαὶ μὲν ὑπαόρτας με
ραμου λεπτοῦ, πρὸς ηαλὸν αὐτὸ αὐτὸν πεπυ
μένοι ὅ τι σοφὸς ἔη· ηαὶ ἐπὶ πλέον σοφὶν ἀείσω·
φέμενοι δὲ σφὶν αὐτὲς τοῦ πορδόμου ηαὶ ὅ τι ἀὶ

ἄλλο ἄμοιρ· ὁ δὲ ὅμηρ αὐ δηαὐτοῖς τὰ ἑ πεα τάδε·-
ἰμὴρ δοσιτε μιδον ἀγ᾽ ὁω περαμῆς·
δῶρ᾽ ἄγαθωσαίη καὶ ὑπέροχα χῖρ᾽ ἀναμίγου·
ὡ δὲ μελαμβῆς ἐμ πότυλοι καὶ παῦτα μαλ᾽ ἴρά·
φρυχθὴν αὖτε πάλωδ᾽ καὶ τίμιος ὡ γον ἀρᾶσθαι·
τολλὰ μὲν ἀνάγορη πολλὰ μὲν, πολλὰ δ᾽ ἀνάγκαις
πολλὰ δ᾽ ἐπ᾽ ἠμ δῶσι καὶ ἤμιν δὲ δ᾽ ὧ ὡς φίρ μοῆσι·
ὧ δ᾽ ἄγαθ᾽ αἰδῶ ὧ τρεφερῆς τ᾽ ἀδὴ ἀρ᾽ ἠ ἀσθαι·
σὺ πάλ᾽ ὡ δὲ πτὰ καμίγω δηλητῆρας·
σοὶ τί δ᾽ ὄμος μάρτορ τε καὶ ἀδύτορ ἠ δὲ ἄβαντορ·
ὡ μόδαμον βὸς τῆ δὲ τάχη πολλὰ πανάπορ ἰζοι·
πᾷ θα πυραίθουσαν καὶ δώματα σωδὲ πάμιρος·
πᾶσα πυ᾽ ἀφ᾽ ἠ μεραμέων μέτα πωπυ σαυτων·
ὡς γράϝος ἵππη βρύηι· βρύοι δὲ πάμιρος·
παῦτ᾽ αὖτο δ᾽ αὖτοῦ μεραμὶ ἁ λεπτάποι οὖ θι·
δῶρο καὶ ἠνλουθύγατερ πολὺφάρμακος ἠρη
ἀ᾽ ῥὶ ἁ φάρμακα βαλε πάπου δ᾽ αὖτούς τε καὶ ἔρτα·
δῶρο δὲ παμφάωσιν ἐτ᾽ τω πολίας πανταώρους·
οἳ θ᾽ ἥβαλλους χάρας φύγορ, οἳ τὰ ποβλομ᾽ το·
τύπτοι μὲν τὰ δ᾽ ἔρτα πανεὺς· τύπτοι δὲ πάμιγορ
αὐτοὶ δ᾽ ἴμασ᾽ ἰόντες, ὄρωατο ἔρτα πορηφά·
γημίσεω δ᾽ ὄρ᾽ ὤορ αὐτῶν πανοδαίμορα τέμμεν·
οἳ δὲ χὔτε πάντ᾽ φι τάῦτα παῦ τόπρόσωπορ
φλιχθὴν· ὡς πάντ᾽ ἐπίσαιν τάῦ σίμε ῥ᾽ ἰζαν·-
αρ᾽ ἀμ μάζορ δὲ ἐὐτῆσ᾽ ἄμεν τᾶι ἐγομεν᾽ αἰσχος
πορὸ μὲν ὁ σπρόσ᾽ αἰοῖ᾽ ἰας τας ἀδαίμονας τὰ·
τας, ἐλάμβανε τί, ἀγ᾽ δωρ τὰ ἔπεα τὰ δ᾽ ἀ·
πάλ᾽ τα ἔρεσι ὠρη· ὡ δὴ τοι ὡδ᾽ αὐτ᾽ καὶ
συμπῆσαν ἀ᾽ τὰρ παῖδωρ τί νες τὰρ ἔχωρι·-
ὧμα πρὸσ τραπόμεθ᾽ ἄνδρος μέτα δῶ ἀμεροιο·

οὐ μέρ μὴν, δεῦρ' ἀτ· μίᾳ δ' ὑβρίμῳ ὀλβοι αἰ φ·
αὗται αἰρ' ἀλλ' ἰν καθεύδειν πλοῦτος γάρ ὑμῖν,
πάλλος, σὺν πλούτῳ δ' καὶ ἀφροσύνῃ μεθ' ἡμῖν ἅ
φρὴν ἀτάσθη· ὅσα δ' ἄστεμφα μηχαν' ἐμήσατο φ' ἡ
πείρα ἡ δ' ἀεὶ κατ' ἀπαρ δόπου ὤρ τοι μάχλ·
τοῦ παιδὸς δ' γυνὴ κατ' ἀδρ' ἀδάκρυτα σεται ὑμῖν·
ἤμενοι δ' ἔξουσι πρ' ἀγαὶ πόδας ἐκτὸ δ' ὀδύρμα·
αὐτὴ δ' ὕφαινοι ἴσον ὑπ' ἀλλ' ἀρ' ὠκυβαλῆ·
γάμαι σοι γάμαι νὶ αὐσιος ὥστε χελιδών·
ἐξ ἀπ' ἀν πρόθυροισι καὶ ἁμ' ἀν τὶ δ' ὡς ἐξ ἁδμή,
οὐ χέ' ἐμ' ἔχομεν· οὐ γάρ σφιν οἱ κῆρες ὑπ' ἀθάνατοι.
δεῦτε δὲ τὰ δὲ ἀν' ἀντ' ἠσάμην ὑπ' πολίων χρόμορ' ὑπὸ
τῶν παίδων ὅ τε ἐστ' ἐρίσειν ἀντ' ἀν' ὄρτ' ἀπ' τοῦ ἀπόλ
λωρος· ἀρχομένου δὲ τοῦ ἄφαρος, ὑπ' ἐχ' ἐρήσει,
πλ' ἠρόμηρος ἐστ' ἀσάθην' ἀς ἀντ' ἐς ἠσάμου· καὶ,
ἀν' ἀφθές μετ' ἀπίνων ἐρχωρίων, ἀπηγ' ἀχθη ἀστῶν
ἴον· καὶ ὥρμ' ἀθησαν οὐ κατ' ἀ πόλιν ἀλλ' ἀπ' ἀντ' ἐς.
σὺν ὡς ἐν δ' τὸ δόμ' ἠρῶ, κατ' ἀπολύτ' ἀρ' ἐξ ἀσ' αἰμ
λαπᾶς ἐξ ἐχ' ἐν· ἰκ' ἐδαί δ' ἀπ' τοῦ πλοῦ, ὑπ' οἱ μ' ἐτο
ὑπ' τῆς ποιμάτ' ῆς, ἀ' δ' ἐω φ' ἐτως ὡ' ἐχωρ· πλ'
οὐς δ' ἐν' ἡμέρας ὅρμ' ἐμ' ἐτῶν αὐτῶν δ' ἀπ' ἐλ' ἰ' ἐν,
κατ' ἐβαί' νοντ' ἐς δ' ἐ τῖνες τῶν ἀντ' ἐς πόλιος ἀπ' ἐχο -
λάζ' ἐν παρ' ἐ τὸ δόμ' ἠρῶ· καὶ ἐν' ἐθ' ὠ' ὐμ' ἐνοι τ' ἐ χον αὐτ',
ἀπ' ὀ' ὐρ' ἐντ' ἐς αὐτοῦ· τῶν δ' ἐν' ἐαυτ' ἐ' ὠ' ν καὶ τῶν ἐν' ἐντ' ἐς ὧν
πόλιος τ' ἐν' ὧν ἐν' ἡμέρ' ὧν πρ' ἐ τὸ δόμ' ἠρ' ὧ, κατ' ἐπ' ἐπ' ὧ σ
παῖδες ἀλ' ἰ' ἐς τὸ τ' ὸ πορ· καὶ ἰκ' ἐδαί' ἐντ' ἐς ἐν' ἐντ' ὸ
ἀπ' ατ' ἰ' ὸυ, προσ' ἐφ' ὁρ' ἐντ' ἐς αὐτοῖ' ἐς τ' ὰδ' ἐ φ' ἐ πορ· ἀ' -
τετ' ἐῶ ξ' ὑ' νοι ὑπ' ἀπ' ὸυ σ' ἐτ' ἐ ἡ' μ' ἐῶ ν, ἀ' ἐ' ἀρ' ἐ δ' ὑρ' ἡ -
αθ' ἐ δ' ἐ α' τ' ῶν αι ἀ' ὸσ' ἐ' ἀ' ἡ' ν' ὑ' μ' ῖν φ' ἐ π' ἐμ' μ' ἐν· καὶ τ' ἰς τ' ἐ,
π' ἐ ὁρ' ἐτ' ῶν ἐ' ἐπ' ἐλ' ἐ λ' ἐ τ' ἐ ἡ' ν· οἰ δ' ἐ', φ' ἐ πορ· ἡ' μ' ῖς αὖ

ἄλομεν πατὴρ ἁπόλ. ἀλλ' ἢ μὴν ἄλομεν φέρομεν
οὐδὲ φασὶ μέτρῳ ἐπὴν αὐτοὺς αὖ ἕλομεν, ὑπὸ
μηδὲ ἀλλ' ἢ δὴ ὑμὲν ἄλομεν φερόμεθα· οὐ δυνάμε-
νων δὲ τῶν παρεόντων γνῶναι τὰ ῥηθέντα,
διὰ τὴν σφῶν τοὺς παῖδας, ὅτι ἀλλάλοντας, οὐδὲν ἐδύ-
νατο λαβεῖν· παθόντες δὲ ταῦτα, ἐφοβήθησαν· ἔλαβον.
καὶ οὓς μὲν ἔλαβον τῶν φερῶν, κατέλιπον·
οὓς δὲ μὴ ἐδύναντο, ἐς οἴκους ἀπέφευγον,
οὐδὲ ὄμηρος ἀκούσας ταῦτα, ἀλλὰ τὰ πάντα·
οἷα γὰρ πατὴρ ἐξ αἵματος ἐπιστάμενος·
οὐτε πάθεα πλήθων, οὔτε ἄσπετα μάλα μεμόντων·
πόθεν δὲ ἔσθεν φάσι ταῦτα, σαφὲς οὐδὲν οἶδα γε
λεγῆσαι ἐμοὶ γε· οὐ παράτομεν γνῶναι τὸ παράπαν
παίδων ῥηθέν, ὡς οἶον ταῦτ' ἔρεες· ἀλλὰ τὰ μάλα
πολλὰ ἐλελυθήσασι δὲ ἐκ τῆς ἑωυτοῦ ἐπαύστης, ὑπὸ
τε τῶν συμπλεόντων καὶ τῶν πολιητέων ὅσοι
ἐν δίαιτῃ ἐστεφάνωντο αὐτῷ, καὶ τὸ ἐλεγεῖον τόδε
ἐπέγραψαν· ἰήτην νέξον χρόνῳ πολλῷ, ὡς κ'
δὴ κτεποίησις ἐξεπεπώκῃ, καὶ εἰθαυμάζετο
ὑπὸ πάντων, οὐδὲ ὄμηρου ἐστίν.
ῥηθὰ δὲ τὰ ἐπὶ τῇ ἀφανισμῷ ἄλλοι κατὰ τὰ καὶ ἄλλοι.
ἀνδρῶν ἡρώων μὲν τοράθη ὄμηρος· ὅτι δὲ
ἦν καὶ ὀλλὰς ὄμηρος, καὶ οὗτοι ὧν οὐτε δωρίδες,
τοῖς τε ἀρχαίοις δοκέει λεγόμενοι· καὶ δὴ καὶ τοῖς δὲ
τὰ μάλιστα ἐπαίρεσθαι παρέχει· ἀνδρὸς ποιητοῦ
πολυτρόπου ἐστὶ τῶν μεμιμημένων τῶν πρὸ τοῖς
ἄλλοις ποιοῦντα ἐς τὸ ποιήσιν· ἢ τοῖς τὰ πάλαι
λεγόμενα ἐξευρόντα ποιεῖν· ἢ τὰ ἑωυτοῦ πολλὰ
ἐόντα· ἢ δὴ τοῖς μὲν τὸ ἐν θεῷ δι' αὐτοὶ τῶν ἐπῶν
ἀκούοντες ἠρίνθη· ἵνα δὲ ποιῇ ἵνα γὰρ ἢ τὸ

ἔλαβον.

πραττόμενα ἐξαρῶν ἐποίησεν, ἀτιμώσας τοῦ
πρὸ δίκης ὄντας. μέμφεται δὲ αὐτοὺς ὅτι
μὲν πρῶτα καὶ ὀφλόντας καὶ ἐδήμευσαν μήτε
τὸ ξέτιμον καταπαύσαντες ἐπὶ λίταν. δίπτυχα
ποιησάμενος ἐπ' αὐτῶν δῶμα θέτησαν· ἐν τούτοις
τοῖς ὑπὸ τοῦ σφυὸς οὐδὲν φρίτας· ἃ ἐστὶ χρήματα
χρεόντας· μονωτάτων γὰρ τῶν ἄλλων τὸ αἰολικὸν
ἔθνος, οὐκ ἀφανῶς δοφεῖ· δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τοῖς
δεκτοῖς ἐπεσιν· ὅτι αἰολαστί, τοῖς νόμοις τοῖς
τούτων ἐχρῆτο· καὶ ἐν δὲ πόλιξι ὁ τύραννος· ἐπὶ
δαΐθοπα οἶνον λάβε· μετοίδε παράδοτον ἔχον
πεμπάβολα χαρίσιν· οἱ δὲ λίες γὰρ μόνοι ταῦτα λέ-
γουσι ἐπὶ πᾶν τὸ βολὸν τὸ πλοῦτον· οἱ δὲ ἄλλοι
ἄλλως ἐπὶ τίθωσιν· καὶ τὸ ὄνομα ζοῦσιν οἱ αἰολεῖς
τὰ πάντα· παίμπα· τὰ μὲν οὖν ὑπὸ τῆς γυναικὸς
ἡ τελευτὴ καὶ βίου διδηλωται μοι· περὶ δὲ τῆς
τῆς ὁμήρου, ὡς πολλῶν δ' αὖ τῆς ἐπισκοπτόμενος
ἀνηρ βῶς, μόρος ἐλογίζοντο· ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς
Ἴλιος στρατείας, ἐν ᾧ τὰ μὲν μῆνιν ὡγραὶ μενέλαος
ἠτίμαν, ἐστὶν νῦξ ὁμοῦ καὶ ἡμέρα,
λείβοσιν ἐπὶ σθένει κατὰ πόλις· πρότερον ἐοῦσα
δ' πόλις· μετὰ δὲ λεύς βορ οἱ πίσθησαν ἐστὶν
νῦξ ὁμοῦ ἡμέρα, πλὴν ἢ αἰολίωτις καὶ φρίνεω
τις καλουμένη ὠπίσθη· μετὰ δὲ πάμμεσον τῶ
καὶ δέκα ἐστὶν νῦξ ὁμοῦ σμύρνα δ' ἀπόνιμαι
κατὰ πίσθη· καὶ ἐν τούτω γίνεται ὅμηρος· ἀφ'
οὗ δὲ ὁ μόρος ἐτέλετο, ἐστὶ τὰ ἐστὶν ἐξακόσια
ἔτη καὶ δύο· μετὰ χρίτης ξέρξεω δ' ἀβδόμως,
ὧν στρατὸς ἐμόρος ἐπὶ τοὺς ἄλλως καὶ ζά-
ξας τὸν ἄλλι ἀσσύριον δι' ὑβρι ἐπὶ τῆς αἰσίας, ὃ

τὴν ἐρωτῆσαι. ἀπὸ δὲ τούτου ῥητέον ὡς ἐστὶν ὁρισ-
μένος τοῦ χρόνου τοῦ ἐθέλοντι ζητεῖν ἐπιδημεῖν
τῶν τε ἀθηναίων τοῖς τῶν δὲ τῆς οἰκείων ὑπὲρ
ρος τέτρασιν ὅμηρος ἐστὶν ἑκατόν, ἑξήκοντα
τριάκοντα:—

σὲ μὲν ἄρχομαι ἀπόλλωνος τοξοδότεω
ὃν ποτὲ μοῦσ' ἀίδω καὶ ἑκηβόλου ἀπόλλωνος,
ὃς δόμος ἀδ' ἀνὰ δῖα θεὰ βαίνουσι κατ' ἰθυντήν.
ἐν δὲ δίος, βάσιλῆες· ὀδυσσῆϊ δ' ὄρσεν ἑταίρους
φίλους τοι γλυκερὴ οἱ ἀποτρόπαιος ἐφάνθη.
χαίρετε τέκνα διός καὶ ἐμεῖο τι μνήσασθε οἰδήν.
αὖτάρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνησομάοιδῆς.—

τὴν ἡμετέραν τε χώραν διανοηθέντες ῥή
τορες, ὡς δύνατον τινὰ πλεῖστα λαβεῖν τὰ τῆς ῥητορι
κῆς τέχνης δι' ἧλον πολεμόμενα. ἐξ οὗ δὲ ταῦτ',
πρῶτον μὲν, ἐν ἐκθέσεσι καὶ ἐν θεσεῖς λῆ ῥητορικῇ·
δεύτερον, ἐν καὶ ἐν ἐρωτήσεσιν ἢ ῥητορικῇ· τρίτον,
πῶς ἐν ἀνδράσι ἢ ἄλλοις ἢ ῥητορικῇ· τέταρτον, πῶς
ἐν ἀθήναις ἢ ἐκκλησίαν· πέμπτον, τί ὄρος ἐστὶ
ῥητορικῆς· καὶ τί τὸ τέλος τῆς ῥητορικῆς· καὶ τί
τὸ ἔργον τῆς ῥητορικῆς· ἕκτον, πόσα μέρη τῆς
ῥητορικῆς· καὶ ἃ μέρη, ἀλλὰ μὴ μέρη· καὶ ἐκ
ποίων μερῶν τῆς τέχνης προσυλλήβδην ἔπα
γον· καὶ ποίους χρόνους διενεμάμην· καὶ ποί
ους τόπους ἐπληρώσαντο· ἕβδομον, πόσα ῥη
τορικαί· καὶ οἷαι καὶ ποῖαι σωθῶσι μετιέναι·
ὄγδοον, πόσοι τρόποι ῥητορικῶν ἀνα
γνώσεων· ἔνατον, πόσα πολιτεῖαι· καὶ ἐν

ποιοῦμεθα μεθερμηνεύομεν. πρὸς ἐπὶ τούτοις,
δεήσεται παφάλειμμα κατὰ πόδας τρόπους ὁρι-
τῶν ὀφθαλμοὺς ἐξηγήσασθαι τοὺς ῥητορικοὺς κα-
λλισμάτων. ζητήσωμεν τοίνυν τὸ πρῶτον ὡς πρῶτον.
ἢ δὲ τοῦτο, ὃ ἐν θεοῖς καὶ ἐν θεοῖς ῥητορι-
κή. θεὸς ὢν πάντων ἀρχὴ ἐξῆς τὸ εἶναι τοῖς
οὖσι παρέσχεται. καὶ τῆς ἡμετέρας τέχνης
πρόφυ ἐδημιουργός. καὶ πρῶτον μὲν συλλο-
γίζεσθαι τινὶ χρησώμεθα, καὶ συλλογιζώμεθα
οὕτως· πάντα τὰ ὄντα ἀγαθά, ἐντεῦθεν ἐστίν·
ἀγαθὸν τὸν ὄντων ἀγαθῶν ῥητορικήν· ἀγαθὴ ῥητο-
ρικὴ ἐνθεοῦ ἐστίν. οὕτως μὲν οὖν διὰ τῆς
συλλογισμοῦ τὸν ἄσχετον αὐτῆς γένεσιν, πρε-
σβεύσαμεν. δευτέραν δὲ γένεσιν αὐτῆς δι' ἀμυ-
θητίας τινὸς ἀναπτύξεως, ἀναπεταννύμεθα
λέγειν. καὶ παλαιὸς λέγεται ὡς τοῦ θεοῦ βουλη-
θέντος τὸν πάντα τοῦτον συστήσασθαι κόσμον,
ταῖς ἀμφ' αὐτοῦ θεαῖς δωδεκάθεοι, προσετάξα-
μεν ἕκαστον. κατὰ τοῦτο ἐπιβάλλον αὐτῷ φέρειν
τὴν δημιουργίαν τοῦδε κόσμου. ὅθεν Ἀθηνᾶν,
νομίζω τὸν ἑλαίαν τε καὶ τὸν ὕφαντικὸν.
διόνυσον δὲ τὸν ἄμπελον. δήμητρα δὲ τοὺς
καρπούς. Ἀπόλλωνα δὲ τὸν ἰατρικὸν καὶ μου-
σικόν. καὶ τοξικὸν καὶ μαντικόν. Ἥφαι-
στον δὲ τὸν χαλκευτικόν. Ἄρεα δὲ τὸν στρατηγικόν.
καὶ ἁπλῶς ἄλλος ἄλλου τέχνης βοσκήματος
τε καὶ φύτου σὺν ἁρμοττούσης τοῦ παντὸς
τούτου ἐπετήνατο κόσμου. ὥρμησε τοίνυν
ὁ λόγιος θεσσαλὸς τὴν διαφορὰν καὶ τόπον
τὸν τῶν δημιουργημάτων, καὶ λοιδορίαν

ὡς ἐν τοῖς οὐσι γενήσεται τὶς ἐρις τε καὶ ἀμφι
σβητησις καὶ ἐπιλογή, δέδωκε τοῖς ἀνοις τὴν
ῥητορικὴν· ἵνα διὰ μὲν τοῦ συμβουλατικοῦ, τὴν
αἵρεσιν διασκεπώμεθα· διὰ δὲ τοῦ δικανικοῦ, τὰς
ἀμφισβητήσεις διαλυώμεθα· διὰ δὲ τοῦ πανηγυ
ρικοῦ τὸ ἐπιλεχθέν, ἢ μὴ ἐπιλεχθὲν ἐπιτιμᾶ
σθαι, ἢ πανηγυρίσθαι· οὕτως καὶ ἐξ ἕρμου
τὴν γένεσιν ἔσχηκεν ἡ ῥητορική, ἀπὸ τοῦ τελε
τὰς φέρειν καὶ θύειν ἔχειν προστάττειν καὶ ὥφορον
καθάπερ τῆς ποιητικῆς λέγομεν ὥφορά δὴν τὴν δαλ
λιόπην· καὶ οὕτως μέντοι ἀπὸ τοῦ ῥητορικὴ· ὅτι
δεῖναί ἐν θυσίᾳ δίκης ἢ μισθοῦ παρὰ πίστας
μάτος, παρασχοῦσαν χρεών· λέγεται γὰρ ὥς ἡ νίνα
τὸ χάος διαδέχεσθαι καὶ φῶς τοῖς οὐσιν ἐξαλαμ
πῆναι τὰς ἀθλίας· καὶ ὡς πρωτοφά
νεσα, πολλοὺς μὲν ὠσχεν ἄλλους θεοὺς ἐρασας·
τόγε πρῶτον φανὲν, ἔρωτος γίνεσθαι πρόξενον·
καὶ τοὺς ἐρασας ἐπάλληλος πρὸς ἑαυτό· καλοῦται γὰρ φά
ρητα, παρὰ τὸ ἁλλᾶν πάντα πρὸς ἑαυτό· ἐξαι
ρέτως δὲ φασὶ καὶ σῶσαι τὴν πόλιν, ἀθηνᾶ
τε καὶ ποσειδῶν· καὶ διαμφισβητοῦσι περὶ τῆς πό
λεως· καὶ ὁ ηφοῦτος ἐπάτησε τὴν χώραν· πολ
λῆς δὲ ἀμφισβητήσεως οὔσης πρὸς αὐτούς, τέλος ἐ
δόξεν ἐπὶ κοινὸν καὶ ἴσον ἀνῆφθαι τὸ ἔργασ
τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως· ἐπεκλήθησαν δὲ ἑαυτοῖς
οἱ ἐρασμιοι δίκαι· παρὰ γὰρ ἀθηναίοις ἐπα
γος ἐφίθην ἀπὸ τοῦ δίασαν· διὰ τὰ σαμένων
τοίνυν αὐτὸν ἐν τῷ ἄρφω πάγῳ, τῆς τε ἀθηνᾶς
καὶ τοῦ ποσειδῶνος, ἐξῆλθε τὴ φος παρὰ τῶν
ἀθηναίων τὸν πρόσχον τῶν ἑαυτοῦ ἰδίων μαρ

ἀναδοῦτα καὶ ἀναδέλαυτα τὴν ἀπίνην, τοῦτον δὲ ἀσσο
τὴν χεῖρα τὴν χώραν· ἀθηνᾶ οὖν διὰ τὸ πεπληρωκέναι
ἐν τῆς πρώτης ἀρχῆς τὴν ἐφορείαν τῆς πόλεως,
θεῖον τὴν ἐλαίαν ἀνῆκεν ἐν τῇ ἀκροπόλει· καὶ
οὕτως ἔσχε καὶ ἐπληρώσατο ὁ θεὸς τὴν ἀπίνην·
διὸ σύμβολα νίκης οἱ θαλοὶ τῆς ἐλαίας· καὶ ἱερὰ
τηρεῖσι· φοῖνιξ ἐδικάσαντο οἱ θεοί, ῥητορικῆς
διὰ τὸ δικάζεσθαι, ἀφ' ἑνὶ πολιτάσαντο τῇ ῥητο
ρικῇ οἱ θεοί· πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους θεοὺς ἀνδρες
τιδικαζομένους· οἷον τὰς ἐμμενίδας τὸν ἀπόλ
λω καὶ τὸν ἑρμῆν· καὶ σχεδὸν πολλοὺς πολλάκις
χρησαμένους τῇ ῥητορικῇ· ἐξ οὗ δὲ τοῦτο πίζω σα
σθαι ἐν τοῦ ποιητικοῦ ὠφέλους τοῦ λέγοντος· οἱ δὲ
θεοὶ παρζεωῖ πασώμενοι ἠγορώντο· τὸ δικάζο
σθαι οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν, ἢ ἐν τοῖς καὶ βουλῇ
ἐμμενὰ τοῦ δήμου πράγματα· πολλαχοῦ δὲ τοιοῦτο
ἀποδείκνυται ὅτι καὶ ἐν ᾅδου καὶ ἐν θεοῖς εὕρη
ῥητορικήν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον δημιουργὸν ἡφαίστον·
ἐντεῦθεν ἐστὶ ἡφαίστον ἐν ᾧ ἐλέγομεν, ἃ καὶ ἐν ἡ
φαίστου ῥητορικήν· ἐδικάσατο καὶ καλῶς ἐδικάσατο
θεῶν δημιουργήματα τοὺς ἐν ᾅδου φανέντας,
πρώτους παρασκευάσαι· ἐξ οὗ τοίνυν τούτων ἀπάν
των μαρτὺς ὁ θεσσαλὸς ἡμῖν καὶ ἱεροφάντης
ὅμηρος, ὧν ἐφίεται καὶ σαφῶς ἡμᾶς περὶ τού
τῶν ζητῆσαι ἡμῖν· οὗτος γὰρ βουλόμενος σημαί
νειν ἡμῖν ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ πρῶτοι τὴν ῥητορικὴν
ἐπιτηδεύσαντες, ἀσαφῶς τὸν μέτρον συμβου
λονεύεται περὶ οὗ λέγει· τοῖσι δὲ νέκταρ ἤδ' ἰήκτης
ἀνόρουσε λιτὴ πηλείωνος ἀγορητής· οὗ καὶ ἀπὸ
γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· καὶ

τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ προσηνὲς τῆς ῥητορικῆς ἐχρῆτο
μάτροφα ἐξεφαίνετο ὁ ποιητής. τὸ δὲ σύντονον καὶ
ἐπίχαρι, διὰ τοῦ Μενελάου ἐνδείκνυται φράσας
περὶ αὐτοῦ· ἀλλ' οἱ τοι Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγορεύει
παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἦεν φάρ ὀλίγῳ,
τόν ὁ δύοντε τὸ τροχάλον καὶ ὀξύ· καὶ τὸ σφοδρὸν
καὶ τὸ λαμπρὸν τῆς ῥητορικῆς διὰ τοῦ φησὶν
ὁ Ὀδυσσεὺς μόνος λέγων περὶ αὐτοῦ· ἀλλὸ τε δή ὄπαζε
μετάλλην ἀνεμώθμος ἦν, καὶ ἂ πάσι μὴ φάσθαι νόοι
πόλλα ἐπεμφίνοισιν, οὐκ ἀπὸ τὸ δύσκολον γὰρ ἐστὶ
ἀνὴρ ἔρρτος ἄλλος· ὅτι δὲ καὶ τὸ ὄναμα τῆς ῥητορικῆς
ὡς ἐγγὺς μάλιστα τοῖς ἥρωσι, φέρε τὸν χαρίεντα περὶ
τοῦ Ἀχιλλέως λέγοντα· τοῦνεκα μὴ μοι προφύ-
γῃς δι' ἀπειθίαν ταῦτα πάντα· μύθων τε ῥητῆρ'
ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων· ὅτι δὲ καὶ θέλας ἐπὶ
πρόσας χρὴ ζῆν ὅπως ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὄμματος εἶναι
πιθανὸν σαίνει· φησὶ γάρ· ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἐπὶ
ξείφ· οἱ δὲ τε καὶ αὐτὸν τὸν πόλεμον λαοσσόον, ὃν δ'
ἀσφαλέως ἄορ βάλ· ἀλλὰ ἔπος χρὴ ἔντος ἔμμεναι
ὅμμα καὶ τὸ δυνατὸν δηλοῦται περιφάλαιον· τὸ τὸν
πρὸς ἐπιτοῦτοις σπέρασαι δηλοῦ περιφάλαιον, ἐν
ᾧ δηλοῦται πῶς ἀνδράσι πλεονεκτικὴ ῥητορική·
καίτοι ἐπὶ πᾶσι μετὰ τοῦ θεωρὸν ἀνδρῶν, ἀνθρώπους, ἥρω-
ας, τεύσι γενέσθαι καὶ λογίων φύσιν ἀσθενέσας·
φησὶ δὲ ἔχειν τὸ τοιοῦτον πρῶτον ἁπάντων, αὐτὸ μάλιστα
σαι· πόλις τῆς σιωπῆς· σιωπὴ δὲ ἔνδος μὲ
τὸ ἐν ἡσυχίᾳ περὶ τὸ ἄκαιρον ἀδύνατον· αὐτὴ πορίν
θεὸν μὲν καὶ λακεδαιμονίων ἄποινος· νῦν δὲ
δὲ χρόνου ὑπὸ γήλωνος καὶ ἔρωνος τυράννων
ὡμοτάτων ὠτυράννηθη· οἱ τοσοῦτον κατὰ

πρὸς τὴν τύραννίδα ἡνίκα ἀν ἐξηνδραποδίσαντο τὰς τῶν συραν-
σίων, ὥστε ἀπαλλάξασθαι τοὺς συρακουσίους τῆς πο-
νηρᾶς ταύτης καὶ παλαιᾶς δουλείας. λέγεται μὲν
ὅτι τοσοῦτον ὠμότητι ἐξήνεγκαν, ὥστε προστάξαι
τοῖς συρακουσίοις, μὴ φθείρασθαι τὸ παρὰ πᾶν·
ἀλλὰ διὰ πόδων καὶ χειρῶν καὶ αἱμάτων σημαίνειν
τὸν τοῦ φόρου καιρόν· καὶ ὧν ἄν τις ἐν χρείᾳ γένηται·
ἔνθεν φασὶ καὶ τὴν ὀρχίπεδα λαβόντας ἀρχὰς·
τὸ γὰρ ἀποκαλύψαι λοιπὸν τοὺς συρακουσίους,
ὠμὸν ἦν τὸ σχῆμα· δεινὴν δὲ τὴν αἰκίαν.
οὕτως ὀλιγανθρώπους καὶ βαρβάρους ἀρχομένων
τῶν συρακουσίων καὶ πολεμουμένων διέφθειρε,
διαλλαγεῖσα τῆς πονηρᾶς ταύτης δουλείας·
ζῆλος σωτὴρ ἅμα καὶ ἐλευθέριος, προσώλεσε τοὺς
τυράννους παροινικῶς ἢ ἀλαθεύρωσε τὴν τυρα-
νίδος τοὺς συρακουσίους. ὅθεν τῶν συρακουσίων
δῆμος διδιὼς μή πως ἐξ ὁμοίου ἐπιβουλεύσῃ τύραν-
νον, οὐκέτι τύραννον τὴν αἰκίαν ἀπεπέμψατο·
ἀλλ' ἐκ τοῦ δῆμος τὴν διαστροφὴν ἔχειν ἀπάντων
ἠβουλήθη. πόρος ἐξ οὗ τὶς ὄνομα συρακούσιος
τὸ γένος συσπουδάσας ὥστε ὁ δῆμος ἀξιάλωτον
καὶ ἀπάτητον παφυλακήσασθαι, καὶ ἐννοήσας
ὅτι λοιπὸς ἐστίν, ὧν ὑγιαίνειν αὐτοῦ τρόπος, ὑπο-
πτεύσας διαλοιπὸν ἐπὶ τὰ πρὸς φόρον τὸν δῆμον· καὶ
πρόσθεν καὶ ἀπὸ τοῦ ἔμπροσθεν· ἐφυλάξατο δὲ ὧν,
τὴν ἐλευθερίαν ἣν ὅπως σωθήσεται ὁ δῆμος, πρὸ-
ξαιτο λοιποῖς πρότερον θεραπαντικοῖς καὶ πολε-
μικοῖς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τοὺς φόρους δοῦναι
κατὰ πρώραν τοῦ δήμου. ἀντὶ τίνα καὶ προσίμια
ἐπάλεσαν· μετὰ δὲ τοῦτο κατὰ πρώραν καὶ κατὰ

στήσαι τὸν δῆμον, ἤρξατο πρὸς ὧν ἐβούλετο σύμβου-
λον τῷ δήμῳ καὶ λυτὴν ὡς ἂν δύνηται ποιῆσαι· μὴ
μεταξὺ ταῦτα, ἀνανεώσασθαι καὶ αὖ ἐμ-
μηνον ἐν συνεδρίῳ περὶ τῶν φασκόντων.
καὶ ἔξουσιν ὅπλα καὶ ὑποδήματα ἃ τὰ λυθέν-
τα τῷ δήμῳ· τὰ δὲ δικαστήρια ἐπαλλάσσειν αὐτοῖς.
τὰ δὲ τριήρεις ἐπὶ λόγους. οὗτος τοίνυν
ὁ οὐρανοῦσιος πόρος ἐρητορικῆς ἐπιδεής
ἐστιν, ἐπεὶ δὲ τῶν οὐρανοσιωρδίμων,
οὐ περὶ τέλος τῆς μεθόδου τέχνης. τούτου
δὲ εὐδοκιμοῦντος ἐπὶ τῇ πειθοῖ τῆς ῥητορικῆς, πολ-
λοὶ προσέρχονται τοῦτον αὐτοὺς αὑτῶν παι-
δας μαθησομένους τὴν ῥητορικήν. τισὶ δὲ
τισὶ μαθηταὶ καὶ αὐτοὶ ἐθέλουσι τὴν ῥητορικήν,
καὶ ἰδὼν ὡς πολλοὺς ἐπιπαίτησαι μισθοὺς ὁ
πόρος τῆς διδασκαλίας, προσῆλθε πρῶτον τῷ
πόρῳ καὶ προσδιαλεγόμενος αὐτῷ ταῦτα, ὡς
μαθητὴν ἐθέλων τὴν ῥητορικήν. καὶ ὁ μὲν μι-
σθοὺς οὐκ ἔφη. μανθάνων δέ, ὁποῖόν τινα δ'
μισθοὺς· πόρος δὲ φιλανθρώπως φερόμενος, ὑπέσχε.
καὶ ὁ διδάσκαλος τὸν τρόπον τῆς ῥητορικήν· μαθὼν
τοίνυν ὁ τρόπος τῆς τέχνης ἀπωμόσατο ἐπιφρά-
σας τὸν διδάσκαλον· καὶ φησὶν· ὦ τί δικαίομαι σοι
περὶ πρὸς αὐτόν· ὁ πόρος λέξον ἡμῖν, τὸν ὅρον
τῆς ῥητορικῆς· ὁ δέ φησι· ῥητορικὴ ἐστὶ πειθοῦς
δημιουργός· λαβὼν τοίνυν τὸν ὅρον ὁ τρόπος πρ-
άττεται συλλογίζεσθαι τὸν διδάσκαλον· καὶ φησὶν·
οὐ τί δικαίομαι σοι περὶ τῶν μισθῶν· καὶ φησὶν
πρόσω, μὴ δοῦναι μισθούς, ὡς πρόσας, οὐδὲν
ἐδωκα· ἀδικηθήσομαι πρόσας, πάλιν οὐ πείσω.

οὐ γὰρ ἐδιδάχθην παρὰ σοῦ τὸ πτῆν· ὁ δὲ πόρος
ἀνέτρεφεν αὐτόν, ὅτι δικαίζομαι κατω· καὶ δ'
μεν πρῶτα, λαβὲν με μισθοῦ, ὡς πρῶτας ἐλαβον·
δεύτερη πρῶτα λαβὲν με, καὶ πάλιν δεύτερα λαβὲν
μισθοῦ· ἐπειδὴ τὴν λίπουσιν ἐξανέβραζε μαθη-
τάς, ὡς τὰ τῶν διδασκάλων ἐπιπράτην. τότε
οἱ πρεσβύτατοι ἐβόησαν μέγιστα· καὶ οὐ πόρος,
καὶ πόρος. αὐτὶ τοῦ δάμου διδασκάλου, δάμο-
τερος ὄμαθητής· οὕτως ὦ ἡμῖν καὶ τὸ πρίτον
δὶ ἡμῦσαι πεφάλαιον·—

ὑπὲρ τοῦ ἐξ πεφάλαιον, πῶς ἐν Ἀθήναις ἤμασο
ῥήτορι ἐπί· καὶ γὰρ ἐν Θάσῳ δὲ ἤθελε στάσις δύνας
τῶν ῥητόρων ἐξήνθησαν· ἤμασον τοίνυν ἐπὶ
ῥήτορι ἐν Ἀθήναις τοῦτα τῷ τρόπω· μοῦτ' ἴνη
πόλις πόλις σι παλαίας καὶ αὐτή· ταύτην δ' πεί-
νισαν πάλαι Ἀθηναῖοι· πόλεμον γὰρ ἐσχηκό-
τας οἴλεον τῇ νοι πρὸς τοὺς αὐτῦ γ' τόρας, πρὸς
βάλονται πρὸς Ἀθηναίους διὰ τορ γίου τοῦ ῥήτορος,
συμμαχίαν αὐτοῖς τούτοις· ὁ δὲ τορ γίας ἐλθὼν ἐς τὰς
Ἀθήνας, ῥήτορα ἐν τῇ βουλῇ σαν, δι' ὧν ἀφίκητο
χρέαν· καὶ τοσοῦτο πρὶ ἐῶ τῶν ῥητόρων ἄλλος,
πρὶ τεῦ φρόσιν, ὡς τὰ πόσας Ἀθήνας νῦν ἐσ-
πρὶ τεῦ ἀπροάσιν τεῦ αὐτοῦ· σεως ἀρχόμενοι
οὕτω τὰς μὲν ἡμέρας τῶν ἐπιδῴξεων, ὡς πάλαι
ἑορτὰς τοὺς θεάτρους ὡς πάλαι πελαμπάδας·
ὕπ' ἡμέρα δὲ πεταφῶς εἰσῆλθεν ἡ τῶν λογχοφόρων,
τὰς δήσεις τῶν ἀπροάτων· ἡ δ' ἀκμὴ τῆς οἴκου πάνυ
τῇ ῥητορικῇ τοῦ Γοργίου, τοὺς ἑαυτῶν παῖδας
οἱ Ἀθηναῖοι παρέσχον τῷ τορ γίᾳ, μαθησομένῳ
τὴν ῥητορικήν· αὐτὸν μὲν, πατέσχηκότες ἐν δ'

θήναις· τὴν δὲ συμμαχίαν ἀπὸ Πέμπτης ἐν
τῇ Ἑκατομβαιῶνι· λέγεται δὲ ταχέως τοὺς Ἀθηναίους
ἀναδιδάξασθαι τὴν ῥητορικήν, διὰ τὸ ἐφορμᾶν
τὴν Ἀθηνᾶν τῇ φορμίσκῳ· καὶ τοῦ λογιστηροῦ
ἐμβαλεῖν τοὺς ἐφορδομένους ἐφεστῶτα καὶ
ἐπιτιθέναι τὸ πρὸς τὰ λεγόμενα· ἐκτῶν δὲ
Ἀθηναίων οἱ ῥήτορες ἡμῖν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἑξήκο-
ντά εἰσιν, ὧν πρῶτος ἐστὶν Ἀντιφῶν ὁ Ῥαμνούσιος,
λοιδορίας κεφάλαιον· ἰσοκράτης Ἰσαίου Ἀναφλύ-
στιος· δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς· λυκοῦργος Λυκόφρονος·
δύναρχος. περὶ πόρων ἐστὶ κεφάλαιον, ὧν ὧν
δεῖ ζητῆσαι, τίς ὅρος τῆς ῥητορικῆς· φασὶ γάρ τοί
μου δεῖ, ὡς πολλοὶ ῥήτορες καὶ φιλόσοφοι,
πολλοὺς καὶ ποικίλους ὅρους τῆς ῥητορικῆς ἀπο-
δεδόκασιν· ἀναγκαῖον γάρ ἐστι περὶ τοῦ τοιούτου
πράγματος φάναι τῆς ῥητορικῆς, μὴ διαπλῶς μὴ
δῶς ἐν παραλόγῳ διαπορῆσαι τὸν ὅρον τῆς ῥητο-
ρικῆς· ἀλλὰ μετὰ τίνος αἰτιολογίας καὶ πολλῆς
περισκέψεως τοὺς ὅρους ἐκδοῦναι· ἵνα δὲ ὦμεν
πολλοὺς ἐκτιθέμενοι ὅρους, συγχωροῦμεν ἐξ ἀνάγ-
κης λύσωμεν ἑαυτοὺς ἐπιφορτίζομενοι,
μὴ θήρ μᾶλλον ἢ γνῶσιν, ἀναγκαῖον ἐστιν ἀνάμε-
σον ῥητόρων, εἰ μὴ δὲ φιλοσόφων ἐπιβάλλειν, καὶ ζητῆ-
σαι διὰ τούτων τὸν ὅρος· καὶ διὰ τοῦτο τὸν ὅρου, τίς,
ἡ φύσις τῆς τέχνης· ἀριστοτέλης τοίνυν ὁ φιλό-
σοφος, ἀπὸ δὲ δώσαμεν ὅρον τῆς ῥητορικῆς, φησὶν
ῥητορική ἐστι, δύναμις τεχνικὴ τοῦ περὶ ἕκα-
στον δεχομένου πιθανοῦ λόγου· ἡμεῖς δὲ τὸν
δὲ ὅρος οὗτος κατὰ τὸ ἀλλαχοῦ· ἴσως γάρ
ὃ τόδε καὶ ἀλλαχόθεν παφύασιν ὑπεξοχῆς

καὶ ἄλλα φησί· ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐκ ἀεὶ ὁ ὅρος τῆς ἀλη-
θείας, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πράγμασιν· ὁ δὲ ἄλλα πρὸς τοὺς
λόγοις, πλεονάζοντος τοῖς πράγμασιν· ἐπεὶ οὐδὲ
γίγνεται λογικὸς ὅρος ἀναλαβεῖν καὶ διὰ τελείας, μὴ
προσόντος πολιτικοῦ· καὶ διὰ ἐξοδικοῦ ἐπὶ
ὀνόματος τῶν πραγμάτων· οὐμόνον γὰρ τὴν ῥητορικὴν
ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ τὴν διαλεκτικὴν περιλαμβάνει·
τοῦτο γὰρ διαφέρει ῥητορικὴ διαλεκτικῆς· ὅτι,
ἡμὲν διαλεκτικὴ, περὶ παντὸς τοῦ προτεθέν-
τος· οὐμόνον περὶ τοῦ πολιτικοῦ, ἀλλὰ καὶ
περὶ παντὸς πράγματος διαλήψεται πιθανῶν· καὶ
κατασκευὴν καὶ ἀποκρίσιν· ἀλλοῦ δὲ ἐξοδικῶς·
ἡ δὲ ῥητορικὴ περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων
μόνον διαλήψεται· οὐ διαλεκτικῶς· ἀλλὰ δὲ ἐ
ξοδικῶς· οὐ νοῦν δὲ ἀπὸ σπαράγμου καὶ ἀποφο
ρᾶς ἔχειν τὸν ὅρον τοῦ ἀριστοτέλους· ὡς ἐλλιπῆ
τετυπωμένον· ὑπῆρχον δὲ ἐπὶ καὶ γράφος αὐτοῦ
τοῦ, διὸ ρυσίου ὁμοίως, ὅτι ἡμετέρας τέχνης
πάσης καὶ τῆς καὶ πῦρ αὐτοῦ γενομένους, ἀπὸ
ἀλλήλων ἀφαιρῶν, ὑρίσατο
τὴν ῥητορικὴν, συναμφοτέρας καὶ προσηκόντως ἁρμο
νούσης· ῥητορικὴ ἐστὶ τέχνης δύναμις περὶ τοῦ
λόγου· ἐν πράγματι πολιτικῷ, τέλος ἔχουσα
τὸ εὖ λέγειν· οὗτος τοίνυν ὅρος, ἐπιτετα
μένως ἔχει καὶ εὐδοκιμεῖ παρὰ σοφοῖς· οὔ
τε γὰρ ἐλλιπὴς, οὔτε πλεονάζει· ἀλλὰ καὶ τὰ ἴδι
ώματα τῶν ὁρισμένων ἔχει· λέγω δὴ, τὸ ἐπιτε
χνους καὶ συζητητικῶν διαφορῶν καὶ ἰδιοτήτων
συναγωγήν· διαμὲν γὰρ τοῦ φῆναι δύναμις,
ὡσπερεὶ τὸ γένος· ἐστὶ γὰρ δύναμις εὐτεχνος·

ὅρος ῥητορι
κῆς·—

καὶ ἀτεχνος· διὰ δὲ τοῦτο τὴν τέχνην, τὴν διαφορὰν
ἐν τῇ αἱρέσει διὰ τὴν πίθησιν φρονοῦσαν ἔ-
λογον· ἐν τῇ ἐπιδείξει δὲ οὐ μόνος ὁ ῥήτωρ πείθει τὸ πιθα-
νόν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρίστη καὶ τελεωτάτη καὶ γεφυραὶ
τὰς ἀποδείξεις οὐ τὸ πιθανὸν δεῖ πρὸς φέρειν,
ἀλλὰ πιθανάς· ἐν τούτῳ τῷ πιθανῷ προσεύ-
θυνεν ἰδιώτατόν τι τῆς ῥητορικῆς, ὃ ἄλλη τέχνη
οὐκ ἔχει οὐδὲ αὐτή, τί δὴ τοῦτο ἐν πραγματικῷ πο-
λίτικῷ· προσκεῖται δὲ τὸ ὁρῶ, τὸ τέλος ἔχου-
σα τὸ εὐλαβεῖν· παντὶ γὰρ ὁμοίως τέλος εὐλαβεῖν καὶ
πλεῖν, ἀλλ' ἡ μὲν ταχνία ἐστίν, ἀλλ' ἡ μὲν ταχνία·
ἀλλὰ τεχνία· καὶ ἡ μὲν ταχνία μέρος ἐστίν, ἀλλ' ὧν
φαρμακῶν καὶ τούτων· ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς πο-
λιτικῆς τὰς τοιαύτας οὐ δύναται τέχνας· ἄλλο
γάρ ἐστι φαρμακεία, καὶ ἄλλο γοητεία· καὶ ἄλλο
μαγεία· μαρμακεία μὲν οὖν ἐστιν ἡ διὰ λυμεώνων
διάχρισις, ἡ διὰ χρίσματος πρὸς φθόνου σεσηπότων
ἀναίρεσιν· γοητεία δέ, ἡ ἀπὸ τῶν ἐνύλων καὶ
ἀκαθάρτων καὶ μὴ ποιῶν δαιμόνων πρὸς
καλοῦ μέρους· ἐλάβε δὲ καὶ ἡ γοητεία τὸ ὄνομα
ἀπὸ τῶν γοώντων τοὺς θρήνους· μαγεία δέ ἐστιν ἡ διὰ
τῶν μισῶν δαιμόνων ἀπειλοῦντων τι καὶ ἐν ὑλῶν
ἐνεργοῦσα· ταὐτὸ τέχνια δέ ἐστιν, ἡ δὲ πλείων
δύναμίν τινα ποιεῖν τι· ταὐτὸ δὲ δύναμίς ἐστιν· μετὰ
τέχνια δέ ἐστιν ἡ μετὰ τέχνης ἐνέργεια· τέλος
οὐ μὴ λείπει φ· ὡς ἀρχιτέκτων· καὶ ὁ μὲν ῥήτωρ πολιτικὸς οὗτος· ἐν μὲν δὲ ῥήτορικῇ πολιτικῇ κατὰ
τὸν θεοδέκτην, προοιμιάσασθαι πρὸς εὔνοιαν
διηγήσασθαι πρὸς πίστιν ἀγωνίσασθαι πρὸς,
τούτοις δεῖξαι· ἀναπεφάλαιώσασθαι δέ πρὸς·

ἀνάμνησιν. Τέλος δὲ τῆς ῥητορικῆς, οὐ τὸ ἄπαντας
πεῖσαι, ἀλλὰ τὸ πιθανοῖς χρήσασθαι μεθόδοις.
ὡς περὶ ὑγιείας ὁ ἰατρὸς καὶ μὴν ὑγιεινός. Ταῖς δὲ ὑγιείας
τισὶ καὶ χρήσεται μεθόδοις, ὡς ἐν ἰατρός· καὶ ὁ
φιλόσοφος καὶ μὴν πάντας ποιήσει καλοὺς καὶ
ἀγαθούς· πάλιν ὡς ἐν φιλόσοφος, οὕτω καὶ ὁ ῥήτωρ,
καὶ μὴν πείσει. πιθανοῖς δὲ χρήσεται μεθόδοις,
ὡς ἐν ῥήτωρ. φανερὸν δὲ ἐκ τῶν διορισμῶν ἃ τούτων
ἰατρικῆς μὲν ὑγιεινὰ ἐστὶ καὶ ἡ τοῦ φιλοσόφου καὶ
τοῦ ῥήτορος, τοῦ μὲν, μή ποτε ἦν, τοῦ δὲ μὴ πεφθὲν
ὑπὸ πάντων γὰρ ψεῦδος αὐτὸ προαιρετὸς· αὐτόνομος·
νικητὸς· αὐταξούσιος· παλίμβολος· θαττόμενος ἀπὸ
ἄκρου ἐς ἄκρον μεταπίπτουσα· καὶ μᾶλλον
ἐπιῤῥαπὲς ἔχουσα πρὸς τὸ ἑαυτὴν παθαίνειν
ἢ ἄκροις. ἔστω δὲ τί καὶ φαλάκρον, ὧν
δεῖ ζητῆσαι, πόσα δὲ τῆς ῥητορικῆς· καὶ
ἀδή, ἀλλὰ μὴ μάρη· καὶ ἐν ποίῳ μαρεῦνται
ψυχῇ ἔναγον προσελθεῖν· καὶ ἐς ποῖον
ἔναγον ἀφορᾶ τέλος· καὶ ποῖον ἄναγον
ἀλλαξεχρόνου· καὶ τί ἐς ἄναγου τόπος· καὶ
ποῖα τὰ ὑποβεβλημένα αὐτοῖς πρόσωπα·
τί ἄτοιν αὐτὰ ἀνώτατα ἀδή τῆς ῥητορικῆς·
συμβουλατικὸν· δικανικὸν παρηγορικόν·
καὶ συμβουλατικὸν μέν ἐστιν, διὸ ὑπὲρ συμβουλῆς
τὰ πρόφορα ἀναλαμβάνει· δικανικὸν δέ, διὸ ὑπὲρ
ἀμφισβητήσεως διαπρίνομεν· παρηγορικὸν
δέ, διὸ ὑπὲρ ἐπαινουμένου ἢ ψεγομένου
δημορᾶδομεν· διαιρεῖται δὲ τὸ συμβουλατικὸν
εἰς δύο· πορίσασθαι καὶ ἀποβαλεῖν· τὸ δικανικὸν
εἰς δύο· κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν· τὸ παρη-

γυρικόν, ᾠδὴ δὲ ἐπαινον καὶ τόγον· ἀλλα
ταῦτα μὲν, μέρη· ᾠδὴ δὲ τὰ πάντα· τοῦ
τοδὲ διάστημα μέρος ᾠδῆς· τῶ τόμεν ᾠδὴ ὅλο
πλῆθον ἀποτελεῖν ῥήτορα· τόδε μέρος, μὴ·
οὗ τίς γαρ οἷδε μόνον τόσυμβουλατικόν, μὴ
μὴν τοι τόδε παντικόν, ἢ τόπαν τυρικόν, οὗτος
ῥήτωρ τέλεος, ὡς ἁρμαμένης ὀπόθορνος·
συμβουλᾶν γαρ μόνον ᾠδῆς, ὅμως ῥήτωρ
ἐνομίζετο· ὁ δὲ ζωὸν διαλέγεσθαι μόνον ᾠδῆς,
ῥήτωρ ἤπουεν· τορπίας τὰ πανηγυρίζων μόνον,
ῥήτωρ ἤπουεν καὶ αὐτός· ὡς πᾶς γε ὅλο πλη
ρονῆδος αὐτοῦ ἐπιτεθὴ λίθων ἢ χαλκοῦ, ᾠδὸς
λεγόμεν ἀποζωζόντων αὐδριάντα· ἂν δὲ μέ
ρος αὐτοῦ χεῖρα ἢ πόδα, οὐ λεγόμεν ἀπαναύτη
λφαίνειν τὸ ᾠδὸς· ἀλλὰ μέρος αὐτοῦ· οὕτως ἢ
μέρτινι τῶν μερῶν ἐξήσκηται τις, ῥήτωρ
οὐ λεχθήσεται· ἢ δὲ τινι τῶν ᾠδῶν ἀσκήσεται, ἢ οὐνομίζεται
ῥήτωρ ἐξαναύτης ὁ τοιοῦτος· ἀμελῆ καὶ ἠ
μᾶς εὐτυχεστάτην καὶ πολιτικὰ τοὺς δήμο,
λόγους ἔχουσα, διαλέγεσθαι μόνον ᾠδὰς, ῥή
τορας αὐτοὺς ἐκάλεσ· ὥστε τοῦτο διαφθᾶ μέρος
ᾠδῆς· ᾠδὰν δὲ τὴν μὲν ψυχὴν τόμεν διάνοιαν
ἐκτοῦ θυμικοῦ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς πρόσθε·
παῖς γαρ αὐτὸς ἢ καθηγορᾶται ἢ ἀπολογᾶται·
τόδε συμβουλατικὸν ἐκτοῦ ἐπιθυμητικοῦ,
τῆς ἡμετέρας προσθε ψυχῆς· παῖς γαρ αὐτὸς
συμβουλεύων καὶ συμβουλεύεσθαι ἐθέλων,
ἐξ ἐπιθυμίας κινούμενος, προσάγεται ἐπι
τῶν συμβουλῶν· τόδε παν ηγυρικὸν ἐκτοῦ
λογιστικοῦ προσθε τοῦ ἐνημένου· παῖς γαρ

ἀρὸς πανηγύριζεν, λογομαχοῦσαι· ἀπορήσῃ
δ' ἄν τις, πῶς λέγομεν τὸ πανηγυρικὸν ἐντὸς ὅλως
γίνου· καὶ ταῦτα καὶ τοῦ δικαίζεσθαι καὶ τοῦ συμ-
βουλεύειν, διαλόγων ἐχόντων τὴν πρᾶσιν· ὑπὲρ
λυτέον οὕτως οὕτως· ὅτι ἐνεκάτερα μὲν τῶν γρίφων
ἁδρῶν τῆς ῥητορικῆς. μαχόμεθα τοῦ λογισμοῦ·
ἀλλὰ ἀπὸ τῆς παρούσης ἀξίας τῆς παρούσης
ἡμᾶς, ἢ ἐπὶ τὸ δικαίζεσθαι, ἢ ἐπὶ τὸ συμβου-
λεύειν· ἢ ἐπὶ τὸ πανηγυρίζειν ἔλαβεν ὧν ἕνα
γοντι ὠνομάσαμεν· ὑπὲρ δὲ γε τῆς αὐτῆς μνή-
σεις γε γόνασιν ἀπὸ τοῦ θυμοῦ· ὑπὲρ αὐτῆς δὲ τῆς
οἷ ὅρμη γέγονεν ὅλως τῷ θυμῷ· διὰ τοῦτο,
λέγομεν ἐντοῦ θυμοῦ ὧν τὸ δικανικὸν τῶν
γένεσιν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ἐπὶ
δὲ ἐν τῷ συμβουλευτικῷ ἢ ἐπὶ θυμίσα ἐκίνησε
τὸν λόγον· καὶ ἐν τῷ πανηγυρικῷ τὸ τί ἐστι τῆς
κινήσεως ἕξεως, ἔλαβεν ἓν ἕκαστον τεύ προ
σηγορίαν· τέλος δὲ δικανικοῦμεν, τὸ δίκαιον·
πρὸς γὰρ τὸ δίκαιον ὁ δικαιεκὸς ἀφορῶν καὶ ζῶ)
καὶ δικαίζει· τοῦ δὲ συμβουλευτικοῦ τέλος τὸ
συμφέρον· τοῦ δὲ πανηγυρικοῦ τέλος τὸ κα
λόν· χρόνον δὲ φασιν· τὸ μὲν δικανικόν,
τὸν παρεληλυθότα· τὸ δὲ συμβουλευτικόν,
τὸν μέλλοντα· τὸ δὲ πανηγυρικὸν τὸν ὄντα
ζοντα· ἢ γὰρ καὶ πρὸ ὑπαρχόντας τὰ ἐξῆς ἃς
τοῦ ἐπαινουμένου καὶ μελλόντων ὠφε
πρὸς ἀνεφέρομεν τῷ ἐπαινουμένῳ· ἀλλ'
ὅμως τὸν ἐνεστῶτα χρόνον θηρώμενοι· τὸ
μὲν γὰρ ἐν τῷ ἐντοῦ προσελκύει θεός· τὸ δὲ ἐν
ἐντοῦ μέλλοντος· τὸ δὲ τοῦ μὲν δικανικοῦ

τὰ δικαστήρια· τῷ δὲ πανηγυρικῷ τ θεάτρῳ καὶ
αἰ ἐκκλησίαι· πρόσωπα τῶν μὲν δικανικῶν, οἱ
δικασταί· τῶν δὲ συμβουλευτικῶν, οἱ βουλευταί·
τῶν πανηγυρικῶν δέ, οἱ ἐκκλησιασταί. —
ε δ δὲ μονάς τί πεφάλαιον, ἐν ᾧ δὴ ζητήσαι, πόσ-
ῥητορικαί καὶ ποῖαι· καὶ ποίαν σὺν ᾗ μετερ-
χόμεθα· φοιδὲ πάσαι πάντα τὸν ἀριθμόν· μία
μὲν, ἥ πρώτη καὶ μιρικωτάτη, ἣ αὐτὴ τροφὸς τῆ,
φιλοσοφία· ἣ ἐκλήσατο πυθαγόρας καὶ σωκρά-
της καὶ πλάτων· ἅτε καὶ περὶ τοῦ ἀφανοῦς αὐτὴς
ἐχόντων πρᾶγμα τῶν τοιούτων λόγους ἐποιοῦντο οἱ,
φιλόσοφοι, ἀλλ' οὐ τι πάσοι ἐχρημάτιζον τοὺς
λόγους ὡς ποιοῦντο· ἐπεὶ χαρὸν γὰρ καὶ τὸ ἀλη-
θὲς χωρὶς πάσους καὶ τὸ ὁμολογούμενον ἀπο-
δέξαι· δευτέρα ἣ αὐτὴ τροφὸς τῆ πολιτικῆ·
ἣ ἐκλήσατο μιλτιάδης καὶ θεμιστοκλῆς·
τοῦτο δὲ διαφέρει πολιτικὴ τῆς αὐτῆ τροφοῦς
κατὰ φιλοσοφίαν· ὅτι ἡ μὲν φιλοσοφία αὐτὴ
τροφὸς περὶ τοῦ καθόλου διαλαμβάνει· ἡ πο-
λιτικὴ δέ, περὶ τῶν τῆς πολιτείας μόνης συμ-
φερόντων πραγμάτων· τρίτη δὲ ἣ αὐτὴ τρο-
φὸς τῆ διαλεκτικῆ· διαφέρει γὰρ διαλεκτικὴ ῥη-
τορικῆς· ὅτι ἡ μὲν διαλεκτικὴ, κατὰ πάσαν
καὶ ἀπορίαν ποιεῖται τὴν ζήτησιν· ἡ δὲ ῥη-
τορικὴ δέ, δι' ἐξοδικῆς περὶ τῶν πολιτικῶν
πραγμάτων· ἐκλήσαντο δὲ ταύτης δημοσθέ-
νης τε καὶ λιναιοῦργος, καὶ οἱ ἄλλοι ῥήτορες·
τετάρτη δὲ αὖ τί τρεφὸς τῆ σοφιστικῆ·
ἣ ἐκλήσατο δημεάδης καὶ ἀφίδδημος· τοσοῦτ
δὲν οὖσῶν ῥητορικῶν, ἡμᾶς σὺν θεῷ

μεταρρύθμισα τὸν βίον τῶν, τὸν αὐτὸν τῆς σωφροσύνης
τῆς διαλεκτικῆς καὶ ῥητορικῆς δημοσθένης. —
τοῦτο οὖν ἐστι κεφάλαιον ἐν ᾧ δεῖ ζητῆσαι, πόσοι
τρόποι ῥητορικῶν ἀναγνώσεων. οὔτε γὰρ δεῖ
ῥᾴψῳδεῖν τὰ αὐτὰ ὥσπερ ποιήματα ἢ γραμματικὴν
καὶ ἁπλῶς δεῖν ὡς τὰ δράματα, ἢ ἄδειν ὥσπερ
λυρικὰ ποιήματα, ἀλλ' ἐκ τούτων. φύσει γάρ τροποι
ῥητορικῶν ἀναγνώσεων τρεῖς· ὁ πρῶτος
ὥσπερ μόσιμος τόνος ὁ μάλιστα ἐν τοῖς διηρημένοις
πρωτάσεων ἀπόδοσιν· κατὰ τὸ ὁμηρικόν·
ἐπεὶ νῦ φάσθαι σοὶ ποτὰ χαμαιρίνοισιν· ἢ
ὅταν ὁ τόνος φράζεσθαι βούλῃ, μετὰ σοφοῦ
τοῦ πνεύματος· καὶ ἡ οὐσία τῆς προσῳδίας
τῆς τοῦ πνεύματος βαρὺν κατὰ τὸν πρῶτον ἀπόδοσιν,
καὶ ὀξὺν πάλιν τὸν τύπον ὃν προσγράφεται τῆς
φωνῆς τὴν ἀπόδοσιν· δεύτερος ὅταν ἡμῖν
ἐξιδιάσῃ τὸν τρόπον· κρᾶμα τοῦ πνεύματος
τόνος· καὶ μαλίχρωμον τινὰ φωνὴν ἀποτελοῦσιν, ὡς τὸ ποιητικόν· τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης
μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· τρίτος ὁ πικρὸς
μόνος μάσσος, ὃς ἐστι καὶ συμβουλατικὸς· καὶ
ἐξηγητικός· καὶ ὡς πολιμαίος, ὃς ἐκ τῶν
προτέρων χαρακτήρων ἐλάβομεν· φυσικὰ
τρία δὲ πνεύματα τὸ πρᾶον καὶ τὸ τούτου τοῦ μα
σαντῆρος· καὶ οὐτάζαν νῦν δεῖ, ἵνα ἀπο
τελέσῃ τὸν ἀναμόσιον, ἀλλὰ μάσον τινὶ χρῆσθαι
ὁδῷ· καὶ νομικὸς μὲν ἐστι, πᾶσιν τρόπον
τοὺς νόμους ἀναγινώσκομεν· ἐξηγητικὸς
δὲ, πᾶσιν τρόπον ἐξηγούμενα τὰ μαθήματα·
ἀνάγκη ἐστὶ κεφάλαιον, ἐν ᾧ δεῖ ζητῆσαι, πόσοι

τε πολιτεῖαι καὶ οἵαι· καὶ πόσαι σωθεῖμεν
τε χόμεθα, καὶ πολιτεύόμεθα· ὑπὸ σκέψεως
δὲ δὴ πρότερον, τί ὅρος πολιτείας· πολιτεία
τοίνυν ἐστίν, ἀρχὴ καὶ σύνταξις πραγμάτων·
πόλεως ζεῦξις τε καὶ πολιτεύεσθαι, πάντας τοὺς
βιοῦντας· ἢ καὶ πραττόντας αὐτούς· πολιτεῖαι
δ' εἰσὶν αἱ αὐταὶ τῷ τρόπῳ· κατὰ ἐκπλοῦν δὲ
ποιοῦσαι τρόπους· ἵνα δὴ μὴν εἰδεῖαι μόσεως φανε
ρὰ γένηται· ἢ ἀρχή, ἢ ἕνα ἀρχήν, ἢ ὀλίγους·
ἢ πάντας· καὶ οὗτοι, ἢ καλοί, ἢ κακοί εἰσιν· ἀλλ'
μὴν εἰς ἀρχὴ καὶ ἄριστος, ποιᾷ τὴν βασιλείαν·
ἀδὲ εἰς ἀρχὴ καὶ φαῦλος, ποιᾷ τὴν τυραννίδα·
οἱ δὲ ὀλίγοι ἄρχουσι καὶ ὦσαν ἄριστοι, ποιοῦσι
τὴν ἀριστοκρατίαν· οἱ δὲ ὀλίγοι ἄρχουσι καὶ ἦ
σαν κακοί, ποιοῦσι τὴν ὀλιγαρχίαν· οἱ δὲ πάν
τες ἄρχουσιν ἄριστοι, ποιοῦσι τὴν δημοκρατίαν·
οἱ δὲ πάντες ἄρχουσι κακοί, ποιοῦσι τὴν ὀχλο
κρατίαν· ταύτη δὲ διαφέρει ὀχλοκρατία δη
μοκρατίας· ὅτι ἐν μὲν τῇ δημοκρατίᾳ κατὰ
νόμους καὶ ψηφίσματα καὶ ἀρχὰς καὶ τάξεις
πολιτεύονται πάντες· ἐν δὲ τῇ ὀχλοκρατίᾳ,
ἀνόμως· ἀταίκτως· ἀναρχίως· πᾶς ὁ δῆμος
συμφέρει τὸ δῆμον κρατεῖν ἐθελήσαντων πρα
γμάτων· διαφέρει δὲ ὀλιγαρχία ἀριστοκρατί
ας· ὅτι ἐν μὲν τῇ ἀριστοκρατίᾳ, οἱ ἄριστοι τὰς
γνώμας ἄρχουσιν· καὶ τοῦ τῆς πολιτείας, οὐ
τὸ ἐξ αὐτῶν λῶιστελεῖν ζητοῦσιν· ἐν δὲ τῇ ὀ
λιγαρχίᾳ, οἱ πλουσιώτατοι καὶ δοκιμάζειν καὶ
τὸ λῶιστελεῖστον τὸ ἐξ αὐτῶν ζητοῦσιν, οὐ
τὸ τὸν ἀρχαιρεσίων· διαφέρει δὲ βασιλεία τυραν

γίδι· ὅτι ὅμως βασιλεὺς νόμοις πείθεται· καὶ
τοῦτ' ὠφέλιμον τοῖς ἀρχομένοις· οὐ τὸ ἑαυτοῦ
ζητῶ· οὐδὲ τύραννος οὔτε πείθεται τοῖς νόμοις
τοῖς πρὸς ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὸ ἑαυτοῦ χρήσιμον
ζητῶ· καὶ οὐ τὸ τῶν ἀρχομένων· ἀσώματοι δέ,
καὶ ἦσαν ῥήτορες δεινοί, ὡς πολιτεύσοντο μόνοι,
ὡς ἐν δημοκρατίᾳ· λαμβάνει μόνοι ὡς ἐν ἀ-
ριστοκρατίᾳ· ἡμεῖς δὲ νῦν αὖ τυχὸν ἐν βασιλείᾳ,
πίστεως καὶ ὁσιότητος. ἄπιστον οὖν τὸ
φίλαυτον, ἐν ᾧ δὴ ζητήσαι κατὰ πόσους τρό-
πους ὀφείλει ῥήτωρ ἐξηγήσασθαι τοὺς ῥητορικὰ
μαθήματα· ἐξηγήσεται τοίνυν κατὰ πρότους
ἕπτα· κατὰ ἀλληγορίαν, ὅταν ἄλλο θῇ καὶ
παρὰ τὸ ῥηθέν, ἢ τι ἐνόησεν ἄλλο ῥηθέν, ἢ
ἄλλο ἀγορεύσῃ παρὰ τὸ ῥηθέν· κατὰ
πρόφησιν, ὅταν τὰ μὲν φίλαυτα καὶ τὰ ἐν
θυμήματα τῆς μελλούσης λήψεσθαι πράξεως,
σιωπήσας θεωρήσῃ· καὶ πρὸς διάσκεψιν πρὸς
σαφήνειαν μόνην τοῦ ἀφροδίτου· κατὰ τάχος·
ὅταν ᾖ πῃ ἐνταῦθα φθάσοι πρότασις ἢ κατα-
σκευή· ἢ μεταλλαπίνου ἢ ὀρίνου παφάλαιον· ἢ
τί, τῶν ἀπὸ τῆς τέχνης παραδεδομένων· κατὰ
ἱστορίαν· ὅταν τὴν ὑποδεδομένην ἱστορίαν ἀφηγήσῃ·
χρόνους λέγων τῆς ἱστορίας· καὶ πρόσωπα καὶ αἰ-
τίας· καὶ οὗ ἕνεκα αὐτῶν πράττει· κατὰ σχῆμα· ὅταν
ᾖ πῃ τὸ δὲ τὸ σχῆμα προθεωρία ἐστίν· ἢ παρύπο-
νοια ἐστίν· ἢ παράπροσδοκία· κατὰ ἰδέαν· ὅ-
ταν ᾖ πῃ ἐνταῦθα γοργότης ἐστίν· ὀρθοφρότης
ἐστί· λαμπρότης ἐστί· κατὰ δύο σφήνωσιν, ὅταν

τὸ ἐμπαθὲς τὴν ὑπόμνησιν φησὶν μὴ γίνεσθαι μόνον, προσέχειν δὲ καὶ τῶν παθῶν τὸ πάθος μόνον· τὴν αὐθάδειαν τοῦ ἀφηγουμένου δεῖ τὸν ἐξηγητὴν ζητεῖν τοῦ ἀφηγουμένου· ἀφηγούμενον τὸ ἡγούμενον· ἀφηγεῖσθαι γὰρ λέγειν· ἀφηγητὴς ὁ τὴν τάξιν τῶν πραγμάτων διηγούμενος· ἀφηγητὴς γὰρ ὁ διηγούμενος ὡς ἕκαστα ἐγένετο· ἀφηγητὴς δὲ ὁ ἐξηγητὴς ἐρωτᾶν, καὶ τὸ οὐ μόνον ὅσον· ἀφ' ἑαυτὸν λέγειν ἢ τὴν αὐτὸς τάξιν· καὶ οὕτως μᾶλλον τῶν ἡμῶν τὸ ἀγνοούμενον, ὡς φησὶν ὁ μὲν παθητικὸν τὸ ἀφηγούμενον, μᾶλλον δὲ πάντα καὶ οὐ δι' ἀγνοήσαντα.—

Aphthonij progymnasmata.

μῦθος, ποιητῶν μὲν, προῆλθε· γίνεται δὲ ῥητόρων ποιητὸς ἐμπαραινέσεως· ἔστι δὲ μῦθος, λόγος ψευδὴς, ἀλληγορίαν ἀληθείαν· καλεῖται δὲ, συβαρίτικος· καὶ λιβυκὸς· καὶ λιβυστικὸς· πρὸς τοὺς ἀγροίκους μεταφορὰ τὸ ὄνομα· μᾶλλον δὲ μᾶλλον αἰσώπειος λέγεσθαι, τῶν τοιούτων ἀρίστων τῶν συγγεγραμμένων μύθων· τοῦ δὲ μύθου, τὸ μὲν ἐστὶ λογικὸν, τὸ δὲ, ἀλογικόν· τὸ δὲ, μικτὸν· καὶ λογικὸν μὲν, ἐν ᾧ τὶ ποιοῦν ἄνθρωπος πάσχει· ἀλογικὸν δὲ, τὸ περὶ ἀλόγων ἤθους, ἀποδιδοὺς μικτὸν δὲ, τὸ ἐξ ἀμφοτέρων ἀλόγου καὶ λογικοῦ· τῶν δὲ παραινετῶν διὰ τῶν ὁ μῦθος τάσσεται, πρὸ πάντων μὲν ὀνομάσαι, προμύθιον· ἐπιμύθιον δὲ, τὸ παρὰ τέλος ἐπανορθοῦν.

ἐρος ἰῶ ἀηδών· καὶ οἰμή πεπίτνας, μουσοποιὸς ἀνὴρ
βάλοντο σωτῆρον· τοῖς μὲν μηξιδεῖ, πορδάνυσποι
φ. καὶ συλλήβδην καρποὺς· ἐξαῦν εἰμελλοντοῦ χε
μῶνος πεφυκέναι· χειμῶνος δὲ ἐπιγενομένου,
μύρμηκες μέν, οἷς ὑπόρνιθα, ἐπιφόρημα· τοῖς
δέ, ἤτερ τὶς ἐτελεῖτο πρὸς ἔμβιον· οὕτω γε
ὁ τῆς πορδάνου οὐκ ἐθέλουσα, περὶ τὸ γῆρας κα
κοπαθεῖ·—

ἰνίγμα ἐστίν, ἐνιαυσίου πάγματος γενομένου, ἢ ὡς
γενομένου· διενήνοχε δὲ δίδυγμα, δινήσεως· ὡς
ποιήσεως ποίημα· ποιητὴς μὲν γὰρ ποιητὴν ἐπὶ
ας· ποίημα δέ, ἢ τὸν ἀλλήλως ὅπλων κατάσκευ
τοῦ δὲ δίδυγμάτος, τὸ μὲν ἐστὶ δραματικόν· τὸ δέ,
ἰσορρόπον· τὸ δέ, πολιτικόν· καὶ δραματικὸν μέν,
τὸ πεπλασμένον· ἰσορρόπον δέ, τὸ πλαναωμένον,
ἀρίθμιον· πολιτικὸν δέ, ὧ παρὰ τοὺς αἰτῶν ἀσορρή
τορες καλοῦσι· περὶ πίστεως δὲ τῶν δινήμασι
ἓξ· τόπῳ ἓν προσωπον· τόπῳ ἐν χθονὶ πρόσω
χθόνος, καθόν· τόπος ἐνεῶ· πρόπος, ὅπως· ἐν τῇ,
δίνῃ· ἀρίθμια δὲ δίδυγμάτος τοιαῦτες· σαφήνεια·
συντομία· πιθανότης· καὶ ὅταν ὀνομάτων
ἐλλείψις μοι·—

τὸ ῥόδον θαυμάζων τοῦ παλλος, τὴν τῆς ἀφρο
δίτης λοπίζεσθαι πλευρά· ἥρα μὲν γὰρ ἦσθα,
τοῦ ἀδωνίδος· ἐν πύρᾳ δὲ καὶ ὁ ἄρης αὐτῷ· καὶ
τοῦτο ἦθος ὑπῆρξεν ἀδωνίδι, ὅτῳ ἀφροδίτη
ἄρης ἐτύγχανε· θεὸς ἦν σοῦ· καὶ θεὸς ἐδύ-
ωνεν ἀνόν· πόθος ὅμοιος, καὶ τὸ γένος αὖ τὴν
λαπαν· ζηλοτυπῶν δὲ ὁ ἄρης τὸν ἀδωνίν, ἐν ἐλάν

ἠβούλετο. λύσιν ἔρωτος, τοῦ Ἀδώνιδος ἢ τὴν τοῦ
μέλους φθάνατον. καὶ πλὴν τὰ μὲν ἄφθιτον
Ἀδωνίν· μαθοῦσα δὲ τὸ ποιηθὲν ἤθελε θυμὸν
ἀμύνασθαι καὶ κατασφάξαι ἐμβαλοῦσα
τῷ ῥόδῳ ταῖς ἀκάνθαις προσύπασε. καὶ τ'
μὲν γὰρ σὺν τοῦ ποδὸς πρὶν πάρεται. τὸ δὲ ἐκ
τὰ ῥᾶσαν αἷμα τοῦ τραύματος τὸν τοῦ ῥόδου
δυσχροιαν ἐς τὸν οἰνάνθην ἔφιν μετέθηκεν.
καὶ τὸ ῥόδον τὸν ἀρχαῖον γενόμενος, ἐς
ὃν ὁρᾶται μετῆλθεν.

φαίνεται, ἀπὸ μνημονικοῦ τόπου, οὐ
χρῶς ὡπότε προσωπογραφοῦσα. χρῶ
δης δὲ οὖσα, προσαγορεύεται χρῶα. τῆς δὲ χρῶ
τὸ μὲν ἐξιλοπινόν, τὸ δὲ, πραστινόν, τὸ δὲ, μι
κτόν. καὶ λοιπὸν μέν, τὸ τελλόγεω δηλοῦν,
τὸν ὠχρόν. οἷον ὁ πλάστων τοὺς τῆς ὠχρᾶ
τῆς πλεύνας, ὑδρωτὶ καὶ πόνοις ἐλεγεφύσας.
πραστινόν δέ, τὸ πρασίνου σημαῖνον. οἷον τὸ
θαρρᾶς ἐρωτικὸς ὅσος ἀνθεῖ τῶν ἀνίων ὁ
βίος, βρυχὶ φανείς, ἀπεκρύπτατο. μικτὸν
τοῦ ξίου τὸν θέαν ποιοῦ μέλους. μικτὸν δέ,
τὸ ἐξ ἀμφοτέρων λόγου καὶ πράξεως. οἷον
διογένης μάραινον ἐώρακεν ἐσθίοντα,
τὸν παιδαγωγὸν εἶναι σεν. ἐπὶ πᾶν. τί γάρ,
τοι αὐτὰ παιδιάρες. ἐμὲν οὖν διαίρεσις αὐ
τὴ τῆς χρῶας. ἐρτάσαμο δὲ αὐτὴν, τοῖς δὲ
τοῖς πεφυκόσιν. ἐρυθρὸν μιαζινὸν παραφρα
ζινὸν. τῶν τῆς αἰτίας. ἐκ τοῦ ἐρυθρίου. πρα
βολὴ παραδείγματι. μαρτυρία παλαιῶν, ἐπὶ μι
κτόν τῶν χρῶν:-

σοφοκ

τῆς παιδιᾶς τὴν μερίζαν ἐφ' ἑπτὰ μέρη
γιγνῆς δὲ τοὺς καρπούς.
ἀναλόσαι δίκαιον ἰσοπρατίνης τέχνης ὄ-
νομα αὐτῇ καταφαίνη λαμπρότατον· καὶ
ὅστις ἐὰν αὐτῶν ἐπιδέξαιτο· καὶ ἡμιν ἡδὺ
τὸ τέχνιον, οὐκ αὐτὸς ἐν ταύτῃ ἡμιν ἥδεται·
ὅσα μὲν τοίνυν ὑπὸ βασιλικοῦ νομοθετῶν,
ἢ παραινῶν τοῖς καθ' ἕκαστον τῶν αὐτῶν
δέ τι ποιήσειεν, μακρὸν ἂν ἡ διήγησις ἦν.
ἀλλὰ περὶ τῆς παιδείας φιλοσόφους·-

παιδείας φύσιν ἐρῶν, πόνων μὲν ἀρχήν·
πόνων δὲ ὅσα τῶν λαβόντων ἡδονήν·
καὶ ἃ μὲν φιλοσόφους τοῦτα· τοῖς δὲ ἅπερ
ξυμφέρουσι μάθωμεν.
ἴσως παιδείας ἐρῶντες, τοῖς τῆς παιδείας
ἡγεμόσι συνεξετάζονται· παροῦσι καὶ τὸ προ-
σεληλυθὸς φοβερόν· καὶ τὸ διαλιπὸν ἀμαθίαν
τοῦ· φόβος δὲ τοῖς παισὶ πρὶν γίγνεται καὶ πρὶν
καὶ μέλλουσι· δι' ἃ σπάνιος παιδαγωγοὶ
διαδύονται· φοβεροὶ μὲν ἡδύ· αἰνιζόμενοι
δὲ φοβερώτεροι· φθάνει τὸ πρᾶγμα τὸ δεινός,
καὶ διαδύεται τὸ δεινὸς ἢ πολλοῖς· καὶ τὰ μὲν
ἀμαρτήματα τῶν παίδων μετέρχονται· ὡς
οἱ πρὸς δίκας καὶ ὀρθώματα ἀφίενται· τῶν παι-
δαγωγῶν οἱ πρὸς φοβερὸν ἐκκλεπτέοι· τὰς ὁδοὺς
ἀναφίεντες, προσελθεῖν πρὸς τὰ πόνους·
καὶ τὰ αὐτοραν ὑποπτεύοντες· καὶ δυσηνολα-
ξίαν, ἀγνοοῦσι τὰ φύσιν· ἀλλὰ τούτοις ὧν
ὁ παῖς ἧς αὐθάδειας ἐλεύθερον, ἀφιεῖ πρὶν ἁφεῖται·-

ἰδιώτης ταῦτα φοβούμενος φάσκειν μὲν τοὺς
διδασκάλους, ἀποδραίνειν δὲ τοὺς πόλεις, τοὺς
δὲ παιδαγωγοὺς ἀποτρέφειν, παντελῶς τοῦ μὴ
λόγων ἐπιθυμεῖν· καὶ μετὰ τοῦτο διὰ τὸ λοι-
γοὺς ἀφίεσθαι· ταῦτα δὲ πάντα τὴν ἰσοπα-
τοὺς ὑποτίθεσθαι γνώμην, ἣν ἐγὼ ὀνομάσαι
τὸν παιδείας τὴν ῥίζαν.
ὅτι γὰρ οἱ μὴ ἐρασθέντες, πόθεν μὲν τὴν
τὰ σοφίσματα καταβάλλουσι, τοὺς δὲ παρ' οὓς
ἡδονὴν μείζονι συγκομίζονται, τὸν αὐτὸν τρό-
πον οἱ παιδείας αὐτὴν ποιούμενοι, πόθεν τὴν
ὄψιν ἔχουσι δόξαν φλυαρίαν φασίν.
οὐ δικαιοσύνης ὄρεγόμενοι βίον· πάντος μὲν
ὄντα φίλον πονηροῦ ῥήτορος· γεγονότα
δὲ παρ' οὓς εὐπλοεῖσθαι· καὶ τὸ σοῦτον αὐτῶν
ἀσυνδέτως πρίσθαι, ὡς καὶ τὸν νοῦν μὴ χρῆ-
σθαι τῆς κεφαλῆς· νοῦν μὲν ἀρίστην, τὸν
ἐξαρκεῖν ἡγησάμενον· καὶ πόνοις ἀνα-
λῶσαι, ἃ πρὸς ἡδονὰς ἀνασπούσιν ἅ-
πάντες.
ἐθαυμάσαμεν τὴν ἡσιόδου δόξαν, τὴν ἀρχὴν αὐτὴν
τὰ τῆς ἀρετῆς τὸν ὁδὸν· καὶ διὰ πάντων τὰ
δίαν καὶ αὐτὴν ἰσοπράτην γνώμην φίλο
σοφήσαντα· ὅτι γὰρ ἡσίοδος ὁδὸν ἀπεφήνατο,
ἰσοπράτην ῥίζαν ἀπαλλάσσειν· ἐν διαφόροις
ὀνόμασι, μίαν ἀμφότεροι δηλοῦντες δι-
νοιαν.
πάντας, ἰσοπράτην θαυμάζειν καὶ τὰ
τῆς σοφίας φιλοσοφήσαντα· ὅτι
γνώμην ἐστὶ λόγος ἐν ἀποφάσει κεφαλαιώδης

ἐπὶ τὸ προσέπαυρον, ἢ ἀπὸ ῥάπαυρον. τὸ μὲν ῥηγνύμενος τὸ μαλακὸν ἐπὶ προσεπτικόν· τὸ δὲ, ἀποῤῥεπτικόν· τὸ δὲ, ἀποφαντικόν· καὶ τὸ μὲν ἀπλοῦν, τὸ δὲ, σεσωρευμένον· τὸ δὲ πιθανόν· τὸ δὲ, ἀληθές· τὸ δὲ, ὑποβολιμαῖον· καὶ προσεπτικόν μανθάνειν, ὡς τὸ χρήσιμον παρὰ τὰ φίλτατα· εὐθὺ λόγον τὸ δὲ πάμπαν· ἀποῤῥεπτικὸν δὲ, ὡς τὸ οὐ χρὴ πάντα νύχιον εὐβουλήσαντα· ἀποφαντικὸν δὲ, ὡς τὸ δὴ χρήματα· καὶ ἀνυπόστατον, οὐ δὴν ἐξιέναι τὸν δρόμον· καὶ ἁπλοῦν μὲν, ὡς τὸ ἐς οἰωνὸς ἀφικόμενος πρὸ πάτρης· σεσωρευμένον δὲ, ὡς τὸ οὐ καίτοι γε πολυπόλεμον ἡ· ἐς πόρρω νος ἐξω· πιθανὸν δὲ, ὡς τοιοῦτος δὲ, ὡς τοιοῦτος ἐστὶν ἑκάστος, οἷς πρέπει δίκαια ξυνοῦν· ἀληθὲς δὲ, ὡς τὸ οὐ καίτοι γε ἀρρένα βίον ἀλλὰ πρὸ οὐ δικαί· ὑποβολιμαῖον δὲ, ὡς οὐ δὴν ἀνιδρωτὶ ἔχον τὰ ἐμφανῆ ἀνθρώπου· ἢ μᾶλλον δὲ, ὡς ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις ἐπὶ τοῖς χρήσεως περιττοῖς· ὑπομιμητικὸν προφορικὸν· τὸν τῆς αἰτίας· ἀντοῦ ἐναντίου παραβολή· παραδείγματι μαρτυρίᾳ παλαιῶν· ἐπιλογισμὸς ῥητ.· διανοίᾳ δὲ ἢ χρῆσις τῆς γραφῆς· τὸν μὲν χρῆσαι φέρειν ποτὲ προσεπτικόν· τὸν δὲ γραφὴν ἀποφορικόν· καὶ τὸν μὲν χρῆσαι δόξαι προσώπων· τὸν δὲ γραφὴν ἀπορεῖσθαι· ἐπιφέρεσθαι· ῥήματι ἐν ἐμοὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα καὶ ἐς μέτα πήγεα πολλὰ βαλλόμενος· καὶ πατρῴων πόρρω ἐναβάλλεσθαι

ἀπορεῖσθαι

τὴν ποίησιν, οὐκ ἀφῆκεν ὁ θεὸς γνῶναι. αὐτὸ τῶν
μύθων ἀσκήσας παραινεῖ. ὁρῶ γὰρ τοὺς
ποιητὰς τὸ μυθολογεῖν περὶ πολλοῦ ποιουμέ-
νους, τοὺς μύθους ἀφεῖς, ὑποθήκας ὡς χρὴ
ζῆν αὐτῶν ἐκ τοῦ μύθου μαθοῦσι μᾶλλον τὴν
χάριν τηροῦν· καὶ τὰς ὑποθήκας ἐπὶ φέρειν
τὸ κέρδος· καὶ πολλῶν μὲν αὐτὰς ἐπαινούσας
τὸν θεόγνιν· μάλιστα δέ, ὧν περὶ τῆς παιδείας
ἐφιλοσόφησε· καὶ τί φησιν

Ὃ παῖδα σύ ζωὸν, ἀπὸ τοῦ σοῦ κρατὸς
ὡς ἄμμιν τοῦ ἐμοῦ παῖδα πολεῖν, ἢ τὸν ἢ ἐμὸν
αἰσχύνης πλήσαντα μαρτύρια καὶ ἄμμιν ἐφί-
λησε φῆσε τάδε· παιδεύειν δ' ἐθέλω ὡς καλὸς
γὰρ παῖδα σὺ ζωὸν, πιὼν τὸν
μὴ ὢν παιδεύειν ὢν, ἀρετὴν οὐ παύσει· ποιῶν
δὲ ἐς ἄνδρας, πάντα πράξεις τὰ χαλεπὰ τὰ
τε· πρὸς βάθρων μὲν γὰρ τὸν πρῶτα πρῶτον·
δίκην γορῶν δὲ πρὸς ἀγύριον φθέγξεται· καὶ δι-
καίζειν λαχὼν, δωροδοκήσει τὰς ψήφους.

μὲν οἱ παιδείας ἀπηλ
λαγμένοι, τοιοῦτοι· παῖδας τεκόντες ἀσπρῶν
οἱ τὰ καλλίστα· καὶ προϊόντας ἐς ἄνδρας, πάν
τα δοκοῦσι περὶ φαύλως· χορηγοῦντες μὲν, περὶ
τοὺς ὠδοὺς, ἐνδόξοις μαχαίραις ἐς φέροντες·
ἐπὶ δὲ οἱ δικῶν καθεζόμενοι
δίκην τοῦ δικαίου ἀγνοοῦσι, τοῦ πρὸ ἓν παίλλημα,
τὸν αὐτὸν τρόπον οἱ περὶ σοφίαν ζῶντες τὴν
ἀπορίαν τῶν παρόντων ἐμποδῶν ἀπολήψον-
πότερον τὸν ἱερὸν ἰδαίοις μὲν αἰς
ἐς ἐπιτάφιον. τὸν αὐτὸν δὲ τοῖς ἄλλοις πολί-

οὐ μετελάμβανεν ἀδελφαί· ἀλλὰ τοσοῦτον αὐτῆς ἐνδείας προσῆν, ὡς μεταδοῦναι αὐτῇ παντὶ τῷ πλήθει· ἀρχαῖος γὰρ τῇ ἀρχῇ προσκρούσας, ἵππος μετωνομάζετο τῇ ἐπωνυμίαν ἐκ τοῦ διανοηθῆναι νομοθέτην· καὶ τί δεῖ τὸν ἵππον ὁπλοποιῆσαι· ἀλλὰ διανοηθεὶς ὁ τῆς ἱππικῆς πρατὴς, ἐπιδεῖν τῆς αὐτοῦ τῆς ἱππικῆς, παιδιὰν ἐσκεμματίζετο· τῶν τῆς παιδιᾶς καινῶν μετελάμβανεν, οἱ νοι βαλλόμενος· κἀκείνων θεραπαινίδων, πεποινυμένος· οὕτω παιδιὰ καὶ μέχρι τοῦδε ἦν ἐκείνοις ἀγαθή·

ὁ θαυμασθεὶς τὸν εὑρόντα πολλαπλασίονα τὸ μὴ εἶναι ἐποίησε· τὸν δὲ εὑρόντα, ἀδυνατοῦντα ἄγειν τὸν μαρμαρίαν μεταβαλλόντων·

ὥστε πῶς ἂν ἀναπαξίαν θαυμάσειεν τὸν θεατήν, τοιαῦτα περὶ τῆς παιδιᾶς φιλοσοφήσαντα·

ὑφοπλικὴ ἐστὶ μεγαλοπρεπὴς προσῳδὴ μεγαλοψύχου πράγματος· ἀναπαξίαν οὖν δεῖ τὸ μὴ ταπεινὸν σπουδῇ, μὴ ταπεινῶς ἅπαντα ποιεῖν· ἀλλὰ σεμνὴν ἔχειν τὴν ἰδέαν· δεῖ δὲ ἀναπαξίαν ὄντας, πρῶτον μὲν ἅπτεσθαι τῶν φαύλων διαβολῆς· ἔπειτα ἐπιθέσθαι τῷ τοῦ πράγματος ἐπιτηδείοις καὶ κεφαλαίοις χρήσασθαι τοῖς δεῖ πρῶτον μὲν, ἀσαφῆ καὶ ἀπίθανα· πρὸς τούτοις ἀδύνατα καὶ ἀπολελυθότα· καὶ ἀπρεπῆ· καὶ τελευταῖον ἐπαγγελίαν τοῦ ἀσυμφόρου· τὸ δὲ προγυμνασμα τοῦτο, πᾶσαν ἐν αὐτῷ περιέχει τὴν τῆς τέχνης ἰσχύν·

τὸ ὑπηφανὲς καὶ κατὰ διάφορον ὑπὸ τῶν φλεγμαινόντων διὰ

λολῆς· ποιηταὶς μὲν αὐτὴν φῶ, ἄλογον· αὐτοὶ δὲ
πρὸς αὐτοὺς αὐτὴν λέγειν ἐπαιροῦσιν, ἃς χρεὼν πρὸ
τοῦ λογοποιοῦντας τοιαῦτα· πῶς οὖν οὐκ ἄ
λογον· θεῶν μὲν αὐτοὺς μηδὲν ἀποινᾶσθαι
λόγον· ἡμᾶς δὲ λόγον ἔχειν τῶν ποιητῶν· παν
τῶν μὲν οὖν ἥκιστα προσηλαζομένων
θεῶν· ἀπόλλωνος δὲ μάλιστ', οὗ καὶ μάντις
τῆς οἰκείας αὐτοὶ πεποιήκασι τέχνης· οἷα
γὰρ ἡ τῆς ἀπόλλωνος μαντεῖον ἡ ναὸς
δελφῶν; ἀφνειὰ μέν, ἧς πρό
πλεθρα καὶ λάθρα· καὶ πλεῖστ' ἂν τῶν πάλαι
διαφέρουσα, ὑφ' ἑνὸς ἂν αὐτῆς ἐποιήσατο τοῦ
πυθίου· οὐδὲ, ὑφ' ὧν μάλιστ' ἐφίεται, διὰ πόρου δέ,
οὐχ ὕδατος· ἀλλὰ πηγὴν μὲν παῖδα δεξαμένην, ἂν
θορὸν μαντικὸν τῆς πόρης ἀναδοῦναι· καὶ μετὰ
ταῦτα βλύσαι μέν, εἶτα φανῆναι τὸ· καὶ τὸ φυτὸν δέ,
φάρος, ὃ τὸ πύθιον τὸ τρίποδα, διὰ πόθου τ'
ἐπὶ πόρην ἐλθεῖν τὸν προτιθέμενος· καὶ τὸ βλύσαι
μα, γνωρίσματα τοιαῦτα τῆς τέχνης· καὶ δὴ μεν
μυθολογοῦσι ταῦτα· πρᾶγμα δέ, ἐλλιμενοῦσι δὲ
ὑπὸ τῶν ἐφεξῆς
φύσιν, λάθρα ποιῆσαι καὶ τίνα τοῦτο τρό
πον ἐχούσας πίστιν· ἔλαιον γὰρ ἐνός· οἱ δὲ φύ
σιν ἄλλην παρὰ ταύτην ὑπονοοῦσι τοῦ
τῳ δὲ ὅλα δῶρα σοφὰ
πέφυκεν, ἐπιπλύζουσι τοῖς ὕδασιν· οὐκοῦν
ἅπαντες οἱ ποταμοί, τῆς ἀρθῶς ἐπομένα
ζόμενοι· πάντες γὰρ αὐτήν, ἐπιπλύζουσιν· ἡ
δὲ ποταμοῦ προσλιλίθου ἄνος, ὥρα καὶ πο
ταμοῦ ἐξαίρουσιν ἐλάττω· διαδύμενα γὰρ δηλοῦσι

τοὺς φύσαντας· τί δεῖ, τὰ μὴν τοῦ καιροῦ
ὀνομάζουσι τῶν αἰσθανομένων ὕλην μένος·
ἤδη, τῶν αἰσθανομένων, οὐπω φύκεν· ἢ τοί
γε τῶν διαφθειρομένων ἐξόν, ἐγρήγορσιν· ἢ τὸν
λίθον ἀναίσθητον ἐᾶν·

ἢ τοῦτο μὲν χωρὶς τοῖς ποιηταῖς, τὴν
γένεσιν τῶν διαφθορῶν τῆς τοιαύτης ὕλης· ἢ ποῖς
τις ἂν τόδε, παρὰ τίσιν ἐρεῖ φεῦδος· καὶ γὰρ οὐ γέγε
νηται τῶν γεγενημένων, ἢ τὸ φθαρὲν ἀναίσθητον
γέγονε· πού γὰρ ἢ ποῖς εἰ χεῖλος διαιτᾶται· μὴ
δία παρὰ τῶν φυσάντων καὶ τῆς αὐτῶν ἕνεκα
ταῦτα φέρεται τῶν διαιτᾶται· ἀλλ' ἵνα μὴ ὑπὸ
ἀπὸ πνίγων τοῖς γένεσιν· ἢ φαίνων τοῖς
γένεσιν· ἀλλὰ τί μᾶλλον ἢ ποῖς διαιτᾶται τῶν
τῶν φύσαντας· οὐ κοινῶν ἀλλ' ἴδιον· καὶ ἵνα
αἴτιον, οὐκ ἔχειν ἵνα οὐσα· ἢ ἵνα τὸ καλὸν
ἐπιτύχῃ, πόθος γίγνεσιν οὐκ ἐδέχετο· βου
λὴ καὶ τοῦτο συγχωρῆσαι τοῖς ποιηταῖς·

ὡς ἢ ἔρως καὶ πόθος τῶν φύσιν ἐπαίδευσε·
ἔρως τῶν οὖν τοῦτο ἄλλο πάντων· καὶ ἵνα
ὅτις μαρτύρει ἀσεβεστάτη γνώμη· φαμὲν
γὰρ πάντα νοσοῦσι θεοί, τί θνητῶν ἐπὶ δίοι
σουσιν· ἵνα τὸ γνώστατον ἐρωτὰ φέρουσι,
τί τῶν πολλῶν ἄλλο χρῆμα τοῦ ἄλλου πάντων
φέροντας· ἀλλ' ὑπὸ τοῦ πάθους οἶδεν ἢ φύσις,
οὐτε ὁ πύθιος ἔρασις κατεφαίνετο·

ὡς δὲ διαίνων τῶν πόρων
ὁ πύθιος, θνητῆς ἐτέγγετο διάτροφος· ἀγόθ
των αἰνῶν ὑπολαμβάνουσι· καὶ γὰρ αἱ πηγαὶ θεῶν

μᾶζον δ' ἢ λέφασιν, τὸ θνητοῖς ἀλλὰ πουλύμηλον
καὶ θεοὺς νύσσειν βαλεῖν· τί δὲ, μὴ μὴρ τεὸν ἦμαρ
εἰδείμετο φάτουσαν· φαῦλον ὄτλιος· καὶ πεδὶ
αὐτὴν μὴρ ἐτέρυσσο· ἀλλὰ τῶν ἀγαθῶν· καὶ τί
τεὸν παῖδα τῶν καλῶν ἀπεσκέρησαν· ἢ μὴ
οὐτέρον εἶν· ἢ γενομέρη φαύλην ὁμίζεται·
ἰδὲ καὶ τοῖς οἰκέοις ἐρίοις ἢ τὴν δίκαν ἄμετο· ἐλαφρὸν πύθιον
σεύζουσα· καὶ τὸν αὐτὸν πάλιν ἐτυχατέγξ·
παρεύουσα· ἐμφανῶν οὐ πεύχομαι ἐλπίδην
ἐβούλετο· τί δὲ, ὅδε ὁς ἐκ φανοῦ τὸ δίκαιον
ὅδον παρὰ τοὺς τρίποδας ἢ δουρὸς τὸ βλάξιμα
γέγονε σύμβολον· ἀρετῆς δὲ μαρτύρια τεκμή-
ριον· πεδὸς ὅπως σεῦ ἦμαρ ὁ πύθιος ἀμὶ πε-
φύκαμέν γε ἄλλαι· τί δὲ, θνητὴ μὲν ἡ δαίφρων,
τὸ δὲ πόθος ἀθάνατον· παρὰ σὲ κῆρ τῶν θνητοὶ
ἡτέων, μὴ κατὰ ποιητὰς δόξῃ φθέγγεσθαι.

ἀτὰρ δὴ ἐπὶ τῷ μὲν οὐτίνος βεβαίωσις
τῆς αἰτίας· κατὰ σὲ δὲ λαμβάνω δέ, τὰ μὴ τελέ-
σεσθαι, μήτε ἀδυνάτα πιστὰ τελεῖν· ἀλλὰ δὴ
μέσην ἔχοντα ξύν· δεῖ δὲ κατασκάζοντας,
τοῖς ἐναντίοις χρήσασθαι τῇς ἀνδρείας·
καὶ πρῶτον μὲν ἃ πρὸ ἐὺ φρονεῖν τοῦ φρο-
νεῖν· ἐὺ τὰ ἐν μέρει τῶν αἰτίων ἐνδεῖν·
καὶ τοῖς ἐναντίοις χρήσασθαι· πρὸ φαλακίοις·
ἀντὶ μὲν ἀσαφοῦς, τὸ ἀσαφές· ἀντὶ δὲ ἀπί-
θανου, τὸ πιθανόν· καὶ δυνατὸν ἀντὶ τοῦ
ἀδυνάτου· καὶ ἀπολουθοῦν ἀντὶ τοῦ ἀνα-
πολούθου· ὥστε πρὸ πόντου, ἀντὶ τοῦ ἀπρο

πους· καὶ συμφθορὰ ἀπὸ τοῦ ἀσυμφόρ-
ου γυμνασία δι' αὑτὴν, πᾶσαν ἐνεδεῖτο πλη-
σμονῆς τῆς τάχους ἰσχύος.

ποιητὰς ἀντέρων, αὐτοὺς ἀντέρων δὲ πάντων
τοὺς μούσους· φαρδύσας ποιητῶν φθεῖρον
τοὺς τοιούτους τῶν μουσῶν διὰ χρόνου γνώμη,
πάλιν οὐ παντὶ λάτο ποιεῖς μούσας, ὃ τὰ ποιητῶν
καλύσας ζητῶν· πάντων μὲν οὖν ἐν τῷ τὸ
γνώμην ἀποδεχόμενος τῶν ποιητῶν· πάντων
δὲ μᾶλλον τοῦ τὸν δαίμονα ἐρωμένου εἶναι
τοῦ πυθίου φιλοσοφήσαντος· οἷα γάρ, ὅπου
τος, τὴν γῆς ἐπὶ ζοῦσι αφρη
φησὶ τῆς πελλὴ καὶ λαδῶν ος.
ι τοῦτο τῆς θεῶν
ἀπὶ ζον· οὐχὶ πᾶσι γένεσις ὕδωρ καὶ γῆ,
οὐ σοφίᾳ μετοῦ βίου τὰ ζῷα πρόσαρμα,
φθορᾶς τε καὶ ὕδατος ἅπαν ὅτι γένεται πρό-
φασι, βεβαιοῖ δὲ φθορὴν τὴν ποίμνην ἀπάντων
γονέων· ἧς προσελθοῦσα καὶ λάδωνος.
γενόμενα διὸ θεὸν ἀπαντα γίνεται, πλεῖστην
προσῆκε τῶν ἄλλων· καὶ μᾶλλα ἥττους.
ἀγαθὰ πρῶτα ἧς ἀγαθοῦ δοῦναι, μετὰ τοῦ πλεῖ-
φύσεως προσάρμοσται πάλλους· πολλαὶ μὲν
γὰρ σωμάτος μεταβολαὶ πασχεῖν πάσι, φθορᾶς
ὃ φαῦλα τὸ πάλλος· τοῦτ' ἔστιν φαίνειν, τῶν
πάντων ἐστὶν ὥραιότερον· φησὶ τοὺς οὐδὲ
φυκτὸν ἰδεῖν προσῆκεν ἐστι, πρωτεῖα ἀλλ'ων

γενομένης γῆς. διαφερούσης δὲ διαφυῆς
τοῦ ὄφεως, ἡ μὲν ἀλκὴ τῆς παιδὸς ὁ πύθιος καὶ
μάλα φύσει· καὶ γὰρ ἐπὶ πλοῦτον, ὡς γῆ πρό-
κλητος θεῶν· ἡ δὲ τοῦ μαντείου τῆς εἰς ἀπόλλω τὸ πάλλ-
ουδιαμορύξαν, οἷς τὸ πάλλειν δῶρα τῶν
θεῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλειν θεούς· ἢ γὰρ
θεοὶ δωροῦνται, ἐξ οὗ σιν ἅπαντες.

γαῖα δὲ ὁ θεός, ἡ μήτηρ τοῦ πυθοῦς ἀπόσε-
ρασα. τοιαῦτα γὰρ αἰφνίδια πρὸς βίαν ἔχουσι
τὰ μαντεῖα. καὶ πόθεν χωρίς, οὐχ ὑπάρχ-
λαβεῖν. ὅθεν ἐπὶ τρίποδος θεσπῳδοῦσι καὶ δάφνης,
οὐκ ἀπὸ λήθης. πέρας γὰρ οὐκ ἔστιν ἀρίστης
κατιδεῖν. ὅθεν ἱεραὶ τοῦ πυθίου λέγουσιν, ὃ
οὐ τιῶ, οὐ τιῶ φύσιν τοῦ θεοῦ ἐξαλλάττοντι,
ἀλλὰ τῆς ἀρίστης τιῶ φύσιν δηλοῦντες ὑπάτ-
ου. καὶ χαριέντως τρίποδι τὸ δίωνον. τὸ δίωνον μὲν
φασὶ θυσίας δὲ τῆς παιδός, ἣν μήτηρ ἐδέχετο. τὰ
γὰρ θρεπτὰ αὐτὰ, τοιαῦτα δὲ τὰ ἐφύσιμα· ἀφ'
ὧν τροφὴν ὑπῆρχον. διὸ χωρὰ δὲ διαφυὴ
προσκεῖται, τῆς γῆς προελθούσης
δεξαμένης τὴν πορείαν, 6
φυτὸν ἀνεδώκαν. ἀφεῖσα γὰρ ἔρτα καθ' ἑαυ-
τῆς· καὶ παραταύτην αἶγοι πίπτοντες, καὶ
δενδρα πεσόντος φύσημα.
αἰ φανεὶ τὸ φυτὸν ἀπόλλωνος,
τιμῆς γὰρ ὄμμα αἴτιον· θεοὶ γὰρ ἐξαίρετης
ἑαυτῶν προνοίας, οὐδὲ τὰ φυτὰ καταλεί-
πουσιν· ἀλλὰ καὶ ἐφαρμόττεται τινὸμβια·
ἀπαρχαὶ γὰρ τῶν θεοῖς ἀνατίθενται. καὶ μαν

τινὴς γὰρ ἐστὶ σύμβολον· προσήκουσι μὲν καὶ
τοῦτο· τὴν τε γὰρ πόρνην σωφρονοῦσαν ὀνομά-
ζουσι· καὶ τὴν ἐς μοιχὸν σωφροσύνης πρό-
κριτον· οἷς τοίνυν ἡ πρὸς ἡγρόνησιν ἀδικίαν,
αὐτὴ αὐτῇ ἀντιτίθεται· οὐ γὰρ ἐᾷ δὴν τὸ μᾶλλον
ἀπρασίαν νοσήσαντα· ἐπὶ τούτοις θαυμάζω
τοὺς ποιητάς, καὶ διὰ τοῦτο τὸ μέτρον τιμῶ·

ὄρος ποιμένων τόπον

οἶμος ὡς τόπος λόγος ἀξιόπιστος τῶν πρόσθεν
τῶν παλαιῶν· ἐρρήθη δ' οὕτως ἀπὸ τοῦ οἶμοι
μὴ πάσειν ἁρμόττοντος μετασχοῦσι τοῦ αὐ-
τοῦ πάθους· ὃ γὰρ πάσχοντος δὲ τοῦ λόγος οἶ-
μοι μὴ πάσειν ἐρμοσθῇ ἐς οἶμοι μοι γοῦν οἵ τῆς πρά-
ξεως· δευτερολογία δὲ ἐστὶ τοῦτο καὶ ἐπιλογεῖ·
διὸ πρόοιμον μὲν ὅμοιον τόπον οὐκ ἔχει·
πρόοιμίων δὲ πλατυτέρων τύπον τινὰ ἔ-
στας ἔνεκα τῆς πρὸς τοὺς νέους, μικρὰ ἔμ-
φησις πεφάλαιον· πρῶτον ἐκ τοῦ ἐναντίου·
ἢ τὰ ἐπὶ τῆς τοῦ ἐνθυμίου· οὐ γὰρ δὴ λαθεῖν
εἰπόντας γε· ἀλλ' ὡς παροξύνοντος ἀπρο-
σμένου· μεσολόγῳ ἐπὶ οἷς τοῦ συγγρίσιν· ἐκπλῆ-
σαι θαύματος σωφρονεῖν τὸν πατέρα τοῦ μειρά-
κου· ἢ τὸ γνώμην πεφάλαιον οὕτω πολλοῦ μὲν
δεῖ ἀλλοτρίου τοῦ τοῦ πράξαντος δίκαιον· ἢ τὰ
παρεμβάσιν ἐκ μεσίνης καὶ ἀγαθὸν φεύγω,
δίομ· ὦ πατέρα ἀλλ' οὐκ ἐμβολὴν· καὶ τελευταῖα
τοῦ πρότερον μέρους τὰ τελικὰ πεφάλαια·
μομίμην· δίκαιον· συμφέροντι δεῖ πρᾶξαι ἐκ·
τὸν ἐν δόξῃ· τὸν ἐνδεχόμενον·

ζητήσασι νόμοι, καὶ δίκας μία πᾶσιν πολι-
τεύεσθαι, νόμοις ὑπάρχοντος τοῖς πολίταις, ὧν
κατὰ φύσιν τοὺς νόμους ποιῶν· εἰ γὰρ ἐμέλλε,
τοῖς παροῦσιν δίκαιον διαφυλάττων ὅμοιόν τινα
τρόπον ἔσεσθαι, τυχὸν ἂν τὶς αὐτὸν ἀφικνεῖται
δίκης· ὥσπερ δὲ τὸ παρὸν ἐνέφυσεν ἡμῖν δικαιο-
τρόπος εἶναι, τοῦ δικαίου τυραννίδος ἄρχειν
τοῦ παρόντος καταλῦσαι συγγνώμην· εἰ γὰρ
οἴεσθε οὕτω ἄλλους πάντας ὅσοι τὸ δικάζειν ἠλίσκε-
οὐδενί τι βλάβος ἐν τῶν πρίν ὠφελῶν ἀφε-
σιν κεκτῆσθαι τοῦ τυραννίδος δικάζοντας ἐποίει
τοὺς δικάζοντας ἐποίει τὸν βλάβος. οὐδὲ γὰρ
τὸ δικάζειν αὐτὸ καταλιμπάνεται, τυραννί-
δος ἀφελόντος.

οἱ δὲ τὰ διάμοιρα μᾶλλον πρὸς τῆς τοῦ πρώτου δια-
νοίας σπουδὴν ἀκριβέστερον ἢ τὰς τῶν πρότε-
ρων λογισμοῖς θαυμάσας, ἡμῖν ὡς τῇ παλαιᾷ πολι-
τείᾳ θαυμάσας, πολίτην ἄνδρα, δικαίας ἀπολλα-
μένων· καὶ μάλα δικαίως· ἐπὶ μὲν γὰρ ἄλλοτε
ἄλλαις τοῖς αὐτοῖς τύχαις προσπίπτουσιν ἐν τῶν,
ἀγῶν τὰς γνώμας ἐπανορθούμενοι τότε τῆς τύ-
χης ἄνω μᾶλλον, τὴν τῶν νόμων ἰσοτιμίαν, νο-
μοις ἐξεύρον, μίαν πᾶσιν ἐξαίτων ἀρχαῖο-
μεν οἰγνύμενοι· ἢ τοῦτο ταῖς πολιτείαις γίγνεται
νόμος, ἐπανορθώματα παλαιῶν, ὧν αἱ τύχαι
ποιοῦσιν. ὁ δὲ τοῦτο οὐδὲν ἐμ-
φανοῦμενος. βούλεται τί βούλεται καὶ τοῦ
τοῦ τῆς πολιτείας μεταθέσθαι θεσμόν· ὦ
καὶ τοι αὐτὰ πρὸς αὐτὸν διαλέγεται· τί ταῦτ
θεοί παρὰ τοὺς πολλοὺς ἄφθης, ἵσον νεφά-

παξ ἐχθρὸν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. καὶ μάτην
ἐγὼ τὴν τύχην φιλοτίμως ἄρας τὸν πλοῦτον
ἢ ταῦτα τοῖς πολλοῖς ὑποπτεύσας. καὶ οἱ μὲν
ὄντες πρίγουσι πένητος. καὶ τὸ δοκεῖν τοῖς
πολλοῖς νόμος προσῆλθεν ἐμοί. πῶς οὖν
ἐγὼ τούτων ἀπαλλαγήσομαι; καταλιπὼν μὲν τὴν
ἀκρόπολιν καὶ τοὺς καπήλους ἀπολλυμένην
ὑποδὺς καταδήσομαι νόμους. ἡδύτερόν
μοι ἔσται τοῖς πολλοῖς. οὐχὶ πλησίους
ἐμοί. ταῦτα πρὸς αὐτὸν διεξήρχετο. ζ
οὐκ ἐπῄει τὸ πρᾶγμα. θεῶν γὰρ κατὰ μικρὸν
εὔνοια. μᾶλλον δὲ ὧν χάριν τοῖς θεοῖς ἐπο-
φιλόμην, ταῦτα τοῦτον διασώσασθαι μέλον·
ἦν δὲ ὁ φόβος, ἀλλὰ τύραννος μᾶζον ἠσκη-
μένος. ὅμοιον γὰρ ἦν παραπλήσιον μι-
σοφορεῖν. ὅθεν, ὅλως μεταβάλλειν τὴν πόλιν
τύχας. ὁ σωτὴρ μετόλιπεν ἀνδρωχῆ, τοῦ
πάντας μισοφορεῖν ὑπάρχειν κατασκήψον,
τοσοῦτον ἀνδροφόνος τύραννος φαυλό-
τερον. ὑπῆρξαι τοῖς ἄλλοις ἀνοσίοις, καὶ δημο-
τέλεσι πρόξεσιν. τὸν γράμμα τοῦ ἐκκλησίας
τῆς πράξεως. μόνος δὲ τύραννος ἀπουσί
ου φόβον, οὐκ ἔσχε τὸν τόλμαν. ἅμα γὰρ
ἀπεῖναι ἐγκλήματος τῶν τυράννων, τυχὸν ὡς τις
αὐτὸν ἀφῆκε τῆς γνώμης. ἐπηδὴ δὲ ἔκβου
λευμένος ἔδρασε, πρὸ δίκαιον ὑπῆρξε λαβεῖν
τὸ πρὸ τῶν ἔργων, τὴν γνώμην γινόμενον.
ἴσμεν δὲ ἄλλοι πάντες αὐτοὶ παρόντες ὅτι
οἱ κρίνομενοι, τὸ πρῶτον μόνον ὑπὸ θυμὸν
ἔχουσιν. διὰ δὲ τοῦτο ἔφασαν, πολλάκις

ἀφίενται. μόνος δὲ ὁ πρῶν, ἐπαμφοτερίζω
ηρίμεται δίω· τὸ τε γὰρ φθαῖσαν ἐπιμηδίᾳ,
οὐ πάγεται· καὶ τὸ περ ὢν τοῦ γιγνομένου,
ἐξ ἀλλὰ πεύθεσθαι· ὥστε καὶ μφοτέρωνπα-
χα τὸν τὲν δίκην· ὥγε τὸν ὀτθόν, ἡμῶν μὲν
ταῦτα λελύπηκεν·—
ἴνες οὖν αὐτὸν ἀξιοῦσι τοὺμὸν οἱ λύσοντες,
μηδὲν παῖδα· ἀλλὰ πότερ ὀδύρονται, τὸ
τε παραβαίνειν τοὺς νόμους νομίσαντα· οἷς πολ
λῶν δή που δίκαιον ὀτθόν, ἢ τοῖς τοῦτο ὑπὲ
σὶ τὲν ψῆφον ἐπαναγκάζειν· διαμφίβολος τοῦ
τοῦ παῖδας, ἢ τοῦτο τύραννις βαίνει —
ωσται· διὰ δὴ τοὺς νόμους, τὸ δίκαιόν ἐστιν ὑ
μᾶς παραλιπόντα· ὥστε δὴ οὓς ὑμᾶς δί
καιον καθαιρεῖσθαι, τούτοις ὡς ἐμὲ δίκαιον
τὲν ψῆφον ἐπαναγκάζειν· καὶ τοι ἀνόμως
τοὺς ἐλευθερώσαντας τὲν πατρίδα τιμᾶν,
τοὺς καταδουλώσαντας πολλάζεσθαι λοιπόν·—
ἰκανὸν δή, τοσαύτην ὑμῖν ὑποξυῶσαι
τὲν δίκην, ὅπόσην αὐτὸς κατηρξάσατο·—
νῦν τὰλλον δή, πρῶν, τύραννος ὡς ἐᾶσαι
γὰρ παραβαίνοντας τοὺς νόμους·—
ἦν γὰρ τὲν τοῦ πειρῶντος ὡς ἐξαίσιος ἀ
λασίν· οὐ γὰρ ὡς τῷ αὐτὲν δορυφόρων,
ὡδὶ ἔσαν, ἀλλὰ τὲν τύραννίδος ἐπι
θεσίν, οὕτω καὶ ὑμᾶς δὴ ἔσῃ συμμεταφρ.
ἀλλὰ τοῦ τυράννου καταλύσιν· ἀλλὰ
δίκαιος ἀρχαῖον ψῆφος, ὅλως ἀναλῦσαι
τύραννίδος τὲν δυναμίν·—
ἔοικεν ὁ ξίλος ἀνθρώπινος τῷ πρόσωπῳ,

παλαδγ.

ἐγκαταδέουσιν, ἀπὸ τοῦ ἐν πάλαις ἀδήλου
τὸ παλαιόν· πάλαις δὲ ἐπαλαίουν τοὺς ἐρ-
γάτας· διὰ μὲν ἡμέρας δὲ ὑμένος καὶ ἐπὶ πάγχ.,
τῶν τὸν μὲν ὑμένα ἦν αἰδεῖσθαι· τὸ δὲ ἐπαι-
μίον θνητόν· καὶ τῶν τὸν μὲν ἐπαινῶν,
ἐν βραχεῖ ἐπιφέρεσθαι· ἐπαινμίαζόν δὲ πρὸ-
σωπά τε καὶ πράγματα· καιρούς τε καὶ τό-
πους· ἄλογα ζῶα καὶ πρὸς τούτοις φυτά·
πρόσωπα μὲν ὡς θοὺς καὶ δι' ὀδὴν ἢ δημοσθέ-
νην· πράγματα δέ, ὡς δι' αἰσχύνης ἔχειν,
φροντίζειν· καιρούς δέ, ὡς ὥρας ἢ θέρος. Το-
πους δέ, ὡς λιμένας καὶ πόλεις· ἄλογα ζῶα,
ὡς ἵππον ἢ βοῦν· φυτά δέ, ὡς ἔλαιαν
ἢ ἄμπελον· ἐπαινμίαζόν δὲ καὶ ποιητὴν
καὶ ῥήτορα· ποιητὴν μέν, ὡς Δημοσθένη
Αἰσχίνου· ῥήτορα δέ, ὡς Δημοσθένη Αἰσχί-
νου διαιρεῖς αὐτὴν τοῦ ἐπαινμίου· ἐφ-
ρασε δὲ αὐτὸ, πρὸς δὲ τοὺς ἐμφανεῖς· πρὸ
οἰμιάδων μὲν, πρὸς ἃς οὐσαν ὑπόθεσιν,
ἢ τὰ θλίβοντα· τόγε γὰρ διαιρεῖσθαι, ἐξ ἐ-
νὸς πάντα δια· πρὸ τόκων καὶ παιδίας·
ἢ τὰ ἀγαπητὰ φλεγμονῶν διαιρεῖσθαι, ἐξ ἐπι-
θλιμμάτων καὶ τῶν χυλῶν· ἢ νόμων· ἢ
τὰ τὸ μετέχειν τῶν ἐπαινμίων ἐμφανῶν
ὑποίους τοὺς πράξεις, ἢ διαιρεῖσθαι ἐξ
ἃ καὶ τὰ τυχὸν ἢ σῶμα· ἢ τύχην·
ἢ χαλκὸν, ὡς αὐδρεῖαν ἢ φρόνησιν· σῶμα
δέ, ὡς κάλλος ἢ τάχος ἢ ῥώμην· τύχην δέ,
ὡς δυναστείαν καὶ πλοῦτον καὶ φίλους·
ἐπὶ τούτοις τὸν συμφέροντα ἢ ἐπὶ παρὰ

οὐκ οὖν ἀγῶνα τοῦτον μικρὸν ἡγούμενον χρὴ
ζειν· ἀλλὰ τὸν ἐπὶ λόγοις ἀγῶνα μᾶλλον προσήκοντα·

ἐμοὶ μὲν οὖν δίκαιον τοὺς εὑρόντας τὰ χρήσιμα τοῖς
ἐπορίσαι τὰ πάλαι ὄντα· καὶ τὸν παρελθόντα τῶν φα
νερῶν πάντα τιθέναι καὶ ὡς τοῖς δικάζουσιν·
οὐ ποιῶ δὴ οὖν ἐπαινέσω τοὺς λόγους,
αὐτὸν τοῖς αὐτοῦ τιμᾶν προσελόμενος· ἀλλ'
πάντας μὲν οὐκ ἐνεργέτας τιμᾶσθαι
καλόν· ὅσοι δ' ὑπὲρ δωμεῖν θοῦναι δίδοσαν
τῶν ἄλλων, ὅσοι δὲ πάντων εὑρετὰς πάλι
ζον· οὐ τοὺς ἀφελοῦντας ἐν τοῖς οὖσι πρᾶττον
νῦν ἀρχὴν λαβεῖν, οὐδὲ θοῦναι δίδοσθαι παρὰ
τοὺς λόγους σοφωτέρους εἶναι δοκεῖν·
ῥοῦθος τοίνυν οὐ δίδοσθαι ἐκτὸς, ἢ βίον αὐ
τῶν παρέσχε καὶ τέχνας· οὐ γὰρ ἐτέθημεν,
γενόμενοι· ἀλλὰ θεοὶ λόγοι καὶ μᾶτερ αὐτοῦ βί
ου τὰς ἀθήνας δῶρον, προγόνοις μὲν, βασι
λεῦσιν ὑπάρξασα· καὶ τὸ τῆς τύχης αὐτῶν δύ
σκατον τέρον, ἐκτοῦ πρότερον, προσελθὲ
γένους· καὶ πρὸς λαβεῖν ἄμφω γένους
ἰσχὺν καὶ πολίτας δημοτικὸν, ἀγαθὰ
νόρσων ἐπαίρας, τὸ παρὲπαίρας
φέρεται πάρ δος· τὸ μὴ πλουτῆν αὐτάρκως,
δι' ἐτῆς ἰσηγορίας ὑπαναρθούμενος· καὶ πο
λιτικὸν ἐρύσασθαι τὴν παρὰ τοῦ γένους δι
δασκαλίαν συμπρυτάνων·
καὶ τοιοῦτον φαμὲν, γράφεται μὲν πολίτης, οἱ
καινόμενος, ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀμένους πεφυκὼς·

καὶ πρὸς ὅπλα καὶ νόμους ἅμα ζῆν ἠγωνίσ-
φιλοσοφῶν αὐτὸς καὶ στρατηγῶν ἐβουλεύ-
σατο· οὔτε τοὺς λόγους ὅπλων ἀποστρεφῶν, οὔ-
τε τὰς μάχας ἐν μέρει θεὶς τῆς φρονήσεως·
καὶ μέντοι καὶ τὴν μελέτην, ὥσπερ μίαν οὖσαν
τέχνην, εἰς ἓν σωμάτων ἀρετὴν φύσει διέζευ-
ξεν· δεῖ γὰρ ἑκάτερα ἀφικέσθαι, εἰ μὴ τὴν καιρὸν ἁρμόσει πρὸ
δεξίᾳ, ὧν καλῶς προηυπάρχετο. καὶ τῷ μὲν παρέ-
σχεν εὐτυχῆ τὸν πόλεμον· καὶ τὰ πεπραγμέ-
να παῖσι τοῖς Ἕλλησιν, οἷς ἦρξεν αὐτὸς ἐποιή-
σατο τέχνην. καὶ φύλακα μὲν γεγονέναι, ὧν ὁ πό-
λεμος ἦγεν· ἀγεραίτους ὧν ἐκ παίδων, τοῦ
τὸ σύμπαν ὑπὲρ ἥβην αὐξηθῆναι τὸν χρόνον· ἐξ
ὧν δὲ λίσπομένη μεγέθεσιν πλάττεται· δηλού-
μενα δέ, τὰ τῆς ἀπτίνης ἐγνώριζετο. καὶ περὶ-
πλεομένη περὶ τὸν Ἀθηναίων ἐδηλοῦτο
πελοπόννησος· ναυμαχίας δ' ὅλης ἀναπάντως
λαθὼν οὐκ ἀφῆκε ταῦτα τοῦ νικᾶν δίδης σύν-
γραφον· λέσβος ἔαλω· καὶ μέχρι τοῦ δεινὴ-
νῦται· πρὸς τοὺς Ἀμβρακιώτας καθίσατο
μάχη· τὸ γὰρ γένος οὐκ ἀφῆλλεν ὁ χρόνος, λαε-
δαιμονίων, οὐκ ἀπὸ τῆς περὶ
νόμος· σφαγτηρία καὶ πύλος τὸ μέγα τῶν
Ἀθηναίων, οὐκ ἔλαθεν ἔργον· ὅθεν μερ
μηρεῖοι μὲν, παρὰ τὰς Ἀθήνας ἐκπλεύσε
σουσιν· κορίνθιοι δὲ πρὸς αὐτοὺς αὖτις φανεῖσιν).
αἰτίνι τὰ καθηγεμόνα τῶν, ἐς λακεδαίμονα
ἤρχοντα· καὶ σωφρονῶν μὲν ἐπὶ πλεῖστον
ἀρχὴν δῆμος· ἀγαπᾶν δὲ ἐπιμελεῖσθαι
μένων, καὶ πρὸς τούτοις ὅπλιτὰς πρεσβᾶ

ἀτιμάζων λακωνικὴν, καὶ χαλεπαίνων οὐ
συγχωρῶν ἀθηναίους νοσεῖν. ταῦτα καὶ
θαύματος πρὸς τῆς θουκυδίδου συγγραφῆς, πρὸς
ἅπαντα τὸν βίον
ἴσα τῆς αὐτῆς πρὸς ἀμφότερα τὸν ἡρόδοτον. ἀλλὰ τῆ
νος μὲν δίκαιον πρὸς ἡδονὴν. ὃ δὲ πρὸς ἀ
λήθειαν ἅπαντα φυλάττεται. ὅσῳ δὴ τοσοῦτῳ πρὸς
χάριν τοῦ πρὸς ἀλήθειαν ἧττον, τοσοῦτον ἡ
ρόδοτος τοῦ θουκυδίδου παλαιὸς ἀποδείκνυται. -
ὅλως δ' ἦν αὐτῷ περὶ θουκυδίδου διεξελθεῖν.
ἀμήτορα πάντα ἀρρεῖν, τὸ τῶν ἐπαίνων πρέ
πον πλῆθος. -
σοφίαν εὐτυχῆς μεμνῆσθαι. ἐπαινέσαι δὲ πρὸς
ἀξίαν, ἀδύνατον. ἢ τοσοῦτον ὡς δι' αἰνιγμάτων
περιέχειν, ὡς παῖν οὐ καταφθάνειν πῆ μὲν ἄνω.
ἄλλος μὲν γὰρ ἄλλο τι τῶν θείων ἐπαινήσει.
ἦρα τῶν γάμων ἐπιζητῶ. πολεμικῶν, ἀρῆς
μετὰ τῆς ἀθηνᾶς. πυρὶ πάλιν ἐχάλκευσεν
ἥφαιστος. ποσειδῶν ἵππους τοῖς πλουσίοις. ἄλλος
ἄλλο τι τῶν θείων ἐπωνόμασται. σοφία δὲ ἅ
παντας μετέχουσιν. ἰδίως δὲ παρὰ πάντας
ὄζας. ὅσῳ γὰρ τῶν θείων ἰδιοποιητότερος,
τοσοῦτῳ πάντων κατέχει σοφωτέρος. καὶ σο
φία δι' ἣν δίκαια ἀσκοῦσι πάντες. καὶ θεοὶ μὲν
αὐτὰ ὡς ἐπόησαν τὸ σύμφυτον. τὸ δὲ ἐπίκτητον
προῆλθεν ἐκ μέσου. καὶ θείων παῖδας ἥκιστον δί
ον ἠγάγοντο. διὸ θεῶν μέσους τοὺς ποιητὰς μοι
περιέχειν, οἷς πάλαι μὲν δίκαιον καὶ νέμεσις, καὶ
ὅτις ἄλλος αὐτοῖς πρώτοις σοφωτάτοις ἀνδρῶν
θεῶν παῖδας ἐποίησαν. οὐ καταφανῶς

τὴν φύσιν τῶν θεῶν· ἔτι δὲ καὶ αὐτοὶ θεοὶ
νομίζησαν· καὶ τὴν οἰκειότητα τοῦ γένους τὸ
πλεῖον ἐδήλωσε τῆς ἀρετῆς· ἄλλοις τε θεῶν
ἀρετὴν προσεπήσαντο, θεῶν ἐγένοντο
παῖδες· καὶ δι' ὃν σιθεῶν, ὧν σοφία τοὺς
νους προήλθεν ὑπόμνημα· — ὧς πρὸς
σοφία τοίνυν ἐφίεσθαι πρὸς τῶν καιρῶν·
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα παρὰ τὴν ὥραν μόνον
ἐδοκίμασε· τὰ δὲ παρὰ τὸν πόλεμον μόνον θαυ-
μάζεται· μόνη δὲ σοφία τῶν ὄντων ἅπαντα
ρῶν πρὸς ἅπαν, ὡς ἕκαστος ἐξεπίσταται· πολι-
ται μὲν γὰρ κατὰ πόλεμον, ὡς ἥρμοσεν πάν-
τελῶς ἀπονήσασα· τῆς δὲ ἥρμοσης οὕτω κατέ-
σχεν ὡς ἀπονοῦσα καθαπάσης τὰς μάχας· καὶ
παρὴν ἀπρακτήσουσης ἀναγκάζεται· νομο-
θετοῦσα γὰρ εὐθρήκτως καιρῷ· καὶ παντὸ
διαποῖς ἡσυχίας ἄθυτοι μάχηται· τοῖς δὲ
πολέμοις φθονεῖται τὰς νίκας· καὶ σοφία
πρὸς ἅπαν ἐν τοῖς ὅπλοις παρέχουσα, παρὰ τὰς
ἐπιπλοίας ἄλλον οὐκ ἐᾷ κατορθοῦν· ἀλλ'
ἐπαμφοτέρα πρὸς ἅπαν οἴδεν· ὑπὸ πάσης πολε-
μοῦντας καὶ μένοντας, μόνη σοφία τὰ θεῖ
ῶν ὑποφήνεται· μόνη γὰρ ὡς τὸ τὸ μέλ-
λον ἐπίσταται· αὐτὴ γεωργοῖς ἀρήνα τε καὶ γῆν·
καὶ τοῖς πλέουσι καὶ μὴ θαλασσαν·
οὔτε καρπὸς ὑπὲρ μισθὸν σοφίας χωρίς·
οὔτε πάλιν ἐπιβαίνει μὴ ὡς χωρὶς τοῦ
σοφοῦ πιβαρηκότος· ὥστε πᾶν ἅ τι θα
λαττα φιλοτιμῆται, καὶ ὅσα ἐπὶ τοῖς ἀνοις
παρέχει, ταῦτα σοφίας καθεστήκασιν ἀρε

σις· αὐτὸν λαθεῖν οὐ πάνυ ἦν, ἀπορῶν ὅπου
ῥητῶν ὄπου οὐκ ἔχει πρὸς αὐτόν· καὶ γὰρ ὅσον ἡ
λίος παρέρχεται πλοῦν καὶ αὐτῶν ἀστέρων,
περιέφαινεν ἅπασι σοφία μόνη τοῖς ἀνοῖς
ἐξ ἀρχῆς· ἤδη γὰρ κατὰ τῆς σοφοῦ νηπιό-
νων; καὶ ὡς τὰ λαθεῖν τοὺς ὑπομένοντας, μόνη
σοφία περιέχει τοιαῦτα, ὧν ἔλαττον πολλοῦ
δεῖ δύνηται χρόνος, σοφὸν παρεμβαλεῖν βουλή-
μα· καὶ περὶ ὧν ὅλως διέλιπεν διὰ αἰῶνος, διὰ ἔτους
πείρου τὰ βουλήματος· ὃ καὶ πλοῦτος ὀφθαλ-
μὸς διαφθείρει τὸ βαθὺ βουλεύεσθαι τοὺς δύνασθαι ὡς
σοφωτέρους· ὥστε παῦσαι ἐπὶ πρᾶξαι, σοφίας πρό-
πλεθεν. ἐπὶ τοῦτο αὐτὴ τὴν αἰτίαν ἔχει παρα- συμφοίτοις.
βαλεῖν· ἀλλὸ ποιεῖν πέφυκεν δυνάμεις ὑπὸ σοφί-
νομίζεται· καὶ τῆς ἀνδρίας ἀγαλλιᾶσθε ὑφρο
νησιν, καὶ πορεύμενον ἐμφανῶς. ἐπίλογος.
πολλὰ δὲ ἄλλα περὶ τῆς σοφίας διεξελθεῖν· ἀλλ'
ἡσάπαξ ἀρκεῖν τοῖς διεξιοῦσιν ἀμφοτέροις:—
ὅρος ἐστὶ λόγος ὑπαρκτικὸς τῶν προσόντων, ὅρος τόπου.
καὶ πῶς· τόπου δὲ ἴδιον μὲν τὸ τὸν
μὲν τόπον ὑπάρχειν καὶ ὁλικῶν· τὸν δὲ τό-
πον φιλεῖ μόνον ἔχειν διαβολεύ· διαιρεῖται
δὲ τοῖς αὐτοῖς κεφαλαίοις, οἷς περὶ καὶ τόπου
μίον· καὶ τοσαῦτα δὲ εἰρῆσθαι, ὅσα καὶ ἀρκεῖ
μὲν ἄζειν· πρόσωπά τε καὶ πράγματα· καιρούς
τε καὶ τόπους· ἄλογα ζῶα καὶ πρὸς τού
τοις φυτά· τὰ πάντων δὲ καὶ ποιεῖν καὶ παθεῖ
ναι πον· καὶ πρὸς ἃ διαζόμενος μὲν ὁ ποι
ῆς τοῦ γένους ὁ διαιρούμενος ὁμοίως τοῦ ποιεῖν
μόνον· καὶ τὸν ἐν ἀρχῇ τῆς πράξεως

καὶ τὴν συμμορίαν καὶ τὸν ἀπὸ λοχαγοῦντα θάνατος
ὧς καὶ αὐτοῖς ὑπωμότοις.
Ὅντε τὴν αὐτοῦ ἐπαινῶν ἀν χωρὶς, οὔτε τὴν
παρ' ἐμὲ ἔξω τοῦ προσήκοντος κατηγορῶν.
ὅτι δὶ ἀμφοτέρων ὑμῖν ἡ πρᾶξις ἐγένετο μὴ δικαίως ὑπο-
νομεύων μὴ ἀκούσων, καὶ ζημιούμενον δὶ ὀργὴν
ρῶν.—
πάντας μὲν ἀπούσας καλῶς, δίκαιον τοιγὰρ δι-
καὶ μείζονος καλῶς· τοσοῦτον δὲ μᾶλλον ἅπαν
των τῶν φιλίππου ὄσον καὶ πάντας πονη
ρούς ὑπερβαλεῖν.
φοβηθεὶς μὲν γὰρ ἐγὼ, ὁ τῶν βαρβάρων
καθίστατο χωρίζων, τὸ πρὸ ἐκείνου δι' ἀνδρὶ,
αἰμιλίαβαλλὴν ζητοῦντος· ἀρτίοι μὲν γὰρ
τὸ πρῶτον ἐξαίφνης· ἢ τὰ πλαμώμενοι πρὸς
ὧν ἐχουσι καταπεφυτασι τῶν δίκην δικαίαν
ἀς τὴν οἰκείαν χρώμενοι, τοῖς μὲν πρόσθεν
ἀπόντας· τοὺς δὲ χάρους ἐκβαλλόντας ἐξάναν
δρίας καὶ πλεονεξίας, οἱ πάντα βεβαίως οὐσίν
χαρούμενοι· καὶ γὰρ γὴ μείζονος ἐθνους τοιου
του, φαινοτέρας προσελήλυθε πόλεως.
μακεδόνας γὰρ τῶν βαρβάρων οἱ χωρίζοι.
πελλήνης μακεδόνων γὴς τὸ φαινοτατον.
ἐξῆς οὐδουλούμενοι χαίρουσιν ἄνοι. καὶ
τοιαύτης γὴς γεγονώς, πρόγονοις ὑπῆκ
σατο χαλεπωτέροις τῆς γῆς φιλίππος ἐπ
τοῦτο καθίστατο πρόγονος πρᾶξαν τῆς χώρας
ὑπὸ τοῦ γένους οὐσίν χαρούμενος· οἱ ἅρα
αἰμιλίους πὴρ ἐβασιλέων ὑπερῳδεό
μενος· ἀθηναῖοι γὰρ ἑλληνομένων πατήρ.

καὶ τοιούτων ὀφθείς, μόνων πω Ἀθηναίοις
ὧν μάλ· καὶ δικαίως ἐπιμνησθῆναι Ἑλλάδος,
οὐ μετὰ τὴν θάτερον σωθῆναι τοῦ πρόπου, ἀλλ'
ἀνδρείαν βαρβαρικήν, ἐν ἄλλοις οἷς ἐπίτηδες
δηλώσειν ἐφεξῆς· μὴ διὰ μέσου δὲ παρὰ τῶν
ἄλλοις καὶ βαρβάροις, ἐφ' οἷς πατέρων ἐκ δουλοῦ
τοῦ πονηρίαν ὁμοίως ἀνοσιωτάτοις ἀργαζομένοις
τέλεσιν· καὶ πρῶτον μὲν κατὰ δουλοῦσθαι τὸν ἑαυτ-
ῶν· τὴν δὲ πίστιν οἷς προσῆλθεν ἐπιδημήσ-
μενος· ὅθεν ἐπὶ τοὺς πρὸς χώρους διέφθε-
ρε· καὶ παίοντας λαβὼν ἰλυριοῖς προσετί-
θετο· καὶ βάλλων ἡρέτιον πρὸ ἐπίων·
τοσαῦτα λαμβάνων ὅπόσα τῶν γάνων ἡ
τύχη προσήμενα· καὶ τὰ μὲν σώματα τῶν
βαρβάρων ἥρπαζόμενος· τὰς δὲ γνώμας
μετὰ τῶν συμμάχων οὐχ ἥρπαζε· ἀλλὰ νῦν φρο
πόλεως ἀποστῆσαι, οἳ τοῖς ὅπλοις δουλεύοντα·
καὶ τοῖς λοιποῖς μὲν ὑπὲρ ἐμοῦ αὐτόνομα σώ,
μασι τοῖς ἄρχουσι δουλεύοντα· καὶ παραχρῆ
μενος τοὺς τῶν βαρβάρων ὁμόρους ὃ δὴ ποιῶν,
ἐχώρει παρὰ τοὺς Ἕλληνας· καὶ πρῶτον
μὲν τὰς ἐπὶ θρᾴκης Ἑλλήνων κατέτρα
φετο πόλεις· αἱρῶν μὲν ἀμφίπολιν· τὴν
δὲ πυδναν χωρούμενος· καὶ ποτίδαιαν
μετ' αὐτὸν ἐπαρόμενος· οὔτε τὰ ἄφρας ἐξω
πεσόντα, οὔτε μαγνησίαν ἐξαφεῖρον
ποιησάμενος· ἀλλὰ λαμβάνων ἁλίσπορ τὸ
πόλις· καὶ ὡς τῆς συμβουλοῦ τοῦ Γέμους
τὴν δουλείαν ἐφέροντο· ἄξιον δὲ καὶ τῆς
τῆς αὐτοῦ ταλαιπωρίας διελθεῖν· ὡς γὰρ ἐπίων

πόλλ' αὐτὸς ἐφέλοιτο· καὶ πῶς ἂν ὁ μὴ δυνάμενος
δουλοῦσθαι τοὺς ἀσεβοῦντας αὐτῷ ἀγανακτοῖ
τοῖς ὑπὸ τοῖς παρανομοῦσιν οἷς θεοὶ πρὸ τοῦ
σφῶν αὐτῶν, τελάσαι ὑπὸ τὸν νοῦν· οὐ γὰρ ὡς
λοιμαγμένων· οὐδὲ μαρτύρια τῆς αὐτοῦ τε
λειότητος ἐποίησαν· ἀλλὰ πρὸς τοὺς δυνα-
μένους διαφθείρουσι· καλὸν ὂν τὸ φίλον τοῖς φίλοις
ποιεῖν τοὺς ποιήσαντας ἢ δύνασιν ὠφελεῖν
κατὰ μέρος τὰς ἀρετὰς φέροντος μαρτυρίας·
καὶ διὸ καὶ πλήττομενος.

ἴσως τις αὐτῷ παραβάλοι τὸν ὄχλον· ἀλλ'
ὅμως μικρὰ τῶν ἀέρων ἀποσχόντων, τόλμη
πολὺ σῶμα τοῦ σώματος· ὅθεν, ὅλα μυθόλωνδι,
εἰ θεραπεύματα· ὅσων δὲ ἀλλεπαλλήλως δεῖται
παντὶ μέρος διαφθειρόμενον, τοσούτῳ φιλάν-
θρωπος ὢν ἐκείνου θρηνητός.
ἢ γὰρ φιλάνθρωπος πλείονων οὐκ ἐπιζητεῖ· κἂν μὴ
δι' ἀγάπην, τὸν πλείω τοῦ λόγου διεξερχόμενον.

ὑπερβάσιος λόγος ἀτάξιος· ἐπεὶ δὲ βούλε-
ται ὡς σωμάτων τῶν παραβαλλομένων, τόλμᾳ ζῶν·
δῆθεν δι' ὑπερβολὴν ἢ καλλιπάθειαν ἢ χρηστοῖς,
ἢ φαύλοις φαύλοις· ἢ χρηστὸν πονηροῖς· ἢ μικρὰ
παραθῆναι τοῖς μείζοσιν· καὶ ὅλως ἡ ὑπερβο-
λὴ διπλοῦν ἐστιν ἁμάρτημα ἐστίν· ἢ τόπος ἐξέστηκε
μέτρου καὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος· καὶ πᾶς μὲν
τόπος ὑπερβάσεως, θρῆνος καλλιπάθειαν καὶ ἐπι-
ζήτησιν· μᾶλλον δὲ ὅτε μικρὰ παραβάλλων
τοῖς μείζοσιν· τοσαῦτα δι' ὑπερβολὴν φθέγξο-
ται, ὅσα περὶ καὶ τὴν καὶ ἐστὼν μιᾶς ἀξίαν· πρὸ

πρόσωπα τε καὶ πράγματα· καὶ τοὺς
καὶ τοὺς ἀλόγους ζῶα· καὶ πρὸς τούτοις
φυτά· δεῖ δὲ συγκρίνοντας μὴ ὅλον ὅλῳ
παραβάλλειν· ὑπῆρχε γὰρ καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ
λον· ἀλλὰ μέρος μέρει παραβάλλειν· εἰ γὰρ
εἰ μὴ γὰρ· εἰ μὴ τὸ διαφέρον, εἰ τὸ κοινὸν τῶν
ποσοῦ συγκρίσεως· συγκρίσεις δὲ εἰσὶν αὗται,
οὐ πλείω· εἰ μὴ πλὸν ὅλον πρὸς τὸ μέρος
μια συγκρίσις·

ῥητέον ἀρ' ἐστὶ συγκρίνειν
ζητῶν, αὐτὰ ἐξ ἑαυτῶν ζητῶ, τὸν πλείω πρὸς ἔλατ-
φα· καθάπερ γὰρ αἱ ἀρεταὶ τυγχάνουσι
τιμίαι· παραβαλλόμεναι δὲ ἀλλήλαις τοσοῦτόν
καθ' ὑπεροχήν· μεγέθει τοίνυν ἀμφότερα
οὐσίας· εἰ μὲν μείζονες διὸ ὁμοίως ἑκάτερος·
ὁ μὲν γὰρ φύσει ὢν ὅλως ὅτου ἄλλου πρόλ-
θεν ἐπώνυμος· ὁ δὲ τοιᾶσδε, ἧς οἰκεῖσθαι
ὧν, οἱ πρῶτοι γεγόνασιν· ὅσῳ δὲ τὸ γεγενῆσθαι
χώρας ὅμοιας οὐχ ἧττον ἐπαινοῦμεν, τοσοῦ
τον εἶναι ἀλλαίως, οὐκ ἀπολείπεται·
καὶ γεγονότος ἐπαινουμένου ἀμφο-
ροῖν, ἀμφοτέρων ἐστὶν ἐπιτήδειον συγγενέσθαι· ἕκα
τερος γὰρ προηγεῖται· πλείος μὲν γὰρ ἄλ
λαις· αἰανὸς δὲ πλείς· καὶ διὸς αἰανὸς· ὑπῆρ
τοιόμοιος πρίαμος καὶ λεομέδοντος· λεο
μέδων δὲ, προῆλθε δαρδάνου· δαρδανος δὲ,
διὸς ἐτεκτήνατο παῖς· καὶ προγόνου γεγονό
τος διὸς πατρὶ παραπλησίοις ἐχρήσαν
ἄλλα μὲν αἰανὸς καὶ πλείς· ὧν ὅλων ἐστὶν αἰσχρὸν
ἐξαιρεῖσθαι τοὺς ἄλλους· ὁ δὲ, λεπτέον

ἀγελαίων, ἀθλον ἀρωτῆς, θεῶν σωοιπᾶν
ἐπληρώσατο· ἐπτωρὶ δέ, πρόγονος ὑπῆρχε
δαρδανος· θεοῖς τοπρώτιστον σῶν δι' αἰτῶν μῆς
πῆρ δὲ πρίαμος ἡρώτων πόλιως τατυχίς,
μένης ὑποθεμένων· ὅσσα δὲ παρὰ πλησίον τὸ
θεοῖς σωοιπᾶν παισὶν διαπάσαι τοῖς
ἡρῴτοσι, τοσσοῦτον ἐπτωρ ἀλλὰ παρὰ πλη-
σίος· καὶ γενόμενος ἐπτοιῶν δὲ προγόνων·
ἄμφω προσανδρᾶν ἐπτὰ πᾶσαν· ὁμένη
ὑποχρέωμι πάφεται· τῶν δὲ, πρίαμος κατέ-
ξη προφάς· φύσει τῆς ἀρωτῆς ἡσφάρων
δι' διάπματα· τὸ δὲ παφεῖναι πρὸς ἀρωτῶν ἴσον
οὐ ἐπαμφότερα, ἴσην αὐτοῖς ἐπφάρμενον
ἄλλαν· ἐπὶ δὲ φασανδρας, ἄμφω προῆλ
θον, ἀφ' ἑνὸς πολέμου τῶν ἰδίων, ὁμοίως
ἀπαίτεστο· πρῶτον μὲν γὰρ ἐπτωρ ἡτῆ τοῦ
τῶν πρώων· καὶ πρίων ἦν οἷας καὶ ἔσατο πρό
δολος· ἐπάντα θεοῖς συμμαχούμενος ἐμὲν·
καὶ καὶ ἀδαι πασῶν, παρέσχεσχε τῶν τροίαν·
ἄλλας δέ, τῆς μὲν ἐλλάδος ἐν τοῖς ὁπλοις
ἡτῆ το· καὶ πάντας φοβῶν, ἡτωνίζετο πρῶας·
καὶ σωματωνίζομένων ἄμετεν ἀθην ἀν·
καὶ πασῶν, τοῦ ὑπὲρ τὴν ἀφηρῆ το τοὺς ἀχαι
γ̣ῶ· καὶ ὁμὲν, ἦπτηθεὶς, ἀνῃρῆ το διὰ τῆς
ἀθλειας· ὁδὲ πρὸς ἀπόλλωνος βαλλόμενος
ἐπίπτεν· καὶ γενόμενος ἄμφω παράσεων,
ἐπάσεων ἀνηρέθησαν· ὅσσον γὰρ τὸ γένος,
καὶ τοῦ βίου τέλος φλήφασιν, ὁσῶν δὲ πρὸ
πλησίος βίος καὶ θανάτος, τοσοῦτον ἐπτωρ
ἀλλὰ παρὰ πλησίος ἐῶ· ἐπὶ δὲ πλέω λέγειν

περὶ τὴν ἀμφοῖν ἀρωγήν, ἢ μὴ τὸν δόξαν ἀμ
φω παραπλησίαν ἔχον τῶν ἔργων. ὅρος ἠθοποιΐας
θοποιΐα ἐστί, μιμησις ἤθους ὑποκειμένου
προσώπου· διαφοραὶ δέ, αὐτῆς ἁπλοῦς· ἀδω
λοποιΐα· προσωποποιΐα· ἠθοποιΐα· καὶ ἤ
θοποιΐα μὲν ἤτω γνώριμον ἔχουσα πρόσωπον·
πλαττομένη δὲ μόνον τὸ ἦθος, ὅθεν καὶ ἤ
θοποιΐα προσαγορεύεται· οἷον τίνας ἀφ' ἁπλοῦς
λόγους ἡράκλῆς; αὐρυσθέως ἐπιτάσσοντος· ἐν
ταῦθα δὴ μὴ ἔσεσθαι ἐγνωσται· τὸ δὲ τοῦ λα
γόντος ἦθος πλαττόμεθα· ἡρῶλοποιΐα δέ,
ἢ πρόσωπον μὲν ἔχουσα γνώριμον· τὰ ἤθη δὲ
μὴ τοῦ λεγθέντος παυσαμένου· ὡς ἐν δήμοις εὖ
πολις ἐκ πλάσεως· καὶ ἀριζήλους ἐν τῶν πάλαι
σταφῶν· ὅθεν καὶ ἀδωλοποιΐα προσαγορεύε
προσωποποιΐα δέ, ὅταν ἄπαντα πλάττηται
καὶ ἦθος καὶ πρόσωπα· ὡς ἡ ποίησις, ἐν
μὲν ἀνδρὸς ἄλλεγον· ὁ γὰρ πρᾶγμα μὲν, οὐ
μὲν ἐστὶ καὶ πρόσωπον· ὅθεν καὶ προσωπο
ποιΐα προσαγορεύεται· πλάττεται γὰρ μετὰ
τοῦ ἤθους τὸ πρόσωπον· ἡ μὲν οὖν διαίρεσις
αὕτη· τῶν δὲ ἠθοποιϊῶν, αἱ μὲν ἔστι παθη
τικαί· αἱ δὲ, ἠθικαί· αἱ δὲ μικταί· καὶ παθη
τικαὶ μὲν, αἱ πάντα πάθος σημαίνουσαι·
οἷον τίνας ἀφ' ἁπλοῦς λόγους ἡ καὶ βη κρεμένης
τὴς ῥοίας· ἠθικαὶ δέ, αἱ μόνον ἦθος φαί
νουσαι· οἷον τίνας ἀφ' ποιλοῦς λόγους ἡ πρωτὶς
αὐτὴρ πρώτας θαλασσόμενος θάλασσαν· μι
κταὶ δὲ, αἱ τόσον ἀμφότερον ἔχουσαι ἦθος,
καὶ πάθος· οἷον τίνας ἀφ' ποιλοῦς λόγους ἀχιλλεὺς

ἐπὶ πατρόπλω πάμμεγα βουλόμενος πολεμεῖν·
ἦθος γὰρ ἦν βουλή· πάθος δέ, φίλος πατρί· ὠφ-
γαθὸν δέ τιν' ἦθος ποιεῖν, χαρᾶπτηρι σὸν ἀδελφεῖ τῷδε
μεν ἀνδρὶ ἀπολύσαι· ἀπηλλαγμένος πάσης
πλοκῆς τε καὶ σχήματος· καὶ δι' ἀριθμοῦ ἀντὶ
κεφαλαίων τοῖς τρισὶ χρόνοις, ὠνεῖσθαι πάρ-
χοντί τε καὶ μέλλοντι.

Ἰαὶ αὐθοῖας ἀλλάσσομαι τύχας· ἄπαις
ἄπαιν ἄπαις δ' οὖσα· καὶ παιδίων τὸ πλῆθος
ἐς ὠφέλειαν· καὶ μήτηρ ἔνοσος ὑπάρχω παιδὸς
ἑνὸς πολλῶν τοῦτο δ' ἔξασα πρότερον· ὡς ὦδε δὴ
ἀρχαί, μήτηρ, ἢ τί πάθω ἐς δακρύα· τῶν
οὐτανῶν τῶν οἰκτρεόντων ἆσιν ἀτυχέστεροι·
τοῖς γὰρ ἐς πᾶραν ἦπορ, ἀνίαρον ἐς δ' ἀφαίρεσιν·
ἀλλοῖ μοι πρᾶ παλαιόταν ὠμῷ τῷ πόντι τῷδε
τύχῃ· ταντάλου πρόπαθον, ὃς σὺν δαιτὶ
μέγ' ἔθοις· θεῶν δ' ἐμπαίσιμος σίας ἐξώπτησ'
καὶ κατασάσσα ταντάλου βιβαιῶ τοῖσδ' υἱοῖς τοῖς
ἀντιχείροσι· σὺν ἠφάνισ' ἀλιτοῖ, καὶ δι' ἀτᾶν
τὴν πανοπρατῶ· καὶ τὼ ὁμοιπαγεῖς ἀφαί-
ρεσιν ἀπείληφα παίδων· ἦ τάλαινα τοῖσδε
συμφορᾶς σὺν οὐσία αφεοῦ· πρὶν ἐς πᾶραν
ἀφικνεῖσθαι λιτοῦς, ἦ νῦν τοιάδε μὴ ὑπῆρχον·
κατασάσσα δ' ἐγὼ φίλος, ἀπορωτόρης, ὧν
πρόθυμος πᾶρας ἐ χορεῖς πλῆθος· καὶ νῦν ἔπα-
τυρων παίδων, νῦν ταῖμοι τόδε· καὶ θρηνῶν,
ἀπορωτόρων δ' ἀπαύστως μυρόμενος· ποῖ γὰ
πομαι· τίνων ἀνθάξομαι· ποῖος ἀρκυστὴ
μοι τάφος, πρὸς ὅλων παίδων τὴν μεγίστην.

ὀλισθον· ὑπὸ λύπου τοῦ πρὸς τὰ συμφοράς, αἰ
τίμαι· ἀλλὰ πίπτω τὰ ὀδύρομαι, παρὰ αὐτὸ
θεοὺς ὕβρεν ἀλλάξασα φύσιν· μὲ αὐτῶν ἀ
τιμιάτων τεχέσαι λύσιν, μετάθεσιν
πρὸς τὰ μηδὲν καὶ θανόμενα· ἀλλὰ μᾶλλον α
δὲ δοκᾶ μὴ παθεῖν τοῦτο φανῆσα, πάνω δακρύου·

ὅρος ἐκφράσεως

Ἐκφράσις ἐστί, λόγος πρὸ ὑπ' ὀμμάτων, ὑποτύπω
σιν ἀναφαίνων τοῦ δηλουμένου· ἐκφράζεται δὲ
πρόσωπά τε καὶ πράγματα· καὶ τόποι, καὶ
τόπους· ἀλλὰ ζῶα καὶ πρὸς τούτοις φυτά· πρό
σωπα μὲν, ὡς πρὸ μήρος· γυρὸς ἦν ὦμοισι μέ
λας ὀχρός· οὐλοπάρηος· πράγματα δὲ, ὡς
πολεμίας καὶ πολεμίας, ὡς πρὸ συμφορᾶς·
καιρούς δὲ, ὡς ἦρ καὶ θέρος· φράζων
ὅποσα παραπτὰ προσάρμοσται τῶν ἀνθρώ
τόπους δὲ, ὡς αὐτὸς ὁ θουκυδίδης τὸν
λιμένα τῶν θυρεατῶν ἀπεικάζει μηνοειδῆ
καθάπερ ἐκ σχήματος· ἐκφράζων τὰς δὲ
πρόσωπα μὲν, ἀπὸ τῶν ποιῶν ἐπὶ τὰ τε
λεταῖα· τοιαῦτα ἦν ἀπὸ ἐκφαλλὴς ἐπὶ πόδας·
πράγματα δὲ, ἀπὸ τῶν πρὸ αὐτῶν τὰ μὲν
αὐτοῖς· πρὸ ὅσα ἐκ τούτων ἐκβαίνει φιλά· καὶ
φοὺς δὲ καὶ τόπους, ἐκ τῶν πλείονα τῶν
τῶν δὲ ἐκφράσεως ἦν, αἷμ' ἦν ἀπὸ γὰ πλαῖ,
αἱ δὲ, σωιζόμεναι καὶ ἀπλαῖ μὲν, ὡς
αἱ πολεμίας ἦν αὐμαχίας διεξερχόμεναι·
σωιζόμεναι δὲ, ὡς αἱ πράγματα καὶ καὶ
φοὺς αἷμα σωιζόμενα· ὡς πρὸ θουκυδί
δης τὰ ἐν σικελίᾳ συμμαχίαν ἐκφράζει·

μετὰ γὰρ τῆς μάχης ὅπως ἐπάπτεται, καὶ νῦ
τοῦ πῶς ἔχων ὑφίσατο· ἀνῃρημένους δὲ δεῖ,
τοῦτ' ἔχει αἰτήρα ἀνῃμένως ἐπφέρειν· καὶ διὰ
δόρατος ποιεῖ λαστὴν τοῖς σχήμασι· καὶ ὅλως ἀπο-
μιμεῖσθαι τὰ ἐπφερόμενα πράγματα.

ἀπὸ πολέμου δ' ἁρπαγὰς πόλεσιν, ἃς ποιοῦνται ἄνδρες
ἀσφαλῶς· πόλεων γὰρ ἅρπαγα γίγνεται· τυγ-
χάνουσι δ' οὐ μᾶλλον αἱ πόλεις τοῖς οἰκήσασιν,
ἢ ταῖς πόλεσι τυγχάνουσιν· καὶ τῶν μὲν αἱ πόλεις
ὠφελοῦσιν, μῆκος ἀθλίων παραλαμβάνουσαι
χρόνος· ἄνδρα δέ, μὴ ἀλλὰ ξανθὸς τὴν οἰκίαν
τίθεται πόλεως· οἷς πρόσεστιν ὀργάς·
πρὸς γὰρ ἄνδρα οὐκ ἔστι πόλεως· καὶ γνοίη
τις ἂν αὐτὸν ἐκ προσώπων τῶν ἀπὸ πόλεων
ἢ φύσεως ἀθλίων παραλαβόν· οὐχὶ γὰρ
ὧν ἅπας, ὧν ὁ λόγος διέξεισιν· ἄνδρα τὶς
ἐξ ἀνάγκης τῆς γῆς· μάχῃ μὲν πολλοῦ προ-
ϊοῦσα ὡς ὕστερος· καὶ οὐ μὲν ἢ δὲ ἄμφω τὰ ἔρωμ
ἀπὸ πόλις· οἷς τὰ ἐξ ἀνὴρ ὄντα ῥητά, καὶ
οἷς ἂν ἀνὴρ τάττεται πόλεως· ὃ δὲ διὰ τοῦτ'
ταῦτα, οὐκ ἴσασι· τὰ μὲν γὰρ ὅδε, τὰ δὲ, τὰ-
γορεῖν ἐσόδους· καὶ τὰς προσηγορίας αἱ ὅδοι,
μεταβάλλουσιν, ὧν ἔχουσι τόπον καλοῦ
μένων· τὰ μὲν γὰρ ὑπάρχειν τοῦ προσιέναι·
καὶ ποιεῖ πρὸς ἅπασαν τοῖς ἐσιοῦσι μόδε·
τὰ δὲ, πρόσαντα ἀναβαίνουσαν ἀναβασμοί ἐν
θα διελθεῖν ἅπαξ ἐσαῦθις ἄβατον· πλὴν μᾶζ γὰρ
ἐπὶ πλεῖστα δὶ δῶσιν ἀεὶ τομεῖζον, ὡς

ἐξωλέστερος ἀΐσσουσα· καὶ ἀναρπάσασα μετέωρο
τέρων πρὶν ἢ ἐς ἔναλον πεσεῖν ἁρπυιῶν ὑλίστρουσα·
πέρας γὰρ ἀφίκετο τυλάτης πρὸς ἑσπέρης
ἀκροφόρουσα μέτρον· πρὸ πύλαιον δὲ διὰδη
χεται πλίνθους· μετ' ἰούς κιγκλίσι πρὶν
πλόμενον· καὶ τὰ πάρες μὲν ἀχρύσεα μετ' ἰσα
νόνες· ὁδοὺς παντοδαπὰς, ἐπὶ μίαν φέρουσαν
ἄτουσαν· ταῖς δὲ δὴ νύσσοιν, ὡπαμάχης τοῖος·
μετ' ἰας πολλὰς προβαλλόμενος πόρας· αἱ
χροιαὶ μὲν, οὐχὶ μίαν παρέχουσι προβαλλο
μέναι δὲ τῇ καταστολῇ, παρεπιπτώσασι μᾶς
ὀροφὴ δὲ τῶν οἴκων προὔχθη φέκκλον· πρὶν δὲ
τῶν πύλαι, μετὰ τῶν οὖν τῶν ὑπομνημάτων·
ἥσσω δὲ τὰ τρασὶ παρ' αὐτοῖς τὸν ἀπροπόλιν πλά
ραι, ἐς χορὸς, ἵσαις διήρτηται· καὶ τὸ σῆμα
πλαίσιον τυγχάνει τοῦ μνημονικοῦ· αὐλὶ δὲ
καταμέσον πρὸ ζύλος· ἢ τεῦ μὲν αὐλοῦ, τὸ
αἱ διαδέχονται· τοαὶ δὲ ἴσαις διαιρούμεναι
πύσσι· καὶ μέτρον αὐταῖς μιᾶς τί πλέον οὐχ
ὑπάρχει καθάπερ ἐπὶ τῇ δὲ τοῦ, τυλάτης
ὑπαρσταρικτέα· καὶ πίωρ δὲ πλὴν πρὸς ἑσπέ
ραν βλέπεται τοαὶ· τῆς μὲν αὐλοῦ· τῆς
δὲ αὖ πόλιν κατάρχουσα· πρὸς πρῶτον δόμην
δὲ σι καὶ τοῦ τοῦ ἐνθάδε· οἱ μὲν τὰ μέα
γεγενημένοι τοῖς βίβλοις τοῖς φιλοπονοῦσιν
ἀληθινοὶ φιλόσοφοι· καὶ πόλιν δὲ πᾶσαν
ἀκριβοῦσι τῆς σοφίας ἐπαίροντες· οἱ δὲ τοὺς
πάλαι τιμαῦ δρύμενοι θεοὺς· ὀροφὴ δὲ
τοῖς, ὧν χρυσοκάτακλασιν· καὶ πορφύ
ρεοι· χαλκοδμήτοις δὲ δημιουργημέναι· χρυσῶ

δὲ σύνταξιν ὑπόμνημα. τμῆμα κδ΄ ὅτι αὐλὸς, οὐχὶ
ἅπας ὁ κόσμος. ἄλλο μὲν γὰρ ἄλλῳ τὸ
τάλαντον ὡς ἔχει ἀθλήματα. καὶ μέσον, αὐλὸς
χρῆσις πλοίων. μῆκος μὲν ὑπερέχουσα. κατὰ
δίλογον δὲ ποιοῦσα τὸν χῶρον. οὕτως ἔστι πρὸς
ἃς ἐτέθησαν σημείωσαι τὴν μονὴν τοῦ δὲ χρω-
μένους. καὶ περὶ φανῆναι τὰ ἐν τῇ πολιμ-
πρὸς τοῖς τε καὶ θαλάσσαν. ἀρχαὶ δὲ τῶν
ὄντων τὴν τῆς μόνος πορυφὴν παχυτέρα σὺν
καὶ πρὸ μείζω δὲ μικρῶν τὰ αὐλοῦ, ἡ δρυὶ
κατασπάσας μια, δὲ μικρὰ μέγαν πρὸς πύλας,
ὅσαι τοῖς πάλαι θεοῖς ὁμοίζομεν. δὲ
δεόβολοι ἀγυιᾶς ἀσὶ νῦν δὲ ἱ. καὶ μήκη τῶν πρὸ
σίτρα δίδων ἄμεινον ἔχουσα. καὶ τὸ θαῦμα
μάτομεν ἀπὸ μὲν τῶν κατασκάσαι τῶν ἐχόν-
τον ἀριθμῶν ὡς γὰρ ἑνὸς οὐ πάρποιτος
ὡς ποιοῦσιν δημιουργοὶ τῆς ὅλης ἀφετοῦ ὡς
ἀφεῖσαν. ἐπὶ δὲ να διὰ πλείονος. καὶ ἐν,
τὸ δὲ τῆς ἀκροπόλεως, τῆμεν, ὁμαλὸς,
δὲ μὲν χαῖται χῶρος, ταδὲ ὡς προσοικῶν. ὁ
ὡς τῶν χωρογενῆται πλῆσις. τὸ δὲ, ὕψος μὲν
δὲ μικρὰ μένος πρὸς ὁμοία. οὕτως ἴσον δὲ φρό
μενος μέγεθος. τῶν μὲν δὲ πάλλας, πρὸ τὸν
ἡλικίαν ἀδὲ τὶ παραλείπεται, παρὰ θαύμα
γε νῆται θαύματος. οἷς γραφὴν ἐπὶ τὸν
παραλείπεται. —
ὡσὶς ἐστὶν, ὡς πόσα τὶς λογίαι, θεωρουμέ
τινος πάθματος. τῶν δὲ δύο σεων, αἷμὲν
ἡ σὶ πολίτιναι· αἱ δὲ, θεωρητίναι· καὶ πο
λίτιναι μὲν, αἱ πρὸς ἐν ἔχουσαι πόλιν

πρὸ καὶ μή

σωμένους· οἱ δὲ γραμμικὸν ἢ πλατικόν· ἢ τὴν
χρόαν· ταῦτα γὰρ πολυσωμάτως γινόμενα
θεωρεῖται καὶ δι', ἃ μόνῳ θεωρούμενα αὐτῷ·
οἷον ἡ σφαῖρα ὁ δηλονότι· ἀνόμοιοι πολλοὶ
τοῦτο δυνάμενοι· ἃ πάθη μὲν ἄρτιος οὐ πάρεστι·
μόνῳ δὲ θεωρεῖται τῷ· διὰ μηνὸς μαθήσεις
ὑποθέσεως· τὰ τιμὴν ὑποθεσιν ἔχοντα φη-
σιν· καὶ δυάδα θέσιν, ἀπὸ ἑξαγωνέαν· πρὸς τὰ
σις δυάδι, πρόσωπον· πρᾶγμα· αἰτία· καὶ τὰ
λοιπά· οἷον τὸ μὲν ἀπὸ χιλιάδων ἐπόσπευδε,
οὐκ ἔχουσα πρόσωπον· τὸ δὲ ἐπιόντων
πρόσωπα λαμβάνομόνοι βούλονται τρίσται
τὴν ἀσυμφωνίαν ὑποθέσεις· πρόσωπον τὰ ἔχει,
λαμβάνομόνους ὅπου πίστεις, πρᾶγμα δέ, τὸ
τρίσται τὴν ἀσυμφωνίαν· αἰτίαν δὲ, ἐπιόντ
τοὺς πρώτους· πρῶτον δὲ μὴ θέσεις ἐστὶ γυμνα
μασίνι· οὐ τίθεσιν καὶ λύσιν κατὰ ζήτημα
δύνανται· διαιρεῖται τοίνυν ἡ θέσις, πρώτως,
τὴν καλουμένην, ἀφορθω· λεῖ· οὐ τί προοιμίων
ὥρας· ἢ τὰ χρῆσθαι τοῖς τελικοῖς κεφαλαίοις,
νομίμως δὲ καὶ ὡς· συμφέροντι· δυνατῶς·
τὸ παῦ ὠνδρᾶχθαι τιμᾶσθαι ζητῶν· ἐπαινεῖτω
τὸν γάμον· προῆλθε μὲν τὰ ρόδου· μᾶλλον δὲ
οὐκοῦν πλησίον τῶν θεῶν καὶ κατοικεῖν πάρ·
τῶν δὲ θεῶν τὸ πρῶτον νόμα δίδοται· καὶ θεούς
ἐνεργεῖν φύλαττομένους ἀφῆκεν τὴν
φύσιν· ἢ τὰ σεμνὰ παρεκθεῖν μ· ἀπὸ
τοῖς λοιποῖς ἐπὶ φθόνην γενέσθαι· καὶ πρὸς
μεγάλων ἀμελεῖν φρουροὶ δὲ, τὸ μὲν ἀρχὰ
ταῖς δὲ αὐχαῖς ἐχαρίσατο· καὶ πρῶτον μὲ

ἀρόνες ἀς αὐδρήαν ἐπαίρῃ· διὼ γὰρ παῖδες
καὶ μνᾶαι καὶ ἀγροὶ δημόσιαι, ὑπὲρ ὧν μὲν
πρόσπτεται πόλεμος, ὑπερδοκεῖ δ' ὧν οἱ τοῖς
αὐτοῦ δωρεαῖς· οἷα δ' ἀναίσιμα σὺν ἀνδράσι
ποιεῖ, διὼν γὰρ φιλοτιμῆται τὰ γὰρ ἐν πόλει,
ὧν ἀγαθοὶ δὴ καὶ ἀρετὴν πρόσεισι, δημόσιος
δ' ἀναίσιμα καὶ ἀνδρῶν, ἀποτελεῖ· καὶ μὲν καὶ ὀρφανοὺς οἷς πατὴρ μὲν αὐτῶν φίλ
τατον μὲν πατρὶ καὶ τὸ παράδοξον σωφρο
σύνης ὧν οἱ δημόσιοι γάμοι· καὶ τὴν φιλο
τιμίαν τῶν ἰδίων, σωφρονοῦσιν ἀναμί
μνηται· διὼ γὰρ ὁμοίων τοῖς ἰδίοις ἐπι
τήδειοι ὁμοίως πεφύκασι σωφρονίζεσθαι
δίκας· καὶ τὸ καὶ πατὴρ ἦν αὐτοῦ, καθαυτὸ,
σωφρονίζειν δοκεῖ· ἀτοιγὰρ οἱ γάμοι
ἀξιοῦσι τοὺς θεούς, καὶ μετ' αὐτῶν τῶν γε
γενημένων τὰ πεφυκότα· ἀνδρῶν δὲ ἀναίσιμα,
δίκαιοι ἀποτελεῖ· καὶ σωφρονίζειν παρακαλῶ
σι σωφρονεῖν, πῶς οὐκ ἂν εἴη τοῦ τιμᾶν τὸν γάμον·
[illegible] τύχαι, δὴ
δῆτα, οὐ τοῦ γάμου κατηγορῶν· ἀμέμ
πτως γὰρ πάσχουσι τοῖς ἄλλοις παρόμοιοι· τύχη
παρόμοιον οὐ γάμος· ἀ δὲ φιλοτιμεῖται
τοῖς ἄλλοις ὁ γάμος, οὐκέτι ταῦτα πέφυκε
κατ' ἴσας· ὥστε θαυμάσαι μᾶλλον ἢ τὸν
γάμον, ὧν καὶ χρηστῶν, ἢ κατηγορεῖν ἀναγ
καίων ὧν παρόμοιον τύχῃ· ἀδὲ δὴ καὶ τὰ
μάλιστα γάμου δοκοῦντα τὰ τῶν ἀγαθῶν μ
φανερώτατα, τί μᾶλλον ἢ τὰ ποιητέον

τοῦ γάμου. οὐχοῦσι αὐτοῖς τρόποις καὶ
τοσοῦτοι διάφοροι. ταῦτα καὶ φυλάττων τοὺς τρόπους
μάταιον ὑπολαμβάνεται. καίτοι τὰς καθ' ἡμᾶς ἡμέρας
ἐξετάζειν τὸ χρεών, εἰς τρόπους ἐτρέψαμεν, ὁ τὴν
δίκην τοῦ καταγνῶναι. τοὺς γεωργοῦντας ὑπολαμ-
βάνοι τοί· καὶ τὰς χαλάζας ἀμβολὰς διαφθεί-
ρουσιν. οὐμὲν οἱ γεωργοὶ διαφθείρουσιν
τὸς τρόπους τῶν ἀποφαίνουσιν καὶ ἐξοικοῦ-
σιν τὴν τροσοῦτον. αὖθις αὐτιχοῦσιν ἄνοι πλά-
νητες. καὶ τὰς ναῦς διαφθείρουσιν ὑπὸ τοῦ τὸς
χειμῶνος. οὐμὲν ὑπὲρ τοῦ τὸ πλεῖν κατα-
λύουσιν, οἱ δὲ μὴ μέρη, πατορθοῦσιν. ἀλλ'
ἀναίρουσι μὲν ἐς τὸν τύχην τὸ δίκαιον. ἀνα-
μένουσι δὲ τὸν ἀπὸ θαλάττης γινόμενον
πόρον. καὶ μὲν αὐτὸ μάχαι καὶ πόλεμοι καὶ
τὰ τῶν ἀγωνιζομένων διαφθείρουσι σώματα;
ἢ οὐχὶ τοσοῦτοι μαχόμενοι τὰς μάχας
ἀπολλύουσιν, ἀλλὰ τοσοῦτοι πολεμοῦντας θαυ-
μάζομεν, καὶ τοσοῦτοι ἀγαπῶσιν. καὶ τὸ
τοσοῦτον ἀτυχεῖν, ὡς τοῦ σωροῦ τοῦ ἀργοῦ,
σωσαπῆναι. οὐ γὰρ διὰ τὰ φαῦλα φα-
νῆναι τὸν ὄντα τὸν ἀγροῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ καλὰ ὑπῆρ-
χον τὸ μέρισα. οὐ τοῦτο ἄλογον γεωρ-
γοὺς μὲν καὶ πλοίους, καὶ πρὸς τούτοις
ὅσοι στρατεύονται, φύργματα πρὸς τοὺς
ὄντας ἡμέρας τῶν ἐπικουμένων ἡμῖν
δίκαιον ἀτιμάζειν. διότι γάμος ἀγαπᾶται

αὐτὰ σαφῶς τοῦ δικαίου, καὶ τὸ πάθος οἱ δικ

ὦ φύσις· σὺ δὲ μοι δοκεῖς αἰτία εἶναι τοῦ γάμου·
ὃ τιμῶν καὶ θεοὺς τοὺς ἀγροὺς ἐργάζεται· καὶ
τοῦ γάμου καὶ πατὴρ ὁ τιμῶν θεοῖς τὰ θνητὰ
σωφρονέστατος· τί γὰρ ἐστὶ γάμου καὶ πατὴρ
ὢν, ἀπραγματεύεται θανάτου· τί δὲ ὑμᾶς
καὶ αἰωνίους, ὅταν φύσις ἀπαιτῇ· συγχωρῶ
ταῦτα, τοῦτο πᾶσι τοῖς γινομένοις·
ἃ δὲ ἀπαιτοῦσί μου, ὅτι γεγόνασιν αὐτοί· πε-
σὼν δέ τις χαμαί μου σῶν οἶκον· ὀρφα-
νὸν δὲ παραστήσας τὸν ἑαυτοῦ· τί γὰ-
μον ἐρᾷς ἀπαρνούμενος τὰ παρὰ φύσιν
γεγονότα τῆς φύσεως· ἐγὼ δὲ αὖ τοῦ μὴ γά-
μον ἐπαινῶ, θοῦ ἄρα, ὀρφανίαν μὴ χηρεί-
αν τοῦ μὴ τὸν θνητὸν τῷ θνητῷ, καὶ ταύτην
ὀρφανός· ἀλλ' ἄφορον ἐπισχήσατε τοῖς
ὀρφανοῖς οἶκον· καὶ τὸ πάθος γάμου μέν,
οὐ παύσομαι γαμῶν δι' οὐ γινόμενος·
καὶ τίς γήμας γάμος, ὀρφανίας ἀφανίς μοι,
οὐχὶ θανὼν ἐφ' ἑαυτῷ ἐπελάθου μου
οἷ δὲν ἡ φύσις· ἐξύβρισα ἄρα δὲ μετὰ θνητὸν
γάμος· οὐ γὰρ χηρεύειν ἔρρωσο θανάτου,
ἀνδρὶ σωθῆναι πάντ' ἐπέσχεν ὁ γάμος· ὥστε
κατάσχες φύλαξ τῆς αὐτοῦ χάριτος· ἀ γὰρ
ἐξαρμῇς ἐπιγράμματος, πέφυκεν πάλιν
ἀποδοῦναι· ὥστε χηρεύειν αὐ αἱρεῖν, οὐκ
ἐπαίρει οἷ δὲν ὁ γάμος· καὶ μὴν καὶ πατὴρ
μέν, θανάτου ἀφαιρεῖται παῖδας· γάμῳ
δέ, μετέσχεν ἐπέξῳ· καὶ πατὴρ γίνεται καὶ
δὶς πλάττων, ὅπως ἀπαξ ἐγαμήσειεν,
ῥοῦμβος· τί δῆτα τὰ γάμου παρ' ὃ

αἰτίαν μετάφερε τοῦ γάμου. παίμοι δοκεῖς
οὐκ εἰλικρίνεις ζητεῖν, ἀλλὰ παιγνίου τὸν νόμι-
μον· οἷς γὰρ ἐξ ἀρίστων καὶ ἀπαραπαίστων
νόμων αἱ γυναῖκες τὰς μερίδας τούτοις ἐπαινεῖτε,
οὐ κατήγορος τοῦ γάμου γεγένησαι· προστεῖ-
τε καὶ κατηγορῶν τοῦ γάμου, θαυμάζομαι
μέν σου ἀπορίας· καὶ τοῖς ἐνεργετήμασιν
κατάλογον τὸν τοῦ γάμου κατηγορήματα.

καὶ φύσιν ἀλλόγαμος ἵππος. καὶ
τί πόνον ἐπίσταται λύειν, ἡ γάμος, ὅσα
πονεῖ δι' ὕμνων αἰῶν ἀνήρηται· καὶ ῥᾳστώνη
πάντα πᾶσιν ἐξομοίαν γυναικὶ σωθῆναι·
ὥλιπον δὲ οὖν ἀνὴρ γυναικὶ σωθῶν· μᾶλ-
λον δὲ ῥᾳστώνης ἐλπίζεται παῖς· καὶ πρὸς
δουλεύμενος φύεται· καὶ πᾶσα φανὰς προσφ-
ηπρὸς μελέτην ἄρχεται τοῦ γένους· ἡ πρὸ
σωφρόνων· καὶ παρὰ τῆς ἀκηλμοίας δίκη
γορῶν· καὶ πρὸ γηροβοσκῶν· καὶ ὅλως ἅπαν
ὅτι δεῖ γίνομενον, οὐκ ἐπιλογισθῆναι·
ἀφεῖναι οὐδὲν ὅρκος· μᾶλλον ὅρκος· καὶ πρὸ
γονέων θεούς, καὶ παρεῖχον θνητοῖς θεοὺς
γαμοῦντας, οἷς μὴν ἐν σοφίζεται· καὶ παι
διὰ μὲν τοὺς χρωμένους τὰ δίκαια· πρὸς
δὲ τὸ σωφρονεῖν παροξύνασθαι· καὶ
φιλοτιμεῖται τοῖς ἔργοις, ὅσοι μὴ φανε-
καὶ ζονται· διὸ τὸν γάμον τῆς πλάστου
ἅπασι ποιητέον καθάπερ.

ὅρος νόμου ἀσφορᾶς.

αὐτῶν εἰσφορὰν τοῦ νόμου τίνες ἂν δι-
δῶσι γύμνασμα· ἐτίμων γὰρ σχεδὸν ὅλη

ὑποθέσεις. οὐμὴν ἀπαντάσω ἐξ ἑκατέρου ὑποθέσεως. ἀδοκίμαστα μὲν γὰρ ἐν αὐτῇ πρόσωπα· οὐμὴν ὡφέλιμα πᾶσι γραφίμου. ὅθεν θέσεως μᾶλλον, ἢ τὸν δὲ ὑποθέσεως. οἷς δὲ ὅλως σχήματος δίκαιται πρόσωπον, ὑπηρετικὸν τὴν θέσιν. διὸ δὲ διάφορα μηδὲν ἐξ ἑκατέρας ὑποθέσεως λάπτεται. νόμου τοίνυν ἐστὶν ἁπλοῦς, διπλοῦ γυμνασία. ὧν ἡ μὲν κατηγορία καὶ κατηγορία νόμου τε καὶ τοῦ. ὡς δὲ νόμος εὕρημα μὲν παιδὸς ὄντων· ποινὴ δὲ ὧν θήκη πόλεως. ὑπαναφορὰ δὲ ἐπὶ μὲν μάτων ἐξ ἀμφοτέρα. καὶ ἡ μὲν διαίρεσις αὐτῆς ἐξ ἁπλοῦς τοῦ νόμου. ὑπὲρ αὐτὸν δὲ ἐπὶ κεφαλαίοις, οἷς ἔχει τὸν πραγματικόν. νομίμων. δίκαιον. συμφέροντι. δυνατῶν. προοίμια δὲ θήκης καὶ μετὰ τὰ προοίμια, τὸ κεκλημένον ἀναντίον. ἢ τὰ χρήσιμα τοῖς ἀρχαίοις καὶ φαλαίοις. ὅθεν καὶ ταύτη διήνεγκεν θέσεως.

κατηγορία νόμου τοῦ κεκλημένου ἀπὸ τοῦ φόρου τοῦ μοιχοῦ πρὸς ἀνδρα.

Ὑπὲρ ἃς ἅπαν ἐπαινέσω τὸν νόμον, οὔτε ἐπὶ παντὶ τὸ γραφὲν αἰτιάσομαι· οἷς μὲν γὰρ ὠφελεῖ τὰ μοιχῶν, ἐπαινῶ τὸ τιθέμενον. διὸ δὲ διὰ τῶν οὐκ ἄμεμφῶν αἰτιῶμαι τὸν αἱρεσιν· ἡ μὲν οὖν βουλὴ δοκιμάσα τοὺς διδόντας κατὰ γνώμην ἀνήρητα διὰ παντὸς ἔα, φαύλων ἐλεγχθέντας τοὺς διδόντας κεκτῆσθαι μέλλοντας τὸν γνώμην. ἢ δὲ διὰ παντὸς ἀριστέρα ὡς τὸ διὰ παντὸς ἀριστέρα

τοῦ δίκαιον εἶναι ἂν μὴ δικάσειν, ἐξωμοσ-
μένους τὸν νόμον· οἱ μὲν γὰρ οὕτω
ἄλλοι πάντες ὅσοι τοῖς ἡμετέροις ἀτιμάζουσι τοὺς
νόμοις, οἱ μέν, ἐὰν αὐτοὶ πάθωσι τοιαῦτα, δίκαιοι
πολλοί εἰσιν· οἱ δέ, ὁμολογοῦσιν ἀτεχνῶς μό-
νος δὲ ὅπερ ἐγὼ, πᾶσιν ἐν αὐτίος προσκεῖσθαι
θεσμοῖς· δοκοῦσι δέ μοι πολλὰ μὲν ἄλλα ἐξα-
μαρτάνειν τὸν νόμον, ἥ περ τὰ πατρῷα μὴ τι-
μῶσιν μηδὲ ἐπαινοῦντες τοὺς τοιούτους τοὺς ἐπι-
χωρίους· τὰ δὲ φανερώτατα πάντα· ὁλιγω-
ρῶν γάρ, ὅσα περὶ τὸν πόλεμον ἁμαρτά-
νεται, ἅπαντα δικάζων οἷς δεῖ ἐξεπί-
στευσεν· καίτοι τῆς μὲν, ὃν ὁ πρίνων ἐξήτα-
σεν· ἡμαρτηκὼς δὲ, οὐ τοῦτο μόνον ἐζημίωσεν·
καὶ ψῆφισμα πικρὸν τὸ παρὰ τὸ πρότερον ἅπα
πρινόμενον· καὶ γὰρ καὶ πολέμων γεγρα-
μμένων συμμετέχουσιν, μὴ πρινόμενοι πρότερον· τῷ
δεῖ δεῖν, οὐκ ἄλογον ἅπαντας μὲν ἀναμι-
μνήσκοντας ἐξετάζοντας, μόνον δὲ τὸν περὶ
τὰ νόμιμα τῶν δικαζόντων ἀγαθὸν εἶναι
ψῆφον· καὶ ψηφίσασθαι· ἀλλὰ μὴ περὶ τῶν
μικρῶν ἀδικημάτων· πολὺ δὲ τούτων
αὖ διαφορώτερον οὐκ ἔχω, τοὺς δὲ προδότας ἐκ
πολεμίου ποιοῦμαι κρίνω· ἱεροσυλοῦσι τῶν
προδιδόντων οὐ φαυλότεροι· ἀλλ' ὅμως ὁ
τούτων ἄλλους, ἀναμιμνήσκοντας τοὺς πρίνοντας καὶ
οὔτε προδότης ὑπόκειται δίκης, μὴ τοῦ δι-
καίου ἁμαρτάνοντος, οὔτε αὖ διαφορώτερον
πρᾶγμα ὑπῆρχεν μὴ τοῦ κατὰ γόρου τὸ πάθος
ἁμαρτάνοντος· οὔτε τοῖς ὑφαιρουμένοις τοῦτ

πρόπτον ὧν ὑπάρξαι παθεῖν, πρὶν ταῦτα μαθεῖν
παρεῖχε τοῖς πρίνουσιν· οὐκοῦν ἀτοπον
τὰ μὲν μάζω δίκην ὑπεῖχεν, παρὰ τοῖς
πρίνουσι· καὶ μὴ δικαίως τι τούτων ὡς ἔπαθον,
ἀν μὴ δικαστὴς ἐπανορθώσηται τὴν ψῆφον· μοιχὸν
δὲ μόνον πεσεῖν ἀγωνιστέον· οὐ πρὸς τῶν
ἄλλων ἐδικάσθην ὡς τῶν ἄλλων κατάδικον
ὄντα· καὶ τί δίκαιον μοιχὸν ἀγωνιᾶν, ἢ παρα-
δοῦναι τοῖς δικασταῖς, ἢ τὸν ἴσον ἀμφοῖν
ὑποπτήσσεται θάνατον· ὅσον τύραννου καὶ
νόμου τὸ μέσον καὶ δήμου πρὸς τὰς
μοναρχίας, ὅσον διαφέρειν· τυράννου μὲν
γὰρ ἀγελεῖν, οὗ ἂν βούλοιτο· νόμου δὲ πείθεσθαι
δίκαιος τὸν ἁλισκόμενον· καὶ δῆμος μὲν οὗ
ἂν ἐπιπλήσσειν ἀξιώσῃ ποτὲ, πρὸς ὀξύτασιν τί-
θησιν· μοναρχία δὲ, πολλάκις μὲν, ἅπερ ἂν
φόνον δῆμος καὶ νόμοι ἐξεναντίωσαντο,
ἅπαντα πάσχει· πρὸς τὸν μόνον ἀρχὴν καὶ
τύραννον, προσκαλούμενον· πῶς οὖν οὐδίκαιον
τὸν μοιχὸν ἀγωνιᾶν, ἢ παραδοῦναι αὐτοῖς πρί-
νουσι δίκαιος ἐστὶ πρὸς τούτοις ὅτι
ἑαυτῷ τὸν μοιχὸν ἀγωνίων, ἑαυτὸν κύριον
τοῦ δεδρακότος ἐργάζεται· ὁ δὲ δικάζων παρὰ
δοὺς, κύριον ποιᾷ τοῦ δεδρακότος τὸ δικαστή-
ριον· πρᾶττον δὲ δίκαιον τὸν δικάζοντα κύριον,
ἢ τὸν παθητὸν γίνεσθαι· καὶ μὴν ὁμοίως ἅπα
τῶν διαφθορέων μοιχῶν, ἀλλοτρίαν ἀγωνίαν
ὑποπτάσσεται· ὃ δὲ κρῖναι αἰτῶν, μόνων ἑαυτὸν
τῶν δικαίων αὐτὸν λαμβάνεσθαι·—

οὐμαν τίον ἐξ ἐμπρίνο μένος· ἀνιαρώτερον
γὰρ τὸν μετὰ ταῦτα βίον ὠποίσῃ· τὸ γὰρ
παθεῖν πρόσθεν, τοῦ πᾶν θανεῖν ἀδηνότερον·
καὶ τιμωρίας ἀνάβολλε, πρὸς δὲ λίμφασιν ἐπ
ζημίας· ποῦ ταὶ πολλαὶ ὀ ταυτάσαι δίκ
καὶ τὼ ἐλπίδα τῆς πάρας ἐξ ἐμ δηνότερ
ὥστε παραχρῆμα πασῶν ὁμοίχος οὐκαι—
ἀδαίνεται· πλεῖστα τὼ ἐξαδικοῖν τῆς τιμω
ρίας τὸ τάχος· ἀναλίπτος θανάτος, ὅπ ἰνδο
ξαι συμβαίς· ὀδὲ πολλαὶς μὲν ἐλπίδας
ἢ ἁπάξ δίγαρ ὠς ταῖς ἐλπίσι ταῖς τιμωρι
μέρᾳ· σπόπῳ δὲ καὶ τοι πρὰ ἀλλήλαις· ὃ,
μὴ ἐ αὐτῷ δι' ἀφθόρας μοιχόμ, οὐδὲν ἀμαρ
τύρατῆς τιμωρίας ποιᾶται· ὀδὲ δι' ἀκρατῆς,
παράδυς, πολλοὺς θυατὰς ποιᾶται τῆς δι
κῆς· μὴ πρότερος δὲ τιμωρίας ῥόπος ὑπόθα,
εἰταῖς πολλοῖς ἀφιγμένος· καὶ ἄλλως οἱ πολ
σῳ μοὶ ῥοῖς, πρυβδην πάσοῦσιν· ὑπὸ φιλεῖ
τοῖς πολλοῖς κατάληφουσιν ἐχθρας ἐ νε
κα πίπτειν· καὶ ἐξ ἀλεγχομένου δὲ τοῦ
πάθους ἐν τοῖς δικασταῖς, ἀναμφισβήτητον οὐ
ὁ πασῶν ὕφεσιν δῆλον· ὥστε πρὸς αὐτ
δι' οἱ σῃ μοιχόμενον ἂν ἀδήλως, ἢ δικασταῖς
παραδόξασαι·—
ἡ μὲν ὁμοίως καὶ πᾶσαν παρῆλ ἀδίκη
μάτων ὑπερβολήν· ὃ δὲ ἐξελεγχόμενος
πρεῖττον, ἢ τὰ πίπτειν· καὶ πρὶν ἀθῶναι μᾶλ
λον, ἢ δῆλον ὑπάρχειν τὸ πρόπρισιν· ὡς

μοιχος ἀναιρούμενος, σαφεστέραν δώσει
τὴν τῶν παίδων γονήν. οὐ γὰρ ἀμφίσβη-
τησις, ὅτου γέγονε παῖς, ἀλλ' οἱ πατέ-
ρων μοιχῶν τὸ λοιπόν· ποινὴ δὲ ἡ μείζων
φύσεως· ὅθεν καὶ ποινὴ φόνος ἀναιρεῖται,
τὸ γιγνόμενον· ὡς ἐγὼ δοκῶ μηχανῶμαι
χος, οἷς διαφθείρεται πολλοὺς ἄλλους κατα-
λιπεῖν τοιούτους· οἷς γὰρ οὐκ ἔστιν ἐφ' οἷς
διαφθείρεται, ζηλώσουσι μὴ τυχόντες· καὶ τὸ πε-
πολεμῆσθαι, οὐ τυχεῖν· ἀλλὰ χὴ γαμήσονται
πιθανοί.—

Ἰω
Ἡ γῆ τὸ κατάπλεων ἡμῖν ὑγρὸν οἰκουμέ-
νης μέρος, περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἀνατολῶν ἀρξα-
μένη τῇ παραλίᾳ μέχρι τοῦ ἀνατολικοῦ
κόλπου τῆς μεγάλης ἀσίας· στραγγεύεται
συρίνῃ· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας ἀρξαμένη,
τῇ περιεχούσῃ τὸν ἰνδικὸν πέλαγος· καὶ τῇ
περιεχούσῃ τὴν ἀπὸ μεσημβρίας τῆς λιβύ-
ης αἰγιόπιαν· ἀπὸ δὲ δύσεως μέχρι μὲν
τοῦ αὐτοῦ κόλπου τῆς λιβύης τῇ
τῶν ἑῴων ἰνδῶν ὠκεανῷ, παρα-
μένη τῆς λιβύης καὶ τῶν ἀράβιων· τοῖς
δυσικωτάτοις μέρεσιν· ἀπὸ ἀρκτέρ-
δε, τοῦτο συμβαλλόμενον ὠκεανῷ, τῷ
περιέχοντι τὰ βρεταννικὰς νήσους· καὶ τὰ
βορεωτάτα τῶν ἀράβων· καὶ οὐ μένον δὲ
δύνη καὶ λιβύη τὰ καὶ σαρματίᾳ, καὶ
ἔτι τῇ ἀσίᾳ· παραμένη τοῖς
ἀρκτικωτάταις χώραις, τῆς μεταλήσεως·

σαρματία· καὶ σινθία· καὶ συρικὴ, οὗ ὁλ-
ανατολικωτέρα ὡς εἴρηκεν· τῶν τε ἰλλυ-
βαινομένων ὑπὸ τῆς ἰονομένης θαλάσσης,
ἥ μὲν παρήκει μετὰ τῶν συνημμένων
αὐτῇ πόλεων, παράλια τὰ ἀδριάνου πόλεων,
καὶ τὸ αἰγαῖον πέλαγος καὶ τὴν προποντίδα
καὶ τὸν πόν, καὶ τὴν μαιῶτιν λίμνην, αὐξ-
ομένη πρὸς τὸν ὠκεανόν· διὰ μόνου τοῦ ἡ
ρακλείου πορθμοῦ χερρονήσου δ' ἐκεί-
θεν μόνῳ ὥσπερ ποιοῦσα τοῦ πελάγους τὸν
πορθμόν· ἡ δὲ ἠπειρωτικὴ ἡ καὶ κασσία φαλα
ννα, παράτασιν ὑπὸ τῆς γῆς περιεκλείσθη,
μήσων κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς μέρεσι παραπλησι-
ώμοίως δὲ τῇ ἠπείρῳ τὸ ἰνδικὸν πέλαγος,
πᾶσα, μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῇ πολ
πων, παράλια τὰ ἀραβικὸν πόλπον, καὶ
τὸν περσικὸν· καὶ τὸν γαγγητικὸν· καὶ τὸν ἰδι
καλούμενον μείζονα πόλπον· περιεχομένη
καὶ αὕτη παντοθεν ὑπὸ τῆς γῆς· διὸ καὶ τῶν
περίων ἠπείρων, ἥ μὲν ἀσίαασιν ἀπὸ τῆς τι-
λιβύης· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἀρκτικὴν αὐχένος
ὃς διορίζει τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν, ἀπὸ τοῦ
ἀραβικοῦ πόλπου· καὶ διὰ τῆς περιεχούσης
τὸ ἰνδικὸν πέλαγος, ἀπωκεανοῦ γῆς· καὶ τῆ
λιβύη δὲ ἀσίαν ἀπὸ, διὰ τοῦ μεταξὺ αὐ
χένος, τῆς τε μαιώτιδος λίμνης καὶ τοῦ
σαρματικοῦ ὠκεανοῦ, ἐπὶ τῆς διαβάσε
τοῦ ταναΐδος ποταμοῦ· ἡ λιβύη τῆς
λιβύης ἀπείργεται μόνῳ τῷ πορθμῷ·
καθ' αὐτὸν μέν, μήσων ἀπέουσα μικρᾶς

διὰ δι' ἧς ἀσίας παντὸς· ὑπὸ δὴ καὶ ταύτῃ
τούτων ἐκαλεῖτο σωφρόνη· αὐτὴ πάρνηθος
καταβάτολες ἀμφοτέρας· καὶ αὐτὴ πρώτη
μὲν τῶν ἠπείρων μίσους ἐγένετο, ὄζει γὰρ
ἀσία· δευτέρα λιβύη· τρίτη δὲ ἀφρώπη,
ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἀρρένων ἐμπεφύκασι
καὶ τῇ γῇ θαλλάττων· πρώτη μὲν ἐξ ἀμφοῖν
θεὰ πάλιν, ἡ κατὰ τὸν δίνον πέλαγος· δευ-
τέρα δὲ ἡ ποσειδῶνος· τρίτη νηρηΐς καὶ
θάλασσα· ἔτι δὲ καὶ τῶν ἀξιολογωτέρων
πόλεων, πρῶτος μὲν καὶ μέζων ἐστὶν, ὁ
ταρτήσιος· δεύτερος δὲ ὄφιούσσιος· τρίτος
δὲ ὄμβριος· τέταρτος δὲ ἀραβίνος· πέμ-
πτος δὲ αἰθίοπος· ἕκτος δὲ τοῦ πόντου·
ἕβδομος δὲ ὁ τοῦ αὐγαίου πέλαγος· ὄγδο-
ος δὲ ὁ τῆς μαιωτίδος λίμνης· ἔνατος
δὲ ὁ ἀδρίας· δέκατος δὲ ὁ τῆς προποντίδος,
τῶν δὲ ἀξιολογωτέρων νήσων ἡμέρσογνη
σων, πρώτη μὲν ἡ τῆς πρόβλης· δευτέρα
δὲ, τῶν βρεταννικῶν ἡ ἀλουίωνος· τρίτη
δὲ ἡ χρυσόγυνος· τετάρτη δὲ τῶν
βρεταννικῶν ἡ ἰουερνία· πέμπτη δὲ ἡ
πελοπόγυνος· ἕκτη δὲ ἡ σικελία· ἑβδό-
μη δὲ, ἡ σαρδώ· ὀγδόη δὲ ἡ κύπρος· ἐννά-
τη δὲ ἡ κρήτη· δεκάτη δὲ, ἡ κύπρος· ὁρίζῃ
δὲ τὸ μὲν μεσημβρινὸν τῆς ἐπ' ἴσης μέρης
γῆς πείρας, παράλληλος ὁ νοτιώτερος τοῦ ἰ
σημερινοῦ μοίρας δεκαεξ· πρῶτον δω
δεκάτον αἰωνέστιν, ὁμετίτος πύλος τξ·
οὔσας μοίρας καὶ ὁ διαμέτρος τοῦ ἰσημε

ριμοῦ τυμπανῆ βορφόσβος· τὸ δὲ πτῖνον ὀ-
ρίζῃ παρ' ἄλληλος ὁ βορφόσβος τοῦ ἰσημε
ρινοῦ μοίρας ξ Γ· γεωφόμενος δὲ διὰ βουλῆς
τῆς γνόου ὥστε γνῶσαι τὸ ἐπρωσμένον αὐτῆς
πλάτος, μοίρας ἓξ δὸ μὴ πορτα· τρίτον δω
δεκάτον· ἢ καὶ ὅλον ὀγδοήκοντα· ταῦτα δὲ τα
τρὶς μυρίων ἐπίτα· ὥστε τὰς μεγίστας μοι
ρας, παντοσόους ἐχούσης σκιάδος· ὅπερ
ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις ἀναμετρήσεσι κατα
λήψεται· τὸ δὲ ὅλως πρίσματος, μυριά-
δας δεκαεπτά· πάλιν δέ, ἢ τὸ μέγεθος
τοῦ πόλου πρὸς τὴν ὑπερκειμένην γῆς ὁρίζῃ,
μισοβρίνος ὁ γεωφόμενος διὰ τῆς τῶν σ
μων μεσοπόλεως, ἀπαίρων τοῦ ἀλεξανδρέως
γεωφομένου πρὸς ἀνατολὰς ἐπὶ τοῦ ἰσημε
ρινοῦ ρκθ· οὕτω δὲ ὥρας ἐπίτα ἰσημε
ρινάς· τὸ δὲ δυτικὸν πέρας, ὁ γεωφόμενος
διὰ τῶν τῶν μεσημβρινῶν, ἀπαίρων καὶ
οὗτος τοῦ μὲν δὰ ἀλεξανδρέως μοίρας ξ".
τεσσαρας δὲ ὥρας ἰσημερινάς· τοῦ δὲ ἄνα
τολικωτέρου, τοῦ τῶν Μισφαγίου μοίρας
ρπ· καὶ ιβ ὥρας ἰσημερινάς· ὥστε σωμα
γεσαι καὶ τοὺς γνώμονας αὐτῆς μῆκος,
σκιάδων ἐπὶ μὲν τοῦ κατὰ τὸν ἰσημερινὸν
τμήματος ἐννεακις μυρίων· ἐπὶ δὲ τοῦ κα
τὰ τὸν νοτιώτατον αὐτῆς παρ' ἄλληλον, μυ
ριάδων ὀκτώ· ἑξακις χιλίων τριακοντα
τριῶν ἐπίτα· ἐπὶ δὲ τοῦ κατ' ἀντὶ βορφόσβα
τον μυριάδων τεσσαρων· ὀκτακοσίων τεσ,
τὴν τετρακοσαρῶν· καὶ πάλιν ἐπὶ μεν

τοῦ διὰ πασῶν. ἐφ' οὗ μάλιστα γινόμενον
αὐξάνει μῆκος ἀπὸ τοῦ ἴσου μεριζόμενον ἀπὸ τοῦ ἴσου μεριζομένου μοίρας λ̄ξ̄. σταδίων μυριάδων πέντε
δισχιλίων ἑπτὰ. ἐπὶ δὲ τοῦ διὰ συμφωνίας,
ὃς ἀπέχει τοῦ ἴσου μεριζομένου μοίρας π̄ξ̄γ̄ τὸ
μέσος, πᾶς ὁ μῆκος τοῦ ὅλου πλάτους,
μυριάδων ὀκτὼ, δισχιλίων τριακοσίων τρι
ακονταέξ. κατὰ μὲν τῶν ἡμιολίων πρὸς
ἄλληλα πρὸς τὸν ἴσον μερισμὸν ἀναλόγως
καὶ γινομένας τοῦ πλάτους τῆς οἰκουμένης
μᾶζον τὸ μῆκος. ἐν μὲν τοῖς ἀρκτικωτάτοις
κλίμασι, τῷ πεντηκοστῷ τοῦ πλάτους
ἐπῆν. ἐν δὲ τοῖς διὰ τῆς Ῥόδου, τῷ ἡμίσει
πᾶς καὶ τρίτῳ. ἐν δὲ τοῖς ὑπὸ τὸν διὰ σύ
νης, τῷ ἴσῳ, καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ δύο,
καὶ τῷ ἐπῆν. ἐν δὲ τοῖς μεσημβρινωτά
τοις μέρεσι τῷ ἴσῳ καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα
ἐπῆν. ἐν δὲ τοῖς ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν, τῷ ἴσῳ
καὶ ἔτι τῷ τετάρτῳ. τὸ δὲ μέγιστος
τῆς μεταξὺ ἡμέρας ἢ νυκτὸς. ἐν μὲν
τοῖς βορειοτάτοις τῶν ἡμιολίων παραλ
λήλων ὡρῶν ἰσημερινῶν δεκαρίων.
ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῷ διαμέσου. ἐν δὲ
τῷ ἰσημερινῷ ὡρῶν δώδεκα. ἐν δὲ τῷ διὰ
συένης δεκαρίων ἡμίσους. ἐν δὲ τῷ
διὰ Ῥόδου, δεκατεσσάρων ἡμίσους. ἐν δὲ
τῷ βορειοτάτῳ καὶ διὰ βυζαντίου, ὡρῶν ιδ̄ ὁ μέγ
ιστος. ἔστι δὲ τοῦ ὅλου πλάτους διαφορὰ, ἐν
μέσοις ποιοῦσα ὥρας ἰσημερινάς.—

εὐπροθύμως, συντασσόμενοι καὶ ἀλλήλοις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς
οἰκείας ἀμοιβῆς τοῦ ἑνὸς ἕως τοῦ ἑτέρου τέλους. οὕτω δὲ συντασσόμενοι
ἐκ τῆς ἐπὶ τὸν μεσαίτατον χωρήσεως δι' ἴσου καὶ ὁμοίως συντασσόμενοι,
αὐτὰ ἀεὶ πρὸς αὐτὰ καὶ ὁμοίως αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους. ἔτι δὲ
καὶ ἐκ τοῦ. ὅλου τοῦ. αὐτοῦ δὲ περιφερείαν ἀφαιρεθεῖσαν ἐκ τοῦ
καὶ αὐτοῦ κύκλου εὐθεῖα τις ποιοῦσα ἀφαίρεσιν. καὶ ἐὰν ἀπὸ
γωνίας πρὸς μείζονι διαστήματι οἱουδήποτε τοῦ κύκλου. ἐὰν τοίνυν
ᾖ ἀκολουθία φυλακῆς ἐκ τοῦ ὅλου, ἐστὶν ὅλου φυλακῆς. ἐὰν δὲ πάλιν ὦσι
ᾖ θεμάτων πλείω. ᾖ πάλιν ἀλλήλοις. ἐὰν ὦσι θεμάτων. λαμβάνωνται,
καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς φυλακῆς ἐὰν δὲ πάντα τὰ ὑποκείμενα τοῦ
συμπάντα αὐτοῖς σύνθετα ᾖ. τὴν αὐτὴν παράμετρον, ἔσται ὅλων
ἀνάλυσις. ἐὰν ἀναλύσωσιν. ἐξ ἀναλύσεων. ἀνίσταται ἢ ὅλα μέρεσιν. καὶ
ὁ αὐτὸς ἀνήβηκε ἐὰν δὲ πάντα. ἀνίσχει ὡς ποιῆ λαμβάνουσαν τὴν αὐτὴν.
ἐμποιῶν. ἄνω ὡς, ὁμοίως ἐστὶν. καὶ πάντα ὄντα. αὐτοῦ τὰ λείαν.

ὅλων

Καὶ τῶν προηθέσεων

+ ἐὰν προθέσεις, σύνταξον καὶ ὁμοίως μεῖζον ἐλάττονι, ὁ ἐλάττων τῷ

ὁ ἐστὶν ἴσον

τὸ ἐσχατόν ἐστὶν ἐν

τὸ σχῆμα τοῦ ἐστὶ

πλείω λέγει ἐν

ἐν

ἐν πλείω φυλακὴν ἐν

ποτὲ δὲ μὴ παραδηλοῦσι· θουκῦδ. ἡ δὲ στενωτὶς ὁδὸ ἀπὸ τῶν ἀναλημμάτων,
ἦλθον δὲ καὶ εἰς τὸν. καὶ ὅπου τὸ πικρὸν λαμβάνει. ἀλλ' ἡ πικρὶς ἐκ βουλομέ-
νης πορείας ἀφ' ἑαυτῆς πόλις. αὐτὸ δὲ τοῦτο σύνταξαι, ὅτι αὐτὸ δηλοῖ· ὁδὸ δὲ τὴν ὁδὸν
λέγουσι, λίαν τὸ δι. καὶ πρὸ ὀμφ' αὐτὸ ἀφ'. ὁδὸ πίπτει καὶ μὴ λέγουσιν ἅμα.
ἡμαίνεται σὺν θέσει τὸ πλέον ἐν μφάσει. ὁδὸ ἀνίσχημας. διὰ πέρμας. τὴν
μὴ δεῖσθαι. διὰ σημαίνει:

μηδὲ σύνταξαι, μὴ ὅτι σημαίνει ἐνδεῖν. πολὺ μᾶλλον, ὅταν ᾖ πρᾶξις. μηδὲ
ὁδὸ, μηδὲ σοῦ πράττω. ἐκ τῶν ὁδοιπορίαν ἀπαντᾶν ἐστὶ μηδὲν ἐπιδεῖν.
αὐτὸ δὲ, ὅτι σημαίνει ὑστερεῖν. ὁδὸ, μετὰ κατὰ καλοῦσιν, ὃ οἱ νεο-
καὶ μηδὲ τὸν θάνατον, ἥλιος. καὶ ὅτε διὰ τὸ πρᾶξαι πρὸ ἐμοῦ ὑπέμφαινε. θε
κεῖτος. μηδὲ παῦλα δὲ τὸ ὁδὸ ἀθλον ἀπὸ σοῦ. δοῦναι παρὸ μόνῳ αὐτῷ σὺν
δηλοῦσι. μηδὲ τοῖς σὺν ἔθη. ἢ σὺν τούτοις. σημαίνει σύνταξαι σὺν θέσει σὺ
ὕστερον. μηδὲ πνεῦμα. καὶ ὡς ἡ σὺν τὸ πρᾶξαι τὸ:

πρὸ πνεύμα σύνταξαι, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ ἀπὸ ἥβου θέλω μὲν παρὰ σοῦ. ἢ ἀπὸ σοῦ.
δοῦναι δὲ, ὅτι δηλοῖ ὑπόνοιαν ἔχοντι τὸν πλησίον. ὁδὸ πρὸ ὧν ὑπόνοιαν. ὁδὸ
ὅτι πλησίον ὁ τὴν δηλοῖ μηδὲ φάσιν. πρὸ ὧν ἐρασθεὶς λέγω. πρὸ δὲ, καὶ μηδὲ ὑπόνοιαν
θδολόπος. ὡς περὶ οἷς πλοῦς ἐστὶ οὗ μὴ σχοῖς ὁρῶμεν, ὅμοιόν τι ἐστὶ παῖς μέσον
αὐτῶν πρὸ σκαίρουσας. ὑπὲ δὲ, καὶ μηδὲ ὑπόνοιαν ὡς αὐτὸ δοῦναι. ἀκαὶ πρὸ πρὸ
λέγω δὲ ὃν δέομαι βιάζομαι. αὐτὸ δὲ σύνταξαι, ὅτι σημαίνει πρὸ ἐκ σχέσιν. πρὸ
δὲ δίδου, λαμβάνειν. καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐς καθ' αὐ. πρὸ δὲ ἦλθον. καὶ ὅτι σύνεσιν ἐν δηλοῖ
ὥρᾳ καὶ καὶ πρὸ τοὺς ὧν ὁ τῶν ἀνῶν. καὶ ὅταν ἐς τοῦ λαμβάνωσι ἀπὸ τοῦ
καθ' ἡμᾶς. ὅπου ἐκ τὸ ἐς πρὸ ἐν πρὸ δὲ βίου τοῦ λόγ ἀπὸ δοῦναι θῶ. καὶ ὅτε
αὐτὸ ἀνδηλοῖ. πρὸ δὲ μὴ ἕνα μὴ μὴ σὺ αἰσχύνεσθαι, ὃν ἡ πρὸ ἡμᾶς θάνατον
ἐστὶ τὴν ὁδὸν. σημαίνει σύνταξαι σὺν θέσει ὅτι ἐστὶν, ἀπὸ καὶ ἐστὶν. πρὸ δὲ μὴ. καὶ σὺ
τιμὴ ἐστὶν ὅμοιόν ὡς τοῦ. πρὸ δὲ βάσκαθε. καὶ φάσιν, πάρεστι. καὶ ἐλάττω ἐστὶν πρὸ δὲ.
ἐκ δὲ μὴ πρὸ πολὺ ἀπὸ πρὸ σχέσιν. πρὸ δὲ πολλῶν φάσθαι. ἐκ δὲ πρὸ πολλοῦ. ἐκ δὲ μὴ πρὸ
φήν ἐστὶν ἐστὶν ἐν ἐστὶ. πρὸ δὲ ἐστὶ τὰ ἐλάμματα. καὶ πρὸ ἡμῖν, ἐστὶν ὁδὸ δὲ νὰ.
καὶ πλησίον ὁ τὴν. πρὸ δὲ ἀκούσιος ἐμοῦ. καὶ πρὸ δὲ ἐλαλήσατος τόπος;
δοῦναι σύνταξαι δὲ ἀπὸ τοῦ ἐστὶ. καὶ ἐκ ἐστὶ ἐμοὶ βιάζεσθαι. δοῦναι βιάζεσθαι, ἐδόξατο
βιάζεσθαι. ἐκ δὲ τὸ ὀφλισκανόμενον ἐστὶν ἐστὶ. μὴ πρὸ δὲ. δοῦναι πρὸ πάντων,

ὑβρίζεσθαι.

μύρσω. μύησω. δεῖσω. δρῦσω. πλάθω. καίσω. σφομῶ. πλωτίσσω. ὁ τοῦ αὔσονος. ἐταῦτα διὸ πάσι ῥηματικὰ. ὃ μέλλω. ἀπὸ οὐδετέρου εἰμι. ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ αὔξω: + ἀρσενικὰ καθαρὰ πάσῃ πτώσει παραλήγουσι. ὃ ὦ φυλάσσω. αὐχάσσων. ἀμάσσωνος. ἀκτάσσωνος. ὃ ἀμμάσσων ὄνος καὶ τὰ πάνας. μύρσων. ἐκ τοῦ μύρσος. ἁλάσσωνος τοῦ ἁλτύχου. ὁ ἰσσάσσων. + ἀρσενικὰ καθαρὰ ὅσα μὴ ζῶσι παραλήγουσι. φύλαξ φύλακος. ὁ ἄνθραξ. ὁ ἀνθρακος. ὁ ἀρτύναξ. ἀρτύνακος. ὁ ἄρπαξ. ἄρπακος. ὁ βίαξ. βίακος. ὁ γύψ γυπός. ὁ δρύαξ. δρυάκος. ὁ ἐλέφας. ἐλέφαντος. ὁ θώραξ. θώρακος. ὁ κάναξ. κάνακος. ὁ κάπυς. κάπυος. ὁ κάρταξ. καρτάκος. ὁ κόλαξ. κόλακος. ὁ κόραξ. κόρακος. ὁ κρόταξ. κρόταλος. ὁ λάβραξ. λάβρακος. ὁ λάρυγξ. λάρυγγος. ὁ λάρυξ. λάρυγγος. ὁ μάρτυς. μάρτυρος. ὁ μύραξ. μύρακος. ὁ νάρθηξ. νάρθηκος. ὁ ὄνυξ. ὄνυχος. ὁ πάππυς. πάππου. ὁ πάρδαξ. πάρδακος. ὁ πέλαξ. πέλακος. ὁ πέλυξ. πέλυκος. ὁ πίναξ. πίνακος. ὁ πλάτυξ. πλάτυγος. ὁ πλόκαξ. πλόκακος. ὁ πρίαξ. πρίακος. ὁ πρόβαξ. πρόβακος. ὁ πρόμαξ. πρόμακος. ὁ πρόξ. προκός. ὁ πρύμναξ. πρύμνακος. ὁ πτέρναξ. πτέρνακος. ὁ πτύαξ. πτύακος. ὁ σάκαξ. σάκακος. ὁ σάκκαξ. σάκκακος. ὁ σάλαξ. σάλακος. ὁ σάλπαξ. σάλπακος. ὁ σάρδαξ. σάρδακος. ὁ σάρξ. σαρκός. ὁ σκάλαξ. σκάλακος. ὁ σκάπτυξ. σκάπτυγος. ὁ σκόλαξ. σκόλακος. ὁ σκόπελος. σκοπέλου. ὁ σκόπτυξ. σκόπτυγος. ὁ σκόρδαξ. σκόρδακος. ὁ σκύταξ. σκύτακος. ὁ σκώληξ. σκώληκος. ὁ σπάδαξ. σπάδακος. ὁ σπάρταξ. σπάρτακος. ὁ σπόγξ. σπόγγος. ὁ στάφυξ. στάφυγος. ὁ στόμαξ. στόμακος. ὁ στόμφαξ. στόμφακος. ὁ στύραξ. στύρακος. ὁ σφάκελος. σφακέλου. ὁ σφάλαξ. σφάλακος. ὁ σφόνδυλος. σφονδύλου. ὁ σφύραξ. σφύρακος. ὁ τάραξ. τάρακος. ὁ τέρμων. τέρμονος. ὁ τέρπαξ. τέρπακος. ὁ τέρπυξ. τέρπυγος. ὁ τέρτραξ. τέρτρακος. ὁ τόραξ. τόρακος. ὁ τρόπαξ. τρόπακος. ὁ τρόπυξ. τρόπυγος. ὁ τρύπαξ. τρύπακος. ὁ τύραννος. τυράννου. ὁ τύφαξ. τύφακος. ὁ φάλαξ. φάλακος. ὁ φάρυγξ. φάρυγγος. ὁ φάρυξ. φάρυγγος. ὁ φόρμαξ. φόρμακος. ὁ φύραξ. φύρακος. ὁ φύσαξ. φύσακος. ὁ φώραξ. φώρακος. ὁ χάλαξ. χάλακος. ὁ χάραξ. χάρακος. ὁ χόραξ. χόρακος. ὁ χρύσαξ. χρύσακος. ὁ ψάλαξ. ψάλακος. ὁ ψάλτης. ψάλτου. ὁ ψάρ. ψαρός. ὁ ψόλοψ. ψόλοπος. ὁ ψύλαξ. ψύλακος. ὁ ὠκύπτερος. ὠκυπτέρου. ὁ ὠμοπλάτης. ὠμοπλάτου. ὁ ὠτακουστής. ὠτακουστοῦ. ὁ ὠτόκαξ. ὠτόκακος. ὁ ὠτόκραξ. ὠτόκρακος. καὶ τὸ πλάσμα. ὃ ἀπὸ τοῦ πλάσσω. πλάσματος: +

ἀφίημι ὦν ἄλμη βόλων ἀηδία ὀφύπνια, φυλάττουσι δὲ ὦ ἵππ. ἀηδίης. αὐχμώδης.
ἀθυμώδης. ἀφμώδης. ἀφμῶν. θημώνος τοῦ σώρου. πλατάμωνος. ἀφεδρώνος. δηλ
ἀηδμόνος. τρύμνος. αὐτάνουσι τὸ ὦ. διὰ τοῦ ἑναρμάτια. ἀπὸ τοῦ ἀηδία. ἐξύδρ
βοῦς ἐστι πρῦμνα. καὶ τρύμων. ἐστὶ πλησιασμὸς τοῦ σ, τρύμνων. ἐστὶ τὸ ἀηδόνος δὲ ὠρημέν
σύνηθη: ἀφίημι μονοσύλλαβα, δοῦ ὦ φυλάσσ. οἷον, πρῶνος. δὲ πρόνου, κ
πλυνασμῶν τοῦ ὄμμ. ἀηδίνασι. ἴδε δὲ θηλυκοῦ γένους ἐστίν: διὰ τοῦ ρ μ
πρημένα. πάντα, διὰ τοῦ ὄμμ. ἀηδίνουσι. οἷον, φίλημονος. νοημονος.
ἀμαρτήμονος. μνήμονος. ἀλήμονος. ὑπὲρ τοῦ ἀμνωστήμονος. ἀλιάμονος
ἐκ τοῦ σύνοιδα ἀλήμονος. ὑπὲρ τοῦ δαίω. δαΐμων θάω. θωὸς ἐκ τοῦ ἀπὸ
βολῶ τοῦ δ, πάντ' αἴμων ὁ σημαίνων δὲ ὑπέρτερον. ὁ ἐαυτὸν σύνοιδα ὦ. ἐκ
ὄμμ. αἴμονα. ἐστὶ παῖων τοῦ δὲ σύνθετα, ὁμοίως πλαίμονος. λῃδραίμονος
ἐκ τοῦ φάσμονα. ἴδιονος ῥηματικά. ἐκ τοῦ ἀμείνων. πνεύμονος. ἰχνεύμονος. ἐκ
τοῦ φάλλω. ἐκ τοῦ ἀδῶ. ἐκ τοῦ ἀμείνω. ἐκ τοῦ πνέω. ἐκ τοῦ ἰχνέω, πόνημα. ὠδῖνα
ἐκ τοῦ ἄλγος ἐστὶ πλεονασμός. διὰ τοῦ ὄμμ. ἀηδίνουσιν. ἀπὸ τοῦ ἄλω, ἄλγω
γόνος. σὺν τούτοις, ἐκ μ μονος. ἀλγεμόνος. πεῖρος. πῖμος. τοῦ σημαίν.
πῶλος. τὸ ἀηδεμῶνος δὲ, ἡμαρτῆσθαι: ἀλλαχοῦ πολλὰ τῶν ἐν, διὰ τοῦ ὄ
μμ. ἀηδίνουσι. ὄμμων, ἐκ ἡμμῶν. ἐκ ὄμμος γὰρ δὲ πεῖρον ἀσμαραγ. χάμος
ὅτι ἐκ χάσκω. χόφος ὁ ὅτι ἐκ σκάφων. χαμήλιος, ὅτι ἐκ χαμαί. φίλοσαμ
μῶνος, φίλοσαμμος. ἀδελφεὰ ὅτι πρόσκειται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἀδελφεοῦ
πάντα ὦ πάντα, ἀπὸ δὲ εἰωνοῦ δὲ πόλ. ἐκ τοῦ ὄμαιμος. ἀμείμονος. κατ' ἀπ
δοῦ τοῦ ἀμοιβαίου. οὕτως ἐστὶ ἀλλόνος πολυόνειρος ὦ πάντα: ἀφίημι σύνηθ
πάντα, διὰ τοῦ ὄμμ. ἀηδίνουσι. περάτονος. μέλονος. χρέονος. ἀμέρονος.
πλήρονος. ἀρέρονος. μέρονος. πανδίονος. βυσσόνος. ἠδόνος. αὐχένος. πανύ
ονος. κτένος. χλυσόνος: ἀφίημι καθαρὰ τὰ παραληγόμ, σύνθετα τὰ ὦ
μελάνος. διδύμανος. ἰκτέρανος. λυκάνος. ἀσθάνος. ἐκ ὄμμ. ἀσθάνος
ἐλαφρότερον. ὀπάνος, τοῦ ἀμοιβαίου. τὸ φάνος. τὸ φανίον ὀλετῆρα. ποσ
δάνος. ἐκ τοῦ σύνειμι, ποσσδύνος. ἀφίημι θηλυκά, διὰ τοῦ ὄμμ. μάνος
πάνος. μαίνος. μάνος. λάνος. ἔθνος κτένος ὦ παράδειγμα ὦ μὴν χάρ
ὦ αὐτολοί. ὀδύνος, ἐκ λωπόδυν. ὀδὶ πρωΐθεν, ὦ λόγιν. αὖθις, οἱ πάλαι. πα
φαλάντες. καρτερόντες. μαχεδόντες. μῆμεδόντες. πλοῦτος ναύτης. μάγωνες.
λαιμῶνες. ὃ δὲ ἀλαλήσας πολιτικῶς ἐχρήσθη. ὁ ὄμμ. ἀρχαῖος ἀλλ' ἰάζων ὁ δὲ
μεγαλαύχους δὲ φους: ἀφίημι ὃ πλησιασμὸς καὶ τὸ ῥῦναι. καὶ τὸ βαρύ
νουσι, σύνθετα ὦ. ὀλύναμαι. σπάνιος. καὶ φόνος. ἐκ ὄμμ. καὶ η
φόνες ἐστὶ τὰ ῥοί. βαρύτονα δὲ παιήονες. σημαίνει ἐκ τοῦ ἰδιώτης ἀλλ
ὕμνον. ἐκ ὄμμ. νῦν δὲ παιήονες ἀκούροι ἀλλ ὦ ἐστὶ δὲ ὄνομα
κύν: ἀφίημι ὦν ῥοῦτα δύσφωνα, διὰ τοῦ ὄμμ. ἀηδίνουσι. οἷς
μένος. ἀλαμένος. λυκόφρονος. ὑποσχόνος. ἱππόνος. μάμμοθρεπτος.

παρὰ μανθάνω ὅτι ν, αὐξάνομαι: ἀφ' οὗ νθηλύνω ἀπὸ τοῦ, ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου
κλίνονται. ῥυθμός. ἡμίβυνος:

ὕδωρ δὲ ἀπὸ τοῦ ὑδέω ὑδήσω ὕδατος. ὄνομα, ὅτι οὐ ῥεῖ ὄν. ὁμοίως, ἡ λιμνοβιοφάνος.
ὑπὸ τὸ κῦμα ἐκ ἀ ὄν:

ἀπερὰ δὲ ἀφ' ἁπλοῦ, ὑπὸ τὸ ἐρῶ: ἀ ἐρῶ, μέλλ. ἐρήσω. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐρωτηθησόμενα
οὐ τάσσω ἐλαμβάνω δὲ ὁ ῥήτωρ, ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου τοῦ ῥεῖ. οἷον, ὁ δόσις πόλις. πορεία.
μεθόνη. ἀγρυπνία. ἀκμάζω πόνηρος. ῥᾳδώνη. ῥᾳθώνη. ἡρέμα. ἡσυχώνη. πλοῦτος
ἀμπελόνη. ἀπὸ δὲ τοῦ ὠμός ὠμότης. μάτην. πόνη. δουλεύω. δουλόνη. ἀργός.
ἀργώδυνη. ἀκόνη. ὀδόνη. ἀφροσύνη. ἀπὸ δὲ τόνος σύνθημα νὰ
ἄπαντα, ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου ῥεῖ. οἷον, καλλιπόνη. ἀστιπόνη. ἀπὸ δὲ τοῦ
ὤπη. ἐὸ ὄπη τὰ μὴ ὁρῶ ὁρῶ τοῦ, ὑπὸ τοῦ ὦμος πλοῦ ὁ πηκτὸς. τὰ πρὸ
ζ φρενὸς, ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου πλάθω. οἷον, καλλιόπη. ἀστιόπη. ἐρεόπη.
πλωτοῦ ἔρωπη. λώπη. ῥοῦ ἐλωποδύτης, ὅπλ πης. σύνοπη: ἀπὸ
τοῦ ὄνης ὀρεσκῷ ἁμὴ καθαιρέω οἶκος, ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου πλάθοντος. πλωτοῦ ἐπ ὦ.
ἁμὴ καθαιρέω οἶκος, ὑπὸ τοῦ ὦμος. οἷον, πλώνης. ἀρχώνης. ἐκπλαπ:
ἀπὸ τοῦ ἡλάτης ἄπωτα, ὑπὸ τοῦ ἵππος: ἀπερὰ δὲ γήρας σύνθημα ἁμὴ
χοῖνιξ ἔμπορος ἐν τῆς ἐὺ σύλλαβῆς δύο σύμφωνα, ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου. οἷον, γηρο
τρόφος. γηροβόσκος. ὁ σκῶ, ὑπὸ τοῦ ὦμος. οἷον, γηροβόσκος. καὶ
γηρονόμος. ὡσαύτως τὰ περὶ τὸ ὄρος σύνθημα ἁμὴ χοῖνιξ ἔμπορος ἐν τῆς
ἐὺ σύλλαβῆς δύο σύμφωνα, ὑπὸ τοῦ ἵππος. οἷον, ὀρεσίτροφος. ὀρεωνόμος
ἁδῶ, ὑπὸ τῆς ἁδρός οἷον, ὀρεσφοίτης: ἀπὸ δὲ τοῦ ὄρρος ὠσὶν βίος κλίνομαι
ἁμὴ χοῖνιξ τὴν πτῶσιν τοῦ ὦσὶν λαβὼν βραχέα, ὑπὸ τοῦ ὦμος. οἷον, ὀρόφος.
πτῶρος. ἁδῶμα κρᾶσις, ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου. οἷον ὑπόρροφος. χρυσόρροφος.
πλουτόρροφος: ἀπὸ δὲ τὸ βολὴν τῆς γενικῆς ὦν ἰδίων μετὰ τῶν κλίνομαι
ὀνόματος, ὑπὸ τοῦ ὦμος κλίνομαι. οἷον, ἀλλάνωνος. αὐθῶν. οὕτως ὦν ὁ ἀ
πλάνωνος. ἀπερὰ τὸ ῥεῖ σύνθημα, ὑπὸ τοῦ ὦμος ῥεῖ. χειμάρ
μηκρον. τὰ δὲ περαῖτω ἄπτω ὦμος, ἄπτης ὁ πηκτὸς, ὑπὸ τοῦ ὦμος. πρόφων.
οἷον, ἀπόρεως. καινόρεως. ἁδῶν ὁμὸς χρεωφειλέτης:
ἐπιμφωτῆς κατὰ ὁ πλοκὴ ὑπόρρεως. ἐκ ὁμὸς, οἷον χρεώμενος
ἐκβολῆς: ὁμῶ ὁμῶν, μῆκρον. τὰ δὲ περαῖτω, μακρὰ. οἷ, λῶν.
λῶς. ὁρκωμοσίης. ὠμοσμένος. ἐὸ ὁρκωμοσία ἡ ἐὸ ἕτερα:

ἀναπαύομαι. πεζεύω. ἵσταμαι. βαίνω. βαδίζω. ἔρχομαι. καταβαίνω. ἀναβαίνω. πορεύομαι: πρωΐζω. ἀναστρέφομαι. ἀναχωρῶ. ἀναστρέφω. ὑποστρέφω. καταστρέφω. ὑπερβαίνω. καταπαίρ

ἀπειπολικῶν δικολογία ἀπολογία ἀτιμωρία, δίκη. τὰ μὴ ἀπολογῶ, δίκην λέγω σοι. δίκην οὐ σοι. δίκην σοι. πείθω σοι. τὰ δὲ ἀδύνατα, οἷον, φέρω σοι ὅτι οἶνον. δωροφορῶ σοι. πείθομαι σοι μέρος πίστεως ἐστίμωσ. ὁμοίως ἐστὶ τὰ αὐτά. τὸ δὲ πίμωσον, καλὴν ὁρτὴν αὐτῇ δίκην. ἀδικῶ δουλεύω. ὑπὲρ σοῦ. ἐὰν ὑπὲρ σοῦ μαι. διακονῶ. ἐὰν διακονοῦμαι.

ἀναίτια σὺν σημαίνοντα, δίκη. δίκη, ἀναίτιός μαι. ἀναίτιώμεν. ἀναβιβάζομαι. ἀναπηδῶ φιλονικῶ. ἔριζω. μάχομαι. πολεμῶ. πολεμῶ, ἐχθρὸν ὅτι ἐστὶ αὐτῇ αἰτίᾳ.

ἀχρεῖος ἐστὶ πικρὸς, δειλός. οἰκτίρμων τῶν κακῶν τῶν ὁμοίως ἐστὶ τοῦ.

ἀθροιζομένων γινομένων δρόμου σχεδὸν ἅπαν, αὐτὸ πικρόν. παροξύνομαι λοιδορῶ φαινομένου. ἐστὶν ὁ δρόμος ἐστὶ τοῦ πάθος ὃ ἔχει τὰ μένου πρόσωπον. οἷον, τύπτω σε. κνήθω σε. ἐλέγχω σε. νικῶ σε. πείθω σε τὰ αὐτά.

ἀτιμάζω ἐστὶ σωματικῆς πόνου λαμβανόμενος, αὐτὸ αἰτιατικὴν σύνταξιν. οἷον δίδω σε. λύπω σε. κακολογῶ σε. κακῶς δρῶ σε. λοιδορῶ σε. ἀντιλοιδορῶ σε. πληγώσω. λοιδορούμαι σοι. ἐλοιδορούμαι, δίκη. ζημιῶ. ἐζημίωμαι. ἐζημίωμαι. τὰ μὲν ἀδρανῆ, αὐτὰ αἰτιατικὴν. τὰ δὲ πάθη, ἐδίκη αἰτιατικὴν. ὅ δὲ ἀεὶ τὸ φώνησις, φησὶν. ἡ ταῖς πολλαῖς τῶν λαῶν ἀρέσκομαι δίκαιος.

ἀδικῶ δουλεύω λαμβανόμενος, αὐτὸ αἰτιατικὴν. οἷον λοιδορῶ. δίκαιος. μισῶ ἐχθρὸς δουλεύω σοι. ἐὰν ὑπηρετῶ σοι.

πλάνα πεῖσι καὶ ἀρωτήσεις λαμβάνοντα αὐτὸ αἰτιατικὴν. οἷον ἐρωτῶ. ἐρήσομαι. ἀπαντῶ. ἐὰν ἀποκρίνομαι. ἐρωτῶ.

πάθη οἷον τοῦ λαμβάνον, αὐτὸ αἰτιατικὴν. οἷον, ὀδύρομαι. κλαίω. θρηνῶ. κωκύω.

στίκω τραυματίζω, αὐτὸ αἰτιατικὴν. οἷον, στίζομαί. αὐχίζομαι. αὐχένα. αὐχένα δὲ ἀντὶ τοῦ τὴν φωνὴν πλουμίζω.

πλησίον ὑπαλλαγὴ αὐτὸ αἰτιατικὴν. οἷον φῶ. καλῶ. ἐπικαλοῦμαι. ὅταν δὲ ὀνόματα δίκη πλήσιος ἐστὶ τοῦ δοκῶ, δίκη.

ἀπὸ πίπτω ἐστὶν φόβου λαμβανόμενος, αὐτὸ αἰτιατικὴν. οἷον, φοβοῦμαι. πτοοῦμαι. πτήσσω. δειδίσσω
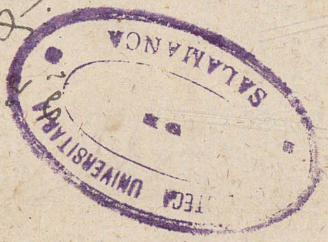
ἀ ιδ. ζητῆ τ̃ς λαμβανομ̃ς αὐτ̃ ἀζ̃ή. οἷον, ζητ̃ς. ἀεί. τ̃ηλαφ. ὁρᾶ
ἀ ἐφ' ἑαυτ̃ῶν λαμβανόμ̃ς, αὐτ̃ ἀζ̃ή. οἷον, χαίνω. βλοχῶ. δοκάζω. τ̃ίνω. τ̃ήλ.
μηλαδῶ. :
ἀ παρορμ̃ζ ἀ πάντα, αὐτ̃ ἀζ̃ή. οἷ ὀρτ̃ιζω. ἀπ̃ήρω. ὀρῶω. ἀλάφω.
δ̃ζάσω. ἐνδ̃ικῶ. ἀκονῶ.
ἀκ̃ῦ σχέσ̃ιν, αὐτ̃ια π̃ικ̃ή. οἷ ἔχω. κρατῶ. φ̃υλάπω.
ὁμ̃ηδάχω. καθαίρω. ἀφ̃ίημ̃ι. ἱ̃ημ̃ι. τ̃αμ̃ιῶ ἀ ὀρπ̃τικ̃ά, αὐτ̃ια ζ̃ή. τ̃ὰ δὲ παθ̃ητ̃ικ̃ὰ
χ̃ν̃ικ̃ή. οἷον, ἀφ̃ώτ̃ις τ̃ῶν δεσμ̃ῶν. ἀφ̃ιμ̃ὶς τ̃ῶν δεσμ̃ῶν π̃ρ̃ου τ̃ὴν ὁρμ̃ὴν
π̃ρ̃ὸς τ̃ὸ ἵ̃τ̃ις ὁρμ̃ῆς. καθαίρω δ̃ὲ σῶμα. καθαίρομαι τ̃οῦ σ̃ώμ̃ατ̃ος
ὁ ἀλ̃ιῶ ἐ π̃ημ̃ὶ παραπ̃ν̃ικ̃ῶς, αὐτ̃ια π̃ικ̃ή. ἵ̃ημ̃ὶ δὲ ῥ̃ητ̃ῶς. χ̃ν̃ικ̃ή. ἀλ̃ιῶ δὲ
δ̃ὲ ἁ̃λ̃ίου κ̃ειν̃ῶ, ἀπὸ αὐτ̃ιατ̃ικ̃ῆς, φ̃ιχ̃ν̃ικ̃ή.
ὧν φ̃ωνῆ̃ ἤτ̃οι ὧν κωλ̃ύ̃ουσ̃ιν δ̃ηλοῦτ̃ων ῥ̃ημ̃άτ̃ων. οἷον, τ̃οῦ κωλ̃ύω. φ̃ρ̃ω.
παύω. ἵ̃ππ̃ος. ἀναπ̃αύω. ἐ τ̃ῶν τ̃οιούτ̃ων. τ̃αμ̃ιῶ ἀ ὀρπ̃τικ̃ὰ ἀ π̃ρ̃ὸς δ̃ὲ
πρ̃ᾶγμα χ̃ωρ̃οῦ̃ντ̃α, αὐτ̃ιατ̃ικ̃ὰ σ̃υ̃ντ̃άσ̃ετ̃αι. οἷον, κωλ̃ύτ̃ης τ̃ὴν ἀδ̃ικ̃ίαν. παύτ̃ης
τ̃ὸν θ̃ορ̃ύβ̃ον. ἵ̃ππ̃ος τ̃ὴν ὁρμ̃ήν. ἀ δὲ π̃ρ̃ὸς π̃ρ̃όσ̃ωπ̃ον ἐ πρ̃ᾶγμα, δ̃ηλ̃ῶ π̃ρ̃ο-
σ̃ώπ̃ου αὐτ̃ιατ̃ικ̃ῆ. τ̃ὸ δὲ πρ̃ᾶγμα π̃ν̃ικ̃ή. οἷον, κωλ̃ύτ̃ης τ̃ὸν ἀν̃ὸρ̃ατ̃ὰ ἀδ̃ικ̃ῆσ̃αν
παύτ̃ης τ̃ὸν λοιδ̃ορ̃ῆσ̃αντ̃ον, ἐ π̃ρ̃ὸς σ̃ώπ̃ον, τ̃ῆς ἀλόγ̃ου ὁρμ̃ῆς. τ̃ὰ δὲ πα
θ̃ητ̃ικ̃ὰ χ̃ν̃ικ̃ή. οἷον, κωλ̃ύ̃ομαι τ̃ῆς π̃ρ̃οθ̃ύμ̃ίας. φ̃ρ̃ομαι τ̃οῦ σ̃ιω̃π̃οῦ.
παύ̃ομαι. τ̃ῶν ὠδ̃ίν̃ων. ἵ̃ζ̃ομαι τ̃ῆς ὁρμ̃ῆς :
σ̃τ̃ον δὲ ὅτ̃ι ὃ παύω. ἐ ἵ̃ζ̃ω. λαμβ̃άν̃ουσ̃ι ἐ ἐπ̃ὶ παθ̃ητ̃ῶν οἷ. ὅπ̃ερ ἐ σ̃τ̃ὶ
κρᾶ̃σ̃ον ἀπ̃ὸ τ̃οῦ παύ̃ομαι ἐ ἵ̃ζ̃ομαι, σ̃ὺν πάσ̃ῃ π̃ν̃ικ̃ῇ. ἐ π̃ρ̃ὶ μ̃ηχ̃ανῆ̃ς.
οἷ παῦ σ̃κ̃ήπ̃τ̃ρ̃ον. ἐ παῦ ἐ τ̃οῦ λ̃ό̃π̃ου. ἐ π̃ῆχ̃ις ἕ̃ζ̃ων. ἐ ἐπ̃ὶ σχέ̃σ̃ις τ̃οῦ δ̃ρόμ̃ου.
τ̃οῦ π̃ίνω π̃ιάν̃ω λ̃υπ̃ά̃ν̃ω. τ̃αμ̃ιῶ ἀ ὀρπ̃τικ̃ὰ, αὐτ̃ιατ̃ικ̃ή. τ̃ὰ δὲ πα
θ̃ητ̃ικ̃ὰ, δ̃ο̃τ̃ικ̃ή. τ̃οῦ δ̃ηχ̃ῶ τ̃αμ̃ιῶ ἀ ὀρπ̃τικ̃ὰ, δ̃ο̃τ̃ικ̃ή. τ̃ὰ δὲ παθ̃ητ̃ικ̃ὰ
αὐτ̃ιατ̃ικ̃ή :